

Lusthof des gemoets

Alle Dercks

bron

Alle Dercks, *Lusthof des gemoets*. Lucas van Colenbergh en Laurens Groenewout, Groningen 1732

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/derc002lust01_01/colofon.php

© 2012 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) consists of the lowercase letters 'd', 'b', and 'n' in a stylized, blue, sans-serif font. The 'd' and 'b' are connected at the top, and the 'n' is positioned to the right of the 'b'. The 'i' is a small dot to the right of the 'n'.

Aan den bescheydene Leezer, of Zanger.

NOyt waarde Leezer scherpten wy ons gering verstant, of bereyden wy onse Pen, om yets besonders an 't Algemeen in 't Ligt te brengen, dewyl wy nu al lang een Eeuwe hebben beleeft, die ketelagtig naa wat nieuws, en reykhalsende naa veranderinge hebben gesucht, en waar door de Schryveren, (soo haar oogmark al goet was geweest,) haar doel maar seldom hebben bereykt, 't is egter ook niet te ontkennen, dat veeler getrouwen arbeyt, en met haare uytgesloofden yver dien zy met een Godvrugtig oogmark hebben angeleyt, veele, en gewenste Gelegheden ons an de Hand hebben gelangt, om toe te neemen in de waare kennisse

Godts, en op te wassen in Deught en Godtsvrucht, dies wy door eygen ondervindinge de Heere Genadiglyk voor sulke dierbaare gelegentheden hebben te danken, en hebben wy ons dus van eens anders Arbeyt ten goede kunnen en mogen bedienen.

Dat wy nu met dit weynig an 't Licht komen heeft zyne besondere redenen, want vermits onse gemeene Sang-boekjes, die onder onse Coiciteyt, in de publyke Godtsdienst worden gebruykt, en daar uyt tot stigtinge in de Vergaderinge als anders gesongen, (niet alleen waren uytverkocht, maar ook door een dartig Jaarig gebruykt, ten diele versleeten,) ten diele schaars, waaren geworden, en dus in verscheyden Gemeentens, het behoorlyk geryf gemist, waarom men ons al een geruyme tyt is lastich geweest, en op ons ernstig is versogt, dat wy de moyte ons mogten anneemen, deselve Sang-boekjes wederom ten dienste van 't Gemeen op te laten leggen en te doen Drukken, dit versoek van verscheyden Vrinden hebben wy al eenige tyt op ons laten an lopen.

En overwegende en bedenkende, dat lichtelyk uyt dese schaarsheyt een verschil-

lich gebruyk der Sang-boekjes in onse Vergaderingen sou ontstaan, dat wy ongaarne zouden sien, zoo hebben wy onse gedachten meer, en meer, op 't Herdrukken laten gaan, en met verscheyden onser Opsienders en Leeraaren, daar over gesproken, en overwoogen in welke hoedanigheyt, men deselve soude voortbrengen, zynde daar in beslooten om 't selve Formaat, en Letter ook omtrent de dikte alst voorgaande te houden.

Maar vermits het een onbetwistelyke waarheyt is, dat de tyt veranderinge baart, dien ook niet altoos zyn af te keuren, mits besorgende dat men door zulks, de stichtinge de zedigheyt des gemoets, en waare Godtsvrucht niet en vertraage, maar meer tragte en soeke te bevorderen, zoo ben onse gedagten al over Jaren gevallen, dat het niet minder ter stichtinge sou zyn, om een gedeelte van ons Sang-boekjes, met gemeene Sangnooten te laten Drukken, daar toe uyt te keuren, Zielroerende en stichtelyke Gesangen, soo wel om ter verquiking des gemoets Gelesen als Gesongen te kunnen worden, en wel meest op bekende Psalm-toonen.

Dit ons besluit, hebben wy door een algemeene uytschryvinge, an onse Gemeentens bekend gemaakt, in wat hoedanichheit ons voorneemen omtrent het herdrukken van onse Sang-boekjes bestonde.

Zynde zulkx van dat effekt geweest dat 'er een goet getal in geteykent, en an ons over gegeven zyn, en waar op het Werkje is ondernomen, zoodaanig als wy 't hier an 't Licht brengen.

In dese onse onderneeminge was ons ook bekend, dat 'er verscheyden onser Leeden, gevonden wierden, die onse veranderinge zoo straks noch niet voor best konden keuren, gelyk men sulcx doorgaans in dier Natuyr der zaken vint.

Al waarom wy resolveerden, het Sang-boekjen soo te schikken, dat het in een, en ook gescheyden kan ingebonden, en elk op zich zelf gebruykt worden, om alsoo de zwakheit van dien die nog werk mogten maaken wegens een vrie gebruyk der Sangnooten, zoo veel te gemoet te komen.

Wy hebben ook de vrieheyt genoomen om de Dichtmaat, daar 't bequaamlyk kon geschieden eenigsins te verbeeteren,

(in sonderheyt als 'er geen groote veranderinge (die wy sochten te ontgaan) daar toe vereyden, om soo veel te beeter over een komste in 't Singen te mogen genieten, en vermits wy genegen waren, en ons hadden voorgesteld, ontrent deselfde dikte der oude Boekjes te behouden, zoo hebben wy voort agterboekje plaats moeten maken, door uytshiftinge van eenige Lietjes, in zulkx ons oog houdende op dien, die doorgaans het minst in gebruyk worden genoomen.

Wy willen hoopen, en ook wenschen dat dit gering wark ten nutte en anleydinge ter stichtinge sal verleenen, is het niet soo seer voor ons die nu onse Jaren byna afgeleeft, en door de loop der Natuyre die Lust en bequaamheyt om te singen meerendeels verlooren hebben, zoo wenschen wy het te zyn, voor dien, die nu noch de bloy van haar levens-krachten genieten, en de ons noch zullen volgen.

Want wy kunnen, noch mogen dese waarheyt niet ontveynsen, (en ook uyt eygen ondervindinge kunnen wy spreken,) hoe dat een dof en dor gemoet, menichmaal door 't Leesen van een stich-

telyke Rym-stoffe, en door 't andachtich Singen van Zielroerende Gesangen, kunnen verquikt, vermaakt, en als opgetrokken worden, waarom dat ons ook in de Heylige Schriftuyre, soo menigvuldige leer-reeden tot dat eynde voorkomen, bekrachticht door Godtvruchtige exempelen.

Want de Propheet Jesaias voorsiede het groot Heyl der Zaligheyt beval, an Israel dat zy den Heere soudē Lof-zingen, Esa. 12:5. Gelyk daar to[e] ook David, een geschikte ordonantie gaf als wy 1 Chron. 17. kunnen leesen, om den Heere te zullen Singen, en Speelen, Psal. 47:5. 30:5. 66:1. 68:1. 105.

En als wy met een Godtvruchtich ooge op de exempelen letten zoo worden wy niet weynig geprikkelt, om tot het doen der andachtige en Ziel opwekkende Gesangen ons angespoort te vinden.

Want soo sien wy 't van Mose als de Heere hem haare wonderbaare verlossinge verleende tegens de Egiptenaaren, dat hy over sulks den Heere een Liet heeft gesongen Exod. 16:1,2,3. Dit voorbeelt is nagevolgt Mirjam de Suster Mose, andere voorsingende, als zy sprak

laat ons den Heere zingen, vers 21. gelyk ook deede Debora en Barak wegens de verlossinge Israels tegens haare vyanden, sprekende ik wil, den Heere wil ik zingen Judecum. 5:3.

Maar insonderheyt heeft de Koning David om zyn Godt met Zingen te verheerlyken over gevloyt dat hy self tot zulks den Nacht heeft willen gebruiken Psal. 42:9. 119:164.

En op dat alles ter verheerlykinge van zynen Godt mochte uytgevoert worden, zoo heeft hy eene geregulierende order in 't verrichten van zulks in den Huyse des Heeren toegestelt, 2 Chron. 25. en 26:6. Neh. 12;45.

Tot allen desen geeft ons anleydinge de voorbeelden, en Leere der Heyligen in 't Nieuw verbont, als wy sien de Moeder Jesu Luc. 1:46.

En wel insonderheyt het voorbeelt van de Heere Jesu met syne Apostelen Matth. 26:29. Hoe zy de dierwaardige Maaltyt des Heeren met een Lofzang hebben geeyndicht en geslooten, mede Marc. 14:26. Dus mede hebben de Apostelen Gode geloofd of Lofzangen Gesongen Actt. 16:25. Waar toe ook Paulus door zy-

ne Leer-reden ons krachtich heeft angedrongen Col. 3:16. Ephes. 5:19. en was het daar David Psal. 68:27. van heeft geprofeteert dat in 't midden der Gemeente Lof-zangen Gesongen souden worden Hebr. 2:12.

Dese verquykelyke Oeffeninge schynt na de voorsegginge Jes. ook plaats te zullen hebben in de Verheerlykte Staat der Gemeente, en die der Heyligen als wy Openb. 5:9. 14:3. 15:3.

Wie kan uyt zulks alle niet sien, dat de Oeffeninge der Gesangen met andacht in Goddelyke vreese behoorde te geschieden, nadien het een plicht is, Gode aangenaam, en bequaam om onsen Godt te Verheerlyken, hem onse verschuldige plicht van Danksegginge toe te brengen, ons selve en onse evennaasten op te wekken, 't gemoet te ontfonken en te troosten, en te starken, en zulks wordende gedaan, en in reynder ootmoet betracht, zoo is het te hoopen en te vertrouwen, dat wy ons selven en onsen evennaasten ten nutte zullen zyn, waar toe wy van harten Wenschen dat de Heere onse Godt, die van den Dooden heeft wedergebracht, den grooten Vorst en Harder

der Schaapen, door't Dierwaardige Bloet des Eeuwigen Testaments onses Heeren Jesu Christi. Dat u van harten is wensende die u welstantbemindt, en u ten nutte en na vermogen ten beste zoekt te dienen.

Alle Dercks.

Het register der liederen deses boeks

A

ABraham den goeden Vader.	1
Alle mijn hoop mijn troost mijn toeverlaat.	3
Als een Hert gejaagt o Heere	4
Al staan wy nu als Bloemen.	6
An Godt alleen haar trouwe geven.	9
Anhoort een Liet gy Adams zaet.	10
Anhoort een Liet te samen al.	12
Anhoort u roep al t' samen.	13

B

Broeders eersame // als gy present.	16
Broeders en Susters hier vergaart.	17
Broeders en Susters t' samen.	20
Broeders en Susters vreest dog niet.	22
Broeders Vrienden generale.	24
Bruydegom en Bruyt t' samen.	25

C

Christus zijnde verreesen.	28
----------------------------	----

D

Dank wilt tot Godt opheven	30
Die Aerd' is onses Godts voorwaer	33

De Heere zijn Heyligen soet.	34
Den Lof en prijs gantsch over al.	35
Der Heyd'nen Gooden sijn seer veel.	36
Des Boos-doenders wille seer quaet.	37
Dewijl de tijt voor handen is.	38
Die den wille des Heeren.	40
Die Godes naem te regt sal roepen an	41
Die niet en gaet in der Godtloosen raet.	42

Die wil na 't Nieuwe Jerusalem.	43
Doen d' Herders in der nacht.	44

E

Een gebroken hart na Godts behagen.	46
Een goet nieuw Liet dat is bedacht.	49
Een Liet wil ik gaen singen.	50
Een nieuw Liet wy anheven.	52
Een Oorlofs Liet anhoort.	54
Een reyn herte, een vernieuwt Leven	56
Een vernieuwt hart en sin.	58
Emanuel die is uytgetoogen.	61
En Oordeelt niet menschen verkoren	62
En straft my niet, o Heere.	63

G

Gabriel was van Godt gesonden.	65
Gedenkt o menschen t' aller tijt.	66
Genade, vrede t' samen.	68
Gy Christenen hoort dit kleyn vermaen.	70
Gy die daer ooren hebt, die hoort.	71
Gy die den Heere Christo dient.	78
Gy die uyt water ende Geest.	80
Gy kleyne Christenen hoopken og.	82
Gy Volkeren des Aertrijks al.	84
Gy Vriendekens, wilt horen wat.	85
Godt heeft Mosi bevel gedaen.	87
Godt onsen Heer, u loven wy.	87
Godts Heylsame Genade.	88

H

Heft op u hert, opent u ooren die hier	89
Heft op u hert, opent u ooren gy.	92
Heft op u hert opent u ooren	94
Hemels Vader ontfarmt doch my.	95
Het Pasche-feest in Israel.	97
Hoe liefelijk en hoe fijn.	100
Hoe liefelijk is den egten staat.	101
Hoe soud' ik swijgen, siet,	102
Hoort toe gy Christen allegaer.	105

I

Ik bidde elk een wilt horen.	107
Ik heb den Heere Lief, want hy heeft verhoort.	110
Ik moet een Liet, in 's Heeren naem beginnen.	111
Ik roep tot u met hartelijk velangen.	112
Ik roep u Hemelsche Vader an.	115
In de Laetste uyr, zullen de dooden verrijsen	117
In mijnen Geest, moet ik verjubileeren.	119
In mijnen noot, roep ik tot u, o Heere.	122
Iohannes sprak met woorden soet.	123

K

Koomt Christus goede Heer.	125
Koomt Vader, Soon, en Heylige Geest.	126

L

Laet ons den Heere Looven.	127
Laet ons eenpaer, de eenigheyt der Zielen.	130
Leert my o Heer bedenken.	130
Lieve Broeders en Susters soet.	132

M

Mijn Godt voet my, als mijn Herder gepresen.	134
Mijn Geest voel ik my dringen sterk.	135
Mijn Godt waer zal ik heenen gaen.	137
Mijn hert is, Heer, in groot eenvoud.	139
Mijn Ziel maekt groot den Heer.	140
Mijn Ziel rijst uyt het stof.	141
Mijn Ziel verheught haer in den Heer.	143
Mijn Heer mijn Godt nu op my ziet.	144

N

Na u begeer Maegdekens siet.	146
Nu laet gy, Heer, opregt.	149

O

O Broeders, wilt met vrolijkheyt.	149
-----------------------------------	-----

O Broeders wilt verblijden.	152
Og Broeders, weest dog niet bedroeft.	153
O Christen Broederen in 't Generale.	155
O Christus Godt Heere van grooter waarden.	158
O eeuwig Godt van magte groot.	162
O groote Godt Almagtig Heer der Heeren.	166
O Heere ansiet mijn Lijden groot.	167
O Heere der Heyscharen.	168
O Heere Godt, van grooter machte.	170
O Heere ik moet klagen u.	173
O Heere, staet dog altijt in mijnen zinnen.	175
O Heer wilt my verhooren.	176
O Heer hoe swaer is uwen weg.	178
O hoe goet is 't, dat van der Ieugt.	180
O lieve menschen over al.	181
O lieve Vrienden al te saem.	183
Om dat men ziet, In 't Houwelijk etc.	185
O mensch wilt u bekeeren.	188
O mensch markt op des Heeren Woort.	190
O Heylige rust, begeerde haven.	193
Onse Vader in Hemelrijk.	195
O onse Godt en Heer seer hoog gepresen.	197
Ontwaekt gy menschen over al.	198
O Sion hout u vaste.	200
O Sion uytgelesen.	201

P

Paulus doet ons een goet vermaen.	203
-----------------------------------	-----

R

Rijst op mijn Ziel met al u kragt.	205
Rijst uyt den slaap gy 's Heeren knegt.	206
Rijst uyt des Doots beswaren.	208

S

Salig is hy bevonden.	211
Siet an o Heer dit Lijden.	212
Siet hoe fijn en hoe lieflijk mede.	214

Sterkt my o Godt mijn toeverlaat. 215

T

Ter eeren van Godts hooge naem. 218

Te vresen onsen Godt en Heer. 220

Tot 's Heeren prijs verheven. 222

Tot u o Godt, Vader Gebenedijt. 226

Trijb'lacy en verdriet. 227

U

Uyt der Diepen, o Heere. 231

V

Vader, Godt van groter waerd'. 232

Vader, Godt in der eeuwigheyt. 234

Vader ons in het Hemelrijk. 236

Verblijt u t'saem en Iuygt gy Christen
scharen. 238

Versteende menschen, die soo seer. 239

Vrienden die hier nu sijn vergaert. 241

Vrienden nu wy in 's Heeren naem 243

Vrienden, wat ons is voor geschreve. 245

W

Waekt op, waekt op, 't is meer dan tijt. 246

Wel hem die in Godts vrese staet. 248

Wel zalig is hy die Godt vreest.	249
Wiens zielen oog geen Schepper siet.	250
Wilt gy wesen een Oorlogs man.	252
Wy die hier by malkander sijn.	255
Wy danken u, o Godt en Heer.	256

Aenwysingen der Liederen, dewelke op een wyse kunnen gesongen worden.

AAnhoort een Liet gy Adams saet	10
Die wil na 't Nieuwe Ierusalem.	43
Gy Christen hoort dit kleyn vermaen.	70
Hoe lieflijk is den egten staet.	101
O Heer ansiet mijn Lijden groot.	167

Schriftuurlycke Liedekens,

Het eerste, Zynde een Scheyd liedt.

Op de wijze: *Schoon lief gy zyt prys weert alleyne.*

ABraham den goeden Vader,
 Al scheyden hy en Loth,
 Haer herten bleven vast te gader
 Met vrees en liefd' aen Godt,
 Dus nae dat wy ons tot
 Het scheyden nu bereyden,
 Soo laet ons van herten niet scheyden
 Van den Heer en sijn heyligh gebodt.
 2. Die oudtsten der Ephesianen,
 Uyt rechter liefd[e]n klaer,
 Van Paulo scheyden sy met tranen,
 Gode beval hy haer,
 Ende dat woordt eerbaer
 Sijner genaden reene,
 Soo ick u nu doe Broeders gemeene,
 End' mijn lieve vrienden allegaer.
 3. Als wy veel scheydens overleggen,
 Een scheyden bitter hier
 Werdet voor haer, die men sal seggen
 Gaet in dat helsche vyer,
 Alsser van tween, een hier
 Sal blijven als d' ontstelde
 Op dat Bedde, Meulen, en ten Velde,

Och dat scheidyden werdt druckigh schier.

4. Broeders, eer wy van hier vertrecken,

Ick bidd' u laet ons lien

Malkander dagelijckx verwecken,

Om Godts toorn te ontvlien,

Laet ons neerstig toesien,

Dat ons desen dagh alle

Als een val-strick niet overvalle,

Als dat laetste scheidyden sal geschien.

5. Hierom laet ons waken volheerdig,

En altijd bidden snel,

Dat wy worden t' ontvlieden weerdig

Al dese dingen fel,

En staen sonder gequel

Voor 's menschen Soon in vreden,

So laet ons sijn gehoorde stemme, heden

Niet verachten, maer ter herten nemen wel.

6. Zijt voorsienig met wien gy handelt,

Mijdt list en boosen schijn,

Met wijs heyt eereijcken wandelt,

Tegen die buyten zijn,

Werckt met de handen dijn,

U eygen broodt wilt eten,

Wel doen, en mede-deelen niet vergeten,

Maer doet Gode offerhanden fijn.

7. Laet ons malkanderen behagen,

En gedenken in 't gebedt,

De een des anders last ook dragen,

Want dat is Christus Wet,

En niemant geen belet,

Noch ergernisse geven,

Maer Godtsaligh in dees werelt leven,

Met een goede Conscientie net.

8. Adieu Princen, Gods huysgenoten,

Gy Konincklijk geslacht,

Adieu 's werelts gaespel verstoten,

Als vuyligheyd geacht,

U van de Menschen wacht,
 Zijt wijs ende verstandig,
 Vreedsaem, vriendelijck, en goederhandig,
 Staende na GodtsRijke in der kracht.

C.V. M.

[ALle mijn hoop, mijn troost, mijn toeverlaet]

Op de Wijse: *Gebenedijdt ô myn ziel altijd den Heer.*

ALle mijn hoop, mijn troost, mijn toeverlaet,
 Wil ick gaen setten op mijn Godt en Heer,
 Die al wat leeft in angst en noodt bystaet,
 Recht al op wat leydt ter neer,
 Dies ick my tot hem keer,
 En troost van hem begeer.

2. Niemandt, o Godt, sonder u yet vermag,
 Want gy alleen de gever zijt van Al,
 Die ons ellendt van boven neer ansag
 Alhier in dit aerdsche dal,
 Wy die door Adams val
 Doolden in groot getal.

3. Noyt mensch en sag meerder genaed' geschien
 Als van u, Heer, ons menschen is geschiedt,
 Want gy door Christum ons u troost komt bien,
 Leght op hem al ons verdriet,
 Ons soo verlossen liet
 Uyt liefden al om niet.

4. Eeuwich voorwaer lagen wy in den doodt,
 Soo desen Troost ons niet door u omscheen,
 Met sond' besmet, van deughden naekt en bloot,
 Maer, o Heer, gy maekt ons reen
 Door u sterven geleen,
 Soo wy u recht na treen.

5. Is 't dan niet recht dat wy met sin en moedt
 Desen weldader met lust loven altijd?
 Dagh ende nacht vlijtig vallen te voet:
 Hem biddende met vlijt,
 Dat hy ons schuldt scheldt quijt,
 En van sonden bevrijdt.

6. Ansiet, o Heer, dat Schepsel uwer handt,
 Gy weet wat stof en maeksel dat wy zijn,
 Ellendigh, snoodt, besmet met sond' en schandt,
 Vol zweeren en vol pijn,
 Sterckt ons met u woordt fijn,
 Op dat ons vreugt omschijn.
7. Kleylmoedig, Heer, mosten wy dolen gaen
 Door 's duyvels list, die in 't quaet doen heeft lust
 Had gy, o Heer, ons niet vast by-gestaen,
 En sijn pijlen uytgeblust,
 Sijn rasery gesust,
 Ons te brengen tot rust.
8. Op wien, o Heer, sou ick betrouwen vast?
 Dan U, mijn Godt, die eeuwelijcken leeft,
 Die my uyt genaed' van sonden heeft ontlast,
 En voor doodt dat leven geeft,
 Ia die geschapen heeft
 Al dat op aerden sweeft.
9. Prijs, Lof, en eer sal al mijn leven lanck,
 Dees Heer der Heeren geschien uyt mijnen mondt
 Ick wil hem loven met mijns stems geklanck,
 En dat uyt des herten grondt,
 Wachtende t' aller stond
 Op sijn eeuwig Verbondt.
10. Stedig, o Heer, mijn Ziel na u verlangt,
 Ick hoop met lust na uw' Hemelsche schat.
 Ick bid, o Godt, mijn Geest in rust ontfangt,
 Als ick gae al 's werelts padt,
 Leydt my uyt 't aerdsche vat
 In uw' Hemelsche Stadt.

Den xlij. Psalm Davids.

ALs een Hert gejaeght, O Heere,
 Dat versche water begeert:
 Alsoo dorst mijn ziel ook seere,
 Na u mijn Godt hoogh ge-eert,
 En spreekt by haer met geklagh,

O Heer, wanneer komt dien dag,
 Dat ik doch by u sal wesen,
 En sien u aenschijn gepresen?
 2. Mijn tranen ende mijn klachten,
 Zijn mijn spijs die my steeds voet:
 Als men my vraegt met verachten,
 Waer is nu u Godt soo goedt?
 Ick smelt als ick denck daer aen,
 Hoe ick voormaels plach te gaen,
 Met een hoop volcx hier te lande,
 Om u, Heer, te doen offrande.
 3. Waerom wilt gy u soo quellen,
 En beroert zijn, o ziel, mijn?
 Wilt gantsch u hoop op Godt stellen,
 Van u sal hy gedanckt zijn.
 Als hy door zijn aenschijn klaer,
 Sal wech nemen u kruys swaer.
 Dies, o Godt van my niet wijcket,
 Want mijn hert my gantsch beswijcket.
 4. Ick ben uwes seer gedachtig,
 Ook an der Iordanen kant,
 En uwer goedtheyt seer krachtig,
 In Hermon dat koude lant.
 En aen Misar den Berg bloot,
 Daer d' een diepte d' ander groot,
 Toeschreyt, en daer de tem peesten,
 Over my gaen minst en meesten.
 Pause.
 5. Al de groote waterstromen,
 Zijn Heer over my gegaen,
 En my over 't hoofd gekomen:
 Maer gy hebt my bygestaen.
 'S daegs toont gy my u goetheyt,
 En 's nachts u barmhertigheyt:
 Dies sal ick u Heer belijden,
 Gy hoed't mijn ziel t' allen tijden.
 6. Ick sprack tot Godt: O Godt krachtig,

Waerom vergeet gy my gaer?
 Waerom moet ick wesen klachtig,
 Benaut door de boos' eenpaer?
 Ick gevoel haer smaden quaet,
 D'welck my door de beenen gaet,
 Als sy tot uwer oneere,
 Spreken waer blijft nu de Heere?
 7. Waerom wilt gy u soo quellen,
 En beroert zijn, o ziel mijn?
 Wilt gantsch u hoop op Godt stellen,
 Van u sal hy gedanckt zijn.
 Om dat hy is soo men siet,
 Mijn heyl die my jonste biet,
 Dies mijn ziel wilt u verblijden,
 Godt ist dien ick bid in 't lijden.

[AL staen wy nu als bloemen]

Op de wijze: *O Bruydegom verheven.*

AL staen wy nu als bloemen
 En bloeyen op het velt,
 Een ander tijdt sal komen,
 Dat wy worden verstelt:
 Want alle vleesch vermelt,
 Vergaet gelijck het gras,
 Vrienden 't zy u vertelt,
 'T komt meenig te onp[...]as
 2. Recht als den windt door 't waeyen
 De bloem verderft subijt,
 Soo sal al ons verfraeyen
 Vergaen in korten tijt,
 Niemand en krijgt respijt,
 Alst Godt den Heer behaegt,
 Die doodt behoudt den strijdt,
 'T herte zy ons doorknaegt.
 3. Jeugdt, gesontheyt end' 't leven,
 Komt ons van Godt den Heer,
 Hy heeft het ons gegeven,

Te bruycken t' sijner eer,
 Nae sijn heylsame Leer,
 Wil hy hebben gedaen,
 Of men sal nimmermeer,
 Voor hem mogen bestaen.

4. An 't geen dat wy bevinden
 Mogen wy mercken fier.
 Waer zijn ons lieve vrienden,
 Die voor ons leefden hier?
 Van wormen gh'eten schier,
 Al in het aerdsche dal,
 'T is die oude manier
 Wy moeten sterven al.

5. Geneugt en 's werelts wesen
 Seer haestelijck vergaet,
 Die lust hebben in desen
 Sal 't niet komen te baet,
 Als haer kranckheyd aenstaet
 En men hier scheidt moet,
 Valt het dickwijls te laet,
 Te doen oprechte boet.

6. By dit en sal 't niet blijven
 Dat wy gestorven zijn,
 Wy moeten met den lijven,
 Komen voor Godts aenschijn,
 Om op 't selve termijn,
 Een recht oordeel t' ontfaen,
 Dan moetens' in de pijn,
 Die 't quaedt hier deden saen.

7. Al die naer 't vleesch beseven
 Nu leven, sterven dan
 Een quade doot met beven,
 Niemand en komt daer van,
 Dus elck een nu hy kan,
 Neemt sijnen tijdt wel waer,
 De Tarw' blijft in den Wan,
 Het kaf verstuyft te gaer.

Pause.

8. Recht wilt doch nu opwaken
 Het geldt u ziel en lijf,
 En wilt geen onschult maken,
 Om 't wereltsche bedrijf,
 Maer door Christus motijf
 Sijnen voorbeeldt aenschout,
 Wie dat nu naevolght stijf,
 Sal hebben vast gebout.

9. Te Laten nu het quade
 Dat heeft hy ons geleert,
 En worden vroeg en spade
 Al geheele verneert,
 Dats 't geen dat hy begeert,
 En ons te voren leyt,
 O jeugdig hert u keert,
 Tot der ootmoedigheyt.

10. Met Maria wilt treden
 Tot Christi voeten daer,
 Sy weende seer beneden,
 Wiesch die met tranen klaer:
 Den droog-doeck was van hayr,
 En heeftse doen gekust,
 En die gesalft, daer naer
 Nam sy daer op haer rust.

11. Christus deede haer hooren:
 Mijn Dochter zijt getroost
 Gy hebt my uytverkoren,
 En ick heb u verlost:
 Gaet in vreden altoost,
 U sond' vergeven is,
 Vergeet u swaer propoost
 Gy zijt gesondt gewis.

12. Soo sal hy oock ontfangen
 U, zijt gy soo bedacht:
 Want hy heeft groot verlangen
 Naer 't Menschelijck geslacht:

Dit doch voor al betracht:
 En dees Werelt begeeft!
 Segt haer doch goeden nacht,
 Na Godes wille leeft.

't Maegde-Ciersel.

Op de wijze: *O kars-nacht schoonder dan de dagen.*

AN Godt alleen haer trouwe geven:
 Met hem alleen bekommert leven.
 Versaken al wat sigt'lijk is,
 Met Godt gemeen, sich selven haten.
 Seer graeg alleen, en niet veel praten,
 Vermijden andachts hindernis.
 2. Veeltijts in huis, op straet seer selden.
 Al wat haer schort an Iesus melden,
 In goe geweets vrymoedigheid.
 't Gebet haer steun, verquicking 't lesen,
 Vol hemel sucht gestadich wesen,
 Na trachten 't geen tot vord'ring leydt.
 3. Vry van pracht, lust, en overdaden
 In spijs' dranck, kleedt huis en huisraden,
 Uit koopend' soo het gelt en tijt.
 In staet sich als een arme dragen,
 Na kennis Godts heel yv'rig jagen
 Tot haer en's naesten Zaligheid.
 4. In't goet sta'ig besich sonder woelen.
 Des anders noot, als eygen voelen.
 Hulp vaerdich met al wat sy heeft.
 Schoon weynich hebbend' echter geven,
 Verdruckt te sijn en blijd' te leven,
 Om dat 's vleeschs tegen segen geeft.
 5. Dienstbaer te sijn, en noch te loonen.
 Te rug geset, en danck te tonen.
 Verheugt om d' angedane hoon.
 Voor trouwigheyt ondanck te krijgen,
 Op schimp, en smaet maer stille swijgen.
 Sta'ig houden 't oog op 's hemels kroon.

6. Eens anders quaet ter noot maer melden,
 Ontfangen leet met deugt vergelden.
 Godt bidden voor die 't heeft misdaen.
 Christus lijden voor al wel weten
 Eygen lijden seer haest vergeten:
 En willich om noch meer t' ontfaen.
 7. Haer eygen sin, en wil besnijden.
 Onschuldich, en verduidich lijden.
 In all's vernoegt soo 't Godt bescheerdt.
 Begaeft te sijn en selfs niet weten
 Gedane deugde stracks vergeten,
 En Iv'ren na 't geen noch ontbeert.
 8. Eens anders deugt, noyt eygen prijsen,
 De kleynen meest haer gunst bewijsen,
 Schoon 't d' heele werelt tegen is.
 In sond, en quaet niet eens vernachten,
 Om boet te doen geen tijt verwachten,
 Maer op te staen soo ras men mist.
 9. Geringe sond noyt licht te achten.
 Der vromen raet noyt licht verachten,
 Sta'ig doelen na het alderbest.
 Schoon ver gekomen noch beginnen,
 All' onvolmaeckheyte overwinnen,
 Niet rusten dan in 't aldernetst.
 10. Volmaekt te sijn en noch te vresen.
 De gantsche werelt doot te wesen.
 Vervuldt met Heiligheit en deugt.
 Vercier u maeght hier me'e van binnen,
 So sal u God als bruyt beminnen
 En leyden in d'eeuwige vreugt.

[ANhoort een liedt gy Adams zaet]

Op de wijze: *Ontwaeckt gy menschen over al.*

ANhoort een liedt gy Adams zaet,
 Siet dat gy hem niet na en gaet,
 Maer volgt Christum gepresen,
 En doet altijdt nae sijnen raet,

Soo sult gy salig wesen.
 2. Wat van den vleesche is gebaert,
 Dat's vleesch, soo ons Christus verklaert,
 Alsoo wy mogen hooren.
 O menschen bedwingt uwen aert,
 Wordt uyt den Geest geboren.
 3. Want vleeschelijck gesint te zijn,
 Dat's Godts vyantschap, hoort wel mijn,
 Menschen neemt dit voor oogen.
 Weet dat wy in alsulcken schijn
 Godt niet behagen mogen.
 4. Die vleeschelijck zijn, soo men vint,
 Die zijn ook vleeschelijck gesint,
 Men leest van deser saken,
 Een vleesch'lijk mensch is soo verblint,
 Godts Geest kan hy niet smaken.
 5. Die wijsheyt Godts, soo wy verstaen,
 In geen quaedt will'ge ziel wil gaen,
 Noch in geen lichaem mede
 Dat der sonden is onderdaen,
 Hierom staet na den vrede.
 6. 't Boek der wijsheyt geeft klaer bediet,
 Dat Godts Geest den geveynsden vliet,
 Dus wilt, nae Petrus seggen,
 Geveynstheyt en list nu ter tijdt
 Beginnen af te leggen.
 7. Treckt uyt den ouden mensch onklaer,
 Met sijn quae wercken allegaer,
 En wilt daer op niet slapen,
 Doet aen den nieuwen mensch eerbaer
 Die na Godt is geschapen.
 8. Leght af die onreynigheyt nu,
 End' weest van alle boosheyt schuw',
 Wilt u hert niet verherden,
 Met sachtmoedigheyt laet in u
 Godts woordt geplantet werden.
 9. O menschen al, vaet dit bediedt,

Ontfanght uyt liefden doch dit Liedt,
 Want liefde deed' het digten,
 En dat uyt sulck een meyning siet,
 Of't yemandt mochte stichten.

[ANhoort een liet te samen al]

Op de wijze: *Gy Volckeren des aertryks al.*

ANhoort een liet te samen al
 Die lust hebt tot het kleyn getal,
 Begeeft u leden heel bequaem,
 Uwen Heer te sijn gehoorsaem.
 2. Schickt u te gaen door d' enge poort,
 Dat is de rechte nieuw' geboort,
 Als d' oude mensche wert gedood't,
 En 't sondig wesen uitgerood'[t]
 3. En anetogen ned'rig slegt
 Den nieuwen mensch Heylich oprecht,
 Die daer is geschapen na Godt,
 Met lust leeft na 't heylich gebodt.
 4. In vreedsaemheit in recht ootmoet,
 Met een sachtmoedig wesen soet,
 En een hertlijk ontfarmen reyn,
 Over sijn naesten in 't gemeyn.
 5. Langmoedig met ware gedult
 Boven dit al gy aendoen sult
 Die liefde reyn schoon en dierbaer,
 'T kenteecken der Christ'lijke schaer.
 6. Dit is den bant volkomen sterck,
 Een vast geweer ende bolwerck
 Tegen alle duyvels geweld,
 Die hy als nu in 't wercken stelt.
 7. Soo lange dese band ons bindt,
 En wy oprecht Hemels gesint
 Leven vreedsaem in Goedt accoort,
 Dan blijft ons huys al onverstoort.
 8. Dan is met ons de Heer altijd,
 Dan mogen wy staen in den strijdt,

Dan sullen wy verwinders zijn,
 Verlost van alle nood en pijn.
 9. Dan sullen wy na desen vry
 Anschouwen Christi anschijn bly,
 Dit is doch die liefhebbers loon,
 Hy belooft haer des leven kroon.
 10. O liefde reyn ons doch vervult,
 Met liefde en ware gedult,
 Maeckt ons volstandich tot den endt,
 Soo brengt gy ons in 's Hemels tent.

[ANhoort u roep al t' samen]

Op de wijze: *Als wy om 't recht des Heeren.*

ANhoort u roep al t' samen
 Lieve Broeders en Susters gemeyn,
 Niet veel rijcke na 't betamen
 Noch edel van state reyn
 En zijnder geroepen in 's Hemels pleyn,
 Die lust hebben in de Werelt,
 End' Godts Woort achten seer kleyn.
 2. Niet veel wijse na den vleesche
 Zijnder geroepen voorwaer,
 Maer die arme zijn van geeste
 Sullen verblijden hier naer,
 Al zijnse vervolgt hier ende daer,
 Godt heeftse al uytverkooren,
 Dus vreest niet gy kleyne schaer.
 3. Denckt hoe veel datter waren
 Bevrijdt en behouden voor scha,
 Doen Noë sijn achster ginck varen
 En de Werelt verginck om de qua,
 En als de vijf steden van Sodoma
 Al met den vyere vergingen,
 Was'er maer drie door Godts genae.
 4. Van ses hondert duysent persoonen,
 En quamen maer twee in 't lant
 Van Beloften seer schoone,

Het welck was seer triumphant,
 Dat is een figure, vaet dit verstandt,
 Al op het eeuwigh leven,
 Dat lieflijck is ende playsant.
 5. Sy waaren niet al angenaeme,
 Die met Gidion souden slaen,
 Dan drie hondert eersame,
 Die uyt der handt leckten saen,
 Die bevreest waren hiet men t' huyswaert gaen
 Want sy waren niet bequame
 Tegen de vyanden te slaen.
 6. Zacharias (wilt dit mercken)
 Schrijft in sijn dertijnste klaer,
 Dat het volck in drie perken
 Sal gestelt sijn, en twee voorwaer
 Werden uyt geroeyt, maer de derde schaer
 Werdt als goudt door den vyere
 Geloutert, dit 's openbaer.
 7. Een Stadt vol aller goeden
 Wees d' Engel Esdras goedertier,
 Wiens wegh (wilt dit bevroeden)
 Is eens menschen voet breedt schier,
 Op d' een zijde [wa]ter, op d' ander vyer,
 Hoe kondt gy daer in geraken?
 Of gy doorgaet dat nauw' eerst hier.
 8. Noch schrijft Esdras gepresen,
 In 't vierde boeck, in 't achtste klaer,
 Dat veel geschapen sullen wesen,
 Maer weynigh behouden, hier naer,
 En gelijck men vindt veel aerde swaer,
 Om aerden vaten te maken,
 Maer luttel om gouden, 't is openbaer.
 9. Gelijck de groote vlooden alle
 Meerder zijn dan die druppelen soet.
 Soo is der godtlooser getalle,
 Meerder dan Godts kinderen goet,
 Och hoe klaeghlijck ist, zijt dies wel vroet,

O menschen wilt u bekeeren,
 Ende niet meer sonde en doet.

Pause

10. Oock spreeckt Christus verheven,
 Dat de wegh is smal en kleyn,
 Die daer leydt tot den leven,
 En luttel vinden hem certeyn,
 Dus wilt u maken van zonden reyn,
 En leven nae 't Woordt des Heeren,
 Dat gy komt by Christum gemeyn.

11. De wegh is groot en wijde,
 Die ter Hellen leydt, wilt verstaen,
 Sy gaen derwaerts aen alle zijde,
 Soo de Schriftuir ons doet vermaen,
 De Helle heeft haer wijdt open gedaen,
 Soo wy in Esaias lesen,
 En veel zijnder, die daer in gaen.

12. Noch stater klaer, wilt hooren,
 Datter veel geroepen zijn,
 Maer weynigh uytverkoren,
 Spreeckt Christus, verstaet wel mijn,
 Want sy niet en trecken eenen lijn,
 Maer beminnen de duysterheden
 Meer dan het klare sonne-schijn.

13. Schickt u nae die behoorte,
 Spreeckt de Heer verstaet dit al,
 Dat gy al door de poorte
 Ingaet, die daer is seer smal,
 Want menigh daer na arbeyden sal,
 Ende sal daer niet inkomen,
 Om dat hy niet was van 't getal.

14. 'T is tijdt (heeft Petrus geschreven)
 Dat 't oordeel haer sal komen aen,
 Al die gerechtelijk leven,
 Gelijck kinder Godts onderdaen,
 Ist dat de rechtveerdige nauw sal staen
 In 't Boeck des levens gepresen,

Hoe sal 't met den ongeloovigen gaen?
 15. Broeders en Susters reene,
 Bidt voor my, soo doe ik voor dy,
 Op dat wy al gemeene
 Mogen gaen door desen wegh vry,
 Soo sullen wy namaels wesen bly,
 Als wy by een vergaren,
 Daer niet dan eeuwige vreugde zy.

Een Scheyd-Liedt.

Op de wijze: *O Jonckheidt goene,, bloeyende Jeugt.*

BRoeders eersame // als gy present
 In 's Heeren name // vergadert bent
 En daer anhoren, sijns woorts vermaen
 Soo komt weer voren, het scheiden gaen
 Siet dat gy 't woort // dan niet versmoort,
 Maer soo 't behoort // vierig zijt onderdaen.
 2. Want die 't woort hooren // en zijn voor Godt
 Niet uytverkoren // maer die 't gebodt
 Hoort en bewaren // is saligheydt
 Na Schrifts verklaren // dan toegeseydt:
 Dus yder een // vrinden gemeen,
 Sijn herte reen // daer toe m[a]ke bereydt.
 3. Want in een steenen // herte of landt,
 Wil Godts woort reene // niet zijn geplant;
 Het woort des Heeren // als ploegh bequaem,
 Moet 't eerst omkeeren // dat aengenaem
 Het steenigh hert // vermurwet werdt,
 En 't woort anvert // vruchtbarig nae 't betaem
 4. Die 't woort ang'name // ontfangt en plant
 In sulck bequame // een hert of landt,
 Dien sal het dragen // in overvloet
 Naer Godts behagen // 's Geests vruchten soet,
 En naer dees tien // sal dien geschien
 Eeuwigh verblien // aen hert, sin, en gemoet.
 5. Broeders in 't scheyden // het woort vol vree

In soo'n bereyden // hert, draeght doch mee,
't Sal u vrucht bringen // die 't boven gaet
All' aertsche dingen // hoe delicaet,
Ia niet daer by // te gelijcken zy;
Broeders tot dy // soo oock ons hope staet.
6. Anders waer 't horen // des woorts vermaen
Niet dan verloren // kosten gedaen,
Ia om bespotten // van yder een,
En 't doen eens sotten // was men gemeen,
Die los op 't sant // gantsch onbestant
Timmerde, want // sijn werck dat viel daer heen
7. Van diergelijcken // Ezechiël
Oock doet blijcken // hoe Israël
Hem daer te vooren // des Heeren woordt
Souden anhooren // maer nochtans voort
Doen na haer raet // en opset quaedt;
Maer op dees daet // was de Heere gestoort.
8. Schoon wy soo spreken // O Broeders dy,
Hier by geleken // gantsch niet en zy,
't Uwaerts betrouwen // al beter wy,
Dan t' een waerschouwen // is dus van my
Gedaen alleen // of wy naer 't scheen
Eeuwig by een // mochten vergaren bly.
9. Nu ick hiermede // beveel u Godt,
Dan noch mijn bede // tot u in 't slot,
Is dat vermeere // u liefd' en deugt,
Dat t' allen keere // gy suyver meugt
Wesen ter noot // sonder anstoot,
Voor kleyn en groot // soo suldy zijn verheugt.

A. W.

Een Nieuw-Jaers Liet.

Op de wijze: *Johannes sprack met woorden soet.*

Broeders en Susters hier vergaert,
Dit liet is tot leering' geschreven,
(Tot Godts prijs, soo Paulus verklaert)
Tot een nieuw-jaer al sonder sneven;

Ick doe u wenschen hier beneven:
 Godts liefde ende vrede klaer;
 En Barmhertigheyt verheven,
 Tot eenen groet in 't Nieuwe-jaer.

2. Nu was ick wel van sinnen noch,
 Om te verhalen dees' gedigten:
 Maer ick ken my onweerdich doch,
 Dat ick u soud' soeken te stichten;
 Om doch in 't goede niet te swichten,
 Of dit daer toe mocht dienen maer:
 Om slappe handen op te richten;
 En losse knyen in 't Nieuwe-Iaer.

3. Laet ons gedenken nacht en dach,
 An die beloften sonder sneven:
 Die wy den Heere met geklach,
 Uyt onse mondt hebben gegeven,
 Om hem te dienen al ons leven:
 Al in der swackheyt voor en naer,
 Wy mogen 't wel proeven met beven;
 Hoe 't met ons staet in 't Nieuwe-Iaer.

4. Wie an den ploeg hout en omsiet,
 Is tot Godts rijke niet bequame,
 Gedenkt Lots vrouw, so Christus riet,
 En wie 't harnas andoet eersame,
 Mach hem niet roemen ofte blamen:
 Maer die het af-leyt openbaer,
 Dus moet wy strijden nae 't betamen,
 Om te verwinnen in 't Nieuwe-jaer

5. Den mensch lijkt dikwijls haest an 't end'
 Van alle hoop' en troost verloren:
 Door tegenspoet ende eelend',
 En als men overdenckt Godts Toren
 Dat die quaetdoenders staet te voren,
 En hoe 't namaels sal toe-gaen zwaer;
 Dus moet wy anhouden wilt horen,
 En niet verflouwen in 't Nieuwe-Iaer.

6. Soo dunckt my 't is den besten raet,

Ons op den Heere te verlaten,
 En ons genoeg in kleyne staet:
 Salomon schrijft Troost'lijck wilt vaten,
 Doen hy doorsocht hadd' veele staten,
 Dat alle dinck doch ydel waer;
 't Is best wel doen, en zijn met maten
 Vrolijk in 't arbeyt, in 't Nieuwe-Iaer.
 7. Al worden wy veracht versmaet,
 Van veel menschen die ons benijden:
 Soo 't om wel doen geschiet verstaet
 Soo hebben wy ons te verblijden,
 Dat wy het weerdig zijn te lijden;
 Wy moeten Christum volgen naer,
 Den knecht mach zijn tot geen en tijden,
 Boven sijn Heer, in 't Nieuwe-Iaer.
 8. Het is doch maer een korten tijdt,
 Des menschen levent hier op eerden,
 Soo de duldige Iob belijdt:
 Iae als een bloem van kleyne weerden;
 O Mensch loopt niet als wilde peerden:
 Merckt op den tijdt als d' Oyevaer
 Och dat wy levende 't sterven leerden:
 Nu alle dagen in 't Nieuwe-Iaer.
 9. Mogt wy voortaan neerstiger zijn,
 In den wijngaert sonder vertsagen:
 't Is al de elfste uyr dunckt mijn,
 Want wy hebben nu niet te klagen;
 Van veel arbeyt, noch hiete dagen;
 Ons Meester is soo goeden Vaer:
 Een pennink laet ons wel behagen,
 Dat eeuwich salich Nieuwe-Iaer.
 10. Al is u dit doch wel bekend,
 Of ick het u niet openbaerde:
 En in de waerheyt gesterkt bent;
 Nochtans uyt liefde als d' onwaerde:
 Tot 's Heeren prijs ick dit verklaerde,
 Duyd't het na Liefden aert eenpaer,

Ick derft mijn pont niet in de aerde
 Begraven met dit Nieuwe-Iaer.
 11. Oorlof hier meed' ik sluyten moet,
 Neemt het in 't goed' aldus geschreven:
 Laet ons malkander gedencken goet,
 Dat wy ten eynde sonder sneven:
 Doch nae des Heeren wille leven;
 Ick wens dat Godt ons alle-gaer,
 Door sijn genade belijft te geven,
 Het alderbeste Nieuwe-Iaer.

[BRoeders en Susters t' samen]

Op de wijze: *Van de 6. Psalm.*

BRoeders en Susters t' samen,
 Een liedeken te ramen,
 An u, is mijn begeer,
 Oft ik u met mijn kleyne,
 Gave yet schreef, alleyne,
 Tot Godes prijs en eer.
 2. Wandelt doch goedertierig,
 In u roeping vierig,
 Te recht na den betaem.
 Al met sagtmoedigheden,
 En ootmoedige Zeden,
 Oock langmoedig bequaem.
 3. Verdraegt in liefd' malkander,
 Vergeeft de een den ander,
 So jemandt t' onregt leedt,
 Gelijk Christus verheven
 U-lieden heeft vergeven,
 Het geen dat gy mis deedt.
 4. Weest Heylig seyt de Heere
 Als ik (dit is sijn leere)
 In al u wandel soet:
 Na datter staet geschreven,
 Gy sult Heyliglijk leven,
 Want ik ben Heylig goet.

5. Noch doet Petrus beschrijven:

Dat wy in ons bedrijven
 Moeten navolgen soet,
 De voetstappen gepresen
 Van Christus, die in desen
 Niet sondigt heeft onvroet.

6. Bedroch tot geenen stonden,
 Is in sijn mondt bevonden,
 Doen hy versproken is,
 Heeft hy niet weer versproken,
 Als hy leedt, niet gewroken
 Dit 's ons exempel wis.

Pause

7. 'T was de ouden bevolen,
 Te wreken on[v]erholen,
 Het eene lidt om 't aer:
 Maer wy vinden te lesen:

Gy sult de qua mispresen
 Niet wederstaen. Dit 's klaer.

8. Maer so u jemandt (strange)
 Slaet an u regter wange,
 Bied 't d' ander ook: Ia die
 Met u in 't regt wil komen,
 En u mantel heeft nomen,
 Laet hem den rok ook vrie.

9. Als me'u een mijl wil dwingen
 Te gaen, wilt twe volbringen,
 Geeft die u bidden maer,
 Keert u niet van den geenen,
 Die u jeet wil ontleenen,
 Sorgt niet als heidens swaer.

10. U vyanden wilt spijsen,
 Ia liefd' an haer bewijsen.
 En die u vloeken quaet,
 Wilt 't goede weder wenschen.
 Doet wel alsulke menschen,
 Die u toedragen haet.

11. Voor die u met verbolgen,
Doen lijden en vervolgen,
Bidt: op dat gy meugt sijn,
Kinders van uwen Vader,
Die ons geeft allegader,
Regen en sonne schijn.

12. Want ist dat gy die lieden
Maer liefde doet geschieden,
Daer gy van zijt bemindt,
Wat loon sult gy ontvangen
Hier voor? doen met verlangen
Sulx niet de sondaers blindt?

13. Wat sonderlings verheven,
Word doch van u bedreven,
So gy slegs vrientschap maer,
Bewijst u Broeders reyne?
Doen sulx niet in 't gemeyne,
De sondaers openbaer?

14. Hierom wilt volmaekt wesen
Als u Vader gepresen,
Die in den Hemel is.
Broeders wilt hier na jagen,
Vierig sonder vertragen,
Tot den eynde gewis.

[Broeders en Susters vreest doch niet]

Op de wijze: *Dochters van Sara hoort en verstaet.*

Broeders en Susters vreest doch niet,
Al zijt gy hier in dit verdriet
Al om Godts woort,
Gy moet doch met geweld siet,
Door d' enge poort.
2. Het Rijck der Hemelen lijdt geweld,
Gy zijt nu in de proeve gestelt,
Als 't Gout in 't vyer,
De hayren uw's hoofts zijn al getelt,
Weest goedertier.

3. Al is het vleesch gelijk een glas,
De Heere kan u stercken ras,
In uwen noodt,
Blijft doch volstandigh op dit pas
Tot in den doot.
4. En vrees doch niet gy kleyne schaer
Het is de rechte waerheyt klaer,
Zijt dies wel vroet,
Al valt het hier den vleesche swaer,
Hebt goeden moedt.
5. Soo wie vast op den Heer betrouwt,
Hy troost haer dick en menig-vout
Door sijnen Geest,
Och vrienden al is dit vleesch benout,
Zijt onbevrees[t].
6. Laet uwe lichten schijnen klaer,
Al voor de werelt openbaer,
Als gy sult staen
Voor de wreede Tyrannen daer
U oordeel ontfaen.
7. De groote Stadt is u bereydt,
Die seer vol aller goeden leydt,
Treet vroom'lijck aen,
Sijn armen zijn wijdt open gespreydt
Om u t' ontfaen.
8. Blijft tot den eynde volstandig fijn,
Soo sal 't geloove behouden zijn,
Bidt ende waeckt,
Godt en vergeet tot geen termijn
Die hem genaect.
9. Al zijn sy rasende en verwoedt,
Om te storten u-lieder bloedt,
Iae 't Lichaem schendt,
Gedenckt, dat 't een vleesch 't ander doet
Dat neemt een endt.
10. Ik heb u geschonken uyt liefde stout
En begeer dat gy ten besten houdt

Dit kleyn vermaen,
 Godts liefde, die nimmermeer verkout
 Sal blijven staen.

[BRoeders, vrienden generale]

Op de wijze: *Als 't begint.*

BRoeders, vrienden generale,
 En laet doch u sinnen niet
 Wijcken van het principale,
 Om yet dat gy hoort of siet,
 Maer wilt blijven // om beklijven
 By den Heere en sijn woort
 Tot den ende // met de bende
 Die den Heere toebehoort,
 Dat u wandeling vry,
 't Euangelium weerdigh zy.
 2. Wilt in 't hart altijd logieren
 't Onverganckelijcke zaet,
 Soo sult gy van sonden vieren,
 Dragen haet tot alle quaet,
 Laet u sinnen // oock van binnen
 Blijven in 't voornemen goet,
 Godt sal stercken // mede wercken,
 En vertroosten u gemoet,
 Dat gy vruchtbaer wesen sult.
 Met gerechtigheyt vervult.
 3. Maer en wilt u niet sonderen
 Op het vleys, want 't is maer hooy,
 Sijn glory, sijn domineren
 Haest vergaet, als 't bloemken mooy,
 En de werelt // schoon beperelt,
 Wie haer volght en beter weet,
 't Sal ten laetsten // hem ten quaetsten
 Vergaen, ende wesen leet,
 Als den loon der sonden kooft,
 En de werelt wort verdoemt.
 4. Voor den rechter-stoel des Heeren

En sal geen excuise zijn,
 Want sijn woort heeft hy doen leeren
 Over al de werelt fijn,
 Sijn dienaren // doen verklaren
 Boete tot vergiffenis,
 Want oordeelen // den geheelen
 Aertbodem sal hy gewis:
 Daerom heeft hy hier in 't pleyn
 Doen waerschouwen, groot en kleyn.
 5. Want hy sal een yegelijcken
 Na sijn wercken geven loon,
 't Zy den armen, oft den rijcken,
 Niet aensien eenigh persoon,
 Hy sal geven // 't eeuwig leven
 Al die goet hebben gedaen,
 Doen de boose // goddeloose
 In d' eeuwige pijn gaen,
 Daer haer worrem niet en sterft,
 Noch haer vyer niet en bederft.
 6. Een groot onderscheyt O! vrienden
 Sal dan zijn te mercken wel,
 Tusschen die den Heere dienden,
 En die hem waren rebel,
 Dus slaet gade // Godts genade,
 Versuymt niet de saligheyt,
 Die Godt jone // door den Sone
 Ons uyt liberaligheyt,
 Want om in 't leven te gaen
 Is Christus, de deur ontdaen.

K.V.M.

Een Bruylofts-Liedt.

Op de wijze. Een Liet wil ick gaen singen.

BRuydegom en Bruyt t' zamen,
 Ick schenck u een Nieuw liedt;
 Uyt Liefde deed'men 't ramen,
 Tot prijs des Heeren ziet:

Hier meede nu // wens ick aen u,
 Veel genaede en vre'e:
 En der zielen wel-varen,
 Oock aen 't Geselschap me'e.
 2. Van een Bruyloft wy lesen,
 Tot Kana, openbaer;
 Aldaer Christus gepresen,
 Oock me'e geroepen waer,
 Laet ons hem vry // hier nooden by,
 Tot desen Bruylofts-feest,
 Dat hy hier mochte wesen,
 Met sijn heyligen Geest.
 3. Het Houwelijck, off Echte,
 Den Heer instelde voort,
 An ons Voor-ouders slechte,
 In 't Paradijs anhoort,
 Den Heer sprack vroet // 't en is niet goet,
 Dat den mensch is alleyn,
 Een Vrouwe schiep hy rechte,
 Uyt Adams zijde reyn.
 4. Hoe gy u voorts sult houwen,
 Te samen in dien staet,
 An Mannen ende Vrouwen,
 Geven d'Apostels raet,
 Een man die moet // altijd in 't goet,
 Voor-gaen de Vrouwe fijn,
 Dan hoort het Wijff getrouwe,
 Haer man gehoorsaem sijn.
 5. Een Vrou sal oock niet wesen,
 Het hoofd over haer Man,
 Maer door des Heeren vreese,
 Moet hem sijn onderdaen,
 O Bruyt eerbaer // neemt dit wel waer,
 En hout u Man in acht,
 Verciert u soo wy leesen,
 Met een Geest stil en sacht.

6. Neemt een exempel soete,
 An Abigael eerbaer,
 Sy quam David te moete,
 Doen hy vertorent waer,
 Viel hem te voet, met woorden soet,
 Daer van is Davidt saen:
 Door lieffelijke groete,
 Sijn gramschap heel vergaen.
 7. O Bruydegom ter steede,
 Hebt lief u Vrouw Eerbaer,
 En wilt met wetenheede:
 Altijdt wonen by haer,
 't Is Petrus leer // geeft haer de Eer:
 Gelijck het swackste vat,
 Sy is erfgenaem meede,
 Tot der genaden schat.
 8. Dus wilt met hert en sinnen,
 Nae des Apostels eys;
 U Huys-vrouwe beminnen,
 Gelijck u eygen vleys,
 Hoort met bescheyt, wat Sijrach seyt:
 Een man sal in sijn huys,
 Niet als een Leeuw beginnen:
 Noch geen Tijran Confuys.
 9. Wel-dien die vreest den Heere,
 Alsoo ons Davidt seyt:
 Dien man sal hem geneeren,
 Met sijn handen arbeyt:
 Gelijck Idoon // een wijnstock schoon,
 Sal zijn de Vrouwe goet;
 U Kinder nae sijn leeren,
 Als Olijftacken soet.
 10. Lieve Vrienden gereede,
 Duyd't dit nae Liefden aert,
 Ick wens dat Godes Vreede:
 U Hart en sin bewaert;
 Blijft vast gebout // Christum getrouwt

Dien gy hebt nomen aen;
 Soo sal dit Trouwen meede
 Ten eynde wel bestaen.
 11. Oorloff in deser Feesten,
 Al dit verhalen slecht,
 Hout in 't goede ten lesten,
 Van my onnutte Knecht:
 Laet ons dit saen // zijn tot vermaen
 Al wie het oock aengaet,
 Elck proeve hem ten besten:
 Hoe 't Houw'lijck noch al staet.

[CHristus zijnde verresen]

Op de Wijse: *Godt sprack in verleden Tyden.*

CHristus zijnde verresen,
 Heeft veertigh dagen hy
 Hem levendig bewesen,
 Den Apostelen vry,
 Op eenen bergh te Bethany,
 Ierusalem by // d' Op-vaert Christi
 Ten Hemel, openbaer daer sagen sy.
 2. Van den Berg der Olijven,
 Weder gekeert in d' Stadt,
 Maria met de Wijven
 Oock by hen lieden sat,
 Vergadert op een solder, dat
 Elck deugdig vat // neerstelijck badt
 Om te ontfangen den beloofden schat.
 3. Een Apostel verkoren
 Hebben sy voor Iudas,
 Wiens Bisdome was verloren,
 't Lot viel op Matthias,
 En als nu Pincxster vervult was,
 Snellijck en ras // een windt geblas
 Quam uyt den Hemel daer op 't selve pas.
 4. 't Huys wert vervult van desen,
 Gedeelde tongen klaer

Quamen vierig geresen
 Op yegelijck van haer,
 Vol des heyligen Geests eerbaer
 Werdt al die schaer // wy lesen maer
 Omtrent hondert en twintigh wasser daer.
 5. Sy predickten en spraken
 Met ander tongen eest,
 En seyden sulcke saken
 Als haer in gaf den Geest,
 Veel Ioden die Godt hebben gevreest,
 Die quamen meest // door dit tempeest
 Om weten van desen, den rechten keest.
 6. Van onder 's Hemels wolken
 Woonden op dat termijn,
 Aldaer uyt alle volcken,
 Elck zijn tael hoorde fijn,
 Den eenen sprack uit vresens pijn,
 Wat wil dat zijn? , d'ander in schijn
 Van spot seyden, sy zijn vol soete wijn.
 7. Petrus hem excuseerde
 Van dronckenschap ter noot,
 Dat Ioël propheteerde
 Sprack hy, geschiet nu bloot,
 Iesum van u gekruyst ter doot,
 Dien heeft Godt groot // Verweckt minjoot,
 Desen op ons den heyligen Geest goot.
 8. Doet boete al te samen,
 En laet u doopen vroet,
 In Iesu Christi name,
 Tot vergevinge soet
 Van uwe sonden overvloet,
 Soo gy dit doet // De gave goet
 Des Heyligen Geests ontfangt gy met spoet.
 9. Petrus heeft met zijn preecken
 En kragtig goet vermaen,
 Haer-lieder hert ontsteecken,
 Sy lieten haer beraen,

Die zijn woordt geerne namen aen,
 Hebben daer zaen // den Doop ontfaen,
 Daer werden by drie duysent toegedaen.
 10. Dese loofden den Heere,
 Blevén met goedt opset
 In d' Apostelsche leere,
 In de gemeynschap met
 Broodt breeckinge, na Christus Wet,
 End' in 't gebedt, En oock quam het
 Een vreesse over alle Zielen net.
 11. Haer goet was al ten besten,
 Elck-een ter noodt gemeyn,
 De Heer om te bevesten
 'T Euangely certeyn,
 Dede wonder dingen niet kleyn
 Openbaer pleyn // Geschien alleyn,
 Door zijn lieve Apostels handen reyn.
 12. 's Geests vruchten nu in stede
 't Onser opvoedigheyt,
 Sijn liefde, vreugde, vrede,
 Ende langmoedigheyt,
 Vrindelijckheid, en goedigheyt,
 't Geloofs bescheyt // Sachtmoedigheyt,
 Matigheyt, tot der zielen spoedigheyt.
 13. Broeders dit zijn de vruchten
 Daer men den boom aen kent,
 Ofdaer met soete luchten,
 's Heeren Geest is ontrent,
 In den Olijfboom excelent,
 Geplant, ge-ent // Blijft ongeschent,
 Op Christum, Syons eenig fundament.

[DAnck wilt tot Godt opheven]

Op de wijze: *Als 't begint.*

DAnck wilt tot Godt opheven
 Met herten verblijdt,
 Voor dat hy ons gaet geven

Desen vryen tijdt,
 Niet om des vleys behaeg,
 Maer sijn eer te verbreyden.
 O, dat wy alle daeg
 Ons vlijdt hier toe an leyden.
 2. Wy hebben nu die dagen,
 Daer de Schrift van seydt,
 Om met vlijt te bejagen
 Onse saligheydt:
 Dus Ider sie wel toe
 Dat hy dees gulden vryheydt
 In 's vleys lust niet verdoe,
 Maer alleen tot 's geests blyheydt.
 3. Laet 's werelts blijdschap varen
 Met al haer getoy,
 Want al die met haer paren
 Sy vergaen als hoy,
 Dus lieve Ionge leugt
 Wilt doch wel overleggen,
 Of gy door treck na vreugt,
 Dees wel Adieu meugt seggen.
 4. Wel aen wilt dan bewijsen
 Dat gy Christ'nen bent,
 Het werck dat moet u prijsen
 Van begin tot 't endt:
 Dus wilt als Lichten klaer,
 In dese werelt blincken,
 En doet niet als die daer
 Over twee sijden hincken
 5. Of wy dan sotten heten
 Van die sotte sijn,
 Al moet men smaet op eten
 Denckt dat is geen pijn,
 Want 't wit daer ick na schiet,
 Door het geloove brandig,
 Neemt wegh al mijn verdriet,
 Al moet het heten schandig.

6. Ick gae mijn Heer na treden,
 Die soo veel verdriet,
 Hier voor my heeft geleden,
 Ia sijn Troon verliet.

Ick wil met groot vermaeck
 Uyt Babel nu gaen scheyen,
 Dat ick in vreugt geraeck,
 Als Babels dienaers schreyen.

7. Waer wy rijden of varen
 Houdt dit in den sin,
 Wilt Geestes vruchten baren,
 D'een wat meer of min,
 Elck neem sijn roeping waer
 Die hy heeft aengenomen,
 Dat wy met vreucht hier naer,
 Voor onse rechter komen.

8. Dat wy dan mogen hooren,
 'T woordt seer blijdelijck,
 Komt hier mijn uytverkooren
 In mijns Vaders Rijck,
 Ontfanght nu 't salig loon,
 Bereydt van eeuwigheden,
 Set op u Hooft een Kroon,
 En leef by my in vreden.

9. Maer eeuwich wee seer schadigh
 Sal toekomen haer,
 Die mijnen tijdt genadigh
 Niet en namen waer:
 Dus gaet nu wegh van mijn
 Al des duyvels gesellen,
 Gevoelt der zielen pijn
 En 't altijdt duirig quellen.

10. Dus wilt wel onderscheyden
 En siet doch eens aen,
 Een lieffelijck vermeyden,
 En dat hardt afstaen.
 O vrienden laet altijdt

Dit blijven in gedachten,
 En soeckt met ganscher vlijdt
 Godts rijcke te betrachten.

Den xxiiij. Psalm.

DE Aerd' is onses Godts voorwaer,
 En wat sy begrijpt verr' end' naer,
 Met den menschen daer in woonachtig:
 Hy heeft die op 't meyr vast gegrondt,
 Hy verrijckt die alsins in 't ront,
 Met veel schoone Revieren krachtig.

2. Sijnen Berg is een heylig oort
 Wie sal daer op komen nu voort?
 Wie sal daer wonen ende blijven?
 Die sijn hert en handen heeft reyn,
 Die de leugens haet groot en kleyn,
 Noch geen meyneet en soeckt te drijven.

3. Die mensche sal zegen ontfanen,
 Godt sal hem oock wel gade slaen,
 En door sijn goedigheyt bevrijden.
 Sulcks is 't geslagte t' aller tijt,
 Dat Godt soeckt met herten verblijt,
 O Godt Jacobs, aen allen zijden.

4. Verhoogt u groote poorten nu,
 Eeuwige deuren verheft u,
 Dat ingae de Koning vol eeren.
 Wie is de Koning soo geacht?
 't Is Godt d' overwinner met kraght,
 Wiens magt niet en is om vermeeren.

5. Verhoogt u groote poorten nu,
 Eeuwige deuren verheft u,
 Dat ingae de Koningh vol eeren.
 Wie is de Koning soo geaght?
 't Is Godt der Heykragten vol maght,
 Die groot is, jae een Heer der Heeren.

[DE Heere sijn heyligen soet]

Op de Wijse: *Een goet nieuw Lied dat is bedacht.*

DE Heere sijn heyligen soet,
 Nimmermeer sal verlaten,
 Hy kooft in nootd en tegenspoet,
 Haer met sijn Geest te baten.

2. Beveelt den Heer u sake vry,
 Stelt uwen wil in Gode,
 Hy weet soo wel al wat u zy,
 Ter Zaligheid van node.

3. Al schoon loopt het u hier en daer,
 Na de Natuur wat tegen,
 Denckt mach ik d'Heer behouden maer,
 So iss'er niet angelegen.

4. Wat u mocht overkomen swaer,
 Verduldelyck wilt lijden,
 Segt: Heer niet onse wille, maer,
 Uwen wil moet geschieden.

5. Schoon hy dan druck of noot verleent,
 Verblijdet u in desen,
 Denckt alle dinck ten besten dient,
 Voor die den Heere vresen.

6. Beveelt den Heer u wegen soet,
 Betrou hem toe u saken,
 Is 't dat gy het van herten doet,
 Seer goet wil hy 't dan maken.

7. Al schoon stelt haer de wijsheyt eerst
 Tegen u sonder toeven,
 Maeckt u beangst, bang, en bevreest,
 Door haer roedich beproeven.

8. Maer soo sy dan bevindt, dat gy
 All' valsheyt gaet vermijden
 Gemoeten sal zy u, en dy
 Omhelsen en verblijden.

9. Want's Heeren hant is niet verkort,
 Te helpen sijn beminden:

O Mensche soo 't an dy niet schort,
 Troost sult gy weder vinden.
 10. Want hy heeft noyt verlaten, siet,
 Die in sijn vrese bleven:
 Dus hebt gy dikmael veel verdriet,
 Hy kan 't haest anders geven.
 11. Ten besluite, wat u ontmoet,
 Neemt 't alles in der maten,
 En met 's Heeren genade soet,
 Wilt u genoeg laten.

A.W.

Den cxj. Psalm.

Op de wijze: *Het Pasche-Feest in Israel.*

DEn lof en prijs gantsch over al,
 Met herten vry ick roemen sal,
 Mijns Heeren en Gods van hier boven
 In sijn gemeynte seer bequaem.
 Daer de vrome komen te saem,
 Sal ick den Heer dancken en loven.
 2. Godts werken zijn groot ende goet,
 Wie die waer neemt met herten vroet,
 Die heeft daer in een groot behagen:
 Wat hy maeckt, is heerlijk en soet,
 Dies zijn gerechttheyt sal en moet
 Vast blijven ten eeuwigen dagen.
 3. Godt heeft door sijn daden niet slegt
 Een gedachtenis opgereg
 Sijner goedigheyt seer genadigh.
 Hy spijst die hem vresen eerbaer,
 En sijn verbont dat blijft hier naer
 Eeuwiglijck vast ende gestadig.
 Pause.
 4. Den sijnen maekt hy bekend hier
 Sijn daden, en geeft goedertier
 Tot erfgoed der Heydenen landen;
 De waerheyt en gerechtigheyt,

Welcke blijven in eeuwigheyt,
 Zijn t' saem de wercken sijner handen.
 5. Sijn geboden louter en klaer,
 Zijn oprecht, oock is sijn woort waer,
 Die vast staen sullen end' beklyven,
 Hy heeft sijn volck verlost met kracht,
 En een Verbont te weeg gebracht,
 't Welck bestendig en vast sal blijven.
 6. Heylig en heerlijk is sijn naem,
 Oock sal Godes vreesse bequaem,
 't Begin der rechter wijsheyt wesen
 Hy is wel kloeck ende wek vroet,
 Die Godt vreesst en sijnen wil doet,
 Die wert in eeuwigheyt gepresen.

[DEr Heyd'nen Goden zijn seer veel]

Op de Wijse: *O lieve menschen over al.*

DEr Heyd'nen Goden zijn seer veel,
 Van goude, silver, ende meel,
 Maer liefste Abba,
 Gy zijt in den hoogen Hemel,
 Krachtigh van raedt ende van da.
 2. Beelden van gout, noch menschen van stof,
 En komt glorie nochte lof,
 Maer liefste Abba,
 Geheylicht zy uwen Name,
 Gy maeckt ons saligh uyt gena.
 3. Uyt 't rijck Babel zijn wy gegaen,
 Na Pharaos schat wy niet en staen,
 O liefste Abba,
 U Rijcke ons doch toekome,
 'T welck niet en is van 's werelts za.
 4. Wy stellen ons, O Heer, in dijn handt,
 Hoe dat het vleesch daer tegenspannt,
 Maer liefste Abba,
 U wille geschied' ter werelt,
 Als in den Hemel vroegh en spa.

5. Wy bidden u, o Heere groot,
 Heden om ons dagelijckx broot,
 Och liefste Abba,
 Geeft ons oock spijsse der zielen,
 Dat is u woort, seer goet van ra.
 6. O goede Heer van grooter gedult,
 Vergeef ons onse sond' en schult,
 Och liefste Abba,
 Gelijck wy geduldigh vergeven,
 Die ons oyt deden eenige scha
 7. Wy zijn doch menschen broos en kranck,
 Leyt ons niet in bekoring' stranck,
 Maer liefste Abba,
 Wilt ons beschermen, bewaren
 En verlossen van alle qua.
 8. Want u is 't Rijck en Majesteyt,
 En de kracht in der eeuwigheydt,
 Och liefste Abba,
 Wilt ons gebedt verhooren,
 Soo singen wy Alleluya.

Den xxxvj. Psalm.

Op de wijze: *Ryst uyt den slaep gy 's Heeren Knecht,*

DEs boos-doenders wille seer quaet,
 Getuygt sekerlijck met der daedt,
 Dat hy niet vreest den Heere:
 Want hy hem in 't boose behaegt,
 't Welck hy noch hatet noch beklaeght,
 Maer spot den vrome seere,
 Seer schaed'lijck is de leere sijn,
 Vol van leugen ende fenijn,
 En hy laet hem niet leeren.
 Des nachts denckt hy niet dan schalckheyt,
 Hy wil blijven in der boosheyt,
 End' van geen quaet hem keeren.
 2. Heer u goetheyt en u woort waer,
 Tot der lucht en den Hemel klaer,

Hen strecken na ons wenschen.
 U oordeel vast als een berg staet,
 U recht diep als een afgront gaet,
 Gy behoedt Vee end' menschen
 Hoe groot is u goetheyt eenpaer,
 Hen die onder u vleug'len haer
 Te begeven gedincken.
 Haer begeert' vervult gy met goet,
 End' aen uwer wellusten vloet
 Voert gy die datse drincken.
 3. In u is des levens Fonteyn,
 End' u klaerheyt geeft ons alleyn
 Licht end' verstant om mercken:
 Over de herten onbevleekt,
 U goedigheyt, o Heere, streckt,
 Die steeds schijnt in u wercken.
 Dat my de voet des menschen wreet,
 Niet en vertreed', end' my geen leed
 En doe, noch slae mits desen.
 Hoe de boose vergaen, doch siet,
 Sy blijven in eeuwich verdriet,
 Sonder verlost te wesen.

Een Scheyd-liet,

Op de wijze: *Gy kleyne Christen hoopken och.*

DEwijl de tijdt voor handen is,
 Dat wy hier moeten scheyden,
 Soo wil ons Godt alsoo gewis
 Genadelijck geleyden,
 Op dat wy het betrachten voort
 Dat wy alhier hebben gehoort,
 En ons mogen bereyden.
 2. Op dat wy dan soo in dien dagh,
 Staen aen sijn rechte zijde,
 Als Christus sal maken gewagh,
 Komt gy gebenedijde,
 Besit het Rijck dat u bereyt

Is, van begin in eeuwigheit,
Verlost van allen lijden.

3. Hierom soo laet ons neerstig zijn
Met bidden ende waken,
Op dat wy hier uyt dese pijn,
Tot sulcken vreugt geraken,
By Godt en sijn Engelen schoon
Hier boven in des Hemels Throon
Der Eng'len spijsse smaken.

4. O Godt, daer nae staet ons begeert,
Laet gy ons dat gelingen,
Dat uwen Naem worde ge-eert,
Wat wy spreken en singen,
Dat het geschiede met aendacht
En met der daet oock werd' volbracht,
En ons broos vleesch bedwingen.

5. Dat het den Geest gehoorsaem zy,
Uwen vree wilt ons geven,
Met uw' genaden woont ons by,
Dit kort verganck'lijck leven.
Houdt ons in rechter eenigheidt,
Bewaert u volck tot aller tijdt,
Tot gyse sult verheven.

6. En voeren in u eeuwig Rijck
Met der hemelscher scharen,
Hier meed' wilt ons genadelijck,
Godt, al t' samen bewaren,
Op dat wy mogen geschickt staen
Als Hemel en Aerd' sal vergaen,
En Godt sal openbaren.

7. Ons' Ziel en lijf in uwer handt,
Beveelen wy O Heere,
Blijft doch ten eynde by ons, want
Soo mach ons niemant deeren,
Dewijl het moet gescheyden sijn,
Willen wy Godt lof singen fijn,
Eenmoedich t' zijnder eeren.

8. U Vader, Soon en heyl'ge Geest
 Eenige Godt met namen
 Al dat gy hebt geschapen meest,
 Soud' u loven te samen,
 Nu wy scheyden aen desen kant,
 Houdt ons in uwer liefden bant,
 Door Iesum Christum, Amen.

[Die den wille des Heeren]

Op de wijze: *Als 't begint*

Die den wille des Heeren
 Weet, ende niet en doet,
 Wil hy hem niet bekeeren,
 Hem naeck veel tegenspoet,
 Veel slagen sal hy verwerven,
 Als hy sal moeten sterven,
 En eeuwelijck bederven,
 Al in de Hemelsche gloet.
 2. Die d' handt an den ploeg slaene
 Ende te rugge sien,
 Diens rijcke sal vergaene
 In alsoo korten tien,
 Want sy leven in blame,
 Tot Godts Rijck onbequame,
 Sy verliesen haer name,
 Lijden sal haer geschien.
 3. Hoe derft gy 't pont aenvaerden,
 Dat u 's van Godt begaeft,
 Als gy het in der Aerden
 Met grooten angst begraeft,
 Maer als de Heere sal vragen,
 U van sijn pondt gewagen,
 Hoe sult gy hem behagen,
 Als gy sult zijn vertsaegt?
 4. Wie sijn leven wil vinden
 In deser werelt wreet,
 Die sal 't als den ontsinden

Verliesen, 't werdt hem leet,
 Wie 't om 't woort Godts gepresen
 Verliest, sal saligh wesen,
 Sijn lijden werdt genesen,
 Godts Rijck is hem bereet.
 5. Dus laet ons t' allen tijden
 Waeken bidden in den geest,
 En Christus woord belijden,
 Voor de mensen onbevreesst,
 Soo sullen wy naemaels leven,
 Met Christo hoog verheven,
 Een Kroon sal hy ons geven,
 In sijn Hemelse feest.

Van 't wel bidden.

Op de wijze: *Ick heb den Heer lief, want hy, &c.*

Die Godes naem te recht sal roepen aen,
 Moet zijn gemoet van 't aerts geheel afkeren
 En in den grondt des herten sich verneeren,
 En tot den dienst des Heeren veerdich staen.
 2. Godt is een Geest, en wil dat oock die geen
 Die hem sijn noot soeckt kennelijck te maken,
 Hem in den Geest en waerheyt sal genaken,
 En niet voor 't oogh en met den mondt alleen.
 3. Maer innerlijk uyt 't binnenst ons gemoets
 Met vyer'gen ernst, met suchten ende smeken
 Moetm'n in't gebet met God andagtig spreken,
 En bidden hem als oorspronck alles goedts.
 4. Dat hy ons doch door sijn barmhertigheyt,
 Door sijnen Geest wil leyden en regeeren,
 Dat wy te recht sijn heyl'gen name eeren,
 En dat sijn rijck alsints wert uytgebreyt.
 5. Dat oock sijn wil op Aerden magh geschien
 Gelijck als die volbracht werdt in den Hemel,
 En dat hy ons (t'wijl wy in dit gewemel
 Op Aerden zijn) ons daeg'lijcks broot verlien.
 6. Voort bidden: Heer vergeeft ons onse schult

Gelijck wy oock doen onse schuldenaren.
 Wilt ons o Heer! voor alle quaet bewaren,
 Voor Sathan wreedt, die als een Leeuwe brult.
 7. Op dat hy ons verleydet noch bekoort,
 Door 't valsch bedrogh der wellust en der sonden,
 Maer dat wy vroom en heylich ongeschonden
 Ten eynde toe volherden nae u woordt.
 8. Want u is 'tRijck, de Kragt, de Heerlijkheyt,
 In eeuwigheyt. Verhoort ons in de name
 Uw's lieven Soons, laet dit zijn Ia en Amen,
 Tot eere van u groote Majesteyt.
 9. Prince, die Godt ootmoedig valt te voet,
 Sijn wille doet, en bidt met groot verlangen,
 Vast in 't geloof: Sal van den Heer ontfangen
 Gewisselijck zijn Beed' in overvloedt.

Den eersten Psalm.

Op de wijze: *Tot u, ô Godt, Vader gebenedydt.*

Die niet en gaet in der Godtloosen raet,
 Die op den wegh der sondaers niet en staet,
 En niet en sit by den spotters onreyne;
 Maer dach en nacht heeft in Gods wet alleyn
 Al sijnen lust, ja spreekt daer van eenpaer;
 Die mensch is wel gelucksaligh voorwaer.
 2. Hy sal gelijck sijn eenen schoonen Boom,
 Geplant by eenen klaren waterstroom,
 Die zijn vruchten geeft in bequame tijden,
 Van welcken geen drooge blat valt besijden:
 Soo sal de mensche salig zijn bekent,
 Met al zijn doen, tot welcken hy hem went.
 3. Maer soo en ist met den Godtloosen niet,
 Die als kaf verstroyt werden daer met 't siet,
 'T welk van den wint hier en daer wert gedreven
 Soo sullen sy in Godts gerichte beven,
 En niet bestaen: maer haest vergaen beschaemt,
 Met den vromen werden sy niet genaemt.
 4. Godt kent den wegh en der vromen gemoet

Hy draegt sorge voor hen en voor haer goet,
 Dies sullen sy welgelucksalig wesen:
 Maer nademael dat onse Godt gepresen,
 Op der Godtloosen wegen niet en acht,
 Sy en haer doen werden tot niet gebracht.

[Die wil na 't Nieuwe Ierusalem]

Op de Wijse: *O Heer ansiet al myn lyden groot.*

Die wil na 't Nieuwe Ierusalem,
 Die stae vroegh op, en make hem
 Al op de rechte strate,
 Hy neme waer des Heeren stem,
 Soo en komt hy niet te late.
 2. Verduldig en lijdsae in druck en pijn
 Moet hy, en van sond' gebetert zijn,
 Al worden wy hier versteecken,
 Want bleven wy in 's wereldts schijn,
 Soo mocht ons Godts genaed' gebreecken.
 3. Daer leydt een wegh in der Woestijnen lant
 Daer zijn wy Pelgrims qualijck bekant,
 Van bergen en van dalen,
 Broeders die willen nae Canaan playsant,
 's Vleeschs lusten sullen ons falen.
 4. Eerst komen wy voor 't roode Meyr,
 Daer volgt ons Pharao met sijn heyr,
 Wy weten waer henen glyden,
 Wy hebben pantsier, sweert noch geweyr,
 Maer tot den Heer moeten wy vlieden.
 5. Als wy door 't water sijn in de wildernis,
 Dan gebreeckt ons spijs', o Heer, dat is
 U woort, daer moetmen by leven,
 Daer toe een recht geloov' gewis,
 Wilt ons Heer dat altijd geven.
 6. Wy moeten oock door Raphidin,
 Gebreekt ons water, so geeft ons in
 Uw' geest, ons te vermaken,
 Wy moeten door de woestijne Sin,

Soud' wy voor-by Amleck geraken.
 7. Van daer onder den Bergh Sina,
 Daer kryg' wy de leer' door sijn genae,
 Die mach men niet overtreen,
 Noch te Paran en Kades Barnia
 Niet volgen Israël zeden.
 8. Moet wy dan weder te rugge krom,
 Soo wand'len wy om 't gebergt Edom,
 Daer mach van Am'leck niet overblijven,
 Maer overwinnen den Koning Sihon
 Ons wachten van vreemde wijven.
 9. Dan koom' wy over de beek' Arnon,
 Soo ist om een kleyn wijl'ken te doen,
 Wy mogen voor de Iordaan niet flouwen,
 Maer Ier'cho innemen als ridders koen,
 Dan ist geloove behouwen.
 10. Broeders, verstaet de meyning' wel,
 Neemt een exempel aen Israel,
 'T is tot ons' Leering geschreven,
 Want die doen Godt waren rebel
 Sijn in de wilderniss' gebleven.
 11. Die dit Liedeken heeft gestelt
 Was mede voor 't roode Meyr getelt,
 Hy heeft het dus moeten singen,
 Wild' Godt hy quam door Ier'cho in 't veldt,
 Dat hem dat mochte gelingen.

Kars-Liedt

Op de wijze: *Myn ziel maeckt groot den Heer.*

DOen d'Herders in der nacht,
 Haer Schaepjens op de wacht,
 Sorghvuldiglijck bewaerden:
 Omscheen haer in 't gesicht,
 Een klaer en helder licht,
 Waer in haer openbaerde,
 2. Een over groote schaer
 Van Engelen, die haer

Dees boodschap lieten hooren;
 Hoe dat de Heer van al,
 Tot Bethlem in een stal,
 Heel ned'righ was geboren.
 3. En songen overluydt,
 Het lof des Heeren uyt,
 Met haer vergode tongen:
 Mijn ziel heeft veel gepeys;
 En denckt soo meen'gen reys,
 Hoe lieflijk of sy songen.
 4. Ach! soete melody!
 Ach Heer! wanneer sult gy,
 Ons aen u Tafel bringen?
 In's Hemels Bruylofts zael?
 Op dat wy al-te mael,
 U lof gelijk'lijck singen.
 5. Daer singen 't nieuwe Liedt,
 't Welck schoon men dat nu niet
 Kan na sijn waerde quelen,
 Dan sullen met der daedt,
 En op sijn rechte maet,
 Staeg singen ende spelen.
 6. Ach vreugt! die alle vreugt,
 In soetheyt en geneugt,
 En blijdschap gaet te boven,
 Veel meerder scheelt in waerd'
 Als Hemel ende Aerd',
 Laet ons dien Schepper loven.
 7. Mijn hert van vreugt ontspringt,
 Mijn geest van blijdschap singht,
 Door 't grondig overdencken,
 Van 't Hemelsche gesangh.
 O Heer! wilt ons eer langh,
 Dees soetheydt eeuwig schencken.

[EEn gebroken hert na Godts behagen]

Op de wijze: Een reyn herte, een vernieut leven.

EEn gebroken hert na Godts behagen,
 Om na te jagen den vrede soet,
 Voor de woorden Godts een vertsagen,
 Met een verslagen, oprecht gemoet,
 Wensch ick u t'samen voor een groet,
 Daer toe een goet gesicht altijd,
 Dat gy meugt merken, door's Geests versterken
 Waer af dat gy gevallen zijt.

2. Gout dat doorvyert is sonder beswijcken,
 Koopt om verrijcken, doch niet en zwicht,
 Koopt salv' om u oogen bestrijcken,
 Dat u mach blijcken, een klaer gesicht,
 Dat u verschijn dat wonderlijck licht,
 Wordt soo gesticht dat gy subijt
 Mocht sien van binnen // met hert en sinnen,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

3. Gy die ook Gods timmeringe reene,
 Met ons gemeene, in voortijts waert,
 Keert weder tot den verworpen steene,
 Christus alleene, geopenbaert,
 Tot eenen vasten gront vermaert,
 Met hem vergaert dat hy niet wijt
 U en verstroye, keert t' zijner koye,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

4. Komt ende smaeckt die Hemelsche gaven,
 En wilt u laven aen die Fonteyn,
 En wilt u niet als arme slaven
 Slijck-putten graven, in 's wereldts pleyn,
 Die sonder water zijn onreyn,
 Maer in den treyn, der waerheydt met vlijt
 Schickt hier u gangen // peynst met verlangen,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

5. Hoe lieffelijck is 't wanneer Godts Soonen
 En Dochters woonen in goet accoort,

Dat wil ons Godt den Vader jonen,
 Met al den genen, die geerne hoort
 Dat Goddelijcke suyver woort,
 Dus van nu voort om u profijt,
 Soo wilt gedagtig // nu zijn eendrachtig,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

6. Het Lam en heeft 'er maer een getrouwe
 Bruyt, voor Huys-vrouwe in 's Werelts dal,
 Een is sijn Duyve, soo ick aenschouwe,
 Het bedd' is nouwe, en 't deksel smal,
 Een Kudd', een Herder, en een Schaep-stal
 Isser voor al, na Schrifts belijdt,
 End' een Gemeente // op Zyons gesteente,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

7. Verloren Schaepken, kranck ende teere,
 Ten rechten keere, gy wel behoeft,
 Verloren penninck, een Vrouw' met eere,
 Die is soo seere, om u bedroeft:
 Verloren Sone, niet en vertoeft,
 Hongerig proeft, met grooter vlijt,
 In uwer herten // met droeve smerten,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

Pause.

8. Daer is noch plaetse voor den aftreder
 Om keeren weder, ter vreden bant,
 Zijt gy verheven, hoog als den Ceder,
 Buygt u doch neder, met u verstandt,
 Onder Godts almachtige handt,
 Dat in den bandt, der liefden verslijt,
 Twistig afgrijsen // dat vreed' mach rijsen,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

9. Gy hebt verlaten de eenighede,
 Den rechten vrede hebt gy gemist,
 Liefd' en genade en heeft geen stede
 By u, oock mede door desen twist,
 Dus hebt gy 's Vaders goet gequist,
 Door 's vyandts list, geworden quyt

Zijt gy u kroone // ende pant schoone,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

10. Wie by hem selven wel meent te stane,
 Heeft gae te slane, menigertier,
 Dat hy niet en valt uyt die bane,
 Die om te gane, soo smal is hier,
 Aen d'een zijd' water, aen d' ander vyer,
 Vol van dangier, aenvecht en strijdt,
 Dus den voorleden // wegh wilt betreden,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

11. Dit segt de Heere: treedt op die wegen,
 Maer siet ter degen, doch voor u wel,
 Vraegt waer den goeden wegh is gelegen,
 's Diend sijn verkrege, sonder uytstel,
 Wandelt daer in, 't is Godts bevel,
 U Ziele snel, sal rusten verblijt,
 Helpt soo des Heeren // getal vermeeren,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

12. Moses die heeft hem selven geboden
 Te laten roden, uyt's Levens boeck,
 Oock Paulus van gelijcker moden,
 Al voor die Ioden, uyt liefden kloeck,
 Om die te verlossen van den vloeck,
 In dat versoeck, u oock niet mijdt,
 Neemt aen u eerste // liefde, dit 's 't meeste,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

13. Barmhertigheyt wil ick van u hande
 Geen offerhande, dit woort in siet,
 Hadt gy geweten als die vailliande,
 Het recht verstande, van sijn bediet,
 Den ontschuldigen en hadt gy niet,
 Sonder verdriet, vermaledijt,
 Maer hadt gebleven // Godts woort beneven,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

14. Oorlof hier mede, wilt dog des Heeren
 Sachtmoedigheyt leeren, met groot ootmoet,
 Tot rust der Zielen, vry van verseeeren,

Wilt u bekeeren, tot sijn jock soet,
 Blijft niet beraden met vleesch en bloedt,
 Neemt dit voor goet, 't is uyt geen nijt,
 Maer om met tranen // u te vermanen,
 Waer af dat gy gevallen zijt.

K. V. M.

Een Scheyd-liedt.

Op de wijze: *De Heere syn Heyligen soet.*

EEn goet nieuw Liedt dat is bedacht
 O Broeders al te samen,
 Dat laet ons singen met eendracht,
 Tot prijs van Godes Name.
 2. Als wy nu by den ander zijn
 Vergadert in den Heere,
 Soo is het schier den tijdt, hoort mijn,
 Dat wy nu scheyden weere.
 3. Och het scheyden en is geen noot,
 Al moeten wy verstroyen,
 Als wy hier namaels werden groot,
 Versaemt in eender Koyen.
 4. De Heere sal sijn Schaepkens fijn,
 Vergaderen seer blijde,
 Van alle hoecken waer sy zijn,
 Koomt gy gebenedijde.
 5. Och wat een liefd' is ons verthoont,
 Wilt dit gedachtig werden,
 Siet hoe wy sullen zijn gekroont
 Ist dat wy hier volherden.
 6. Hierom soo laet ons houden vast
 Aen Godts beloften schoone,
 Op dat wy niet worden verrast,
 Verliesen onse Kroone.
 7. Niemand en wort gekroont, anhoort,
 'T en zy dat sy verwinnen,
 En setten in des Heeren woordt
 Nacht ende dagh haer sinnen.

8. Ons is betrouwt alsulcken schat
 Al in ons aerden vaten,
 Laet ons getrouw bewaren dat,
 Ons leven daer voor laten.

9. Al ist dat wy een kleyne tijdt
 Als Pelgrims moeten swerven,
 Met vreughden laet ons zijn verblijdt,
 Verlangen nae ons erven.

10. Christus zijn wy deelachtig soet,
 Och Vriendekens vol trouwen,
 Soo wy 't begin sijns wesens goet
 Tot in 't eynde behouwen.

11. Ist dat wy 't nu al in den Geest
 Aldus hebben begonnen,
 Laet ons niet van 't gekroonde Beest
 Wederom zijn verwonnen.

12. Laet ons malkander in 't gebedt
 Altijdt gedachtigh wesen,
 En laet ons met een vast opset
 Den Heer van herten vreesen.

13. O Broeders ende Susters mijn,
 Laet ons altijdt verneren,
 Op dat wy met malkand'ren fijn
 Eeuwiglijck triumpheren.

Een scheyd-Liedt.

Op de wijze: *Ryst uyt des doodts beswaren.*

EEn Liedt wil ick gaen singen,
 Dit wel gedachtig zijt,
 Dat hier nu alle dingen,
 Moet hebben zijnen tijdt,
 Vergaren goet // oock scheyde
 Al valt het dickwijls swaer,
 Maer Godt die wil ons bringen
 Weder by een hier naer.

2. Het scheyden waer meer truir'lijck,
 Waer ons niet toegeseyt,

By-een-komste geduir'lijck,
 Hier nae in eeuwigheyt,
 Daer wy met vreugt // sullen verheugt,
 Altijdt wesen by een,
 Als dan werdt niet gebuir'lijck,
 Dat wy dus souden scheen.
 3. Nadien wy moeten scheidyden
 Van een, op dit termijn,
 Godts Geest wil u geleyden,
 En ons vertrooster zijn,
 Waer dat gy gaet // wacht u van 't quaet,
 Vreest Godts toornigheyt stranck,
 Wilt u alsoo bereyden,
 Want eeuwig is soo lanck.
 4. Laet u licht zijn geresen
 Voor elck een openbaer,
 Dat daer door zy gepresen
 Uwen Hemelschen Vaer,
 Hoewel dat gy, sult zijn van my
 Lichamelijck absent,
 Sal ick u nochtans wesen
 Met mijnen Geest ontrent.
 5. En wilt my niet vergeten
 Somtijts te schrijven yet,
 Waer door ick mochte weten,
 Of 't u wel gaet of niet,
 Doet gy my dat // ick hoop' ooch wat
 U desgelijckx te doen,
 Al zijn wy wijt geseten,
 Laet liefde niet verkoen.
 6. Zijt my altijdt gedachtig
 In u gebedt tot Godt,
 Die ons kan stercken krachtig
 Om doen nae zijn gebodt,
 Ick wil oock dijn // gedencken fijn,
 Want sulckx ons soo betaemt,
 Op dat ons Godt almachtig

Weder brenge versaemt.
 7. Godt die wil u bewaren,
 Ick beveel u den Heer,
 Tot dat wy weer vergaren
 Daer geen scheyden werdt meer,
 Adieu tot u // die hier zijn nu,
 Houdt dit mijn kort gesanck,
 Als een simpel verklaren,
 Voor een Oorlof in danck.

Van de Weder-geboorte.

Op de wijze: *Bedriegelycke geesten.*

EEn nieu liedt wy anheven
 Te singen uyt Godts woort,
 Hoe wy vinden beschreven
 Al van de nieuw' geboort',
 Volgens de schrift anhoort.
 2. Godt ging den mensch eerst maken
 Al na sijn eygen Beeldt,
 Dit quam den Vyandt laken,
 Hy heeft sijn leugen teelt,
 Besiet hoe veel 't nu scheelt.
 3. Den Mensche is verdorven
 Al door des Duyvels raet,
 Godts Beeldt dat is gestorven,
 Hy is geneygt tot quaet,
 Dat bewijst hy met daet.
 4. Gy moet u ommekeren,
 Spreekt Christus, tot vermaen,
 Als een kleyn kindt verneren,
 Dat geen quaet heeft gedaen,
 Wilt gy in 't leven gaen.
 5. Noch spreekt Christus, wilt horen
 Iohannes drie: voorwaer
 Gy moet nieuws zijn geboren
 Uyt water en Geest, klaer,
 Dit valt het vleesch seer swaer.

6. Hierom gy menschen alle
Ionck, Oudt, arrem en rijck,
Laet uwen hoogmoet vallen
Met al u valsch practijck,
Het gelt u Ziel gelijk.
7. Verlaet u niet op namen
Dat gy Christenen hiet,
Want gy meugt u wel schamen,
Is 't dat gy 't volbrengt niet
Dat u Christus gebiet.
8. Gy meugt u oock niet roemen
Van Christus doodt, en bloedt,
Want hy sal u verdoemen
Is 't dat gy u niet spoedt,
Te doen oprechte boet.
9. Bekeert u in dees uiren,
Al na Schriftuirs vermaen,
Wordt Nieuwe Creatuiren,
Want het oud' is vergaen,
Als Paulus doet verstaen.
10. Oock doet Christus een lesse,
Lucas vijfve, seer fijn,
Dan men in d' oude vlessche
Niet sal doen nieuwen wijn,
Hier baet geen Heyligh schijn.
11. Noch doet Christus daer leeren,
Met zijne woorden soet,
Dat men op oude kleeren
Geen nieuwe lap en doet,
Want het scheurt met der spoet.
12. Laet u geen kussens leggen
Onder u armen vris,
Van die u Vreed' toe seggen,
Als daer geen vrede is,
Dat is bedrog gewis.
13. Och houdt my dit ten goeden
Dat ick hier heb gedicht,

Wilt u tot Deugden spoeden
 Om te wand'len in 't licht,
 Al met een klaer gesicht.
 14. O Prinse hoog verheven,
 Ontfermt u dit geslacht,
 Wilt haer u gratie geven,
 Dat bidd' ick uyt mijn kracht,
 By daeg', end' oock by nacht.

Een Scheyd-liedt.

Op de wijze. *Meenenaers u verkleent.*

EEn Oorlofs-liedt aenhoort,
 Dat ick u singen sal,
 U vermanende voort,
 Te gaen op den wegh smal,
 Om den genaden tijdt,
 Seer kostelijck beseven,
 Versuymelijck niet quyt
 Te worden in dit leven.
 2. Levendigh nae den Geest
 Weder geboren zijn,
 Moeten wy alder-eerst
 Worden op dit termijn,
 Want niemant sonder dat
 En sal Godts Rijck be-erven,
 Willen wy in de Stadt,
 's Vleeschs-lust moeten wy sterven.
 3. Sterven vleeschs lusten quaedt
 En verrijsen oprecht,
 Als een Goddelijck zaet,
 In een nieuw leven slecht,
 Soo moet een Christen kindt
 Als sijn Vader gepresen,
 Ge-aert ende gesint,
 In alle dingen wesen.
 4. Ten mach ons baten niet
 Dat wy dus zijn genaemt,

Als van ons yet geschiet
 Anders dan het betaemt,
 Daerom laet ons voldoen
 Onsen Name, ten fijne,
 Dat wy na dit saysoen
 Niet en komen in pijn.

5. Laet ons altijd voortaan
 Gedachtig zijn, waerom
 Dat wy genaemt zijn van
 Het vrye Christendom,
 Broeders en Susters goet,
 Met noch namen seer schone,
 Vruchtbaer wijnrancken soet,
 't Sout der Aerden ydone.

6. Aen u mijn vrienden lief,
 Schenck ick dit Liedt present,
 Als een memory-brief,
 Om te maken bekent,
 Hoe dat mijn hope staet,
 By u noch te vermeyden,
 Dat niemant door zijn daet,
 Oorsaeck en werdt tot scheyden.

7. Nadien alle dingh nu
 Heeft zijnen tijt, doorlijdt,
 Daerom vermaen ick u,
 In hope zijt verblijdt,
 Wy sullen noch hier naer
 Weder by een versamen,
 Daer geen scheyden werdt swaer,
 In 't eeuwigh leven, Amen.

8. Ten laetsten en vergeet
 Ons niet, nadien dat gy
 Van ons eensdeels wel weet,
 Ons goet gemoet tot dy,
 Oorlof ick seg Adieu,
 Godt die wil u bewaren,
 Tot dat wy op een nieuw

Weder by een vergaren.

Jeugts-Vermaen.

Op de Wijse: Een gebroken hert na Godts behagen.

EEn reyn herte, een vernieut leven,
 En daer beneven // een vroom gemoet,
 Om t' allen tijden Godts woort ankleven,
 En dat beleven // in recht ootmoedt:
 Wensch ick u Jeugt tot eenen groet,
 En voorts met spoet, na Schrifts beraen,
 Gy naer behoorte // recht door de poorte
 In de heylige Stadt meugt gaen.
 2. Maer wie tot desen Stadt des Vreden,
 Recht in wil treden // moet eerst met spoet,
 Met Loth uyt Sodoma sijn gescheden,
 En Isr'el deed uyt Egypten woet,
 Men 's werelts lusten vlieden moet,
 Om voor d' Sundt-vloet, en 't onweer swaer,
 Te mogen komen // met Noen den Vromen,
 In dese Stadt of Arcke klaer.
 3. Wie tot dees' Arck' of Stadt verheven,
 Hem wil begeven // dient voorheen snel,
 Al die kosten wel overwegen,
 Of hy 't kan degen // volbrengen wel,
 Altoos 't wand'len na Godts bevel,
 's Vleeschs lust rebel // afleggen vroet,
 Hem selfs versaken // en neerstig haken,
 Om soo 't erven dees' Stadt vol goet.
 4. Die wil erven dees' Stadt vol goeden
 Die moet hem spoeden // door't enge padt,
 En nauwe Poort, wilt dit bevroeden,
 Niet worden moede // traeg ofte mat,
 Gelijck Loths Vrou, die t' rugge trat
 Dringt na dees' Stadt // om die t' ontfaen,
 Moet g' u verneeren // als een kint omkeren,
 Of gy meugt in Godts rijck niet gaen.
 5. Want wie dit rijck' soeckt te verwerven,

En te erven // moet herboren sijn,
 Den ouden Mensch geheel af sterven,
 Of hy moet derven, Godts rijcke fijn:
 Dus doet niet door geveysde schijn
 Den nieuwen wijn // in vlesschen oudt:
 Maer d'oude mensche // treckt uyt na wensche
 Doet an d' nieuwen tot u behoudt.

6. Doet an den nieuwen mensch verheven,
 U selfs niet leven // wilt, maer den Heer,
 Legt af de sonden die u ankleven,
 Proeft daer beneven // na Paulus leer,
 Wat daer behaeglijck is den Heer,
 Na sijn begeer // soeckt doch voor al
 Godts rijck gepresen // en vliet by desen
 All' spottery en vuyl gekal.

Pause.

7. Wilt oock allen vuylen klap haten,
 Dat oude laten // uyt uwen mondt,
 Wat dient tot betering' // wilt anvaten,
 Met Zout u praten // mengt t' aller stondt
 Weegt op d' Gout-waeg' u woorden kont,
 Uyt's herten gront // dient doch met spoet,
 Den Heer gepresen // wilt niet traeg wesen,
 In't goe voornemen uw's gemoets.

8. Wilt in 't goede doch niet traeg wesen,
 Zijt (soo wy lesen) vierig van geest,
 Niet als d' Laodiceen mispresen,
 Die laeuw in desen // waren: Maer keest
 Dat gy met ernst den Heere vreest,
 Het (so men leest) // niet uyt en stelt
 Van dag tot dagen // wilt niet vertragen,
 Tot deugt, eer u de doot versnelt.

9. Ia eer de doot u komt verhaesten,
 En u ten quaetsten // valt onverhoedt,
 Daer dan geen boet', meer is: Maer t' laetsten
 Elck dan seer haeste // ontfangen moet,
 Al na sijn werck, 't sy quaet of goet,

Dus vleesch en bloet // te buyten gaet,
 Godts Geest te rade // neemt vroeg en spade,
 Hebt acht op 't eynd eer't wort te laet.
 10. Wilt doch altoos op't eynde achten,
 Hout in gedagten // hoe namaels al,
 Dan de rechtveerdige geslagten,
 Vreugt zijn verwagten // in 's Hemels stal,
 Maer soo niet het godtloos getal:
 Want tot haer al // sal worden geseyt:
 Gaet wegh van hier // ten eeuw'gen viere,
 Bedenckt doch dit groot onderscheyt
 11. Dit onderscheyt in 't hert wilt vaten,
 Daer door't qua haten // 't goe hangen an,
 Op dat gy meugt tot uwer baten,
 Seer delicaeten // verkrijgen dan
 d' Eeuw'g Kroon met blijdschap, die van
 U nomen kan worden nimmermeer
 Dus soeckt te komen, met alle vromen,
 In sulcken vreugde by den Heer.
 12. Hou doch in 't goed' dit slegt verklaren.
 O Ieugt te gare // is mijn bekeer,
 Gy die by-na u kindtsche jaren,
 Zijt doorgevaren // hier toe u keer
 Neemt, en wat in 's Heeren woort meer
 U zy tot leer // volgt nae altijd,
 De Heer u schoone // voor kindt of soone,
 Dan wil ontfangen seer verblijdt.

A. W.

Jeugts-Vermaen.

Op de wijze: *Ick heb gesien den tydt.*

EEn vernieut Hert en sin,
 Wensch ick u Ieugt te samen,
 Om recht te wand'len, in
 Godts wetten na 't betamen,
 Dat gy meugt sonder schamen,
 Hier namaels voor den Heer,

Verschijnen, na 't beramen
Van sijn Heylige leer.
2. Wilt nemen waer u tijt,
En waeckt na 's schrifts oorkonden,
Op dat gy niet subijt,
Slapende wort bevonden,
Maer na Christus vermonden,
Omgord't u lenden snel,
U licht tot allen stonden,
Houdt oock brandende wel.
3. Want 's menschen leven is
Seer kort, vol van beswaren,
Na lobs getuichenis:
En David doet verklaren,
Dat al sijn dagen waren,
Een hant-breet voor den Heer,
Dus na u kindtse jaren
Wilt tot Godt nemen keer.
4. Merkt an't beginsel koen
Hoe een Christen in desen,
Moet boet en beeft'ring doen
Van leven ende wesen
Want 's vleys lusten wy lesen
Die moet men sterven wel,
Om recht te sijn verresen
Na des Heeren bevel.
5. Treckt uyt den ouden mens,
Met sijn wercken bedreven,
En doet weder (na wens)
Den nieuwen an verheven.
Verandert u in 't leven.
Keert u om als een kindt.
Wilt 't lichaem overgeven
An Godt, en 't vleys verwint.
6. Want wie dat na den vleys
Hier leeft, sal moeten sterven:
Maer die na 's Heeren eys,

'T vleys doodet, sal verwerven,
'T leven niet om verderven,
Dit's de verwinners loon,
Hier namaels te be-erven
Van Godt des levens kroon.

Pause.

7. Van ganscher herten wis
Wilt doch zoeken den Heere,
d'Wijl hy te vinden is,
En schickt u na Godts leere,
Dat gy tot sijner eere,
Meugt sijn een ranck eersaem,
An Christus Wijnstock teere,
Dragende vrugt bequaem.

8. Traght met een goet opset,
Dat gy meugt weerdig wesen,
Van Gods Gemeynthe net,
Een recht litmaet gepresen:
Ia een steen uytgelesen,
An 's Heeren Tempel wel.
En zijt voortaan na desen
Niet traeg, maer haest u snel.

9. Want Iohannes vermelt:
Als dat den bijl alreede,
Is aen den boom gestelt,
En elken boom die heede
Geen goe vrugten draegt mede,
Wort afgehouden fyer,
En sal van Godt seer wrede,
Geworpen sijn in 't vyer.

10. Och! hoe beklachelijck
Sal 't sijn voor al den Geenen,
Die onverdrachelijck,
In't eeuwig vuir gaen henen:
Hierom wilt u vereenen,
Met Godt, in dese tijdt,
Dat gy in plaets van weenen,

Meugt eeuwig sijn verblijdt.
 11. Oorlof tot een besluyt,
 Vrienden alhier ter stede,
 Soeckt hier het beste uyt,
 En voorts soo is mijn bede:
 Dat gy dees slegte rede,
 Duyd't na der lief den aerdt,
 Ick wens dat Godes vrede
 U hert en sin bewaert.

[EManuel die is uytgetogen]

Op de wijze: *De Werelt sal haer seer verblyden*

EManuel die is uytgetogen
 Uyt zijns Vaders Rijck in 's werelts pleyn,
 Ieloersche liefd' heeft dat vermogen,
 Sijn lust was te wesen by's menschen greyn
 Om hem soo wil ick wagen
 Mijn Lijf en alle mijn goedt,
 Mijn Lijf en alle mijn goedt,
 En verlaten Vrienden en Magen,
 En schencken hem mijn lijf, hert, ende bloedt.
 2. Desen Bruydegom heeft my verkooren,
 Uyt 's werelts quaet fenijnigh abuys,
 In ydelheyt so[o] was ick gebooren,
 Ick wil met hem soecken een ander huys,
 Adieu Vader, Moeder, Suster, Broed'ren,
 Adieu vrienden allegaer,
 Adieu vrienden allegaer,
 Adieu al 's werelts goed'ren,
 Desen Bruydegom die neemt my waer.
 3. Tot Zion wil ick my nu gaen keeren,
 Daer is woonachtigh, mijns herten lief,
 En dienen hem daer met grooter eeren
 Die my dus hoogweerdelijck verhief,
 Hy is als waer het een zegel
 Gedruckt op mijn herte vast,
 Gedruckt op mijn herte vast,

Och Bruydegom gy zijt mijnen spiegel,
 Ick en weet ter werelt geen liever gast.
 4. Ick hebbe hem mijn trouwe gesworen
 Aen sijn eerweerdige rechter-handt,
 Te vooren liep ick geheel verloren
 Verdwaelt in het Babyloonsche Landt,
 Nu wil ick hem trouw'lijck by blijven,
 Sijn woorden sullen my voen,
 Sijn woorden sullen my voen,
 Geen hoerdery en wil ick bedrijven,
 Als ander Babelsche dochteren doen.
 5. Lof Princelijcken Vader verheven,
 Lof Almachtigh Godt der heeren Heer,
 Zion die looft u alle haer leven,
 Dat suyper ende reyn Maegdeken teer,
 Ierusalem dat wordt opgetimmert
 Door u schoon Emanuel,
 Door u schoon Emanuel,
 U krachtige handt is niet vermindert,
 Al houdt het de Werelt voor Apen-spel.

[EN oordeelt niet menschen verkooren]

Op de wijze: *Gabriël was van Godt gesonden.*

EN oordeelt niet menschen verkooren,
 Op dat gy niet geoordeelt zijt,
 Volgt de Leer (of gy zijt verlooren,)
 Van Iesus Christ gebenedijt.
 2. Sulck een oordeel sal u geschieden,
 Gelijck gy uwen broeder doet,
 Met sulck maet als gy meet de lieden,
 Werdt gy gemeten, zijt wel vroet.
 3. Hoe derft gy u Broeder begecken,
 Seggend': laet u splinter uyt doen,
 En wilt uwen balck niet uyt trecken,
 Willens en wilt gy 't niet bevroen.
 4. De balcke die gy eerst moet weeren,
 Die beneemt u 't gesichte klaer,

Hy doet u ziel en lijf verteeren,
 Want siende zijt gy blind voorwaer.
 5. Het oordeel is den Heer gegeven,
 Elck sal't laten, wil hy zijn wijs,
 Prijzen, en dancken, Godt verheven,
 Vermaent elck tot deughd' met advijs.
 6. Weet dat: wie een ander wil leeren,
 En dat hy leert selve niet doet,
 Komen sal in druck en verseeren,
 Alsoo ons de Schriftuyr maeckt vroet.
 7. Want die daer seyt: gy sult niet steelen,
 Maer self bevonden is een dief,
 Daer af wil ons Paulus niet helen,
 Tot den Romeynen in sijn brief.
 8. Elck wil hem tot den Vader keeren,
 Bidd' door Iesum gebenedijt,
 Dat de liefd' in ons mach vermeerren,
 En verdreven wort haet en nijt.

[EN straft my niet, O Heere]

Op de wijze: *Wilt my niet straffen Heere.*

EN straft my niet, O Heere
 In uwen toorne seere,
 Noch in u grammen moet,
 Want ick ben kleyn van weere,
 Swack ende teeder seere,
 Sterckt, O Heer, mijn gemoedt.
 2. O Heer, schout hier beneden
 Op mijn arm' zwacke leden,
 Want kranckheyt hangt my an,
 Wilt my genade geven
 Na u woorden te leven,
 Heer, wilt mij stercken dan.
 3. Mijn geest die is, O Heere
 Bedruckt, bedroeft, soo seere
 Met sorg' en swaren last,
 O Heer, hoe lang' sal 't duiren

Dat ick aldus moet truien
En zijn des lijdens gast?

4. Dus ligg' ick in der nachten
Geswackt in al mijn krachten
In mijn gedacht en ween,
Heer geeft tranende oogen
Dat sy doch weenen mogen,
Wilt mijn ellend' aensien.

5. O Heer, doet van my keeren
Dat wonderlijck useren
Dat altijdt is in my,
Groot is mijn overtreden,
O Heer, ick moet u beden,
Van 't sterven behoedt my.

6. Wie sal doch in der Hellen
O Heer, u lof vertellen,
Het is daer duyster nacht,
Want onder alle dooden
En worden dijn geboden
Niet houden, noch geacht.

7. Mijn vyanden omringen
My om neder te bringen,
Sterckt my, Heere Godt soet,
Soo sullen mijn vyanden
Beschaemt staen, haer tot schanden,
Dat gy, Heer, zijt soo goet.

8. Die dit Liet heeft gesongen
Den strijdt is hy ontsprongen,
Godt die heeft hem verhoort,
Te Ghent voor groot en kleyne
Betuygd' hy d' waerheyt reyne,
En sterf om Godes woort.

[Gabriel was van Godt gesonden]

Op de Wijse: *Heft op u hert, opent u ooren.*

GAbriel was van Godt gesonden
 In eenen Stadt van Galileen,
 Nazareth, na Lucas vermonden,
 Tot een suyvere Maget reen.
 2. Ondertrout met een Man ydone,
 Den welcken die men Ioseph hiet,
 Van Davids huys, de Maget schoone
 Hiet Maria, vaet dit bediet.
 3. Den Engel quam tot haer met vrede,
 Sprack weest gegroet, vol gratie soet,
 D'Heer is met u, gezeegent mede,
 Zijt g' onder alle Vrouwen soet.
 4. Als Maria d'Engel aenschoude,
 Verschrickt'se in sijn reden fijn,
 Maer op den Heer sy vroom betroude
 En dacht wat groete mach dit zijn.
 5. D'Engel sprack, wilt u niet vervaren,
 g' Hebt genaed' gevonden by Godt,
 g' Sult ontfangen en vrolijck baren,
 Een Soon in u Maegdelijck slot.
 6. Iesus sult gy heeten sijn name,
 Hy sal wesen van machte groot,
 Des Alderhoogsten Soon bequame
 Zal hy heten zijt dies wel vroet.
 7. Godt de Heere die sal hem geven
 David sijns Vaders Stoel exlent,
 Over het Huys Jacobs verheeven
 Zal hy Regeeren sonder ent.
 8. Maria sprack, hoe mach dit wesen?
 Want ick bekenne geen en Man,
 De Engel antwoorde na desen,
 D' Heylge Geest sal u komen an.
 9. De kracht des Hoogsten sal te voren

Omschaduwen u, soo't betaemt,
 Daerom't Heylig, 't welck wordt geboren,
 Sal worden Godts Soone genaemt.
 10. Was niet Elisabeth u Nichte
 Onvrugbaar en baard nog een kint?
 In haer ouderdom, 't is Godt lichte
 Om doen, dat hy hem onderwindt.
 11. Maria ging van d' Engel Leren
 Sy geloofde met een verblien,
 En sprack, hier is d' dienstmaegt des Heeren
 Na u woorden moet my geschien.

Nodige bedenckinh.

Op de wijze: *Sterckt my o Godt, myn toeverlaet.*

GEdenckt o Menschen! t' aller tijdt,
 Dat gy sult moeten sterven;
 Wat dat gy waert: en wat gy zijt:
 En wat gy sult be-erven.
 Leert hier door t'wijl d' Heer tijt verlient,
 Dat gy hem na sijn wille dient:
 Want na dees tijdt wy lesen
 Salder geen tijdt meer wesen.
 2. De hutte onses ziels bestaet,
 Uyt slijm en stof der eerden:
 Welck als een bloem op 't veldt vergaet,
 Waer uyt men billick leerden:
 Al wat vergancklijck is, te vlien,
 En in dit leven toe te sien:
 Want na dees tijdt wy lesen,
 Salder geen tijdt meer wesen.
 3. Die nu den dagh der saligheydt,
 Den tijdt van Godts genaden,
 Verwaerloost, en zich niet bereydt,
 Te gaen op 's levens paden:
 Diens bijl is aen den boom gestelt,
 En wort met schanden neer-gevelt!
 En na dees tijdt wy lesen,

Salder geen tijdt meer wesen.
 4. Al wat de werelt heeft en geeft,
 Moet eyndelijck vervlieten
 En na men hier nu heeft geleeft,
 Salmen namaels genieten,
 Wanneer wy voor Godts oordeel staen,
 O! menschen wilt hier acht op slaen:
 Want na dees tijdt wy lesen,
 Salder geen tijdt meer wesen.
 5. En of men nu sich selfs al streelt,
 En veel uytvluchts kan vinden,
 En soo sijn eygen heyl ontsteelt,
 Godt laet hem niet verblinden,
 Maer sal sonder persoons aenmerck,
 Yegelijck lonen na sijn werck;
 Dan salder, soo wy lesen,
 Geen tijdt der boete wesen.
 6. Dus soeckt de Heer terwijl dat hy
 Hem noch wil vinden laten,
 Roept hem aen, t'wijl hy is na by,
 't Uytstellen mach niet baten.
 De godloose laet af van't quaet,
 De sondaer hem bekeeren laet;
 Want na dees tijt wy lesen,
 Salder geen tijt meer wesen.
 7. Ist dat gy nu Godts stemme hoort,
 Wilt u hert niet verherden,
 Dringt neerstig door de enge poort,
 Soo meugt gy salig werden,
 In tijts u tot den Heer bekeert,
 En t'wijl gy leeft, 't wel sterven le[ert]
 Want na dees tijt wy lesen,
 Salder geen tijt meer wesen.
 8. En zalig zijn de dooden al,
 Die in den Heere sterven.
 Wie in den Heere sterven sal,
 En 't eeuwig leven erven:

Die moet eerst Christum volgen naer,
 En nemen nu den tijt wel waer,
 Want na dees tijt wy lesen,
 Salder geen tijt meer wesen.

[GEnade, vrede t'samen]

Op de wijze: *Als 't begint.*

GEnade, vrede t'samen
 Na 't betamen
 Wensch ick den Christen aerdt,
 Die haer van Godt niet schamen,
 Want haer namen
 Zijn in 't Boek des levens bewaert
 2. Die van nieuws zijn geboren
 Niet als vooren,
 Uyt Water, Vyer en Geest,
 Dat zijn Godts uytverkooren,
 Want sy hooren
 Zijn stem, en volgen onbevrees
 3. Want sy in 't herte binnen
 Seer beminnen
 Godts woort, 't welck haer geeft raedt
 Dat sy, eer sy 't beginnen
 Wel versinnen
 En aflaten van alle quaet.
 4. Die van haer boosheyd keeren
 En Godt eeren
 In een nieu leven fijn
 Sullen van 's werelts Heeren
 Nae Godts leeren
 Gehaet ende verdreven zijn.
 5. Hoewel sy boven maten
 Wilt dit vaten,
 Prijsen Christum eerbaer,
 En al dat sy besaten
 Hier verlaten,
 Om Godes woort de waerheyd klaer.

6. Na de waerheyt sy haken

Ende waken

Soo datmen dickwijls siet

Dat sy aen palen, en staken

Moeten raken

En om Gods woort lijden verdriet.

7. 't Woordt was in 't eerst aenkleven

By Godt verheven,

En Godt was 't Woort voorwaer,

In hem soo was het leven,

't Welck gegeven

Is den Mensch tot een licht eerbaer.

Pause.

8. Soo seer heeft Godt almachtigh

'T is waerachtich,

Dese werelt bemint,

Hy heeft uyt liefden krachtich

Zijt gedachtich,

Voor haer gegeven zijn lief kint.

9. Christus die quam op d'eerde

Groot van weerde

Van sijn Hemelsche Vaer,

Het vyer dat ons verteerde

Hy van ons weerde,

Om ons verlossen allegaer.

10. Al die in Christo reene

Groot en kleene,

Gelooft, en voort wel doet,

Die laet hy niet alleene

Noch in weene,

Maer hy maecktse Godts kinders soet.

11. Men kan doch niet doorgronden

Noch vermonden,

De liefde Christi groot,

Dat hy ons door sijn wonden

Heeft ontbonden,

Ende bevrijt al van den doodt.

12. Dus gy Adams geslachte
 Kleyn van machte
 Looft Godt, en prijst hem seer
 Met hert, met daet, met krachte
 Met gedachte,
 Door Christum onsen lieven Heer.
 13. En aen sijn woordt wilt houwen
 Met betrouwen
 Vaste tot in den endt,
 Soo sal hy in 't benouwen
 U bedouwen
 Met sijnen Geest seer excellent.

[GY Christenen hoort dit kleyn vermaen]

Op de wijze: *Anhoort Broeders en Susters te gaer.*

GY Christenen hoort dit kleyn vermaen
 En wilt dit Liedt in danck ontfaen
 De Schrift doet het ons oorbooren,
 Dus wilt dit wel te recht verstaen,
 Den arbeydt is anders verlooren.
 2. Wy souden geerne wesen genaemt
 Godts kinderen, soo 't wel betaemt,
 Soo moeten wy, hoort nae desen
 Omgordt zijn met der Liefden bandt,
 En onsen Godt van herten vreesen.
 3. Sijn woorden doen ons vermanen fijn
 Ootmoedigh van herten te zijn,
 Dat quaedt met goet te betalen,
 Ons' woorden met Sout gemengt te sijn,
 Ende wegense als in Schalen.
 4. En wacht u wel voor sonde en schant
 Waer dat gy zijt aen allen kant,
 Wilt de Schriftuire doorgronden,
 Op dat u licht niet duyster en brandt,
 En weest niet lichtweerdigh van monde.
 5. Aenhoort het doch wat ons Paulus seydt,
 Hoe klaerlijck dat hy 't ons uytleydt:

Quaedt geklap verderft goe zeden,
 Dus wandelt als uwen roep betaemt,
 En hebt wel acht op uwe reden.
 6. Dit is aldus een simpel bediet,
 Met korte woorden in dit Liet,
 Of daer yemandt mee waer behangen,
 Want het betaemt den heyligen niet
 Die hebben wel acht op haer gangen.

[GY die daer ooren hebt die hoort]

Op de wijze: *'t Zaet van de Vrouwen seer minjoot.*

GY die daer ooren hebt die hoort,
 En roemt te leven na Godts woordt,
 Die u knien voor Godt hebt gebogen,
 Merckt of gy gaet door d'enge poort,
 Of gy des vleeschs lust hebt versmoort,
 Op dat gy niet en zijt bedrogen:
 Zijt gy een rancke in Christi,
 Door sijn Geest sult gy wijsheyt suygen,
 De waerheyt sal u maken vry,
 Uw' vruchten sullen 't wel getuygen.
 2. Beproeft u selven nu ter tijdt,
 Of gy in den geloove zijt,
 Is Christus in u, volgt sijn regel,
 Treet sijn voetstappen nae subijt,
 Soo wie hem een Christen belijdt,
 Siet de Schrift aen, als eenen spiegel,
 Want wie gelooft, soo de Schrift seydt,
 Van diens lichame sullen vloeyen
 Vruchten des levens vol klaerheydt,
 Als Rosen onder doornen bloeyen.
 3. Dees Schrift gy wel bedenken meugt
 Waer is die uytvloeyende deught?
 Och waer zijn des heylig Geests vruchten?
 Waer is de vreed' die elck verheught?
 Waer wordt die dwalende beweught
 Van ons tot weenen ende suchten?

Dus of wy schoon geen quaedt en doen,
 Dat helpt al niet het zijn maer dromen,
 Tot goet doen moeten wy ons spoen,
 Anders zijn wy onvruchtbaer Bomen.

4. Dit 's een Christen die Petrus prijst,
 Die uyt sijn geloof deugt bewijst,
 In der deugt wetenheydt verduldigh,
 Sulcke liefde oock in hem rijst,
 Dat hy geerne sijn broeder spijsst,
 Oock 't gemeyn volck is hy gehuldigh,
 Zijn dese dingen by u vriendt,
 Soo bewijst zulckx uyt uwe Leven,
 Want wie Godt niet neerstigh en dient,
 Wort eindling van hem overgeven.

5. Merckt aen de woorden Christi fijn,
 Voorwaer men doet geen nieuwen Wijn
 In oude flesschen, 't is verlooren,
 Wat geen vernieuwde Menschen zijn,
 Oprecht sonder geveysden schijn,
 Bedriegen haer selven te voren,
 Anders is 't maer een nieuwe lap
 Sonder geloof, op een oudt laken,
 't Is ydel waen en lichten klap,
 Maer anders heeft dat niet te maken.

6. Weet gy niet dat de Christ'nen bloodt
 Gedooptet sijn in Christus doot,
 Haer sonden t' saem met hem begraven,
 Op dat gelijk Christus devoot
 Verweckt is, door Godts krachten groot,
 Soo moeten wy oock door Godts gaven
 Leven in een nieu leven soo,
 Want sy en geven niet haer leden
 Tot wapenen der sonden snoo,
 Van den doot zijn sy opgetreden.

7. Want een Christen die is voorwaer
 Een licht ter werelt openbaer,
 Hy soeckt sijn Bruydegom alleyne,

Hy heeft oock verlangen daer naer,
 Hy verblijdt hem in lijden swaer,
 Hy is een levende Fonteyne,
 Een Lust-hof ofte Paradijs
 Van kostelijcke kruyden rijcke,
 Hy is een salve seer propijs,
 Seyt Salomon in sijn Cantijcke.

j Pause.

8. Vrienden, zijn wy aldus bereedt,
 Bewaert doch wel u Bruylofts-kleet,
 Siet toe, steeckt dat in geenen hoecken,
 Op dat gy niet den vrient en heet,
 Den Bruydegom die't al wel weet
 Sal ons seer haest komen besoecken,
 Merckt hoe hy den Vijg-boom vervloekt,
 Die schoone verciert stont met blaren,
 Siet toe, eer dat hy ons besoeckt,
 Op dat wy alsoo niet en varen.

9. Paulus oock klaer te kennen geeft,
 Soo wie dat na den vleesche leeft
 D' eeuwige doot die sal hy sterven,
 Want wie Christus Geest niet en heeft,
 Sijn woort dagh ende nacht aenkleeft,
 Dat Rijcke Godts dat moet hy derven,
 Al werden sy hier glat en vet,
 En roemen vele van Godts Tempel,
 Soo roemden die van Moyses Wet,
 Zijt gy wijs, neemt aen haer exempel.

10. En roemt doch niet groot ende smal,
 Gelijck doen der sotten getal,
 Maer laet u werck u selven prijsen,
 Want dat bracht Is'el in den val,
 Hoewel sy Godts volck hieten al,
 Haer werck gaf een ander bewijsen,
 Daerom verliet haer Godt terstondt,
 Haer dwaesheydt heeft hy haer verweten,
 Gy zijt mijn volck niet, spreeckt Godts mont

Want gy hebt al mijn Wet vergeten.

11. Besegelt u geloof gewis,
 Wie met Christo opgestaen is,
 Soeckt dat daer boven is gepresen,
 Op dat doch niemant en slae mis
 Als die gemeeynte van Sardis,
 Sy meynden oock al wat te wesen,
 Van 't leven hadden sy den naem,
 Maer sy waren doodt door haer sonden,
 Waeckt ende bidt vrienden eersaem,
 Dat wy soo niet worden bevonden.

12. Die van Laodicea blent,
 Die Iohannes ons maeckt bekent,
 Kout noch warrem sy niet en waren,
 Tot roem hebben sy haer gewent,
 Ons en behoeft geen dinck present,
 Al rijck genoegh was haer verklaren,
 Die van Ephesien aenschout
 De Geest bewijst wel haer misdaden,
 Haer eerste liefde was verkout,
 Denckt of gy vry zijt van die schaden.

13. Adonia veel droef heydt smaect,
 Om dat hy hem selfs Koninck maeckt,
 Tegen Godts woort, hy werdt verdreven,
 Wie aen een Christen name raeckt,
 Maer niet nae't woort des Heeren haeckt,
 De Kroone werdt hem niet gegeven,
 Soo roemden oock die Ioden bot,
 Haer selven sy Godts kinders maken,
 Sy seggen veel, sy kennen Godt,
 Maer met haer wercken sy 't versaken.

ij Pause

14. Hoe mach het volck soo zijn bedacht,
 Dat op Godts woort soo weynig acht,
 Och die 't bedenckt, mochte wel weenen,
 Wie verlicht is al van den nacht,
 En't woordt niet na en volgt met kracht,

Haer herte moet wel wesen steenen,
 Een deksel voor haer herte hangt,
 Al ist dat sy 't lesen of singen,
 Doof blijven sy sonder verstandt,
 Och! zijn 't niet klaegelijcke dingen.
 15. O gy traege merckt Paulus Leer,
 Waeromme dat Godt onsen Heer,
 Sijn lieven Soone heeft geschoncken,
 Om onse arme Zielen teer
 Te verlossen uyt's doodts verseer,
 Daer wy lagen in versoncken,
 Om dat hy hem soude bereen
 Een sonderling' volck dat seer vierig,
 En neerstig waer groot ende klein,
 Nae de goede wercken seer gierig.
 16. Een yeder dit wel overlegt,
 Of hy is van 't neerstig volck slecht,
 Want wie meer staet na schat of eere,
 Dan na Hemelsche dingen recht,
 Die dat doet is geen Christen knecht,
 Die loon sal hebben van den Heere:
 Daer is vasten noch waken sterck,
 Noch geen blijtschap in 't kruys by namen,
 Noch oock geen sonderlinge werck,
 Daer sy de wereldt door beschamen.
 17. Weet gy niet, doet Paulus gewach,
 Dat Godts volck in de laetsten dagh,
 De wereldt moeten helpen rechten?
 Op dien dat komt eenig beklagh,
 In 't Oordeel hy niet staen en magh,
 Godt sal selve tegen hem vechten,
 Met de wereldt werdt hy verdoemt,
 Och! och! wat salmen dan begonnen?
 Dus of men hem een Christen noemt,
 Lacy, wat is daer meed' gewonnen?
 18. Veel sullen seer verwondert staen,
 Als dat Oordeel Godts sal angaen,

Maer Godt sal seggen, na Schrifts leere,
 Voorwaer ick heb u noyt gekent,
 Wijckt van my, boose generatie,
 Gaet in dat eeuwige torment,
 Gy hebt versuymt mijn groote gratie.

19. Dus u niet als de werelt stelt,
 Haer vruchten schijnen wel in't veldt,
 In kleeren, huysen, en in drincken,
 Veel gierigheyt, na goedt en geldt,
 Maer dien schat, daer de Schrift af meldt,
 't Is selden dat sy daer op dencken,
 Al is 't dat men 't haer seght of print,
 Ende vermaent met veele tranen,
 Geen boete men in haer en vindt,
 Dan soo langh' sy 't hooren vermanen.

ij. Pause.

20. Siet beter toe dan Israël,
 En wandelt recht na Godts bevel,
 Dat ons die Heydens niet begecken,
 Sy seyden, schrijft Ezechiel,
 Is dit des Heeren volck rebel,
 Dat uyt sijn landt heeft moeten trecken?
 Laet doch klaerder schijnen u licht,
 Waer gy zijt onder wat geslachten,
 Al wat die werelt niet en sticht
 Wilt u doch neerstich daer van wachten.

21. Christus die spreckt met woorden plat
 Een yegelijck vergaer sijn schat
 In den Hemel, maer niet op Aerden,
 Segt lieve vrienden doen wy dat?
 Veel Mannen Godts met tranen nat
 Met verlangen dien schat vergaerden,
 Waer u schat is, daer is u hert,
 Dus hebt gy u schatten hier boven,

Waerom vreest gy voor des doots smert?

Soo doen sy die Godt niet gelooven.

22. Wat dunckt u lieve dit wel vaet,
Volgen wy hier in Christus raet?

't Waer goet dat wy ons wel besagen,

Want wie nae't schat beneden staet,

En de werelt niet voor en gaet

Die sal't hier namaels wel beklagen,

Want een Christen die is een Brief

Van alle menschen scherp gelesen,

Dus zijt niet meer u eygen dief

Van uw' arme Ziele in desen.

23. Soo wie hem hier in schuldig dinckt,

Betert u, en niet meer en hinckt,

En segt met David nu ten stonden,

O Godt! my u genade schinckt,

Ick kenne dat mijn boosheydt stinckt,

Wascht my doch reyn van mijne zonden,

Schept in my een nieu herte eerst,

Geneest mijn Ziel door u Genaden,

Geeft my wederom uwen Geest,

Die sal my leyden in u Paden.

24. Mijn seer beminde vrienden, siet,

Singt uyt gewoonte niet dit Liedt,

Lichtveerdigh, maer met wijse sinnen,

Want daer wel veel singens geschiet,

Maer 't en behaegt den Heere niet,

Soo Godt door Amos spreekt uyt minnen,

Doet wegh van my al dat gebleet

Der Liedekens, en al u snaren,

Want dat was Godt om hooren leet,

Om dat sy niet oprecht en waren.

25. Die dit stelde niet om gewin,

Hem selven vermaent hy daer in,

En alle die 't singen en horen,

Wapent u vroom nae Christus sin,

Elck heeft te strijden meer of min,

Tegen veel vyanden vol toren,
 Wilt niet als de vertsaegde vlien,
 Maer staet vast tot der doodt getrouwe,
 Vecht vromelijck tot op u knien,
 Dat gy de kroone meugt behouwen.

[GY die den Heere Christo dient]

Op de wijze: *Gy kleyne Christen hoopken och!*

GY die den Heere Christo dient,
 Dient hem uyt al u krachten,
 En wort doch niet des werelts vriendt,
 Al soud' sy u verachten:
 Tot kruys en lijden u gewent
 Al soudt gy sterven van ellendt,
 En van verdriet versmachten.
 2. Den schalcken Vyant stelt u voor
 Rijckdom wellustigh leven,
 Soo gy hem wilt geven gehoor
 Dan raeckt gy licht in sneven:
 Maer geeft hem nimmermeer Consent,
 Al soudt gy sterven van ellendt,
 Godt sal 't u weder geven.
 3. 't Is al bedrogh en ydelheyt
 Wat dat hy gaet beschicken,
 De gantsche werelt hy verleyt
 Met al sijn loose stricken:
 Maer is 't dat hy u komt ontrent
 Al soudt gy sterven van ellendt,
 En laet u niet verschricken.
 4. Hy doet wel veel beloften hoogh
 Om u hier te bekoren,
 't Is anders niet dan schoon voor 't oogh,
 't Inwendigh gaet verloren,
 Och waer u sijn bedrogh bekent
 Al soudt gy sterven van ellendt,
 Gy soudt na hem niet hooren.
 5. Door strenge Tiranny weleer,

Hy veel die schat onsteelden
 Maer nu verderft hy zielen meer
 Door 't wellustigh inbeelden:
 Dus op dat hy u niet en schent
 Al soudt gy sterven van ellendt,
 Wacht u van aertsche weelden.
 6. Eylaes wat is de aertsche lust
 Hoe haest is sy vervlogen?
 En als de Ziele is ontrust,
 Soo vindt sy haer bedrogen,
 Denckt altijd op dat leste endt,
 Al soudt gy sterven van ellendt
 Gy soudt niet dolen mogen.
 7. En soeckt geen troost in gelt en goet,
 Verkiest tot uwer baten,
 Veel liever Christi arremoot,
 Op Godt wilt u verlaten,
 Sijn liefde in u herte prent
 Al soudt gy sterven van ellendt,
 Wilt de Gierigheyt haten.
 8. Betrouw op Godts beloften vast,
 Hy sal u niet beswijcken,
 In al u noodt en overlast,
 Sijn trouwe sal wel blijcken,
 Doch al scheen hy te sijn absent
 Al soudt gy sterven van ellendt,
 En wilt van hem niet wijcken.
 9. Wat noot is 't datmen hier wat lijdt
 Een tijdelijck benouwen?
 Wat is 't meer dan een uurtjen tijt
 By d' eeuwigheyt te houwen?
 Laet komen lijden en torment
 Al soudt gy sterven van ellendt,
 Het sal u niet berouwen.
 10. Denckt op de schoone Heerlijkheyt
 Die niet en is te boeten,
 Die Godt de sijne heeft bereyt

Die hier nu lijden moeten:
 Denckt om de vreught in 's Hemels tent
 Al soudt gy sterven van ellent
 Den loon sal 't al versoeten.

An de nieuwelingen in Christo:

Op de wijze: *Een goet nieu liedt dat is bedacht.*

GY die uyt water ende Geest,
 Van boven zijt geboren,
 Siet toe dat gy niet en verliest
 Van't geen gy hebt verkoren.
 2. Weest doch gedachtig t'aller tijt
 An de verleden dagen,
 In welcken gy verlichtet sijt,
 En dien strijdt hebt verdragen.
 3. Doen gy u knyn voor de waerheyt
 Hebt gebogen seer truirlijck,
 En uyt u mont Godt toegeseyt
 Hem te dienen geduirlijck.
 4. Want die 't harnas heeft angedaen
 Mach hem geen roem toe-seggen,
 Maer die ten eynd' des strijts blijft staen
 Dat 's die het af gaet leggen.
 5. Dus vliet de lust der jon[c]kheyt quaed,
 In u woorden en wercken,
 En na de rechtveerdigheyt staet;
 Wilt Godts geboden merken.
 6. Stelt 't licht op een kandelaer fijn
 In u wandel en wesen,
 Laet blijcken tot elcken termijn
 Dat gy recht sijt verresen.
 7. 't Is niet genoeg wanneermen is
 Ontledicht van de sonden:
 Maer 's Heeren Iock moetmen gewis
 Noch dragen t'allen stonden.
 8. Want wie in Godt gelooft divijn,
 Die moet door's geests verstercken,

Trachten om de meeste te sijn,
 In deugt en goede wercken.
 9. De Vrucht des geests, hoort met bescheyt
 Is liefde, vreugde, vrede,
 Langmoedigheyt, vriendelijckheyt,
 In deugt oock wetenhede.
 10. Och wilt hier in met neerstigheyt
 Al uwen tijt besteden,
 Dat u de Heere vindt bereyt,
 En namaels brengt in vreden.
 11. Om met Godts kinderen altijt,
 Te sijn (als de verheugde)
 In 't Hemelsche wesen verblijt,
 Dat 's de volmaekte vreugde.
 12. Een vreugt de nooyt oog' heeft gesien,
 Noch herte kan bedencken
 Is voor haer die Godt na dees' tyen,
 Sijn eeuwig rijck wil schencken.
 13. Maer soo wy't nu versuymen hier;
 En na den vleysche leven,
 Een sware straf, het helsche vyer
 Is sulcken voorgeschreven.
 14. Daer haren worrem niet en sterft,
 Noch 't vuyr uytblust sal werden,
 Dit's 't loon dat den Godtlosen erft,
 Die in sond' hier volherden.
 15. Bedenckt dees' ongelijcken stant,
 Een eeuwig triumpheren
 By Godt, of daer men altijt brant,
 In 't vuyr niet om verteren.
 16. Want als ons tijt eens is voorby,
 S'is niet weer te verwerven,
 'T waer wens'lijck soo te leven vry
 Als men geern wilde sterven.
 17. Hier meed' mijn lieve vrienden soet,
 Beveel ick u den Heere,
 Vreest Godt, en na sijn wille doen,

Dit's d' hooft-som aller leere.

[GY kleyne Christen hoopken och!]

Op de wijze: *Dewyl de tyt voor handen is.*

GY kleyne Christen hoopken och!
 Moet wassen en vermeerren,
 Gy zijt soo kleyn een schare doch,
 Wilt Godt met wercken eeren,
 Siet niet op Werelt, vleesch, noch bloedt,
 Noch op dit kleyn verganck'lijck goet,
 Maer slechts op 't woort des Heeren.
 2. Lieve Christen vergadering'
 Gy zijt soo'n kleynen hoope,
 Vermaent malkander sonderling'
 Dat niemant t'ruym doorlope,
 Slaet altoos op malkander acht,
 Wacht dat niemant van ons geslacht
 Sijn eerst' geboort verkoope.
 3. Christen gy heyligh Priesterdom
 Gaet niet op duyster wegen,
 Siet niet met Loths Huys-vrouw weerom,
 Daer gy zijt uytgestegen,
 Wie aen den ploegh houdt, en omsiet
 Die is nut tot Godts Rijcke niet,
 Dus wandelt doch te degen.
 4. Kinders Godts, neemt u tijdt wel waer,
 't Is schier de laetste stonde,
 Wordt nu niet mat, noch wanckelbaer
 In Godes woordt bevonden,
 Laet de liefde niet worden kout,
 Maer waeckt, bidt altoos, jonck en oudt,
 Vierigh uyt's herten gronden.
 5. Och sticht malkander dagh en nacht,
 Vermaent de een den ander,
 Wacht dat niemant van ons geslacht
 In't ongeloof verander,
 Geeft altoos goet exempel voort,

Wacht datmen niet quaets van u hoort,
Maer leert, straft, dreygt malkander.

6. Eert Godt met liefde sonder smert
Met herten tongen, monden,
Wacht dat niemant in een boos hert
Des ondeughts wordt bevonden,
't Welck treedt van Godt en sijn Gemeent,
Siet toe, dat niemant wort versteent,
Door 't valsch bedrogh der sonden.
Pause.

7. Godt wilt alleen naevolgen fijn,
Toont in all's een nieu leven,
Laet Godts woort niet gelastert zijn,
Wilt goet exempel geven,
Weest gy een spiegel alle-man,
Datmen van u niet seggen kan,
Dat gy quaedt hebt bedreven.

8. Mee wercken wilt volbrengen, dat
Gy met u tongh gaet spreken,
Wilt met der daedt volbrengen rat,
Dat u Godt doet ondecken,
Wilt met den mondt belijden niet,
En loochnent met de wercken siet,
Goet doen wilt niet vertrecken.

9. Met wercken wilt bewijsen jent
Dat gy zijt rechte Christen,
De boom men aen sijn vruchten kent,
Dus hebt geen argelisten,
Volght vyerigh na u Heer u Godt,
Hebt hem lief en houdt sijn gebodt
Schout alle Antichristen.

10. Dat niemant Godts genaed' versuymt,
Op datter niet een quade
En bitter wortel uyt en schuymt,
En doet soo u ziel schade,
En geeft laster noch ergernis,
Noch oock geen quaet getuygenis,

En wijckt soo van Godts pade.
 11. Leven wilt na Godts Woort en Leer,
 Wilt in all's gelijk wesen
 U Vader, Meester ende Heer,
 Volgt recht in all's nae desen,
 Bewijst met werck en daet altijd,
 Dat gy oprecht herboren zijt,
 En dat ghy Godt gaet vreesen.
 12. Doch, wilt Godt u Prince u Heer,
 Met werck en daet belijden,
 Soeckt meer Godts eer, dan 's menschen leer,
 Wilt voor de waerheyt strijden.
 Met oogen traen, ick u vermaen,
 Wijckt geensins van de rechte baen,
 Hinkt niet aen beyde zijden.

Den 100 Psalm.

Op de wijze: *Godt onsen Heer u loven wy.*

GY volckeren des Aertrijcks al,
 Singht den Heere met bly geschal,
 En dient hem met herten verheugt,
 Verschijnt voor zijn aenschijn met vreucht.
 2. Bekent dat hy een Heere zy,
 Die ons, sonder ons toe doen vry
 Gemaect heeft, en verworven fijn,
 Tot schaepkens goedt der weyden zijn.
 3. Wilt tot sijnen Tempel in gaen,
 Doet van lof en danck oock vermaen,
 In sijn schoone voorhoven soet,
 En prijst daer sijnen name goet.
 4. Want vol van goedtheydt is de Heer,
 Sijn genade duirt immermeer,
 Sijn Godtlijck woordt en zijn waerheyt,
 Blijven tot in der eeuwigheyt.

Over Romeynen 12.

Op de wijze: *Vader ons in Hemelryck.*

GY vriendekens, wilt hooren wat
 Paulus vermaent, 't verkooren vat,
 Dat wy souden ons Lichaem fijn
 Tot een Offer gevende zijn,
 Heylich, Godtsdienstigh, niet traeghlijck,
 Die Gode zy behagelijck.

2. Stelt u niet, als de werelt doet,
 Maer verandert uws sins gemoedt,
 Op dat gy proeven meucht hier by
 Welck daer Godts goede wille zy,
 Alsoo dat niemant van nu voort
 Van hem meer houde dat't behoort.

3. Maer dat hy houde statelijck
 Van hem selven seer matelijck,
 Een yegelijck na dat hem Godt
 Uytgedeelt heeft, voor salich lot,
 De mate des geloofs eerbaer,
 Waer by men Godt behaegt eenpaer.

4. Want gelijk wy in een Lichaem
 Hebben veele leden bequaem,
 Maer alle leden kranck of sterck
 Niet al gelijk hebben een werck,
 Soo zijn wy veel in Christo net
 Tot onderstandt elck anders let.

5. Wy des Heeren generacy,
 Al na die gegeven gracy,
 Hebben (als leden onderdaen)
 Menigerley gaven ontfaen,
 Seer wel beraen, gesticht van dien
 Moet Godt eeuwighen lof geschien.

6. Heeft yemandt prophecy publijck,
 Sy zy den geloove gelijk,
 Heeft yemant dienst, hy slae sijns gae,
 Leert yemant, hy volge sulcks nae,

Vermaent yemant, met goedt andacht
't Vermaenen dient wel sijn gewacht
7. Geeft yemandt den behoef den wat,
Soo geve hy simpelijck dat,
Regeert yemandt geduldelijck,
Soo zy hy des sorgvuldelijck,
Oeffent yemant barmhertigheydt,
Hy doe dat met lustigh arbeydt.
Pause.

8. Liefde zy ongeveynst voortaan,
Haet dat quaet, hanght dat goede aen,
Met Broederlijcke liefde zijt,
Vriendelijck sonder haet of nijt,
D'een voorkoome den ander reyn,
Met eerbiedinge in 't gemeyn.

9. 't Voornemen niet traeglijck endt,
Zijt vyerigh in den geest bekennt,
Geschickt u na den tijdt geneert,
Zijt vrolijck in de hoope weert,
Pascientigh in druck ende leedt,
Gestadigh tot 't gebedt gereedt.

10. Der Heyligen noodtrust hanteert
Siet dat gy oock geerne logeert,
Die u vervolght, gebenedijt,
Geestigh met den blijden, verblijdt,
Ende met den weenenden, weent,
Soeckt geen hoogheydt maer u verkleent.

11. U selven niet voor wijs bekroont,
Quaedt met quaedt oock niemand en loont,
Zijt vlijtigh, eerbaer heugelijck
Tegen elck een, ist meugelijck,
Met alle menschen vrede hebt,
Vreught in eendrachtighede scheidt.

12. Mijn liefste wreectt u selven niet,
Maer de toorne Godts plaetse biet,
Want daer staet dus geschreven bloot:
De wraek is mijn, kleyn ende groot,

Ick sal ter noodt loonende zijn,
 Spreeckt de Heere der Heeren fijn.
 13. Hongert of dorst uwen vyandt,
 Met spijs en dranck, doet hem bystandt,
 Gy sult vergaren, dit gelooft,
 Vyerige kolen op sijn gelooft,
 Voor 't slot, het quaedt niet en bemint,
 Maer 't quaedt met het goede verwint.

Zegen-wensch, uyt Numeri 6

Op de wijze: *De Aerd' is onses Godts voorwaer.*

GODt heeft Mosi bevel gedaen,
 Als Aaron 't volck liet van hem gaen,
 Hoe hy haer sou gebenedyen,
 En seggen: d'Heer gebenedijd'
 En hy behoede u altijd
 Hy wil u eeuwiglijck bevryen.
 2. d'Heer laet sijn vriendelijck aenschijn
 Gestadich lichten over dijn,
 Hy zy u gunstigh en genadich,
 De Heer verhef sijn aengesicht
 Over u, op dat gy in 't licht
 Meugt gaen en u geens dinghs zy schadig.
 3. Hy wil u na sijns herten lust,
 Oprechte vree en soete rust,
 Volkomen en bestandigh geven,
 De lieve Godt verleen ons mee,
 Dat wy in liefd', in rust en vree,
 Na sijn behagen mogen leven.

Een Lof-Sangh.

Op de wijze: *Gy volckeren des Aerttycks al.*

GODt onsen Heer u loven wy,
 En dancken u met moede bly,
 Want u genade en goetheyt,
 Duiert nu en in der eeuwigheydt.
 2. Uwen heyligen name, Heer,

Singen wy lof, prijs ende eer,
 Heyligh, heyligh, heyligh gy zijt,
 Gy onsen Godt gebenedijt.
 3. Soo langh wy hier zijn in dit dal,
 Sullen wy met vrolijck geschal,
 Met der Eng'len en Christen schaer,
 U loven prijsen allegaer.
 4. Want gy alleen eenige Godt,
 Zijt onse toevlucht, borch, en slot,
 U gunst, genade, en goetheyt,
 Hebt gy over ons uytgebreyt.
 5. Des wy u singen altesaem,
 Lof, prijs, ende eere bequaem,
 U onsen Godt, vriend'lijck en soet,
 Voor alle u weldaden goet.

[Godts Heylsame Genade]

Op de wijze: *Al staen wy nu als bloemen.*

GOdts Heylsame Genade,
 Is alle menschen wel
 Verschenen, maer haer rade
 Is: te verlooch'nen snel,
 'T ongodlijck wesen fel,
 En 's Werelts lusten quaet;
 Mocht wy na Godts bevel
 Voort beleven sijn raet.
 2. Dat 's sober en Rechtveerdigh
 Te sijn tot allen tijt;
 Oock Godtsalich volheerdigh,
 Verwachtende met vlijt,
 's Heeren komst die subijt
 Geschien sal, houdt doch wacht
 Dat gy makende sijt,
 By dage en by nacht.
 3. Want de toekomst des Heeren
 Sal sijn verschricklijck swaer,
 Voor die na 's vleys begeeren

Hier leven, dit is klaer,
 De ansichten van haer
 Sullen sijn Vijrigh root,
 D' een sal voor d' ander daer
 Sigh ontsetten door noot.
 4. Haer sal toekomen strange,
 Angst en smerte vervaert,
 Ia haer sal zijn soo bange
 Gelijck een Vrou die baert,
 Elck draeg sorgh dat hy waert
 Zy, om t' ontvlien dees' pijn,
 En staen mach onbeswaert
 Voor 's menschen Soons anschijn.
 5. Om daer te mogen hooren,
 Met vreugt en blijtschap soet;
 Koomt gy mijn uytverkoren,
 In 't Rijck mijns Vaders goet,
 Dat van 't beginsel vroet,
 Uyt liefd' u is bereyt;
 Truiren en suchten moet
 Van u in eeuwigheyt.
 6. Prince, Godt Heer der Heeren,
 Sterckt ons in uwe wet,
 Op dat wy u begeren
 Mochten beleven net,
 En namaels onbelet,
 Van u de kroon ontfaen,
 Om in de vreugde met
 Alle vromen te gaen.

Troost der Armen

Op de wijze: *Gabriel was van Godt gesonden.*

HEft op u hert, opent u ooren,
 Die hier armoedigh sught en schreyt,
 Wilt uwe saligheyt anhoren,
 Die u van Godt is toegeseyt.
 2. Is 't dat gy vroom zijt van gemoede

En arm van Geeste innerlijck,
 Soo dient u armoedt u ten goede,
 En u behoort dat Hemelrijck.
 3. Verblijdt u dan dat u gegeven
 Al sulcken staet hier is van Godt,
 Waer in gy meugt volkomen leven,
 Na sijn exempel en Gebodt.
 4. Gedenckt sijn woort, 't geen hy so klaerlijck
 Sprack van den rijcken Jongelingh,
 Hoe dat een rijcke alsoo swaerlijck,
 Door 't naelden oogh in Godts rijck gingh.
 5. Begeert dan niet alsulcke hinder
 Sijt met u armoed' wel te vreen,
 't Is beter hier te hebben minder,
 Dan door den Rijckdom af te treen.
 6. Ansiet 't verschil van dese beyde,
 Lazarus en den Rijcken man,
 Hoe dat hy in der hellen schreyde,
 Als Lazarus veel troost gewan.
 7. Troost u hier mee in u elenden,
 En denckt: Als Godt vergeldingh doet,
 Hy sal u saken so omwenden,
 Voor tijd'lijck quaet, een eeuwich goet.
 8. Weest niet onlijdtsaem noch lichtveerdigh,
 En wenscht niet om te worden rijck
 Maer danckt Godt dat hy u maeckt weerdigh,
 Te worden sijnen Soon gelijk.
 9. Want sijnen Soon had hier beneden,
 Niet daer sijn hoofd op rusten mocht,
 Het sijn dan van de naeste leden,
 Die met sijn kruys werden besocht.
 10. Een stichtig handt-werck wilt beginnen,
 Geneert u redelijck en stil,
 Kondt gy daer mee u broot niet winnen,
 Soo voegt u na des Heeren wil.
 Pause.
 11. Wacht op Godts hant, wilt niet bedroeven,

Wanneer sijn hulpe toeft voortaan:

't Is om 't geloove te beproeven,

Hy heeft oock eertijts soo gedaen.

12. Hy sal nochtans tot geender uyren,

U hier versuymen, hem betrouwt,

Want hy op alle Creatuyren,

Gestadelijck sijn oogen houdt.

13. Maer twee gebreken u licht schaden,

Dat 's murmureren sonder noodt,

Of sulcken middel te versmaden,

Daer door hy geven wil u broodt.

14. Is't sijnen wil dat gy moet leven,

Door menschen hulpe meer of min,

Wilt u daer in ootmoedigh geven,

Verkiest geen middel na u sin.

15. Verscheyden Vromen (selff de Heere)

Hebben hantreyckinge ontfaen,

Neemt sijn exempel tot u leere,

Is 't dat het u alsoo moet gaen.

16. Weest licht vernoegt al sonder klagen,

Draegt u ootmoedig in dien staet,

Denckt Lazarus liet hem behagen,

De brocken van den rijcken Vraet.

17. Soo hem de rijcke niet bewijset,

Mildhertigh nae der liefden aert,

Siet dat geen hoogmoet in u rijset,

Dat gy met laster hem bewaert.

18. Maer des te meer, sijt gy genegen

Voor hem te bidden met ootmoedt,

Godt die de herten kan bewegen,

Om hem vervullen met sijn goedt.

19. Houdt reyn u Tongh, u hert, u handen,

Vercierdt u armoed' allermeest,

Met ootmoedt, en laet liefde branden

Op dat gy arm zijt na den Geest.

*Van 't geven der Aelmoessen.***Op de wijze: *Gabriel was van Godt gesonden.***

HEft op u hert opent u ooren,
 Gy aerdsche menschen die hier meent
 Dat u de goed'ren toebehooren,
 Die u maer sijn van Godt geleent.

2. Gebruyctse wel na sijn behagen,
 Aelmoessen geeft soo hy gebiedt,
 Vervult den noodt van die u klagen,
 Ontreect u dijnen vleysche niet.

3. Maeckt vrienden nu in dese tijden,
 Van 't geen hier onrecht rijckdom hiet;
 Op dat gy namaels meugt verblijden,
 Door 't loon, dat gy weder geniet.

4. Vergadert u een schat hier boven,
 Die van geen roest verdorven werdt,
 Noch daer de dieven niet na Roven,
 Sendt daer de liefde van u hert.

5. Uyt liefde wilt u doch Erbarmen,
 Laet niemant droevigh van u gaen,
 Al soudt gy zelfs daer door verarmen:
 Want Christus heeft alsoo gedaen.

6. Neemt geen uytstel, seght niet kooft morgen,
 Soo gy het heden magtig zijt,
 Godt sal u wederom versorgen,
 Wanneer gy tot hem bid met vlijd

7. Al zijt gy weynigh van vermogen,
 Ontsluyt u hert en geeft getrouw:
 Want groot geacht zijn in Godts oogen,
 De mijtjes van de weduw-vrou.

8. Niet spaerlijck wilt u weldaet zayen
 Want soo gy rijckelijck uytlangt,
 Soo sult gy overvloedich mayen
 Een volle mate gy ontfangt.

9. Wilt van vergeldingh u onthouden,

Leent daer gy niet hoopt te ontfaen,
 Het sal u weder sijn vergouden,
 Als de Rechtveerdigen op staen.

Pause.

10. Eer-gierig laet het niemant weten,
 Want of het heymelijck geschiet,
 U Vader sal het niet vergeten,
 Die 't alles in 't verborgen siet.

11. Vriend'lijck en willigh wilt u toonen,
 Om goet te doen hebt geen verdriet;
 Godt sal het u gewillich loonen,
 Als de vergeldinge geschiet.

12. Voornamelijck sult gy de vromen
 Geloovigh zijnd' in Christi naem,
 In haren noot te hulpe komen,
 Als Ledekens van sijn Lichaem.

13. Oock niet te min vroegh ende spade,
 An alle Menschen bystant doet:
 Want Godt geeft beyde goed' en quade,
 Sijn vriendelijcke gaven soet.

14. Want alsoo moet gy u bewijsen
 Als kind'ren Godts, dat sy mitsdien
 Uwen hemelschen Vader prijsen,
 Die uwe goede wercken sien.

15. Almoes uyt liefde an den armen,
 Den Menschen van sonden geneest:
 Want Godt sal wederom ontfarmen
 Die hier Barmhertig sijn geweest.

16. Tijd'lijck en eeuwich sy bevinden,
 Godts liefde met een groote vreugt
 Die haer des armen onder-winden,
 Want ongeloont bleef nooyt de deught.

17. Gelijkkerwijs oock daer en tegen,
 Een strenghe oordeel sullen ontfaen,
 Die geen barremhertigheyt plegen,
 In 't eeuwich vuir sullen sy gaen.

De 10. Geboden.***Op de wijze: Gabriel was van Godt gesonden.***

HEft op u hert, opent u ooren,
 Gy hart volck en traegh in 't verstaen
 Wilt uwes Godts stemme nu hooren,
 En zijn geboden gade slaen.

2. Ick ben (seyt hy) u Godt en Heere,
 Die u hebbe gemaect gantsch vry
 Van 't Iock, 't welck u beswaerde seere,
 Hebt geen ander Godt neven my.

3. Laet u geen beeldt maken noch snijden
 Van eenig ding in 't aerdsche dal,
 Soo gy die eert t'eenigen tijden,
 Uwen Godt seer jeloers zijn sal.

4. Ydelijck sijnen naem gepresen,
 Sult gy niet nemen in den mondt:
 Want hy sal niet onschuldig wesen,
 Die dien misbruyckt t'eeniger stontd.

5. Arbeyt ses dagen, en met lusten,
 Vyert den sevensten, Gods woort smaect:
 Want God wild' op dien dagh selfs rusten
 Van't werck dat hy hadde gemaect.

6. Vader en Moeder sult gy eeren,
 Op dat gy lang in voorspoet leeft,
 En op Aerden seer meucht vermeeren,
 Die u Godt tot een herbergh geeft.

7. Dootslach en toorne sult gy mijden,
 Al onkuysheyt vliet en af breeckt
 Steelt niet al moest gy gebreck lijden,
 Geen valsch getuygenisse spreeckt.

8. Van begeeren sult gy u wachten,
 Des naesten huys en wijf nu voort:
 Nae zijn knecht of vee wilt niet trachten,
 Noch nae al dat hem toebehoort.

9. O Godt u woort seer groot van machten,
 Luyt klaerder dan eenigh metael,

Geeft ons die genaede en krachten,
Om die te houden altemael.

[HEmels Vader ontfermt doch my]

Op de wijze: *Onse Vader in Hemelryck.*

HEmels Vader ontfermt doch my,
Ick kenn' dat ick een Sondaer zy,
Ick hebb' gedwaelt ende gesneeft,
Nae uwen wille niet geleeft,
Dies gy my Vaderlijck kastijdt,
En toont dat gy genadigh zijt.
2. Ick danck u Vader menighvout
Dat gy my voor u kindt noch houdt,
't Welck ick mercke aen u kastien,
Dat al u Kinders moet geschien,
Anders liepen sy hiel verdwaelt,
Als een die van den wege faelt.
3. U kastijden is my seer goedt,
Ick wil 't ontfangen met ootmoedt,
Want gy geesselt doch elcke Kindt,
Het welke gy dwalende vindt,
Als gy 't wederom wilt ontfaen,
En niet laten verloren gaen.
4. Als 't in 't kastien zijn schuldt bekend,
En hem wederom tot u went,
Na uwen Vaderlijcken aert
En houdt gy hem voor geen Bastaert,
Maer ontfangt hem voor u Kindt soet,
Een Bruylofts-kleedt gy hem aendoet.
5. In u huys gy hem weder leydt,
Een maeltijdt hebt gy toebereydt,
Daer gy hem door uws Soons weldaet,
Sijn hongerige Ziel verzaedt,
Die als een onbevleekte Lam,
De doot hier voor ons sterven quam.
6. Eenen Offer heeft hy gedaen,
Die eeuwelijck sal blijven staen,

Op dat daer door worde gespijst,
 Die oprechte boete bewijst,
 Met wille om te doen nu voort
 Al dat gebiedt uw heyligh Woordt.
 7. Op dat ick soo worde gesint,
 Sterckt my door uwen Soon bemindt,
 En geeft my, Vader uwen Geest,
 Op dat ick worde onbevreest,
 Dat ick oock spreke, door mijn mondt,
 Wat u behaeght tot aller stondt.
 8. Tot prijs uw's Soons gebenedijt,
 Ende tot mijns naesten profijt,
 Tot beschaemtheyt, o Vader Godt,
 Die met u woort bedrijven spot,
 Dat hy daer door oock zy gesticht
 Die wandelt in uw klare licht.
 9. Vader, gy hebt al mijne schult
 Vergeven, op dat zy vervult
 Dat uwen mondt gesproken heeft,
 Dus mijn herte niet meer en beeft,
 Uwen Geest versekert mijn sin,
 Dat ick Vader u Soone bin
 10. Acht gy my voor u Soon bequaem,
 Soo ben ick oock u Erfgenaem
 Door Christum, die my heeft gekocht,
 En in u genade gebrocht
 Door zijn Doodt, ende dierbaer bloedt,
 Waer door hy my troost geeft en moedt.
 11. O Goedtheydt Godts ongrondelijck,
 O Liefde onvermondelijck,
 Wie sal Godes barmhertigheydt,
 Volprijzen in der eeuwigheydt?
 Die hy ons uyt genaden schenckt,
 Wel hem, die't wel te recht bedenckt.

Van 't Paesch-Feest.**Op de wijze: *De aerd' is onses Godts voorwaer.***

HET Paessche-Feest in Israel
 Moest werden onderhouden wel
 Na het bevel van Godt gegeven,
 Het Lammeken dat was gedoodt,
 Moest elck genieten kleyn en groot,
 Met broodt dat niet en was geheven.
 2. Wy hebben nu oock een Paesch-Lam,
 Geoffert aen des Cruyces stam
 Met swaer verdriet, ende doodts lijden,
 Die gedaeldt is uyt 's Hemels Throon,
 'T welck is Christus Godts eenigh Zoon,
 Om ons van sonden te bevrijden.
 3. Dus laet ons Paesschen houden wel,
 Niet met Zuir-deegh, en doodts opstel,
 Maer reyn suyver en in der klaerheyd,
 Vagende alle Zuirdeegh uyt,
 Dat uyt ons boose lusten spruyt,
 Op dat wy 't houden in der waerheyd.
 4. Ons Lenden moeten zijn om gordt,
 En ons gemoeden op-geschordt
 Om den wegh des Heeren te treden,
 Met stocken in ons handt geset,
 Geschoeyt aen onse voeten net,
 Tot den Euangelij des vreden.
 5. Wy moeten houden dese Feest,
 Niet nae den vleesch, maer na den geest,
 Dat men zijn kracht in ons siet blijcken,
 Bestreecken met het Lamkens bloedt,
 Inwendigh aen onse gemoedt,
 En gaen soo uyt Egypten strijcken.
 6. Dit Paesch-Lam en mach in 't gemeyn
 Niemandt genieten, die onreyn
 Ofte onsuyver wort bevonden.
 Dus laet ons t' samen metter spoet

Met vast geloof, en ware boet
Verlaten en af-staen de zonden.

7. Soo mogen wy dan onbesmet
Dit Paesch-Lam na des Heeren Wet
Met een oprecht gemoet aenvaerden,
Als een spijs onser Zielen fijn,
En door 't geloof versekert zijn,
Dat het een offer is van waerden.

j. Pause.

8. Wie niet tot dese Paesch-Feest gaet,
En't vieren van dees Sabbath laet,
Sal 't hier na eeuwiglijck beklagen,
Want Godt ons in sijn Woort gebiet,
Dat met dit moet versuymen niet,
Of men sal des doodts smarte dragen.

9. Dus elck nu doch wel neerstig past,
Dese Paesch-Feest te houden vast,
Gestadelijck al met malkander,
Niet eenen dagh, maer alletijdt
Want soo ons de Schriftuir belijdt,
Komt nu d'eene Sabbath aen d'ander.

10. Dese Feest moet hier zijn geviert
Met geloof, liefd', en deugh' verciert,
En stadige rust van qua wercken
Want geen boosheynt mach zijn volbragt
Met woordt, wil, werck ofte gedacht,
Dus laet ons vlijtigh hier op mercken.

11. Och of elck wel ter herten nam,
Waer toe Christus van boven quam
En den doot willighlijck gingh smaken,
'T was soo des Vaders wil en lust,
Op dat den Duyvel werdt gesust,
En door't geloof saligh te maecken.

12. Soo wy dan in hem hopen vast,
En dat ons druckt der sonden last,
Met leedtwesen, druck, en benouwen,
Soo helpt hy ons als Middelaer

Gewilliglijck, als 't valt te swaer,
Tegens den vyandt 't velt behouwen.
ij. Pause.

13. Dus laet ons alle tot hem treen,
Hy is ons hulp, en anders geen,
Ons Paesch-Lam, en ons Offerhande
Die van boven is neer gedaelt,
En heeft de schult voor ons betaelt
Aen 't Kruys, met pijn, smaet, ende schande.

14. Hy quam na 's Vaders wil en raedt,
Als een Mensch in soberen staet
Hem hier ter Werelt openbaren,
En heeft ons met sijn bloet gekocht,
En doen hy 't al hadde volbrocht,
Is hy weder opwaert gevaren.

15. Maer als hy weder komen sal,
Met der Basuynen groot geschal
Heerelijck, en seer groot van machte,
Om sijn oordeel te houden dan,
Dat niemandt hier ontvluchten kan
Van al 't menschelijcke geslachte.

16. Och! mochten wy dan zijn bereyt,
Aengedaen met het Bruylofts-kleydt,
En van hem met vreugt mochten horen:
Gy gebenedijde gelijk,
Komt en besit mijns Vaders rijck
Met alle Godes uytverkoren.

17. Hoe heerlijk sal het zijn gestelt,
Als wy door hem behouden 't velt,
En den ingangh tot 't eeuwigh leven,
Daer wy dan met volkomen vreught
Eeuwighlijck sullen zijn verheugt,
Och vrienden! laet ons hier na streven.

18. O Prince alder Princen goet
Op dat sy u genaed' verwerven,
En soo voortaan in eeuwigheyt

'T by-wesen van u Majesteyt,
Met d'uytverkoren te be-erven.

[HOe lieflijck en hoe fijn]

Op de Wijse: *Den Ouden Abraham.*

HOe lieflijck en hoe fijn
Is 't, en hoe Saligh mede?
Wanneer gebroeders sijn
Met malkander in vrede,
In ware eenighede
En in der liefden bandt;
'T vermagh in den gebede
Seer veele van Godts handt.
2. 'T is boven maten soet,
Als Godts Heyl'ge Dienaren,
Gelijck een Balsems vloet
By malkander vergaren,
En met des Herten snaren
Oeffenen soet gesanck,
Den Heere der Heyrscharen
Tot eere, lof, en danck.
3. 'T is beter eenen dagh,
Te sijn in Godts voorhoven,
Daer men van herten magh
Des Heeren Name loven;
Dan hier te sitten boven,
Ter Werelt duysent jaer,
'T is beter sijn verschoven
Van de Godtlose schaer.
4. Acht liefde boven al,
Schoon gy hier niet kont erven,
Van tijdelijck geval,
Wilt liever alles derven
Om liefde te verwerven,
En denckt in elck saysoen,
Ick wil veel liever sterven
Als liefde hinder doen.

5. Dus Broeders waer gy sijt,
 Van goet doen wilt niet swichten,
 Dewijl wy hebben tijdt
 Laet ons malkander stichten,
 En ons licht laten lichten,
 Op dat daer uyt seer fijn
 Een jegelijck mach Richten,
 Dat wy Godts kinders sijn.

Een Bruylofs scheyd-liedt.

Op de wijse. Gy Christen hoort dit kleyn vermaen. Of: Die wil na 't nieuwe Ierusalem.

HOe lieflijk is den Echten staet,
 Als 't na Godts woort te rechte gaet,
 Wel dien die stadigh trachten,
 Hier in altijd de rechte maet
 Te houden, sonder klachten.

2. Gy nieuw' getrouden wel bekend,
 Een scheyd-liet schenck ick u present,
 Oft dienen mocht tot leere,
 Dat gy dien staet begint, en endt
 In liefde tot Godts eere.

3. Het houwelijck men dienstigh acht;
 Tot hulp en troost by dach en nacht,
 Godt deed' het ordineren,
 Op dat het menschelijck geslacht
 Soud' wassen en vermeeren.

4. Dus weest nu t' samen dan gemeen,
 Laet u geen menschen weder-scheen;
 Wilt wel over een dragen,
 't Is van drie schoone stucken een,
 Die Godt, en mensch behagen.

5. Vrienden schout twist, en moeyte fel,
 Daer liefde kleyn is, komt het snel,
 En baert dickwijls elende;
 't Waer goet dat elck sijn werck dan wel
 Nadocht, en schult bekende.

6. Mijdt alle overdaet planteyt,
Sachtmoedich sijt, toont need'righeyt,
En neerstigheyt daer-neven
In u beroep, ende arbeydt,
Op dat gy hebt te geven.
7. Weest lijdtzaam in u tegenspoet,
Draegt in't geluck geen hooge moet,
Houdt alles in der maten,
Hebt gy voedsel en deksel goet,
Wilt u genoeg laten.
8. Het sal dan nodich sijn eenpaer,
Dat elck sijn plicht, en werck neemt waer
En soeckt soo te regeren,
Geest'lijck, en tijdelijck te gaer,
Al in de vrees' des Heeren.
9. Uyt liefde is gestelt dit liet,
Om dat 't misbruyck kan tot verdriet,
't Is noodigh (al is 't dat gy 't wiet)
Malkander te verwecken.
10. Oorlof in 't goe neemt dit verhael,
En overdenckt het menich-mael.
Ick raed' al de getrouden,
Hebt liefd' en vree: Maer principael
Wilt Godt u trouwe houden.

[HOe soud' ick zwijgen, siet,]

Op de wijze. *Tot u, O myn Heer*

HOe soud' ick zwijgen, siet,
Van den Bruyd'gom te singen,
Een nieuw en vreughden liet,
Mijn geest dunckt my t' ontspringen,
Wanneer ick peys // Om sijne Liefde groot,
Het woort werdt vleys // En sterf den doot.

2. Door Adams zonde quaedt,
Lagen wy in Godts tooren,
Maer Godt ons toeverlaet,
Sant sijn Soon uytverkoren,

Ons Middelaer // Ia Broeder ende Vaer,
Voorspraeck eenpaer // En Herder klaer.

3. Hy daeld' uyt 's Vaders Throon,
De Heere groot van machten,
Hy quam een Bruydt ydoon
Roepen uyt veel Geslachten,
Hy trock haer an // reyn witte zijde jent,
Hy word' haer Man // Seer pertinent.

4. Christus die seydt voorwaer,
Ick en ben niet gekomen,
Om dat ick den Sondaer
Soud' straffen en verdoemen,
Bekeert hy hem // Soo sal hy salich zijn,
Volgt hy de stem // Der woorden mijn.

5. Verloren Schaepkens dom
Die sal ick weder soecken,
En brengen wederom
Uyt al des Werelts hoecken,
In mijnen Stal // By mijne Schaepkens al,
Daer ick 't getal // Selves weyden sal.

6. 't Vlas noch 't gekrookte riet
Wil ick blusschen noch breecken,
Of oock den armen niet
Verlaten noch versteecken,
Sieck en gewondt // Wil ick maken gesondt,
Met haer terstont // Maken verbondt.

7. De blinden sullen sien,
De kreup'len sullen treden,
En oock de stomme lien
Spreecken van mijner vreden,
De doove zwaer // mijn woorden hooren klaer,
Van dooder schaer // Leven, neemt waer.

8. Ick sal verlossen uyt,
Die daer liggen gevangen,
Iae houden voor mijn Bruydt,
En wijsen mijne gangen,
Met mijner handt // leyden, noyt soo playsant,

In 's Vaders Landt // Seer triumphant.

Pause.

9. Ick predick' allegaer,
Die arme zijn van geeste,
Een gulden vrye laer,
Sabbath en Loover-feeste,
In 't openbaer // 't Euaengelij seer klaer,
Voor verr' en naer // Een blijde maer.

10. Nu komt alle tot my
Die zijn belast, beladen,
Ick sal u maken vry
Door mijn rijke genaden,
Mijn Iock is goet // Mijn last is kleyn gewicht
Doet rechte boet // Wandelt in 't licht.

11. Ick ben het Hemels Broodt,
Dat an u wort gegeven
Gedaalt uyt 's Vaders schoot,
Wie daer af eet, sal leven,
Gelooft alleen // Dat ick van boven zy,
Niet van beneen // Gelijck als gy.

12. Een levende Fonteyn,
Ben ick tot deser uire,
De wegh, de waerheydt reyn,
Een voerspraeck, licht, en deure,
Een Fondament // En hoecksteen excellent,
Davids Stam jent // 'T begin en endt.

13. Weest heylich (seyt de Heer)
Als ick, dit 's d'informacy,
En blijft in mijner leer,
Soo sult gy door mijn gracy
Verwinnen bloot // Hel, Sonde, Duyvel, Doot,
Vyanden snoot // Kleyn ende groot.

14. Broeders en Susters mijn,
Laet ons verjubileeren,
'T sal noch een weynigh zijn,
Dat zy ons tribuleeren,
Volstandich blijft // Als rancken ingelijft,

Godts Geest beklijft // Waer hy u drijft.
 15. Lof Godt ons Prince reyn,
 Lof moeten wy u geven,
 Lof onsen Capiteyn,
 Lof Hopman, hoogh verheven,
 Lof Heer bequaem,
 Lof zy u grooten Naem,
 Lof na 't betaem // Vader eersaem.

[HOort toe gy Christen allegaer]

Op de wijze: *Ghy kleyne Christen hoopken, och*

HOort toe gy Christen allegaer,
 Wat de Heer gaet vermonden,
 Hoe wy moeten zijn openbaer,
 't Licht der Werelt bevonden,
 't Welck moet op een Kandelaer fijn
 Lichten, voor die in 't duyster zijn,
 Nu en tot allen stonden.
 2. Siet toe dat gy doch in den wegh,
 Den blinden niet doet dolen;
 Maer weest een licht en voorbeelt recht,
 Alsoo 't u is bevolen,
 Dat sy moeten seggen, dit zijn
 Gantsch wijze verstandige lien,
 Ia Godts volck onverholen.
 3. Laet u licht doch soo lichten klaer,
 Voor die in 't duyster gane,
 Laet metter daedt zijn openbaer,
 Dat gy op d' enge bane
 Gaet, die daer tot den Hemel leydt:
 Want al ander ruym wegen breydt,
 Loopen ter Hellen ane.
 4. Volget doch uws vleesch-lust niet na,
 Het is tot quaedt genegen,
 Maer door den Geest het wederstaet,
 En wandelt doch ter degen:
 Ia laet u wandel t' allen tijt,

Hier boven in den Hemel zijn,
Schouwt alle ruyme wegen.

5. Wandelt voort in den Geest oprecht,
Sonder omme te kijcken,
Dat men u niet soo Petrus seght,
By de Hondt mach gelijcken;
Die eet dat hy gespogen heeft;
Noch de Soghs wijse niet aenkleeft,
Dat g' u weer gaet beslijcken.

6. Maer in alle dingen bewijst
U Dienaers Godts te wesen,
Dat deught uyt u geloove rijst,
En wetenheydt in desen?
Verlaet u niet op den naem jent;
De Boom werdt aen sijn vrucht bekent,
Alsoo wy klaerlijck lesen.

7. Met der daedt wilt bewijzen gaen,
Dat gy recht zijt verresen;
Ia met Christo zijt opgestaen
In een geestelijck wesen,
En soecken dat daer boven is,
Smaken het Hemelsche gewis,
En niet dat aerdsch mispresen.

Pause.

8. Haest u te gaen van dese tien
U Vaderlant te soecken,
Wilt na d' eeuwige ruste vlien,
Treedt doch soo voort als kloecken,
Wat vreught kondt gy doch hebben soet,
Daer u niet dan veel strijds ontmoet
In al des Werelts hoecken?

9. Dus spoedt u met verlangen fijn
Tot deser rust te komen,
Want daer veel meerder vreught sal zijn
Dan opt hert heeft vernomen,
Daer tegen als g' op aerden zijt,
Gy met veel perijckel uwe Tijt

Voleyndiget met schroomen.
 10. Hierom wacht met verlangen fijn
 U Bruydegom en Heere,
 Dat als hy komt, u t' allen tijt
 Vindet wakende seere:
 Hy komt oock u dies wel verhoedt
 Als men daer vaeck minst op vermoedt;
 Dus waeckt en slaept niet meere.
 11. Want desen tijdt eens doorgebracht
 Sonder des Heeren vreesse,
 En sal daer geen tijdt (neemt wel acht)
 Om te boeten meer wesen;
 Maer yder een sal dan ontfaen,
 Daer na dat hy hier heeft gedaen,
 Goedt of quaedt soo wy lesen.
 12. Dus wacht u van sondigen swaer,
 Houdt 't eynd' altoos voor oogen
 Ia of elck dagh de leste waer,
 Wilt u soo t' leven poogen,
 Om of de Heer t' eeniger tijdt:
 U overquame seer subijt,
 Wy hem behagen mogen.
 13. Die dit Liedeken eerstmael sanck,
 Hem daer oock in vermaende;
 Hy bidt dat gy 't doch neemt in danck
 En yder gae zig slaende,
 Dat hy dees aengename tijdt,
 Dees dagh der saligheydt subijt
 Niet traegh voorby laet gaende.

A.W.

Waerschouwinge voor Achterklap.

Op de wijze: *O Heer wilt my verhooren. Of: Zyon wilt u vergaren.*

Ick bid elck een wilt hooren,
 En doet na Petrus raet,
 Bedwingt u Tong' al vooren,

En segt van niemant quaedt,
 Als 't woort is uyt den monde,
 Verstaet hier af den sin,
 Het loopt seer haest in 't ronde,
 En 't keert niet weder in.
 2. Soo gy niet wilt verhalen
 Wat goets van uwen vriendt
 Swijght liever altemale,
 Want 't quaet nergens toe dient;
 Koomt u jeet quaets te vooren,
 Spreeckt hem tusschen u tween,
 Misschien sal hy u hooren,
 En sult met vrientschap scheen.
 3. Oorblasers wilt uyt weeren,
 En faem-rovers seer fel,
 Sy mochten niet verkeeren
 Onder 't volck Israël;
 Moestmense doe uytrooden,
 Hoe mach 't dan nu bestaen?
 Daer 't weder is verboden,
 Hoe sal 't dan die vergaen?
 4. Soudt gy achterklap seggen?
 Van uwen Broeder net,
 En hem 't oordeel op leggen,
 Gy achterklapt de Wet,
 Dus soudt gy rechter wesen,
 Maer geen doender van dien,
 Den Wet-gever gepresen,
 Behaegt niet sulcke lien.
 5. Onschult meugt gy niet maken,
 Menschen tot geender tijt,
 Om tot oordeel te raken,
 Die daer besmet in sijt;
 Hier mee kondt gy verdoemen
 U selven, siet wel toe;
 Als Christus nu sal komen
 Hoe werdt gy dan te moe.

6. Een Blameerder is schadigh,
 Hy doet een ander leet,
 En sijn doen is verradigh,
 Segt 't geen hy heym'lijck weet,
 Dat sijn lelijcke zeden,
 Ende van Godt verboon;
 Dus schout achterklaps reden,
 Denckt by u selfs persoon.
 Pause.

7. Recht machmen 't Godt wel klagen,
 Datmen soo menich-vout,
 Godes woort hoort gewagen,
 En soo weynich af houdt;
 U Goudt kont gy wel wegen,
 Doet alsoo met u woort,
 Spreeckt dan daer 't is gelegen,
 De waerheyt soo 't behoort.

8. 't Is verlooren gesongen,
 En van Godts woort gewaeght
 Bedwingh wy niet ons tongen,
 Ons' dienst hem niet behaegt;
 Haeckt men oock niet na vrede,
 En Heyligheyt, midts dien,
 Godt in sijn Heerlijckhede
 Machmen nimmermeer sien.

9. Klaeglijck is 't te anschouwen,
 Datmen soo sijnen tijt,
 't Zy Mannen ofte Vrouwen,
 In achterklap verslijt;
 En als wy moeten scheyden,
 Onversiens van hier vlien,
 Dat is 't mocht ick noch beyden,
 Ich soud' beter toe sien.

10. Vrienden wilt altijdt keeren,
 Ten besten soo 't behoort,
 Gaetmen jemant blameren,
 Segt het niet verder voort,

Wat in 't hert is gelegen
 Vloeyt licht ten monde uyt;
 Dus proeft doch wel te degen
 U reden tot besluyt.

11. Voor een Oorlof sorghvuldich,
 Niemand en treckt hem aen,
 Dan die hem hier Vindt schuldich,
 Wachte hem wel voortaan;
 Al onderhoudtmen reene,
 De Wet in 't Generael,
 Mis doetmen dan in 't eene,
 Men is schuldich an al.

Den CXVI Psalm.

Op de wijze: *Die Godes Naem te recht sal roepen an.*

Ick heb den Heer lief, want hy heeft verhoort
 Mijn stem ende bidden in mijn swaer klagen,
 Ick sal hem bidden in mijn quade dagen,
 Om dat hy hem tot my neyght na sijn woort.

2. De stricken des doots hadden my omvaen,
 Ick was beladen met anghsten der Hellen;
 Ick was in noot in suchten en in quellen,
 Doch ick riep des Heeren naem alsoo aen.

3. O Heer, verlost mijn ziel uyt desen noot:
 En ick bevont dat hy was seer weldadigh,
 Seer vriendelijck, en oock seere genadigh:
 Die wel behout d' eenvoudige seer bloot.

4. Want als ick ter neder lagh onder voet,
 Geholpen heeft my onse Godt almachtigh:
 Dies weest te vreden, O mijn ziele klachtigh,
 Nadien dat de Heer u dees weldaet doet.

5. Gy hebt Heer, mijn ziel bevrijt van den doot
 Mijn oogen van tranen, mijn voet voor vallen:
 Dies wil ick wandelen mijn dagen alle
 Vromelijck voor u, O mijn Godt seer groot.

Pause.

6. Ick geloove, dies spreek ick in 't gemeen

Doch wert mijn ziel seer jammerlijck geplaget:
 Dies sprack ick met een gemoet gaer vertsaget,
 Alle menschen zijn leugenaers met een.
 7. Hoe sal ick doch Godt zijn weldaden al
 Vergelden? Ick sal den beker heylsame
 Nemen in der hant, en des Heeren name
 Met danckbaerheyt ick verkondigen sal.
 8. Ick wil mijn beloften in 't openbaer,
 Betalen in Godts gemeynte gepresen:
 De doot der Heyligen voor Godt sal wesen,
 Een dingh dat kostelijck is en dierbaer.
 9. Heer ick ben u knecht, jae ick ben u knecht,
 En een Soone van uwer dienstmaeght kleyne:
 Mijn banden hebt gy gebroken alleyn,
 Dies wil ick u danck-offeren oprecht.
 10. Dat is: ick wil uwen naem maken kont,
 Die heerlijck is, en seer hooge verheven:
 Ick wil den Heere mijn beloften geven,
 Midden onder sijn volck tot deser stont.
 11. In den voorhoven des Heeren seer reyn,
 Wil ick van herten hem lof-sangen singen,
 Ick wil tot Ierusalem hem toe-bringen
 Sijnen prijs, looft hem met my in 't gemeyn.

[ICK moet een liedt // in's Heeren naem beginnen]

Op de wijze: *Myn Godt voedt my, als myn Herder gepresen.*

ICK moet een liedt // in's Heeren naem beginnen
 Op dat ick jeet // mocht an u Ziel gewinnen:
 Al mocht ick dy // de gantsche Werelt geven,
 't Heeft geen weerdty // by een Godtsaligh leven:
 Der Zielen Goet // is 't hoogste goet gepresen,
 Een reyn gemoedt // ontfanght Godts Heylich wesen.
 2. Wilt gy sijn een // verkoren Bruyt des Heeren,
 Tot hem alleen // moet gy u liefde keeren,
 Vergetet al // u Vaders huys en magen,
 Den koninh sal // in u hebben behagen,

Maer ist dat gy // Egipten wilt gedencken,
 Soo en sal hy // sijn liefde u niet schencken:
 3. Ieloers is Godt // en met liefde ontsteken,
 Selfs wil hy tot // ons Ziel inwendigh spreken,
 Sijn Bede-huys // ter eeren sijnen name,
 Moet reyn en kuys // sijn, an Ziel en lichame:
 Geen sond' onreyn // staet hier vry om te dragen,
 Daer Godt alleyn // regeert na sijn behagen.
 4. Scheydet u van // de Wereltlijcke lusten,
 Roertse niet an // die u Ziele ontrusten,
 Laet sijne Geest // een woningh in u maken,
 d' Hemelsche feest // sult gy dan lieflijck smaken
 Sijn Avontmael // sult gy met hem genieten,
 Soo gy sijn tael // u niet en laet verdrieten.
 5. Sulck een beloft, heeft ons den Heer gegeven
 Wie dit versloft // die mist het eeuwich leven,
 In duysternis // wandelt hy als de blinden,
 Seer ongewis // waeyt hy met alle winden:
 Maer die verlaet // des werelts woeste wegen,
 En doet Godts raet // die heeft de rust verkregen

[Ick roep tot u met hertelijck verlangen]

Op de wijze: *Christelycke Broeders van Herten liberael.*

Ick roep tot u met hertelijck verlangen,
 O Heere, wilt doch verhooren mijn gebedt,
 Komtneygt u ooren, en wilt dat doch ontfangen
 Drijft wech van ons alle boosheyd die ons let,
 Op dat wy onbesmet // met eenen vast opset,
 Bidden tot aller stondt // uyt een vyerigen gront.
 2. Als gy u Heer tot mijn roepen sult nygen,
 En my sult wasschen van alle sonden reen,
 Dan sal 't gebedt als een reuck voor u opstygen
 Dat door de Wolcken sal dringen kraghtigh heen,
 Dus helpet ons gemeyn // O eeuwige Fonteyn,
 Dat wy u mogen t' saem, van herten roepen aen
 3. Nae ons, o Heer, wilt uwe oogen wenden,

Aensiet u Schaepkens, o Godt van Israël,
 Wilt rechte Herders in u Gemeeynte senden,
 Die u lieve Schaepkens van herten Weyden wel,
 Want siet den Draek seer fel // en den Wolf seer rebel,
 Den Leeuw gaet om met lust // te verslinden, sonder rust.

4. Komt siet u wijngaert seer schoon in haer bloeyen,
 Aen alle kanten staet hy wijdt uytgebreydt,
 De wilde Swijnen wilt daer doch uytroeyen,
 Vanght oock de Voskens die daer in doen groot leydt,
 U Wijngaerdt uytgespreyt // bewaert in reynigheyt,
 Recht op haer thuynen goet // voor alle quaet gebroedt.

5. O Heer, den ooght die is seer groot en wijde,
 Maer arbeyders die en zijnder weynich voort,
 Rechte arbeyders seyndt ons in desen tijde,
 Die ons te recht voorhouden u heylich woort,
 O Heer, ons nu verhoordt // op dat doch met accoordt,
 In liefd' en eenigheyt // u Naem mach zijn verbreydt.

6. Recht weder op, aen u heyligen Tempel,
 Timmerlieden goedt, o Heer bequaem voor dy,
 Daer van de Schrift ons geeft een goet exempel
 't Sweert in de handt ende oock op haer zy,
 En timmerden soo vry // soo oock begeeren wy
 Dat wy opwassen meest // tot een Woonstadt in den Geest.

7. Noch bidden wy voor Princen ende Heeren,
 Oock voor Coningen, en alle Overheydt,
 Opent haer d' oogen, dat is mijn begeeren
 Stiert doch haer herten tot de gerechtigheyt,
 Op dat wy met bescheyt, al in Godtsaligheyt,
 Mogen gerust en stil // beleven uwen wil.

8. Eylaes, o Heer, niet dat wy daer nae haken,
 Gerust te leven, en wesen sonder kruys,

Maer dat sy doch te recht op mochten waken,
 Al die ons hier vervolgen met gedruys,
 Want dat gerechtigh huys, moet lijden veen confuys
 O Heer, o Heer, van dien // u wille laet geschien.

Pause.

9. Laet u kinderkens, o Heer, dog niet in schande,
 Al die daer lijden om u getuygenis,
 In druck, in noot, in pijn van zware banden,
 Bewaert haer met Ionas in de buik des walvis
 Die met Daniel gewis // in den kuyl der Leeuwen is,
 O Heer, bewaertse wel // voor der Leeuwen tanden fel.

10. Ioseph die werdt al van de boose Vrouwe
 By zijnen mantel getrocken wel te recht,
 Maeckt doch dat sy den mantel liever houwen,
 Dan dat u kinders gaen buyten haren Echt,
 O Heer, bewaertse slegt, met Ioseph uwen knegt
 Dat sy door u gena // verwinnen vroegh en spa.

11. Siet doch, o Heer, waerom sy ons vernielen,
 Heylige Vader hoe zijnse soo verblint,
 Ick bidd' u uyt dat binnenst' mijner zielen,
 Voor alle die ons aendoen zwaer torment,
 Vergeeft haer ongeschendt // haer zonden onbekendt,
 O Heer, weest haer versoen // sy weten niet wat sy doen.

12. Slangen voor visschen, o Heer, door u genade,
 Noch steenen voor broot wilt gy ons geven niet,
 Gedenckt doch niet ons voorleden mis daden,
 Oock dat onwetend' van ons noch wel geschiet,
 't Is mijn herte verdriet, wie kant bemerken siet
 Hoe dickwils dat hy faelt // als David ons verhaelt.

13. O Heer' beproeft mijn hert en mijn gedachten,
 Wilt ondersoecken mijn Nieren in den grondt,
 Gy weet o Heer hoe kleyn wy zijn van krachten
 Sterckt ons geloove, soo werden wy gesont,

En reynicht mijnen mondt, door uwen Geest terstondt,
Dan sullen wy met vreucht // t' allen tijt zijn verheucht.

14. Eeuwigen prijs o Heer van grooter waerden
Lof eer en danck gy alleene waerdich zijt,
Want gy hebt ons verkoren van der Aerden,
En ons verhoort in d' aengenamen tijdt,
Daerom zijn wy verblijdt, o Heer, gebenedijt,
Mijn hert en mijn gemoet // van vreuchden singen doet.

15. Nacht ende dach, o Edel Prince verheven
Kan men u lof doch niet gespreken uyt,
O lieve Bruyd'gom wilt ons doch niet begeven
Gedenckt aen Zyon, u alderliefstste Bruydt,
Dat gy u schat ontsluit // en uwen wil beduydt
O Heer des Hemels wijs // u geschiede lof en prijs.

[Ick roep u Hemelsche Vader aen]

Op de wijze: *Ick bidd' u Hemelsche Vader myn.*

Ick roep u Hemelsche Vader aen,
Wilt mijn geloove stercken,
Dat ick mach vromelijck blijven staen
Met u waerheydt aengedaen,
Sonder af te gaen, Och Godt wilt in my wercken.

2. O Heer: in den noot, doet my bystant,
Geeft my mondt om te spreken;
Ick ben hier in mijn vyanden hant,
In der wreedden Leeuwen tandt,
U heylich woort playsant, doet my uytbreken.

3. Mijn kracht is seer kleyn, u Heer bekennt,
Wilt mijner doch aenveerden,
U Geest der waerheydt dog in my sendt,
Gy zijt mijnen Fondament,
Weest my altijt ontrent, dat ik mach volheerden

4. De Heer spreeckt tot my, weest niet bevrees
Ende wilt oock niet beven,
Al vindt gy u in een wildt foreest

By den Draeck en oock dat Beest,
 Ick sal u mijnen Geest, tot een trooster geven.
 5. Hoe komt dat gy voor menschen vervaert
 Die doch maar moeten sterven?
 Ik heb u uyt ver' landen vergaert,
 Als mijn oogh-appel bewaert,
 Gy zijt van mijnen aerdt, gy sult niet bederven.
 6. Keert u tot my, o mijn leden teer,
 Soo meught gy salich wesen,
 En vreest noch en beeft voortaan niet meer,
 Ick ben dog alleen u Heer,
 En wijkt niet van mijn leer, gy mijn volk gepresen.
 7. Koomt al tot my gy die hier arbeydt,
 Belast zijt en beladen,
 Een eeuwige vreucht is u bereydt,
 Al door mijn genadigheyt,
 'K sal u met klaer bescheydt, uyt liefden versaden.
 8. Gy zijt mijn vrienden, ist dat gy doet
 Al dat ick u gebiede,
 Ick late voor u mijn leven goet,
 Och mijn uytverkoren vroet,
 Uyt grooter liefden soet, was 't dat dit geschiede.
 Pause.
 9. O Zyon om uwen wille, hoort,
 Heb ick soo veel geleden,
 Ick heb an u gegeven mijn woort,
 Om te brengen in accoort,
 Als gy daer laeght versmoort, in uwe boosheden
 10. O Zyon mijn alderliefste schoon,
 En wilt u doch niet vreesen,
 Voor die 't lichaem quellen ofte doon,
 Ick sal u in mijnen Throon
 Geven des levens kroon, ende vreugt vermeerden.
 11. O Zyon mijn alderliefste Bruydt,
 Boven alle die Vrouwen,
 Mijn God'lijck woort in u herte sluyt,
 En laet het van u niet uyt,

Mijn alderliefste spruyt, ick sal u my trouwen.
 12. Weent ende schreyt slegts een weynig tijdt,
 En gy sult haest verblijden,
 Een eeuwige vreucht, noyt sulck jolijt,
 Is voor hem die my belijdt,
 Voor menschen vol van spijt, tot eeuwigen tijden.
 13. Blinckende zijn als der Sonnen-schijn
 Ia boven alle klaerheydt,
 En kleederen wit van zijde fijn
 Sullen d' uytverkoren mijn
 Aendoen, en blijde zijn, rusten van alle zwaerheit
 14. Een troostelijck woort elck hooren sal,
 Die hier nu moeten treuren,
 Als de Basuyn sal geven geschal,
 Komt hier gy mijn lief getal
 Ick sal u geven al, mijn rijcke te veuren.
 15. Gedenckt den gevangen, als meed gevaen
 O gy mijn uytverkooren,
 En bidt den Heere dat hy my saen
 In zijn ruste wil ontfaen,
 En af-wasschen mijn traen, hy sal u verhooren.
 16. Oorlof Broeders en Susters gemeen,
 Al moeten wy nu scheyden,
 Tot wy komen by Christum alleen
 Ons Hooftman, en anders geen,
 Wilt u daer toe bereen, daer wil 'k u verbeyden.

Van de Verrysenis.

Op de wijze: *Wy gelooven, In eenen Godt Almachtigh.*

IN d' laetste uyr // Sullen d' dooden verrijsen:
 Soo die Schriftuyr,
 Ons klaerlijck gaet bewijsen,
 Dan en wert daer,
 Voor niemant eenich voordeel,
 Men moet hier naer // Al koomen voor dat Oordeel.
 2. Als 't geschien sal,
 Soo Christus woorden zeggen,

Soo sullen al,
 Die in de graven leggen,
 Hooren 't geluyt,
 Van de Bazuin des Heeren,
 En moeten uyt // de graven weder keren.
 3. 't Sy Wijff of Man // die goet hebben bedreven,
 Die sullen dan,
 Opstaen tot 't eeuwich leven:
 d' Ander party,
 Sullen dan ook voortkomen,
 Omme dat sy // souden gaen in 't verdomen.
 4. Als 't geschien sal, na Pauwelus verklaren
 Dan moet wy al:
 Voor 't gerigt openbaren,
 Christus eersaem;
 Sal dan een Ider geven,
 In sijn lichaem // na dat hy heeft bedreven.
 5. Paulus bediet, An veel gemeenten klaerlijk,
 Hoe dat wy siet,
 Sullen verrijsen waerlijk:
 Maer principael,
 Aen die Korintsche kercke,
 Doet hy verhael // hoe het sal gaen te wercke.
 6. Iob die beduyt // Godt sal my eens verwecken:
 Met deser huyt,
 Sal hy my overtrecken;
 Dees oogen kleen,
 Sal ick Godt meed anschouwen:
 En anders geen // dat was al Iobs vertrouwen.
 Pause.
 7. Wy vinden schoon // in Esaias beschreven,
 Heer uwe doo'n,
 Sullen wederom leven,
 Met haer lichaem,
 Soo sullen sy verrijsen,
 Des Heeren naem // Sullen sy loven prijsen.
 8. Door desen Troost // hebben die seven soonen,

Weerden d' geroost,
 't Lijden verdragen konnen,
 Sy waren te vre'en,
 En lieten oock haer leven,
 Sy seyden dees le'en // sal Godt ons weder geven.
 9. Dit lichaem teer // dat men hier siet schoffieren:
 Dat sal den Heer,
 Noch wederom vercierien,
 Maken 't gelijk,
 Den lichaem Christi klaerlijck;
 Om in sijn Rijck // By hem te zijn eenpaerlijck.
 10. Dit recht insiet // hoe Christus is verresen:
 Want anders niet
 En sal 't met ons oock wesen:
 Dat selve vleesch,
 Dat an 't kruys weerdts geslagen;
 Dat ook verrees // Weder, nae weynich dagen.
 11. Onder die doo // is hy d' eerst geboren,
 Wy sullen soo
 Opstaan als hy is voren:
 Want hy is 't hooft
 Van dees' Heyligen Tempel;
 Voor die 't gelooft // Is dit een recht exempel.
 12 Broeders Vaillyant, dit is in 't Concluderen
 Zoo mijn verstant;
 Sonder hoogh te studeren,
 Dit lijff in 't slot,
 Oneerelijck in 't sayen,
 Ia dat sal Godt // noch heerelijcken mayen.

[IN mijnen geest, moet ick verjubileren]

Op de wijze: *Myn Godt voedt my, als myn Herder gepresen.*

IN mijnen geest, moet ick verjubileren,
 Noyt soeter feest // dan den Sabbath des Heeren
 Wie hem met lust // viert van sijn quade werken
 Van sonden rust // in Godt, die hem kan sterken
 Die heeft alleyn // den Sabbath recht gehouden,

Godt heeft hem reyn, zijn sonden quyt geschouden,
 2. Oock saligh dan // is hy tot allen stonden
 Alsulcken man // en reket Godt geen sonden
 In wiens geest fris // geen bedroch, noch qua perten
 Bevonden is // oock niet dubbelt van herten,
 Maer als Godts knecht, de vrome Iob gepresen
 Slecht ende recht // volherdigh in Godts vresen.
 3. Ook die geen gelt // op woeker heeft gegeven
 Noch geen geweld // an yemandt heeft bedreven:
 Maer leent met vlijt // den Armen t' elcker uire
 Sonder profijt // alleen uyt liefden pure,
 En geeft haer al // die hem niet konnen loonen,
 Den sulcken sal // in Godes Tempel woonen.
 4. So wie met vliet // uyt lust hier in bekljven
 Sy sullen niet // ledich, onvruchtbaer blijven
 In kenten is // van Godts volmaeckte leere,
 Die heylsaem is // in Christum onsen Heere,
 Godt die vermeert // die gaef sijns Geests hierneven;
 Wie hem verneert // die wort van Godt verheven
 5. 't Is wel geviert // die soo den Sabbath rusten
 Sulk een verciert, Gods leering soet met lusten
 De Weeskens klein // beschermt gelijk een Vader
 Voort 't geweld pleyn // en die als wijs berader,
 Hem neerstig keert // dat 't weesken onbedrogen
 Geschickt, geleert // in Godts woort opgetogen.
 6. Is een in noot // die hem dan troost van herten
 En breekt sijn broot, een ziel vol hongers smerten
 Die niet en kan // rusten, eten noch drincken,
 Als hy een man // noodruftigh kan bedincken,
 Maer hem eerst spijst // uyt liefden na een verre,
 Sijn licht dat rijst // op, als een morgensterre.
 7. Als hy besorgt, de weed'wen rein van zeden
 Geeft, leent, en borgt // elck na gelegtheden,
 Die haer soo kan // voorstaen in alle saken,

Recht als haer man // raet tot bidden en waken,
Geestigh gesint // sacht stil, tot allen tijden,
Dat sy verwint // haer druk en 's vyants strijden
Pause.

8. Niemand en kan // tot desen Sabbath komen
Of 't en zy dan // dat hy tot zijner vromen
Geheel versaeckt // de Werelt met haer lusten,
En niet en smaect // dat aerts vol van onrusten,
Maer zijn gemoet // draegt vast in Godt verheven
In suir en soet // danckbaerlijcken te leven.

9. Seer onbesmit // is hy voor God eerweerdig
Die niet en sit // by de spotters lichtveerdigh,
In haren raedt // noch in haer kromme wegen,
Geensins en gaet // maer contrary daer tegen,
Al sijnen ganck // heeft in het Hemels wesen,
Met lof en danck // als een met Godt verresen.

10. Soet ende fijn // moet 't eynd' aller geboden
De Sabbath zijn // daer maer een is van nooden
Dit's 't eenigh een // stil houden Godt gelaten,
Als Magdaleen // die koos tot harer baten
't Best eenigh goet // 't welck haer by is gebleven
D'oprechte vroet // en is geen Wet gegeven.

11. O Gods geest net // gy kont ons wel regeren
Gy zijt de Wet // niemant heeft u te leeren,
Godt heeft u voort // den Heyligen gegeven,
En na sijn woort // in haer herten geschreven,
Gy zijt een licht // lanteerne t' harer voeten,
Na Davids dicht // 't welck sy navolgen moeten

12. Och liefden graet // gy bandt aller secreten
In u bestaet // de Wet ende Propheten,
Gy zijt niet smal // het eynd' en de hooft somme
Der wetten al // haer oorsaeck en waeromme,
Nae Schrifts uytleggh // groot boven alle gaven,
De hoogste wegh // de rust dagh aller slaven

13. Nu Prince Godt // die 't alles werkt in allen
Gy zijt mijn lot // laet my van u niet vallen,
Werkt nacht en dag // wilt al mijn kragt regieren

Op dat ick mach // in u den Sabbath vieren,
 U jock is soet // u last is licht om dragen,
 Wie leert ootmoet // sijn ziel rust t'allen dagen.

[IN mijnen noot // roep ick tot u, o Heere]

Op de wijze. *O onsen Godt, en Heer seer hoogh gepresen.*

IN mijnen noot // roep ick tot u, o Heere,
 Laet my niet bloot // want ik ben zwak en tere
 Want ick doch niet // sonder u en vermagh,
 In dit verseer // komt my Heere te baten,
 Op u alleen // betrouw ick Heere mijn,
 Wie mach ons scheen // van uwe liefde fijn?
 3. U liefde soet // bewijst Heere geduirigh,
 Wat men ons doet // dat wy niet wesen truirig
 Door uwen Geest // Heer, Daniel by staet,
 In Babel meest // al by de Leeuwen quaet.
 4. Die Leeuwen fel // zijn oock in de Woestijne
 En soecken snel // ons te brengen in pijn,
 En slangen fier // spouwen vyerigh fenijn,
 O Godt zijt hier // ons' rechte Medicijn.
 5. Geen kruyt so soet // dat men sou mogen lesen
 Noch plaester goet // en kan ons niet genesen,
 Maer Heere gy // die Israel by-stondt,
 Door Christum vry // maeckt ons zielen gesont.
 6. Ons zielen kranck // zijn altijd in dangiere
 Door Peste stranck // en sieckt' menigertiere,
 So dat vergaet // menigh met jammer groot,
 Die haer geen raet, soecken tegen den doot.
 7. Sy minnen meer // dat tijdelijcke leven,
 En 's werelts eer // van vleys en bloet gedreven;
 Sy sijn eylaes // seer jammerlijck verblendt,
 Als Maegden dwaes // door haer traegheyt geschent,
 8. Sy zijn by nacht // oock slaperigh bedegen,
 Als die geen acht // op 't licht hebben gedregen;

Als haer den Heer // sal opwecken subijt,
 Sullen sy seer // kloppen, maer ter ontijt.
 9. Dan sullen sy // beschaemt, daer buyten blijven
 Dat roepen vry // en sal haer niet beklijven,
 't Werdt dan te spa // om na Oly te sien,
 Want geen gena // sal haer den Heer verleen.
 10. Vrienden gemeen // wilt bidden ende waken
 Omgordt u te le'en // laet u licht vyrigh blaken,
 U Zedigheyt // laet wesen openbaer;
 Weest soo bereydt // als wijse Maegden klaer.
 11. Als reyne Bruydt // wilt u also vercierien
 Toont overluydt // u licht in all' manieren;
 't Is nu de uir // van den slaep op te staen,
 Door Christum pur // tot den Vader te gaen.
 12. Prinslijcke Godt // in eeuwigheyt verheven
 Dit voor een slot // mijn vriendekens gegeven;
 Die van 't getal, zijn weer geboren nieuw,
 'K schenck u dit al // voor een vriend'lijck Adieu.

[IOhannes sprack met woorden soet]

Op de wijse: *O eeuwigh Godt van machte groot.*

IOhannes sprack met woorden soet,
 (Soo Mattheo drie staet geschreven)
 Doet oprechte vruchten der boet,
 Die tot sijn doop quamen gedreven;
 Ia Christus selfs dat hooft verheven
 Sprack hier beneven, verstaet wel my,
 Doet boet' en beet'ringh in u leven;
 Want 't rijcke Godts is seer nae by.
 2. En vertreckt niet te worden vroom,
 Stelt het niet uyt van Iaer tot Iaren,
 Maer siet hoe Christus den Vijn-boom
 Die schoone stont verciert met blaren,
 Om dat daer geen vruchten op waren,
 Na Schrifts verklaren, heeft hem vervloeckt,
 Siet toe, wacht u voor sulck beswaren,
 Dat hy 't onpas u niet besoeckt.

3. Den bijl is aen den Boom gestelt,
 Gaet ons Iohannes oock gewagen,
 En wort ter schanden ne'er gevelt,
 Die in wel-doen altijd vertragen,
 Sullen 't noch jammerlijck beklagen,
 t' Eeuwigen dagen, in swaer dangier,
 Boomen die geen goe vruchten dragen,
 Die zijn gecondemneert in 't vyer.
4. Daer den boom valt, 't zy zuyd of noordt,
 Waer hy valt sal hy liggen moeten,
 En als hy ligt na 's Heeren woordt,
 En is daer geen tijdt meer der boeten,
 Doet een rechten loop met u voeten,
 't Sal u versoeten voor Godt hier na;
 Laet de werelt in sonden wroeten,
 En treckt met Loth uyt Sodoma.
5. Wilt met Iosua en Caleb fijn
 Verlaten Pharaaos tresoren,
 Soo moet gy staen in de Woestijn,
 Tegen u vyandt achter en vooren,
 Eygen vleys-lust moet gy versmooren,
 Godts stemme hooren seer vaillant,
 En als een kint van nieuws herbooren,
 Om komen in 't beloofde Landt.
6. Wilt den engen wegh treden schoon,
 Om in die nieuwe Stadt te raken,
 Gy moet u aerdtsse leden doon,
 Wilt gy u wooningh daer in maken,
 De vrucht des geests moet gy oock smaken,
 In goede saken gewilligh zijn,
 U eygen leven moet gy versaken,
 Voor Godt en baet geen heyligh schijn.
7. En bedriegt doch u selven niet,
 Wilt alle heylige schijn mijden,
 Neemt exempel aen Sichem siet,
 Die hem om Dina liet besnijden,
 Maer 't smerte hem in korten tijden,

Hy quam in lijden, en doodts tempeest,
De Heere sal u wel bevrijden,
Indien gy hem van herten vreest.

8. Meent het van herten met der daet,
Of gy soudt u selven onteeren,
Want wat heeft het den vriendt gebaet,
Die in quam sonder Bruylofts-kleeren?
Hier meugt gy goet exempel leeren,
In zwaer verseren is hy gedaelt,
Die onbekeert in 't Huys des Heeren
Komen, worden alsoo betaelt.

9. Maer af laten van sonden quaedt,
Dat is voor Godt schoon Offerhande,
Doet neerstigheyt, na Paulus raedt,
Recht op u knien, en trage handen,
Dat gy met 't onkruydt, t' uwer schanden,
Niet en moet branden, dus wilt toesien,
Eeuwigh weenen, knerssen der tanden,
Sal den quaden hier nae geschien.

10. U dog niet als de werelt stelt,
Verandert u door nieuwe sinnen,
Al wordt gy hier in 't vleesch gequeldt,
Met een strijdt geduirig van binnen,
Om wel 't eynden des loops beginnen,
Moet men uyt minnen, Christum nae gaen,
Die Werelt, Vleesch, Duyvel verwinnen,
Sullen d' eeuwige Kroon ontfaen.

Voor de Vermaninge.

Op de wijze: *Myn Ziel maect groot den Heer.*

KOmt Christus goede Heer!
Daelt by die geene neer
Die gy gaet Broeders noemen,
Neemt doch tot ons u keer,
Die hier sijn, om nu weer
U Heyl'gen naem te roemen.
2. Want daer maer twee te saem

Vergaert sijn in u Naem
 Wilt gy in 't midden wesen,
 Daelt neer dan met u Geest,
 Houdt in ons Zielen-feest.
 Ons gebreck wilt genesen.
 3. Gy sijt 's levens Fonteyn,
 De held're Sonne reyn,
 Die ons ziel kan verlichten
 Dat wy door goede re'en,
 En vuyrige gebe'en,
 Malkander kunnen stichten.
 4. Dat wy in matigheyt
 En met goet onderscheyt
 Bestraffen de gebreken,
 Dat daer door 't harde hert
 Tot boet gebroken wert,
 Van die in sonden steken.
 5. Och opent onse mondt!
 Dat wy van u verbondt
 Oock, Heer! sodanigh spreken,
 Dat daer door ons gemoedt
 In liefd' tot 't eeuwich goedt
 Op nieuws mach sijn ontsteken.
 6. Stort, Heere Goedertier!
 Ons hert vol God'lijck vyer,
 Laet d' Eng'len ons omringen,
 En door de wolcken heen
 Als reuck-werck ons' gebe'en,
 En Lof-sangh voor u brengen.

Op Pincxteren.

Op de Wijse: Wy dancken u, o Godt en Heer.

KOomt Vader, Soon, en heyl'ge Geest,
 Gebenedijt ons Pincxter-feest,
 Komt Tortel-duyf van 's Hemels dack,
 En brenght ons den Olijven-tack.
 2. Vertrouster brenght ons Christi vree,

En neemt in onse herten stee,
Geest Godts maect onsen geest gewis,
Dat Godt ons aller Vader is.

3. O vinger Godts! dit steenen hert
Vermorselt, dat het weecker wert,
En Christi wet, die eeuwich blijft,
In ons gemoet en sinnen schrijft.

4. O gy die onbegrijp'lijck zijt!
Ons hert tot uwen Tempel wijdt,
En ons inwendigheyt herschept,
Die lust by ons te woonen hebt.

5. Komt Hemels-dou en overstort
't Gemoet, onvruchtbaer en verdort,
O stroom des levens! o Fonteyn!
Bevochtight ons, en wascht ons reyn.

6. Komt Godtlijck vyer en steeckt voortaan
Ons koude ziel met vyer aen,
Komt heyligh vyer verteert, verslint
Al wat in ons noch 't vleesch bemint.

7. Gy wint des Heeren weest doch mee
Ons zielen schip in 's Werelts Zee,
Op dat wy vry van schip-breuck dan
Landen in 't Hemels Canaan.

[LAet ons den Heere loven]

Op de wijze: *Wat hebt gy my te vragen.*

LAet ons den Heere loven,
Van al dat hy ons doet,
Want wy verwachten 't al van Godt hier boven
Het sy geluck, of tegenspoet,
Van hem komt anders niet dan goedt.

2. Wy mogen hem wel eeren,
Want groot is zijnen Naem,
Doen wy lagen al in des doodts verseeren
Heeft hy ons in genad' ontfæen,
Als hy hem liet aen 't Kruyce slaen.

3. Het Kruys heeft hy gedragen
 Voor onse zonden snoodt,
 Hy was veracht, bespot, versmaedt, geslagen,
 Gekroont, gekruyst, gesmaeckt den doot,
 Dit leedt hy al uyt liefden groot.
4. Hoe souden wy uyt spreecken
 Sijn groote liefde soet?
 Die hy bewijst aen ons, vol van gebreecken,
 Dus laet ons nu met sin en moedt
 Gaen doen nae zijnen wille vroet.
5. Uyt liefd' is hy gekomen
 Al uyt zijns Vaders Rijck,
 En heeft Hel, Duyvel, Doot, haer macht benomen,
 Dus laet ons hem alle gelijk
 Van herten volgen blijdelijck.
6. De liefd' heeft hem gedrongen,
 Dit mach elck mercken wel;
 Want van sijn eygen volck wert hy gedwongen,
 Sy vielen hem alsoo rebel,
 Al met tormenten wreedt en fel.
7. De perss' heeft hy getreden
 Met grooten arbeydt zwaer,
 Ende voor ons heeft hy den strijdt gestreden,
 Dit was den will' van zijnen Vaer,
 Om ons verlossen allegaer.
8. Och vrienden uytverkooren,
 Laet ons sonder respijt
 Malkanderen lief hebben, nae 't behooren
 Al tot onses Naesten profijt,
 Elck sie wel toe, dat hy hem quijt.
 Pause.
9. Laet liefde altijdts blijcken,
 O vrienden groot en kleyn,
 Waer gy zijt, in landen, steden, of wijcken,
 Dit leert ons Christus al gemeyn,
 Lief te hebben van herten reyn.
10. Liefde kan 't al verdragen,

Al doet men haer verdriet,
 De liefde blijft eeuwich sonder vertragen,
 De liefde soeckt haer selven niet,
 Godt is d' liefde, nae Schrifts bediet.
 11. Hoort alle Christen Schapen,
 Doet al nae Godts Sermoen,
 Dan zijn wy noch alle onnutte knapen,
 Want wy 't al schuldigh zijn te doen,
 Dus laet ons al tot deughden spoen.
 12. O vrienden allegader,
 Danckt, looft, prijst Godt den Heer,
 Want hy is een barremhertigen Vader,
 Is 't dat wy doen nae sijnen Leer;
 Hy is alleen weert prijs en eer.
 13. Sijn woort moet wy beleven,
 De nauwe poort ingaen,
 Geen Menschen vreesen, soo daer staet geschreven,
 Hoe sy ons dreygen ofte slaen,
 Soo sullen wy de Kroon ontfaen.
 14. Laet ons liefde bewijsen
 Aen die zijn sieck en kranck,
 Den naeckten kleeden, den hong'rigen spijsen,
 Besoecken de gevangens stranck
 Geerne herbergen, sonder dwanck.
 15. Op dat wy mogen hooren,
 Komt in mijn Rijcke hier,
 Maer op de Bocken sal hy hem verstooren,
 Als hy tot haer sal spreecken schier,
 Gaet van my in 't eeuwige vyer.
 16. Hier met soo wil ick 't laten,
 Wilt dit in danck ontfaen,
 De liefde wilt vast in u herte vaten,
 En wilt het al in 't goede slaen,
 Uyt rechter liefden is 't gedaen.
 17. Ick wil hem eeuwich dancken,
 Den Prince triumphant,
 Of ick mocht zijn bequaem tot sijne rancken;

Biedt my, o Heer, daer toe de handt,
Bewaert u volck aen elcken kant.

[LAet ons eenpaer // de eenigheyt der Zielen]

Op de wijze. *Myn Godt voedt my als myn Herder gepresen.*

LAet ons eenpaer // de eenigheyt der Zielen
Wel nemen waer // en al in ons vernielen
Wat liefd' en vreed' // in ons sou mogen krenken
's Herten gebed' // den Heer geduirich schenken
Met reyn ootmoet, wandelen voor Gods ogen,
In liefde soet // tot malkander gebogen.
2. Na dat 't gemoedt, des menschen is gelegen
Godts wesen soet // tot hemwaerts is genegen,
Is hy vol min // liefd' sal hem wedervaren
Heeft hy strijdt in, strijdt sal hem oock beswaren
Na den Magneet // daer na vloeyen de krachten
Soo wie dit weet // roeyt uyt sijn qua gedachten
3. Verlaet u niet // op u verstant of weten,
Al schijnt het yet, 't is maer stuck-werk geheten
Buygt uwen sin // onder gemeyne stichtingh,
Van boven in, vloeyt wijsheys onderrichtingh,
Geen woort maer geest, kan 't hert alleen genesen
Niet in tempeest // maer stilheyt wil Godt wesen.
4. Den noorden wint, verderft veel soete vrugten
Dit elck bevindt // als hy liefde voelt vluchten,
Van Hermon komt // den dauw neder gestegen,
Vris en gesondt // den vrede geeft den Zegen:
Als met andacht // Gebroeders herten t' samen
Sijn in eendragt // haer woort is Ia, en Amen.

[LEert my, o Heer, bedincken]

Op de wijze: *En straft my niet o Heere.*

LEert my, o Heer, bedincken
Hooghmoet te laten sincken,
Dat ick moet sterven haest.
De doot komt my bestrijden,
Haer wreedtheyt moet ick lijden,

Verschrikt, en seer verbaest.

2. Kort is des menschen leven,
Een hantbreet hier beneven,
Vol moeyt', en jammer groot,
Altijdt strijdt sonder ende,
Waer ick my keer of wende,
Ontmoet my veel aenstoot.

3. Wie sal konnen vertellen
Het menighvuldigh quellen,
Dat hier den mensch aenkleeft?
Gantsch onvolmaeck't bevonden
Is hy geneygt tot sonden,
Van selfs niets goets en heeft.

4. Ia niet een goe gedachte,
Den mensch uyt eygen krachte
Van selfs bequaem is niet:
Hoe veel meer onbequame,
Goet te doen, nae 't betame,
Sonder Godts hulpe, siet.

5. Godt alleyn // goet // gepresen
In 't gemeyn // moet // by desen,
Alles in allen zijn.

Maer wat is doch den mensche?
Niet besonders ten wensche,
Aerde voor Godts aenschijn.

6. Als een gras bloeme schoone,
Verciert staende ten toone,
Afvalt, haest moet vergaen,
Sulcx is des menschen wesen
Gelijck: Maer (soo wy lesen)
Godts woort sal blijven staen.

7. Godts woortd beleven goedigh,
Barmhertigh, en ootmoedigh
Christum volgende naer
Moeten wy al te samen,
En schouwen 't quaedt bynamen,
Giericheyt, hooghmoet swaer.

8. Wortel van alle quaden,
 Gierigh niet om versaden,
 En hooghmoet, drijft altijd,
 Tot sonden overvloedigh,
 Daerom moetmen seer spoedigh,
 Hem daer van maken quijt.
 9. Alles als boven schreven,
 Door Godts hulpe verheven,
 Die in ons werckt met macht,
 Den wil en dat volbringhen,
 Nae 't gemoedts goeder dingen
 Voornemen dach en nacht.
 10. Gy welbedachte sinnen,
 Ick schenck uyt goeder minnen
 U dit Liedt, kort gesanck,
 Wilt giericheyt verlaten,
 En hooghmoet leeren haten;
 Oorlof neemt dit in danck.

[LLeve Broeders en Susters soet]

Op de wijze: *Ick roepe u o Hemelsche Vader an.*

LLeve Broeders en Susters soet
 Ick wens u 's Heeren vrede
 Sijn hert, sijn wil en sijn ootmoet,
 Op dat gy also doet,
 In druck en tegenspoet // gelijk hy dede.
 2. Gedenckt hoe dat onschuldigh Lam
 Hem altijdts heeft gebogen,
 En 't lijden dat hem over quam,
 Geduldigh hy op nam,
 Ootmoedigh stil en tam // houdt dit voor oogen.
 3. Sijn Iongers in 't verstandt noch blint,
 Als elck wou sijn de meeste,
 Hy stelt haer een onnosel kindt,
 Wie hem aldus bevindt,
 Ootmoedigh is gesindt // en arm van Geeste,
 4. Die is de meest' in 't Hemelrijk,

Want Godt bemint de kleene,
 Die hem in ootmoet sijn gelijk,
 Die heft hy uyt den slijck,
 Maer hooghmoedigh en rijck // bemint hy geene
 5. Sijn Iongers in het Avontmael,
 Gingh hy aldus ontmoeten,
 Hy dede water in den Schael,
 En Gord' hem met een dwael,
 En wiesch haer al te mael // d' onreyne voeten.
 6. Hier mede gaf hy haer een leer,
 Te doen also malkander,
 Want siet den knecht en is niet meer,
 Dan sijn Meester en Heer,
 Buyght u also ter neer, d' een voor de ander.
 7. Is 't dat jemant hooghmoedigh tracht
 Om over u te drijven,
 Houdt dit exempel in 't gedacht,
 U selfs de minste acht,
 Dat sal u geven kracht // om sterck te blijven.
 8. Want in den Vleesche kleyn en swack,
 En over al de minste,
 Dat maeckt inwendigh groot gemack,
 En het verlicht het pack,
 Hier uyt altijd ontstack // der zielen winste.
 9. Vyryge kolen men vergaert,
 Met wel doen en met buygen,
 Het treckt de herten onderwaert,
 Daer is geen scherper swaert,
 Om den verkeerden aert // te overtuygen.
 10. Uw's naesten gebreck uyt medoogh,
 Soeckt lieffelijck te heelen,
 Des werelts liefde streckt om hoogh:
 Maer Godt die heeft het oogh:
 Op die hem neder boogh // in alle deelen.
 11. De ware liefde niet en wraeckt,
 't Gebreckelijcke wesen,
 Want waer sy yet vindt onvolmaeckt,

Daer is sy veroorsaect,
 Dat sy daer by geraeckt // om te genesen.
 12. Want daer men kloeck is en gesondt,
 Kan liefd' haer niet besteden:
 Christus men dickwils oock bevondt
 By menschen seer gewondt,
 Op dat hy haer verbondt // uit minsaemheden.
 13. De liefd' op 's naesten voordeel siet,
 En wil men haer vertreden,
 So veel te meer sy jonste biedt,
 Sonder eenigh verdriet,
 Dit doende u geschiedt // der zielen vrede.

Den xxiii. Psalm.

Op de wijze: *In mijnen Geest moet ick verjubileeren.*

MYn God voet my als mijn Herder gepresen,
 Dies sal ick geenes dings behoeftijck wesen.
 In 't groene gras seer lieflijck hy my weydet,
 En aen dat soet water hy my geleydet.
 Hy verquickt mijn ziel, die seer is verslegen,
 Om sijns naems wil leyt hy my in sijn wegen.
 2. Al waer 't schoon dat ick in 't dal des doodts ginge,
 En dat my des doodts schaduwe omvinge,
 Ick vreesde niet, gy sijt by my gestadigh,
 En gy troost my met uwen staf genadigh,
 Gy maeckt rijk met goeden seer veelerhanden,
 Mijn tafel voor d' oogen mijner vyanden.
 3. Gy salft mijn hoofd met rieckend' oly goedig,
 En schenckt my den beecker vol overvloedigh.
 Gy sult doen dat uwe gunst, o Heer krachtigh,
 Mijn leven lang by my steeds blijft eendragtigh,
 Soo dat ick hoop eeuwiglijck vast te woonen

In Godes huys, 't welck niet is om verschonon.

Op den Palm-Sondagh.

Op de wijze: Staat op Heer toont u onvertsaeght.

MYn Geest voel ick my dringen sterck,
 Om singen van een heuglijck werck,
 Hoe dat een Opper-Koningh,
 En Heer der Heeren, sijn intree,
 Sagtmoedigh, doch seer heerlijk dee,
 In Ierusalems wooningh.
 Waerom Zach'rias de Propheet
 De Docht'ren Zions juychen heet,
 En nood't tot blijd toekijcken,
 Om dat haer Koningh komt tot haer,
 Sittend' op een Veulen van 't lastbaer
 Diertjen seer armelijcken.
 2. Dees Siender, langh voorheen geweest,
 Wist dit (gedreven door Gods Geest)
 Soo duytljck uyt te spreecken.
 Verblijdt u dan gy Christen schaer,
 Nu de geschieder daet soo klaer
 En waerlijck is gebleecken.
 Doen Iesus tot Bethphage quam,
 En na d' Olijf-bergh sijn wegh nam,
 Sant hy twee Iongh'ren henen,
 En sprack: in 't Vleck, hier over, gaet,
 d' Eeslin die daer gebonden staet
 Brengt hier, en 't Veul met eenen.
 3. Vraegt yemant waerom gys' ontbint,
 Dien segt tot antwoord (wel besint)
 De Heer heeft dees van noode:
 Terstont hy 't volgen laten sal.
 Sy vonden 't soo En deden 't al,
 Alsoo haer was geboden.
 En brachten d' Ezelinne meed',
 Met 't Veul, daer noyt een mensch op reed'

Waer op s' haer kleed'ren leyden,
 En Christum setten boven op,
 Veel Volcks zijnd' op d' Olijfbergs top
 Op d' wegh haer kleed'ren spreiden:
 4. And're Palm-tacken hieuwen of
 Van 't groen geboomt, en stroyden 't lof
 Langs henen op den wege,
 De Schare Volcks die voor, heen gingh
 En die navolgd', en hem onvingh,
 Oock die hem liepen tegen,
 Riepen al t' samen seer verblijdt:
 Hosanna, o gebenedijdt,
 Zijt gy o Davids Soone,
 O! Koningh Zions hoogh beroemt;
 Die in den Naem des Heeren komt,
 Hosann' in d' Hoogste Throone.
 Pause.

5. Met sulck een statie noyt gehoort,
 Quam Christus tot aen Salems Poort,
 Van d' Olijf-bergh af-rijden.
 Waer door de Stadt weert heel beroert,
 Vragend' om wien men soo rumoert,
 't Volck antwoord' met verblijden:
 Dit is Iesus de Nazareen,
 Een groot Propheet uyt Galileen.
 d' Heer gingh voort in Godts Tempel,
 En dreef de Verkoopers van daer,
 Met de Koopers en Wisselaer
 Uyt 's Beed-huys Heyl'ge drempel.
 6. De Blind' en Lammen hy genas.
 Waer door 't Priester-rot toornigh was,
 Als sy dees wond'ren sagen,
 (En 't roepen der Kind'ren veel meer:
 Hosanna, Davids Soon zy eer)
 Soo toondens' haer mishagen,
 En seyden tot hem hoort gy wel
 Al dit geroep en vreemde spel?

Ia, sprack de Heer der Heeren:
 En laest gy noyt; der Kind'ren mondt
 En Suygh'lingen u lof doen kont?
 Doen ginch hy van daer keeren.
 7. Daer hebt gy de vervulde daedt,
 Waer van in Zacharias staet,
 En Davids Psalm geschreven;
 Verciert aen d' Hoornen van 't Altaer
 Dees Feest met Meyen, gantsch vrugtbaer,
 Van een Godtsaligh leven.
 Help, Heer! het wel gelucken laet,
 Geef dat wy Christ'nen in ons staet
 Christus ons hooft gelijcken
 In sachtmoedige nedrigheydt.
 Op dat d' ingangh ons werd' bereydt,
 In Salems Hemelsch Rijcke.

[MYn Godt waer sal ick henen gaen]

Op de wijze: *Och Broeders weest doch niet bedroeft.*

MYn Godt waer sal ick henen gaen
 Wilt my op u wegen stueren
 De Vyant my nacht en dach komt aen,
 En wil mijn Ziele verscheuren,
 O Heer laet my u Geest ontfaen,
 So blijf ick op u wegen staen,
 Dat uyt 's levens Boeck niet word' gedaen,
 2. Doen ick noch in Egypten sat vast,
 En 't Ruyme padt ginck treden,
 Doen was ick gesien, en een weert gast,
 Van de werelt was ick in vreden,
 Doen was ick vast in 's Duyvels strick,
 Mijn leven was afgrijselijck,
 Den Duyvel diende ick vlijtelijck.
 3. Doen ick my tot den Heer begaf,
 En van de Werelt ginck keeren,
 En my helpen uyt 't bose geslacht,
 En versaecte Antichrists leeren,

Doen wert ick begeekt en seer versmaet,
 Om dat ick verachte Babels raet,
 De gerechtige worden gehaet.

4. Als men oock leest van Abel fijn.

Zacharias wilt niet vergeten.

Daniel worde met valsche schijn

In den Kuyl der Leeuwen gesmeeten,

Soo zijn de Propheten gedaen,

En Christo selve wilt verstaen,

D' Apostelen zijn niet vry gegaen.

5. Liever kies ick ongemack hier,

Met Godts kinderen te lijden,

Dan Pharaos schatten met pleysier,

t' Ontfaen in dese tijden:

Want Pharos Rijck is tijdelijck,

Maer Christus in sijn eeuwich Rijck,

Ontfangt zijne Kinders blijdelijck.

6. In de werelt wort gy versmaet,

Wilt u daer in verblijden,

Want Christus die wert oock gehaet,

Om ons daer door te bevrijden,

Hy heeft dat hant-schrift wech gedaen,

't Welck de Vyant hadde ontfaen,

Wildy gy meucht in het leven gaen.

Pause.

7. Als gy door 't vyer wert ondersocht,

En 't smalle pat gaet treden,

Verbreyt als dan des Heeren lof,

Blijft vaste op zijn reden,

Ist saeck dat gy volstandich zijt,

Sijn woort voor de menschen belijt,

Hy geeft u de Kroone seer verblijt.

8. Komt hier mijn Bruyt, ontfangt u Kroon,

Een hals-bant roodt van goude,

Treect aen dat kleet seer wit en schoon,

U jaren niet verouden,

Den doodt doet u in't leven gaen,

De tranen worden u afgedaen,
 U en sal geen leet meer komen aen.
 9. Nu staet gy Syon seer wit en schoon,
 De Kroon is u gegeven,
 De Naem mijns Gods heerlijk van toon,
 Heb ick op u geschreven,
 Gy waert mismaeckt en seer ontdaen,
 Nu hebt gy 't blinckent kleet ontfæen,
 En zijt tot mijnder ruste gegaen.
 10. Dan sullen de Godloose sien,
 En u heerlijkheyt aenschouwen,
 Dit zijn sy (waer sullen wy vlien?)
 Wiens doen wy hebben gehouwen,
 Voor sotterny ende geckheyt,
 Wy meynden dat sy waren verleyt,
 Maer nu leven sy in eeuwigheyt.
 11. Die dit Liedeken heeft gestelt,
 Ter eeren Godts gesongen,
 Van d' oude Adam was hy gequelt,
 Daer toe soo seer gedrongen.
 Bidt dat die liefd' groeyt in hem schoon,
 En sigh niet vermengt met Babels doen,
 Soo mach hy komen in 's Hemels Troon.

Den cxxxj. Psalm.

Op de wijze: *Gy Volckeren des Aertrijcks al.*

MYn hert is, Heer, in groot eenvout
 Ootmoedigh: oock en zijn niet stout
 Mijn oogen; ick derf niet bestaen
 Dingen die my te boven gaen.
 2. Heb ick mijn boose lusten wilt
 Niet overwonnen en gestildt?
 Heb ick my alsoo niet verkleent,
 Als een kindt dat de Moeder speent?
 3. Heb ick my niet gelijk, o Heer,
 Geacht als een kindeken teer?
 Iae als een gespeent kindt seer fijn?

Met recht mach ick verstooten zijn.
 4. Israël sal van nu voortaan,
 Op den Heer zijnen Godt vast staen,
 En hopen op zijn goedigheyt,
 Van nu tot in der eeuwigheyt.

Den Lof-Sangh Marie.

Op de wijze: *Nu laet gy, Heer, oprecht.*

MYn ziel maeckt groot den Heer,
 Mijn geest verheugt hem seer,
 In mijnen Godt vol trouwen:
 Hy is mijn saligheyt,
 En wil oock de kleynheyt,
 Sijner dienstmaeght aenschouwen.
 2. Siet hierom sullen my,
 Alle geslachten vry,
 Wel gelucksaligh achten:
 Want onsen Godt seer goet,
 Groote dingen nu doet
 Door sijn hant sterck in krachten.
 3. Heyligh is sijnen naem:
 En zijn goetheyt bequaem,
 Sal eeuwiglijck bekliven,
 Van kints kind'ren voortaan,
 Voor hen die recht wel gaen,
 En in Godts vreese blijven.
 4. Een schoon en heerlijk werck,
 Door zijn arrem seer sterck,
 Heeft gedaen Godt almachtigh.
 Hy heeft de stoute quaedt,
 En hares herten raedt,
 Tot niet gemaect seer krachtigh.
 5. Die stout zijn in hoogmoet,
 Vol van eer en van goet,
 Heeft Godt neder gedreven:
 En die arm zijn en kleyn,
 Heeft zijn goetheyt alleyn,

Seer heerlijk nu verheven.
 6. Die arm zijn na den Geest,
 Den welcken hongert meest,
 Verstaet de Heer gepresen.
 Die rijck zijn vol en groot,
 Heeft hy ledigh en bloot,
 Van hem vry afgewesen.
 7. Hy verheft Israel
 Sijn Soon, en gedenckt wel
 Aen zijn groote genade,
 Soo hy heeft Abraham,
 En 't Volck dat na hem quam,
 Toegeseyt vroegh en spade.

Lof-Zangh.

Op de wijze: *Mijn Ziel maect groot den Heer.*

MYn ziel rijst uyt het stof,
 En singt uw' Schepper lof,
 Met woorden en gedachten;
 Roemt hem en geeft hem Eer,
 Laet niet af nimmermeer,
 Prijst hem uyt al u krachten.
 2. Danckt Godt, die al wat leeft,
 Ia wat men siet en heeft,
 Geschapen heeft soo heerlijk,
 Dat 't al sijn groote kracht,
 Sijn wijsheyt, en sijn macht,
 Sijn goetheyt ons toont leerlijk.
 3. O mensch geeft gy Godt lof,
 Die u uyt Aerd' en stof,
 Uyt genaed' heeft doen wesen
 Een Schepsel tot sijn Eer,
 Och dat door u de Heer
 Mocht werden hoog gepresen.
 4. Roemt dees Versorger goet,
 Die u soo rijcklijck voedt,
 Ia soo mild'lijck komt spijsen,

Die u bewaert in noot,
 En helpt door sijn macht groot,
 Laet niet af hem te prijsen.
 5. Een Landt daer Honigh groeyt,
 Daer Melck rijck'lijck in vloeyt,
 Een Edel Landt voor and'ren,
 Daer Godts oogen op sien,
 Dat hy sijn hulp wil bien,
 Geeft hy ons met malkand'ren.
 6. Geeft Gode hier voor danck,
 O mensch u leven lanck,
 Wilt Hem gehoorsaem wesen,
 Danckt hem voor sijn weldaed'
 Doch meest voor sijn Genaed'
 Uyt liefd' aen u bewesen.
 7. Doen hy sijn lieve Kindt,
 (Soo seer van hem bemint,
 Soo hoogh by hem in waerden)
 U (doen gy laegt veracht,
 Ia in u bloet versmacht)
 Gesonden heeft op Aerden.
 Pause.
 8. Die u heeft door sijn doot
 Verlost door sijn bloet root,
 Gewasschen van u zonden,
 Door sijn groot leet en smaet,
 Gevrijdt van u misdaet,
 En 's doots banden ontbonden.
 9. Die u Godts wil en wet,
 Sijn woort reyn onbesmet
 Geeft tot spijse der zielen,
 En u geeft sterckt' en kracht,
 Om door sijn hulp en macht
 De sonden te vernielen.
 10. Als een trou Herder doet,
 Sijn Schaepjes die hy hoedt,
 Aen versche Beeckjes leydet,

En in een vruchtbaer Landt:
 Soo heeft d' Heer als met d' handt
 U oock lieflijck geweydet.
 11. Danckt Godt die u heeft plant
 In sijn Hof, aen die kant
 Van klare water-stromen;
 Draegt doch vruchten lieflijck
 Ey! laet doch danckbaerlijck
 Sijn lof uyt u voortkomen.
 12. Gy vromen looft den Heer,
 Al die tot dienst en eer
 Van hem u hebt begeben,
 Danckt Godt hy is vriend'lijck
 Sijn goetheyt duirt eeuw'lijck,
 Prijst hem doch al u leven.
 13. Op dat wy na by hem
 In 't nieuw Ierusalem,
 Godt eeuwigh mogen loven,
 Door Christum sijnen Soon,
 Die ons des levens Kroon
 Dan wil schencken hier boven.

[MYn Ziel verheugt haer in den Heer]

Op de wijze: *Wel hem die in Godts vrees staet.*

MYn Ziel verheugt haer in den Heer,
 Die my gegeven heeft sijn leer,
 Door sijn groote genade,
 Die hy geeft vroegh en spade.
 2. Anmerckt des Heeren genade groot,
 Want hy schonk ons sijn waerheyt bloot,
 Daer wy na souden leven,
 En hier na sijn verheven.
 3. Krachtelijck Heer doch in my werckt,
 Door u Geest mijn gemoet versterckt,
 Om volveerdigh te wesen,
 In u waerheyt gepresen.
 4. Seer vriendelijck soo is de Heer,

Die hem vresen van herten seer,
Hy geeft haer vreught en vrede,
Hier na de Salighede.

5. Een dinck begeer ick van u Heer,
Wilt my dat weyg'ren nimmermeer,
Om in u huys te wonen,
T' aenschouwen uwe Thronen.

7. Leert my o Heer u zeden al,
Dat ick magh wesen van 't getal,
't Welck Esdras sach (wy lesen)
Op Syons bergh gepresen.

8. Den Heer wil ick loven altijd,
Die my van boosheyt heeft bevrijt,
En mijn sonden vergeven,
Die ick oyt heb bedreven.

9. Eer en glorie sy Godt vermaert,
Die sijn Soon niet en heeft gespaert:
Maer voor ons heeft gegeven,
Op dat wy souden leven.

10. Vreest den Heer sijn heyligen al,
Want die hem vresen groot en smal
Sullen geen gebreck lijden,
Maer haer namaels verblijden.

11. Na u verlanget my o Heer,
Wilt my verlaten nimmermeer,
'k Betrou op u alleyne,
Maeckt my van zonden reyne.

[MYn Heer, mijn Godt, nu op my siet]

Op de wijze: *Gy die Christum hebt aengedaen.*

MYn Heer, mijn Godt, nu op my siet,
Verlost my doch uyt dit verdriet,
O Godt, wilt my genaken,
Sathan sijn pijlen op my schiet,
Om mijn Siele te doen geraken
In sijn kaken.
2. Verhoort my, Heer, sterckt my terstondt

Want ick begeer 't uyt 's herten grondt,
 Wilt my doch vroomheydt geven,
 Op dat ick recht worde gesondt,
 En niet van u (om mijn boos leven)
 Zy verdreven.

3. Helpt my nu strijden in der noodt,
 Bevrijdt my van d' eeuwige dootd,
 Sterckt my in mijn ellende,
 Op dat ick uwen Name groot
 Mach vroom prijsen, als de bekende,
 Tot den ende.

4. O krachtig' Heer, doet my u Geest
 Ontfangen, dat ick allermest
 U naem mach recht verklaren,
 En dat ick u woordt onbevrees
 Hier mach voor de wereltsche scharen
 Openbaren.

5. Maer om dat ick, O Heer, altijd,
 U woordt uytspreecke, 't wordt benijd
 Van die bemint de logen,
 Maer, Heer, geeft kracht dat ick met vlijt
 Mach strijden met een sterck vermogen
 Onbedrogen.

6. Het licht wordt nu verduystert seer,
 Dat doet de Sathans valsche leer,
 Na Godts Woordt veel niet hooren,
 Och lieve Menschen, siet hoe veer
 Dat gy dus van Godt zijt verlooren,
 Vreest sijn tooren.

7. Och Menschen, wilt u troosten niet,
 Om dat gy Christen Menschen hiet,
 Godts woordt wilt wel door-lesen,
 Daer staet: Gy zijt mijn vrienden, siet,
 Is 't dat gy mijn woorden gepresen
 Recht wilt vresen.

8. Nu siet wel toe, of gy te recht
 Gesteldt zijt, als Godts woordt u seght,

Wilt u te recht besnijden,
 En wilt doch niet meer zijn soo slecht,
 Maer laet ons dat quade doch mijden
 T' allen tijden.

9. Neemt u afscheyt nu van het quaedt,
 Den vyandt altijd wederstaet,
 Laet hy u niet verstoren,
 Schickt u doch na des Heeren raedt,
 U tijdt laet doch niet gaen verloren
 Als te vooren.

10. Lof Princelijcke Vader goedt,
 Wy bidden dat gy ons behoedt,
 Bewaren wilt voor schanden,
 Krachtige hooge Koninck vroet,
 Helpt ons uyt 's Duyvels zware banden,
 In u handen.

[NA u begeer maegdekens siet]

Op de wijze: *Wat vintmen nu al blinde lien.*

NA u begeer maegdekens siet,
 Moet ick nu eens gaen dichten,
 Neemt doch in danck dit simpel liet,
 Uyt liefden het an u geschiet,
 Of 't u of my mocht stichten.

2. Vreest doch den Heer, van harten seer,
 Van Iongs op wel te degen,
 Neemt geen af keer, van sijnen leer,
 Maer wilt in deught toe-nemen meer,
 Al strijt het vleys daer tegen.

3. Want de Ionckheyt, soo Moses seyt,
 Van Iongs op is genegen,
 Tot den quaden hoort dit bescheyt,
 Na 's werelts lust en ydelheyt,
 Hoe is 't met u gelegen?

4. Besiet off gy al gantsch zijt vry,
 O Maegdekens gepresen!
 Van 's werelts lust en hovaerdy,

Iocken, boerten, en spottery,
 Beproeft u wel in desen.
 5. Want sulckes, siet, behaegt Godt niet,
 Men vint het klaer beschreven,
 Hierom die lust der Ionckheyt vliet,
 Want wie de schrift te recht insiet,
 Mach wel schricken en beven.
 6. Dus Ionge-lien, wilt wel toesien,
 En neerstich Sorge dragen,
 Want ydel reen, nae schrifts bedien,
 En sal niet te vergeefs geschien,
 Och off wy wel toe sagen.
 7. En met voordracht, wel hadden acht,
 Op ons woorden en wercken,
 Waer wy gaen, staen, by daeg' en nacht,
 Och of ons tijt soo wert door bracht!
 Dat men 't mocht sien en mercken.
 8. Op dat die noch in 't duyster sijn,
 Daer door mochten op-waken,
 Laet u licht alsoo branden fijn,
 In daet, waerheyt, en niet in schijn,
 O Ieught wilt hier nae haeken.
 9. En weest bereyt, als Petrus seyt:
 Met een geest stil en sachte,
 En niet met een uytwendich kleyt,
 Ofte hayr-vlechtinge planteyt,
 Daer moetmen hem voor wachten.
 10. Laet ons dit 't saem, sijn tot vermaen,
 En het niet licht gaen achten,
 Gelijck het dickwijls wordt gedaen,
 En dencken 't sal soo naeuw niet staen,
 Wilt Syrachs woordt betrachten:
 11. Wie kleyne dingen gaet versmaen,
 Soo Syrach gaet verklaren,
 Die valt allengskens van de baen,
 Laet ons dit wel na-dencken gaen,
 Dat wy niet in 't beswaren.

12. Komen al inder eeuwigheyt,
 In 't vuyr dat daer sal branden,
 Och daermen altijd huylt en schreyt!
 En nimmermeer troost en verbeyt,
 Noch geen hoop is voor-handen.

Pause.

13. Och mochtmen dan met duysent jaer,
 Bevrijdt sijn van het lijden,
 Te gaen op heeckel-tanden swaer,
 En gloeyende pansiers 't is waer,
 Om hier na te verblijden.

14. Maer sulcks en mach dan niet geschien:
 Ons tijdt is dan verscheenen,
 Hierom o Ieught wilt wel toe-sien,
 Wat Godt verbiedt wilt neerstich vlien,
 Daer baet suchten noch weenen.

15. Maer wie hier schreyt, so de schrift seyt,
 Sal hier naemaels verblijden,
 In groote vreught en heerlijkheyt,
 O Ieught hier neerstich om arbeyt,
 Wilt doch vroomelijck strijden.

16. Dat gy in vreught, ende geneugt,
 Meught eeuwich Triumpheeren:
 Dus lieve Ieugt, schickt u tot deugt
 Dat gy dit Rijck be-erven meugt:
 Men mach 't doch niet ontbeeren.

17. Want soo wy 't nu versuymen hier,
 Om 's vleys lusten te boeten,
 Salmen 't namaels met groot getier,
 In een onuytblusschelijck vyer,
 Eeuwich beklagen moeten.

18. O Ieught waer gy gaet, staet, of sit,
 Houdt dit in u gedachten;
 Op dat gy wandelt onbesmit,
 Want dat wy recht betrachten dit,
 't Waer wonder dat wy lachten.

19. Vresen en beven machmen wel,

Als men 't recht gaet doorgronden,
 Den schrickelijcken Tooren fel,
 Die den geen overkoomen sel
 Die niet reyn werdt bevonden.
 20. Dus hout goe wacht, dach ende nacht,
 Wilt u gantsch bereyt maken,
 Wandelt voorsichtigh wel bedacht,
 En bidt den Heer hier toe met kracht,
 't Sijn noodelijcke saken.
 21. Hier meede eynde ick mijn liet,
 Wilt het ten besten keeren
 Uyt liefde ist aen u geschiet,
 Ick kond' het qualijck laten siet,
 Door u groote begeeren.

Den Lof-sangh Simeons.

Op de wijze: *Myn Ziel maect groot den Heer.*

NU laet gy, Heer, oprecht,
 Gaen in vreed' uwen knecht,
 Nae u beloft' gestadigh:
 Nae dat mijn oogen klaer,
 Hebben gesien voorwaer,
 Uwen Heylandt genadigh.
 2. Een Salighmaker reyn,
 Aller volcken gemeyn,
 Die annemen zijn leere:
 Een licht schijnende klaer,
 Der Heydenen eenpaer,
 En oock Israëls eere.

[O Broeders, wilt met vrolijkheydt]

Op de wijze: *Als 't begint.*

O Broeders, wilt met vrolijkheydt
 Verheugen, en sijn verblijdt,
 Laet ons ten strijd' wesen bereydt,
 In deser werelt wijdt:
 Doch niet tegen vleesch ende bloedt,

Maer tegen 's Werelts Regenten,
 Hierom Godts harnas aendoet.
 2. Als vrome Christenen knechten,
 Stelt u hier in den strijdt,
 Gewapent als de oprechten,
 Wilt nemen waer u tijdt,
 Neemt dat Geloof tot eenen Schildt,
 Godts woordt tot eenen zweerde,
 Tegens den vyandt wildt.
 3. Die hem aldus stelt in de weer,
 Sal verwinnen seer wel,
 Al quam zijn vyandt noch soo seer,
 Iae poorten van der Hel;
 Wy sullen verslinden gelijk broodt
 Dat volck van dese landen
 Vreest niet, al zijne groot.
 4. Schickt u, schickt u, en maeckt u voort
 Te gaen nae 't beloofde Landt,
 Wilt dringen door de enge Poort,
 Den strijdt komt u ter handt,
 Vyer en water is u voor-gesteldt,
 Maer de Stadt is seer schoone,
 Die neemt in met geweldt.
 5. En waer 't niet te voren gesejdt,
 Wy mochten verwondert zijn,
 Hoe Godt door sijn genadigheydt
 Sijn uytverkoren fijn,
 Beproeft als 't gout in een forneys,
 Hierom laet ons afleggen
 En haten, den rock des vleys.
 6. Gedenckt O Broeders allegaer,
 Op u beloften seer schoon,
 En laet u hert niet zijn soo swaer,
 Verliest niet uwe Kroon,
 Blijft in den Wegh des Heeren vast,
 U Koninck sal haest verschijnen,
 Siet dat gy daer op past.

Pause.

7. Des Heeren dagh sal komen aen,
 Als een dief in der nacht,
 Die Hemelen sullen vergaen,
 Met geluydt en groote kracht.
 d' Elementen sullen smelten fyer,
 De Aerde, en al haer wercken
 Vergaen sal met den vyer.

8. Als nu den dagh snel als een strick
 Sal komen op 't Aerdtrijck,
 Seer snel op eenen oogenblick,
 Siet Broeders al gelijk,
 Hoe moesten wy voor alle dingh
 Geschickt zijn nae Petrus woorden,
 Met een goede wandelingh.

9. Hy sal sijn uytverkooren geslacht,
 Verstroyt hier ende daer,
 By een vergaren hier op acht,
 Met de Basuyn voorwaer,
 Och welcken vreught is haer ontrent,
 Iae wat een Kroone ter eeren,
 Die Christum hier bekent.

10. Gy heyligen singht lof den Heer,
 En sijnen Naem hier prijst,
 Laet ons bidden en vallen neer,
 Hem alle deugt bewijst,
 Zijt getroost ende onvertsaegt,
 Gedenckt de groote liefde
 Die Christus tot u draegt.

11. Prince, Godt aller Princen goet
 O Godt getrouwe Heylandt,
 U arme Schaepkens doch behoedt,
 Bewaert ons in u handt,
 O Godt gy zijt ons toeversicht,
 Geeft ons een geest seer vyerigh,
 Want gy zijt ons eeuwig licht.

Een Kars-Liet.***Op de wijze: O Zyon wilt u vergaren.***

O Broeders wilt verblijden,
 Met Christo gebenedijdt,
 Die ons sonder vermijden
 Geboren is, met jolijt,
 Aldus maeckt recht u paden,
 Geeft hem lof wie gy zijt,
 Soo sult gy door genaden
 Sijn saligheyt verblijt.

2. De Herders t' samen spraken,
 Laet ons nae Bethlehem gaen,
 In liefden sy ontstaken,
 Hoorden dat soet vermaen,
 Als dat hy was geboren,
 Christus dat Godlijck graen,
 Wy waren al verloren,
 Had hy het niet gedaen.

3. Laet ons loven met sinne
 Den Heer seer excellent,
 Hy is 't licht van 't beginne
 Geweest, dit wel bekent,
 En neer gedaelt ter aerden
 Hy is ons fundament:
 Sijn liefde groot van waerden,
 Heeft 's vyants macht geschent.

4. De Heere werdt besneden,
 En vervulde de Wet,
 Den Mensch gebracht in vreden:
 Iesus naem werd' geset
 Van d' Engel langh te voren,
 Genoemt Emanuel,
 Dat 's Godt met ons, wilt horen,
 Sijn liefd' bewijst hy wel.

5. Vrienden wilt u bereyden,
 Blijft volstandigh ter doot,

En laet u niet verleyden:
 Maer wilt liefde minjoot
 Malkanderen bewijsen,
 Looft Godt in alle noodt,
 U sal de Vader prijsen,
 En geven sijn Rijck groot.

[OCh Broeders, weest doch niet bedroeft]

Op de wijze: *Om 't levent hier na te erven weer.*

OCh Broeders, weest doch niet bedroeft,
 Gy die 't hier moet besuiren,
 In de Werelt is ons druck beloofd,
 Maer 't en sal niet eeuwigh duiren,
 Een weynigh tijdts duirt ons ellendt,
 Maer d' eeuwige vreugde neemt geen endt,
 Och Broeders en Susters weest dit bekendt.
 2. 't Lijden deser Werelt is kleyn,
 Doen Paulus woorden blijcken,
 Hy acht' het by die vreughde reyn
 Niet weerdigk te gelijcken,
 Och Broeders wilt hier acht op slaen,
 Ontsiet u niet den nauwen wegh te gaen,
 Die leyt tot den leven, als wy verstaen.
 3. Den ruymen leyt ter verdoemenis,
 't Welck Christus niet verheelde,
 Die vreugt die hier ter Werelt is,
 Het is een kleyne weelde,
 Of wy hadden getriumpheert,
 Of dat wy worden geperseequeert
 Wat is het, als het is gepasseert?
 4. Als wy dan in de glorie zijn,
 Die daer is sonder ende,
 Niet sal ons letten druck of pijn,
 Noch de voorleden ellende:
 Saligh zijt gy, die hier nu schreyt,
 En dorstet na de gerechtigheydt,
 Want gy sult lachen, soo Christus seyt.

5. Gedenckt wat daer geschreven staet,
 Hier mede wilt u stillen,
 Soo wie (spreect Christus) om my verlaet,
 Of om 's Euangelijs wille,
 Huys, Hof, Acker, hebt goede moet,
 Gy sult 't hondert-vout weer ontfangen goet,
 En namaels 't eeuwige leven soet.
6. Het is al tijdtlijck wat hier blijckt,
 Dat men nu siet met oogen,
 O Christ'nen, daer niet op en kijckt:
 Maer wilt u laten genoeghen,
 Als Godt voedtsel en decksel geeft:
 Want niemant van ons daer af en leeft,
 Van dat hy hier overvloedigh heeft.
7. Waer dat wy zijn in 't aerdsche dal,
 In Steden of in Dorpen,
 Soecken wy 't Rijke Godts voor al,
 Soo wil hy noodtdrust toeworpen;
 Sijn woorden faelgeeren nimmermeer,
 Och vrienden blijft by Christus leer,
 Werpt u betrouwen niet van den Heer.
 Pause.
8. De Heere heeft alsulcken treck,
 Tot alle die hem vreesen,
 Dat sy en hebben geen gebreck,
 Aen eenigh goedt, soo wy lesen,
 Arbeydt met u handen als 't behoort,
 Beveelt den Heere de sorge voort,
 Hy sorgt voor u, gelooft het woort.
9. Troost u met Christus woorden schoon,
 'K en laet u (sprack hy) geen Wesen;
 En vreest haer niet die 't lichaem doen:
 Weest wel gerust in desen;
 In Godts handen u altijd stelt,
 Want hy heeft onse hayren getelt,
 Sijn macht is boven Babels geweld.
10. D' vrome sielen zijn in Godts hant

En laet u niet vervoeren,
 De pijn des doodts, nae mijn verstandt,
 En salse niet aenroeren:
 Godes volck wordt vast uytgeroot,
 Gekastijdt, en nochtans niet gedoot,
 Soo Paulus seyt, wy lesen 't bloot.
 11. Of wy al leefden na den vleys,
 Wandelden nae ons' lusten,
 So mosten wy sterven, smaect dit een reys;
 Nu hoopten wy te rusten,
 Want door 't geloov' rechtveerdigt zijn
 Der zond gestorven verstaet wel mijn,
 Begraven door dat Doopsel fijn.
 12. Nu wy dan staen op sulcken voet,
 Als dat wy Gode leven,
 Soo laet ons blijven by Godts woort goet,
 Als de Apostelen 't dreven,
 Slecht ende recht in sijnen graet,
 En achten op geen vernuften praet:
 Laet u niemant ontrecken de maet.
 13. Oorlof Broeders ook waer gy zijt,
 Ick groet u altesamen,
 Blijft doch volstandigh in den strijdt,
 Wilt op geen Menschen ramen,
 Behoudt d' Apostelsche leering net,
 Op dat u niemant en belet,
 Och laet ons waken in 't gebedt.

[O Christen Broederen in 't generale]

Op de Wijse: *O Christus Godt, Heere van groter waerden.*

O Christen Broederen in 't generale,
 Neemt dees' tijt wel in acht,
 Al schoon dat het ons hier nu altemale,
 Schijnt na den Vleesche sacht:
 Maer houdt wel goede wacht,
 Dat gy na Syrachs leeren,
 (Als 't u wel gaet met vlijdt)

In de vrese des Heeren
 Blijft, want om te verkeren,
 Gy dan groot prijckel lijdt.
 2. Neemt hier doch in vry tot uwen voorbeelde,
 Hoe ras dat Israël,
 Doen sy saten in Vrydom ende weelde,
 Verlieten Godts bevel:
 O! dat het vleesch rebel
 Hier toe ons oock niet brachte,
 Dat men ons 's vleys gerack,
 Om blijven wonen sachte,
 Godts gebodt niet kleyn achte,
 Maer liever ly'en ongemack.
 3. Hoe-gansch niet, hebben ons vrome voorsaten,
 Angesien sweert noch vyer,
 Ia hier haer leven hebben sy verlaten,
 Om Godts woort goedertijer,
 Doen heeft de liefde fijer
 Gebrandt, seer hoog verheven,
 Maer waer is 't met ons veel
 In desen tijt gebleven?
 Als wy om een vry leven
 Schier doen het tegendeel.
 4. Nu elck wil noch neerstelijck sorge dragen,
 Om tegen sijn gemoet
 Niet te doen om menschen te behagen,
 Door raet van vleesch en bloet,
 Maer veel liever met spoet,
 Om Godts woort te verliesen
 'S werelts vrientschap, en dat
 Meerder is (hoogh om prijsen)
 Voor sijn deel te verkiesen
 Als daer zy 's Hemels schat.
 5. Maer 't schijnt nu wel een tijt om te beklagen
 Want men door 's vleeschs voorspoet,
 Den loop na 't Hemelsche seer siet vertragen,
 Nu men om 't aertsche goet,

Soo veel neerstigheyt doet,
 Om dat by een vergaren,
 Om hier soo eenen schat
 Sijn kinders voor te sparen,
 't Welck dient tot groot beswaren
 Om gaen den rechten pat.
 6. Want men door dees sorgvuldigheid versmoren
 Kan, seer lichte Godts woordt,
 Soo dat men geen vrugten daer uyt kan sporen,
 Noch licht sien komen voort,
 Soo nochtans wel behoort,
 Uyt ons een licht te spruyten,
 Dat na Godts wille fijn
 Lichte binnen en buyten,
 Wil wy door 's Geests virtuyten,
 Anders Godts kinders sijn.

Pause.

7. Maer de Heere sijn Kinderen of Sonen
 Kastijdt, soo schrift uytlegt,
 En wie als bastaerden nu schier heen wonen,
 Sonder des kruys anvecht:
 Wy mochten wel met recht
 Bidden in dese tijden:
 Wilt O Heer sonder swijck
 Met mate ons Kastijden:
 Want beter hier te lijden
 Dan namaels eeuwiglijck.

8. Want wy ter Saligheyt nu wel behoeven,
 Dat gy het ondervondt,
 Hoe of wy 't meynden, ende gingt beproeven,
 Alle ons herten grondt;
 En soo wy t' eener stondt
 Gingen op kromme wegen,
 Soo wilt ons doch met vlijdt,
 Door u genadigh slegen
 Leyden weder ter degen,
 Terwijl het noch zy tijt.

9. Och vrienden 't schijnen nu de laetste dagen
 Daer van de schrift voor-segt,
 Een droevigen tijt, wel om te beklagen,
 Want het geloof oprecht,
 En liefde vlieden wech,
 Soo men anschout met pijnen,
 En 't licht als nu present,
 Begint doncker te schijnen,
 Ia by-na te verdwijnen
 Dat men 't nae u meer en kent.
 10. Och het sijn wel beklagelijcke saken,
 Dat het alsoo toegaet,
 Och of wy noch eens recht mochten opwaken,
 Eer dat het werdt te laet:
 Anders vrienden, wat raet?
 T' onser baet niet ten besten
 Isser, dus laet ons weer
 Liefd' in ons herte vesten;
 Oorlof hier mee ten lesten,
 Beveel ick u den Heer.

A.W.

Van de ootmoedigheid Christi.

Op de wijze: O Christen Broederen in 't Generale.

O Christus Godt Heere van groter waerden
 Suyver Lammeken soet:
 Gy zijt in 't vleesch verschenen op der aerden
 Met alsoo groot ootmoet,
 Gy hebt dat eeuwich goet,
 U Heerlijckheit verlaten;
 U volck selve besocht,
 Die in 's doodts schaduw' saten,
 Uyt Liefde boven maten,
 Den mensche dier gekocht.
 2. Gy waert geboren, Koninck groot van machte,
 In Bethlehem Iuda:

(Van eener maegt, ootmoedig van gedachte,
Die voor Godt vant gena,
Geheeten Maria)

Al in een stal van Beesten,
In armoede aldaer,
O Godt Vader der Geesten,
Men maecte niet veel feesten
Met uwen Soon eerbaer.

3. Want daer en was geen plaets' in de herberge,
Om den Heer te ontfaen,
Ootmoedich Lam, sachtmoedich vry van erge,
Hoe zijt gy voor gegaen;
De bootschap wert gedaen,
Niet aen seer groote Heeren:
Maer aen Herderen slecht;
O Menschen wilt u keeren
Tot Christum, ende leeren
Ootmoedich zijn oprecht.

4. Simpel en slecht quam oock uwe voorbode
Niet in kleederen sacht,
Koninck gy die, gelijk te zijne Gode
Geen roof en hebt geacht;
Tot Nazareth volbracht,
In u heylich lichame,
Hebt gy menigen dach,
U Ouders gehoorsame,
Daer doch in uwen Naeme,
Al haer saligheyt lagh.

5. Geen hooge, wijze, noch Edel geboren,
Van der Werelt ge-eert,
En hebt gy tot Apostelen verkoren;
Maer menschen ongeleert,
Aldaer gy hebt verkeert,
Hebt gy Visschers gevonden,
Ter Galileetscher Zee,
Die u ten selven stonden
Volgden, na u vermonden,

En lieten haer geree.

6. U Wandelinghe was vry onverbolgen,

Al in verneedertheyt:

Alwaer gy gaet (sprack een) wil ick u volgen

Maer gy hebt hem geseyt:

Vossen hebben (planteyt)

Holen, de Voog'len nesten;

O Koninck goedertier,

In dees' Aertsche gewesten

En hadt gy niet ten besten,

Om 't hoeft te rusten hier.

7. Sathan ginck u al sijn rijcken vertonen,

Maer gy achtet niet;

Als u de menschen Koninck wilden kronen

Gy zijt gevlooden ziet;

En als 't oock is geschiet

Dat u longeren keven,

Om de meeste te zijn:

Gy hebt hen-lien gegeven

An u ootmoedich leven,

Een goet exempel fijn.

Pause.

8. De wereltlijcke Koningen heerschappen

Heeren sijn sy genaemt;

Maer al die willen volgen u voetstappen,

Al sulcks niet en betaemt:

Want gy om dienen quaemt,

Niet om gedient te wesen:

Noch is dit u vermaen:

Wordt niet om hoogh gepresen,

De Heydenen na desen,

Seer in de werelt staen.

9. Gy loofdet den Vader dat hy 't liet weten

Den kleynen (seer bemint)

Van 't Hemelrijcke de hooge secreten,

Gy segt: wie als een kint,

Ootmoedigh is gesint,

In 't Hemelrijck de meeste,
Is desen excelent:

Die arrem sijn van geeste,
In die Hemelsche Feeste:
Sijn Erfgenaem bekennt.

10. Koninck van Zyon ootmoedich van zeeden,
En sachtmoedich vermaert,
Gy quaemt op een Ezelinne gereden,
Te Ierusalem waert;
Uyt ootmoediger aert:
d' Apostelen haer voeten,
Gewasschen boven dien,
Daer doch in uwen soeten,
Heyligen name moeten,
Haer buygen alle knien.

11. Doen u wel vreugt hadde mogen gebeuren,
Hebt gy verdragen smaet,
Geesselen, slagen, smerten en doleuren,
Al voor onse misdaet,
Die Krijgslien opstinaet,
U een kroone op-stelden,
Van doorenen seer fel,
U beschimpten en quelden,
Haer lasteren en schelden,
Hebt gy verdragen wel.

12. Ia tot der doot, de doot des Kruyces schandich,
Gy u ootmoet beweest,
O Heer der heerlijkheyt seer goederhandich,
Gy storft ende verreeest,
Daer door (alsoo men leest)
Sit gy vry van verseere,
Nu an Godts rechterhant,
Gekroont met prijs en eere,
Gy hebt met snellen keere,
Verwonnen triumphant.

13. Prince hoeck-steen van den heyligen Tempel,
Vast in den Geest geplant,

Gy zift in ootmoet ons een recht Exempel;
 Maer gy doet wederstant,
 Den hooveerdigen, want,
 Gy haet alsulcke quaden;
 Maer die ootmoedich blijft,
 Die geeft gy u genade,
 Dat sijn Ziele gestade,
 Vol rusten wel beklift.

K.V.M.

[O Eeuwigh Godt van machte groot]

Op de wijze: *Johannes sprack met woorden soet.*

O Eeuwigh Godt van machte groot,
 Gy zift een Koningh wijs van rade.
 Gy kont verlossen uyt den noodt,
 Onmetelijck is u genade,
 U goetheyt duirt vroegh ende spade,
 Sy reyckt tot aen des Hemels endt;
 Wilt doch Zyon bevryen voor shade,
 Dat sy mach blijven ongeschendt.
 2. Door uwen Geest wilt doch bystaen
 U alderliefste Bruydt verkoren,
 Want sy is met lijden bevaen,
 Gelijk een Roos onder de doren,
 Want Satan komt met groten toren,
 Uwe Vriendinne hy benijdt,
 O Heere, wilt haer klagen hooren,
 Helpt haer verwinnen in den strijdt.
 3. Strijdt vroom, mijn alderliefste Bruydt
 Grijpt moet en wilt u niet vertsagen:
 Gy moet somtijts ter poorten uyt,
 Om mijn versmaetheyt t' helpen dragen:
 Wilt kloeckelijck u leven wagen,
 Vreest geen Menschen die 't lichaem doon,
 Loopt eenen loop sonder vertragen,
 Gy sult ontfangen 's levens Kroon.
 4. Des levens Kroon, in 's Hemels throon

Sal ick schencken uyt liefden reyne,
 En dienen aen mijn tafel schoon,
 Mijn goeden worden u gemeyne:
 O Bruydt mijn jonst en is niet kleyne,
 Die ick u draegh in 't herte mijn,
 Gy sult drincken uyt 's levens Fonteyne,
 En werdt bevrijdt van 's dootd gepijn.

5. U beloften Bruydegom soet
 Zijn my een troost in druck en lijden,
 Waer door ick my verblijden moet,
 Bereydt zijnde met u te strijden,
 Maer 't vleesch is kranck tot allen tijden,
 Den geest willigh om voort te gaen,
 Weest my Heere ter rechter zijden,
 Dat my leven noch doot mach schaen.

6. 't Leven in desen quaden tijdt,
 Is vol verdriet, swack ende teere,
 Hierom, o Heer gebenedijdt,
 Sterckt ons in u oprechte leere,
 Och! en verlaet het nimmermeere,
 U Duyveken reyn gemaniert,
 Geeft dat haer stem u altydt eere,
 Ende noch dach noch nacht en viert.

j. Pause.

7. O Zyon teer, vreest niet een hayr,
 Merckt wel op de tijden voorleden,
 Waren sy oyt verlaten swaer,
 Die betrouwden, en hielden mijn reden?
 Met die heb ick altydt gestreden,
 En als mijn ooggh-appel bewaert;
 Den duyvel wil ick onder treden,
 En u niet laten zijn beswaert.

8. Mijn trouwe groot, o Bruydt eersaem,
 Sal ick u houden sonder krencken,
 Voor Godt belijden uwen naem,
 Dat eeuwigh Rijck sal ick u schencken,
 Dan sult gy als de Sonne blincken,

In 't Rijck mijns Vaders excellent,
 En als steernen (wilt dit bedencken)
 Blincken aen 's Hemels Firmament.
 9. Hooghweerdigh Bruydegom ge-eert
 Voor u moet buygen hier beneven,
 Alle knyen, in u Name weert,
 In u alleen vinden wy 't leven,
 D' Engelen staen voor u met beven,
 Gy zijt reyn, heyligh, onbevleckt:
 Maer wy hebben veel quaets bedreven,
 En zijn bevonden onperfeckt.
 10. Tien duysent pondt, is onse schuldt,
 Wy hebben niet om te betalen,
 O Heer hebt doch met ons gedult,
 Met u genaed' wilt ons doorstralen:
 Dus met Esther wy neder dalen,
 Voor uwe groote Majesteyt;
 Neemt wegh, o Heere (sonder falen)
 Ons sonden, door genadigheydt.
 11. Is 't dat gy my van herten vreest,
 En lief hebt uyt al u vermogen,
 Ick sal u sonden minst en meest
 Wegh nemen, ende doen verdrogen,
 En aensien met genaed'ge oogen,
 Zijn u sonden bloedt root onreyn?
 Uyt liefde wil ick u verhoogen,
 Dat sy werden sneeuw wit certeyn.
 12. Zyon aenschouwt de genade bloot,
 Die ick u doe, mijne vriendinne,
 Om u verlossen van der doot
 Was ick gedoodt t' uwen gewinne,
 Want ick was kranck uyt reyne minne,
 Uwe liefde heeft my doorstraelt,
 Dat gy nu zijt mijn Koninginne,
 Daerom heb ick u schuld' betaelt.
 13. Lof, eer, en danck, moet u geschien,
 Prijs weerdigh Koningh vol genaden,

Dat gy my uyt 's Duyvels bespien
 Hebt bevrijdt, en van sond' ontladen,
 Der Hellen poorten mogen niet schaden,
 Duyvel, noch doot, noch 't helsch tempeest,
 Sy zijn verwonnen door u daden,
 Dus koom ick tot vreughden-feest.

ij. Pause.

14. Ter eeren van u Majesteit
 Wil ick vertellen uwe deughden,
 Want door uwe Genadigheit
 Zijn wy vervult met grooter vreughden;
 O bloeyende Roede vol jeughden,
 Vruchtbarigh vol barmhertigheydt,
 Die Heyligen in u verheughden,
 Als sy u lof hebben verbreydt.

15. Soo gy altijd na 't goede staet,
 Verciert met deughden, 't mijner eeren,
 Soo sal ick u, Bruydt delicaet
 Vercieren met blinckende kleeren,
 Dan sult gy eeuwigh jubileren,
 En vrolijk zijn op mijnen stoel:
 U vyanden sal ick verneeren,
 En werpen in den vyergen poel.

16. Dan sult gy staen met groote vreught,
 Vrymoedigh tegen u vyanden;
 De welcke dan om haer ondeught.
 Werden gestraft, met grooter schanden,
 Suchtende, wringende haer handen,
 Kniers'der tanden, met grooter noodt,
 Want sy sullen dan eeuwigh branden,
 Haer quale wert die tweede doot.

17 O Godt! u Bruydt altijd bewaert,
 Dats' onbeswaert, blijft in u zede,
 Neemt op u hoopken goet regaert,
 Kroontse met u genadighede,
 Schenckt haer dat erfdeel in u stede,
 Die vol is van goeden playsant,

Geeft haer den rechten leyder mede
 Na het heerlijk beloofde Landt.
 18. O Prince Godt ons Hooftman vroom,
 Wilt u Gemeente nu op-bouwen:
 Waeckt altijdts voor u eygendom,
 Wilt haer met uwen Geest bedouwen,
 Dat sy u love in 't benouwen,
 Want gy alleen lof weerdigh zijt:
 Looft Godt al die op hem betrouwen,
 Verbreydt sijn eere t' aller tijdt.

Na de Vermaninge.

Op de wijze: *In mynen noot, roep ick tot u, O Heere!*

O Groote Godt! Almachtigh Heer der Heeren
 Wy singen lof, u Heyl'ge Naem ter eeren,
 En dancken u, voor u weldadigheydt
 Die gy ons doet, door u genadigheydt.
 2. Dat gy ons nu het Hemels Broot ten leven
 U Heyligh Woort tot spijsse hebt gegeven;
 En mildelijck (daer door ons swack gemoedt)
 Gespijst, gesterckt, en Geest'lijck hebt gevoedt.
 3. Wilt ons, o Heer! met uwen Geest bedouwen,
 Dat wy u woort in 't herte vast behouwen,
 En dat het niet vertreen wort noch versmoort:
 Maer t' aller tijdt, veel vruchten brenge voort.
 4. En niet bekoort worden door des vleys lusten
 Die haer tegens de ziel ten strijde rusten:
 Maer meer en meer, in liefd' en heyligheydt
 Toenemen, en wat meer ten leven leydt.
 5. Dat bidden wy, o! Opper-vorst der thronen,
 In d' een'ge naem van u beminde Sone,
 Verhoort ons Heer! om sijn verdienst en smert.
 Wy off'ren u een gantsch goetwilligh Hert.

[O Heer ansiet mijn lijden groot]

Op de wijze: *Gy Christ'nen anhoort dit kleyn vermaen.*

O heer ansiet mijn lijden groot,
 Geeft my sterckheydt in desen noot
 Op dat ick niet beswijcke,
 Maeckt my volstandigh tot der doot,
 Dat ick van u waerheydt niet wijcke.

2. O Godt sterckt mijn betrouwen kleyn,
 Maeckt my van alle zonden reyn,
 Wilt mijn Geloof vermeerden,
 Van u komt al mijn hulp' alleyn
 Almachtigh Heere der Heeren.

3. Vader vergeeft my al mijn schuldt,
 'k Weet gy my niet verlaten sult,
 Maeckt my los van mijn sonden,
 Gy hebt my met u Geest vervult,
 Wie kan u goetheyt doorgronden.

4. Heer van u komt mijn saligheydt,
 Wilt my verlossen, niet langh' en beydt,
 Mijn sterckte, mijn steen verheven,
 Mijn toevlucht heb ick op u geleyt,
 Gy en sult my niet begeven.

5. O Godt, mijn Siel is seer bedroeft,
 U Godlijcke hulpe sy behoeft,
 Waerom hebt gy my verlaten?
 Helpt my, o Heere, niet en vertoeft,
 Want veel zijnder die my haten.

6. Wat bedroeft gy u, o Ziele mijn,
 Waerom wilt gy soo truirigh zijn?
 Stelt u betrouwen op den Heere,
 Gy sult ansien sijn klaer anschijn,
 U druck sal in vreugt verkeeren.

7. Gy geloovigen weest verblijdt,
 Of gy kleyn van getalle zijt,
 Wie kan, of mach u letten,
 Is 't dat de Heere voor ons strijdt

Wie sal hem tegen ons setten.
 8. De Heer is stercker dan eenigh Slot,
 Weest my een beschermende Godt,
 Tegen al mijn vyanden,
 Gy zijt, O Heer, mijn deel en lot,
 Helpt my van der Leeuwen tanden.
 9. O Heere, machtigh in den strijdt,
 Hooftman Israels ons ons bevrijdt,
 Na u heb ick verlangen,
 U dienaer, die vervolginge lijdt,
 Wilt hem in u Rijck ontfangen.

[O Heere der Heyscharen]

Op de wijze: *De Winter is vergangen.*

O Heere der Heyscharen,
 Wy bidden u, verhoort
 't Gebedt van u Dienaren,
 Die vreesen voor u woort,
 Wy komen met gebeden
 Voor u Heyligen Throon,
 Hoort ons na u goetheden,
 Door Christum uwen Soon:
 2. Ons sonden doen ons schromen,
 O! Heer, soo 't wel behoort
 By u om hulp te komen:
 Want wy sien in u Woort
 Dat u vyer-vlammend' oogen,
 Soo reyn sijn, dat sy 't quaedt
 En 't boos niet lijden mogen,
 Och! hoort ons uyt genaed'.
 3. Heer gy hebt ons voor desen
 Vaderlijck gekastijdt,
 U Roede ons anwesen,
 Doch weer goedigh gevrijdt
 Van schandelijcke Beesten,
 Van diert en honger groot,
 Van hooge-vloets Tempeesten,

Verlost uyt Oorloghs-noodt.
 4. Maer lacs! in 's menschen leven
 Men luttel beet'ringh merckt.
 U Woordt veel niet om geven,
 U straf weynigh vrucht werckt,
 Het aerdsch dat schijnt veel boven
 't Hemelsch werden betracht,
 Men vergeet u te loven,
 U Eer werdt kleyn geacht.
 5. Nu komt uw' handt ons raken
 En port ons weer tot boet,
 Tot u och! Heer wy naken
 Met een benauwt gemoet,
 Och! Heer wilt ons ontfermen,
 Och! Heer genadigh zijt,
 Och hoort ons droevigh kermen,
 Heer, schelt ons sonden quijt.
 6. Ons misdaden zijn veele,
 Heer, en ons sonden groot,
 Wy willen 't niet verhelen,
 Want 't is u naeck en bloot
 Wy bekennen ons sonden,
 Och! gaet niet in 't gericht
 Met ons, want wy en konden,
 Niet staen voor u aensicht.
 7. Ach! Heere wilt aflaten,
 Straft ons niet na verdienst,
 Kastijdt ons doch met mate,
 Helpt ons op 't onversienst,
 Ach! Heere weest genadigh,
 Och! Heere Heere hoort,
 Heelt ons, gy zijt weldadigh,
 U gunst duirt voort en voort.
 8. Heer wilt u hulp ons senden,
 Blijft ons by in der noot,
 Troost ons in all' ellenden,
 Door u genade groot,

Op dat uyt mondt, en herte
 U toevloey danck, en lof,
 Als gy verlost uyt smerte
 Gy ons geeft lovens stof.

[O Heere Godt, van grooter machte]

Op de wijze: *Swinters Somers even groen.*

O Heere Godt, van grooter machte,
 Niemand en is doch uws gelijk,
 Gy spant den Hemel uyt met krachte,
 Over de gantsche Werelt wijdt,
 O Schepper Godt van al-te-malen,
 Voor u moet buygen alle knyen,
 Ontfermt u over Hendrick verstralen,
 Door u Geest laet hem troost geschien.
 2. Al ligge ick hier nu vertreden,
 Voor u, o Heer is 't naeck en bloot,
 Uwen Name heb ick beleden,
 Alle morgen wacht ick de doot,
 Sterckt my, o Godt, in dit benouwen
 Dat bid ick u uyt liefden reen;
 Ick moet verlaten mijn Huys-vrouwe,
 Om u waerheyt en anders geen.
 3. Hieromme wilt my doch bewijsen
 U goetheyt, Heer, gy doch wel weet,
 Mijn Vrou en Kinderkens te spijsen,
 Als gy de Weduw' tot Sarepta deed't,
 Bewaert mijn Vrou en Kinders kleene,
 O Heer, door uwen goeden raet,
 Op dat van mijnen bloede geene,
 In u toekomst verloren gaet.
 4. Al is 't dat wy nu moeten scheyden,
 Mijn lieve Vrouw', met groot verdriet,
 Laet ons met lijdtzaamheydt verbeyden,
 Die toekomst des Heeren siet,
 Helpt my den Heer loven en prijsen,
 Want wy lijden niet als een Dief,
 Wy sullen wederom werrijsen,

Troost u hier mee, mijn Schaep mijn Lief.

5. Al ben ick u hier nu ontnomen,
 Door de Tyrannen wreet en stout,
 Wy hopen weer by een te komen,
 Als de Heere sijn Oordeel houdt,
 Dan sal de Heer ons leedt met krachten
 Vier dubbelt weder wreken siet,
 Die ons om de waerheyt verachten,
 Waren beter geboren niet.

6. Al is 't dat wy nu moeten truiiren,
 'T en sal niet lange duiren vry;
 Den Hemel die sal oock scheuren,
 Den dagh van betaling' is na by,
 De Heere komt om Zyon te wreken;
 Die sijn volck hier hebben gehaet,
 Sullen van hem worden verstekten,
 Als asch onder sijn voeten quaet.

7. De beloften Godes vol trouwen,
 Heeft Mayken Deynoots wel versint,
 Sy wilde my geselschap houwen,
 Doen sy sagh dat den Schout my vingh,
 Ick acht my selven saligh te wesen,
 Sprack onse lieve Suster tot my,
 Dat ick om 't Rijcke Godts gepresen,
 Met u nu oock mach sterven vry.

Pause.

8. Mayken onse Suster bequame,
 Houdt aen de waerheydt kloeck en stijf,
 Sy wil wel om des Heeren Name
 Nu verlaten haer jonge lijf,
 Haer kleeders wil sy wasschen schone,
 In 't bloet des Lams seer delicaet;
 De Heer sal 't haer wel weder lonen,
 Al die vroom voor de waerheyt staet.

9. Mayken haer Moeder seer beminde,
 Haer deerde seer den ouden stam:
 Waer 't dat sy Godes Geest versinde

Sy soude nu niet wesen gram:
 Maer komen als de Moeder dede,
 Soo wy in Machabeen verstaen,
 Ende troosten haer Dochter mede,
 Als sy haer seven Soons heeft gedaen.
 10. Mayken ende Hendrick verstralen
 Gevoelen beyde uyt Godts woordt,
 Die de Kroon des levens wil halen,
 Die moeten door de enge poort,
 De wegh is smal, en engh te keuren,
 Wy moeten dringen alsoo stijf,
 Dat aen de posten van de deuren
 Moet nu blijven ons beyder Lijf.
 11. Hier mede wy u Godt bevelen,
 Mijn Schaep, mijn alderliefste Wif,
 Laet ons den Heer' singen en spelen,
 In 't herte, staen voor de waerheydt stijf;
 Al liggen wy op Aerden verbeten,
 Wy sullen met de Maegden wijs,
 Al van het hout des levens eten,
 Dat midden is in 't Paradijs.
 12. Adieu Ianneken verstralen reene,
 Adieu mijn vleesch en oock mijn bloedt
 Dient doch den Heer, u Godt alleene,
 Gelijck als dede Iudith vroet,
 Blijft in 't gebedt, en smeecken mede,
 Gelijck als Paulus oock vermaent,
 Dach ende nacht met kuyschen zede,
 Gelijck een eerbaer Weduw' betaemt.
 13. Hier voor, O Godt, van Hemelrijcke
 Bidde ick u dagh ende nacht,
 Bewaert mijn vier Schaepkens gelijcke,
 Want 't staet alleen in uwe macht;
 Om uwen Naem laet ick mijn leven,
 Dus bidd' ick u, gy hoogste Regent,
 Wilt Christum uwen Sone geven,
 Mijn Huysvrouw' tot een Testament.

Beklagh over zigh zelf.***Op de wijze: Daer was een Herder wys vermaert.***

O Heere ick moet klagen u,
 Mijn Vleesch quaet om bedwingen,
 Hoe dat het my gaet plagen nu,
 Dus wilt doch sonderlingen,
 O Heere Gy // wercken in my
 Dat willen en 't volbringen.
 2. Want ick dickmael na u bevel
 Pooge met neerstigheden,
 Den engen wegh te lopen snel,
 Al leyt hy seer beneden:
 Maer mijn vleys quaet // sulcks wederstaet,
 't Is hem te nau om treden.
 3. In my bevind' ick wel den wil,
 Heer, om 't goe te bestuyren;
 Maer o lacy! door 's vleys verschil,
 Soo kan ick 't niet volvuyren,
 Maer dat ick niet // wil, dat geschiet,
 Sulcks doet my dickmael truyren.
 4. Want lieve Heer, als ick dan voort
 Gedenck dijn Heyligh wesen,
 En overpeynse in dijn woort,
 Hoe dat gelijck in desen
 Sullen sijn wy // volmaekt als gy,
 En Heyligh soo wy lesen.
 5. Soo vind' ick my, O Heere soet,
 Bedroeft tot deser tijden,
 Der Hellen anghst mijn gemoet
 Benouwen t' allen zijden
 O Heer! wat raet? sonder u baet
 Koom ick in noodt en lijden.
 6. Want my dunckt dickmael dat ick bloot
 Van u, Heer, zy verlaten,
 Door dien ick ken mijn traegheydt groot,
 Koomt mijn swackheydt te baten;

Bekoringh siet // laet ons doch niet
Lijden boven de maten.

7. O lieve Heere, gaeft gy dat
Ick mijn gemoet waer Heere,
Hoe ras won ick den engen padt
Doordringen na u leere:
Op aerden niet // en ware yet
Dat my soud' doen omkeren.

Pause.

8. Maer och! wat is daer al te doen,
Ick kan 't my niet versinnen,
Als ick my tot deught meyn te spoen,
En 't vleesch te overwinnen,
Ia pooge ras // op 't selve pas,
Den loop soo te beginnen.

9. Ia ben dan dick soo wel gemoet,
Om u soo met verlangen
Te dienen, maer laes! onverhoet
Gaet 't vleesch sijn oude gangen;
Te recht ick ken // als dat ick ben
Met een snood vleys behangen.

10. Maer vleesch, of ick na u aptijt
Al leefde deser uiren?
Hoe droeviglijck na desen tijt
Sou ick 't moeten besuiren?
Heer my behoet // wilt doch ons voet
Na u behagen stuyren.

11. Och! of doch ick ellendig mensch,
Van dit vleesch waer ontbonden,
En u van herten ('t waer mijn wensch)
Diende met blijden monde;
Maer nu, lacy // soo voel ick my
Vol gebreeken en sonden.

12. In mijn ellendigheyt altoost,
Waer ick lange vergangen,
Waer u woort niet geweest mijn troost
Dat gy noch wilt ontfangen,

Die komt tot dy // en belast zy
Beladen en behangen.

13. Nu een verslagen hert sult gy,
O Heere, niet verachten;
Och! woudt gy toelaten dat wy
Ons Gebedt voor u brachten:
Ia wy altijd // daeglijcks met vlijt
U toekomst verwachten.

14. Al schijnt het vleesch daer voor bevreest
Als of 't wel wou ontfangen,
Geeft doch dat ick het na den Geest
Verwin, en met verlangen
Seg onbeschroomt: Heer Iesu kooft
In u Rijck my ontfangen.

[O Heer, staet doch altijd in mijnen sinne]

Op de wijze: *O Kranckheyt des vleys nu wilt u truiiren laten.*

O Heer, staet doch altijd in mijnen sinne,
Mijn Siele verlanget om by u te zijn,
Mijn hert' is ontbroken door uwe minne,
Och wanneer sal ick komen voor u anschijn?
2. Gy kleyne vergadering' wilt niet vreesen,
Wie verwint die sal de Kroone ontfanen,
Ick kome tot u en laet u geen Weesen,
O mijn uytverkoren wilt u niet verslaen.
3. Gy schoonste onder d' kinderen der menschen,
Mijn ziele verlanget om by u te zijn,
Nae u saligheyt moet ick altijd wenschen,
Och wanneer sal ick komen voor u aenschijn?
4. Staet op mijn vriendinne wilt nader komen,
Wie verwint, die sal de Kroone ontfanen,
Mijn Bruyt, gy hebt my het herte ontnomen,
O mijn uytverkoren en wilt u niet verslaen.
5. O Heere, komet doch tot mijner baren,
Mijn Siele verlanget om by u te zijn,
Gy zijt mijn sterkheit en wilt my niet verlaten,

Och wanneer sal ick komen voor u anshijn?
 6. Ick ben u trooster wilt u niet vervaren,
 Wie verwint die sal de Kroone ontfaen,
 Ick sal u in 't vyer, en water bewaren,
 O mijn uytverkoren, en wilt u niet verslaen.
 7. O Heer, hoe sal ick u ten vollen dancken,
 Mijn Siele verlanget om by u te zijn,
 O Edel Wijnstock lavet doch u rancken,
 Och wanneer sal ick komen voor u aenschijn?

[O Heer, wilt my verhooren]

Op de wijze: *O Zyon wilt u vergaren.*

O Heer, wilt my verhooren,
 Ick sing' u een droevigh Liet,
 In zond' ben ick geboren
 Beken ick met David siet,
 Want uwe woort, o Heere,
 My de sonden aenwees,
 Van 't hooft, tot de voeten neere,
 Ia meer dan 't zant des Zees.
 2. Heer, mijn zonden zijn meere,
 Dan de hayren op mijn hooft,
 Sy wegen my ter neere,
 En hebben my u berooft,
 Ick meynd' ick was een Christen,
 Doen ick vleeschelijck liep,
 Den regte wegh ick misten,
 In Babels arm ick sliep.
 3. O Heer, voor u alleene,
 Heb ick sond' en quaet gedaen,
 'K magh wel suchten en weenen,
 Mijn oogen ter Aerden slaen,
 O Heer ick ben niet weerdigh,
 Te zijn u dienaer goet,
 Ick was wildt en hooveerdigh,
 Gierigh, stout, en verwoedt.
 4. O Heer, 't zaedt van der Slange

Ontfingh ick in Adams aerdt,
 Daer mede ginck ick swange,
 'K heb Sathans vrucht gebaert,
 Gulsigheydt, kijf en twiste,
 Haet, nijdt en leugens meed',
 Onkuys, meyneet en liste,
 Dronkenschap en overtreed.
 5. Ick buygh'de knien mijns herten,
 Gelijk dee Manasse vroom,
 Mijn sonden my oock smerten,
 'K schaem dat ick tot u koom,
 Om dat ick my versade
 Met suyrdeegh Verekens draf,
 Heer, werpt niy uyt genade
 Niet onbekeert in 't graft.
 Pause.
 6. Ick noem u Vader en Heer,
 Schoon niet weert u knecht te zijn,
 U goetheyt niet van my keer,
 Vergeeft dees' stoutheyt mijn,
 Ick ben 't werck uwer handen,
 Gy mijn Schepper, O Godt,
 Bewaert my doch voor schanden,
 En geeft my 't saligh lot.
 7. Maeckt my een Isra'lijce,
 Met Iacob onsen Vaer,
 Al soud' mijn vleesch verslijten:
 'T vernieuwt wel weer hier naer;
 Ick wil mijns Heeren slagen,
 Hert'lijck ontfangen bly,
 Vleesch en bloedt wil ick wagen,
 En nemen 't kruys op my.
 8. Des doots stricken O Heere
 En anghst der Hellen wriet,
 Omringen my soo seere,
 Straft my Vaderlijck, siet,
 Treet niet met my in 't reghte,

My als u knecht neemt waer,
 Bewaert my regt en slegte
 Als een getrouw dienaer.
 9. Schept in my een reyn herte,
 Geeft my een nieuwen Geest,
 Wascht af mijn sonden swerte,
 'T gewonde hart geneest,
 Reynigt mijn hert en nijren
 Dat gy meught wonen in mijn,
 En 't Sondigh Lichaem vijere:
 Sonder u mach 't niet sijn.
 10. Prince, Vader zijt duldigh
 U onnutte Knecht koen,
 'K ben Tienduysent pont schuldigh,
 En hebbe niet te voldoen,
 Wat sal 'k u weeder geven,
 Voor u liefd', Vader mijn,
 Ick wil u Offren mijn leven,
 Mijn Ziel op heffen tot dijn.

[O Heer hoe swaer is uwen wegh]

Op de wijse: *O Lieve Menschen over al.*

O Heer hoe swaer is uwen wegh,
 Wanneer wy maken overlegh
 Met vleys en bloet,
 Met vleys en bloet te rade,
 'T en valt ons dan niet licht en soet.
 2. Als wy de boecken open-slaen,
 Wy vinden haest geschreven staen
 Dat ons bedroeft,
 Dat ons bedroeft van herten,
 Om dat ons noch een dinck behoeft.
 3. Verkoopt al wat gy hebt voorwaer
 Geeft het den armen allegaer,
 En volgt my na,
 En volgt my na in 't lijden.
 Och wie kan hier op seggen ja?

4. O Heer, ick wil u volgen voort
 Sprack een, daer op heeft hy gehoort:
 De Vossen zy,
 De Vossen hebben holen,
 Maer hier en is geen troost voor my.
5. Soo wie my volgt, en niet en haet,
 Alle den aerdschen toeverlaet,
 Van Wijf of Man,
 Daer toe zijn eygen leven,
 Mijn Ionger hy niet zijn en kan.
6. Geen aerdsche schatten hier vergaert,
 U Rijckdom zy ten Hemelwaert,
 Want aldaer dijn,
 Aldaer dijn schat sal wesen,
 Aldaer sal oock u herte zijn.
7. Soo jemant u yet neemt wel eer,
 Eyscht het niet weer: maer geeft hem meer,
 Met vrolijkheyt,
 Met vrolijkheyt wilt dragen
 't Quaet, datmen t' onrecht van u seyt.
 Pause.
8. Hebt lief u Vyant in 't gequel,
 Ia bidt voor haer, en doetse wel,
 Het quaet verwint,
 Verwint met goede wercken,
 Op dat gy wesen meugt Godts kindt.
9. Die u vervloect, gebenedijt,
 Soo gy u vrient slechts vriend'lijck zijt,
 Is dat al wat,
 Is dat al wat besonders?
 Want de Sondaren doen oock dat.
10. Maer draegt gy haer, die u doen quaet,
 Een vriend'lijck, hert en soet gelaet,
 Och, dat en doet,
 Och, dat en doet geen Heyden,
 Maer die Godtlijck sijn van gemoet.
11. Natuurlijck mensch begrijpt dit niet,

Kan oock niet doen dat Godt gebiet,
 'T en zy voor al,
 'T en zy dat hy versake
 Al wat hy heeft in 't aerdsche dal.
 12. Maer die het alles hier versaect,
 En dat hy Godes liefde smaect
 In sijn gemoet,
 Die sal wel haest bevinden
 Dat Christus jock is licht en soet.
 13. Soo lang' men is onder de wet,
 En uyt bedwang men houdt den tret,
 Het gaet soo traegh,
 Voor d' onherboren mensche
 En waer hier noyt geen meerder plaeg.
 14. Daerom na schrifts getuygenis,
 Hy boven al geluckigh is
 Die hebbē kan
 Een lust in Godts geboden,
 Spreeckende nacht en dach daer van.

An de Nieuwelingen.

Op de wijze: *Vrienden die hier nu sijn vergaert.*

O! Hoe goet is 't, dat van der jeugt
 Men 's Heeren jock op neemt met vreugt,
 En daer in tot d' oude dagen
 Gehoorsaemlijck sich soeckt te dragen.
 2. Beminde vrienden, die nu zijt
 Den Bruyd'gom Christo toegewijt,
 Om door 't geloof hem na te treden,
 Wiens naem gy ernst'lijck hebt beleden.
 3. Gy zijt nu wel gekomen tot
 Den Berg Zyon, den Stadt van Godt
 Tot sijns Eers woonstee uytgelesen,
 't Hemelsch Ierusalem gepresen.
 4. En tot den hoop van ontelbaer
 Veel duysent Eng'len, tot een schaer

Der eerst geboornen, tot een leven
 In d' Hemel by Godt in geschreven.
 5. Tot Godt den Rechter over al,
 Voort tot de geesten van 't getal
 Der heyligen, volmaeckt rechtveerdigh,
 Tot Iesum Middelaer eerweerdigh.
 6. Tot den Midd'laer van 't Nieu Verbondt,
 Tot het Spreng-h-bloedt, voor ons gejoint
 Tot een Soen-offer, 't welck roept Vrede;
 Geen wraeck, soo 't bloedt van Abel dede.
 7. Nu gy hier toe gekomen bent,
 Volherdt getroulijck tot den endt
 Niet in 't begin, noch ten mid-wegen,
 Maer in 't Eynd' is de Kroon gelegen.
 8. Daerom gy jonge spruyten nu,
 Als levende steenen bouwt u
 Op, tot een Geest'lijck Huys den Heere,
 Om Godt door u off'rhand' te eeren.
 9. Als rancken Christo ingelijft
 In den wijnstock vruchtbaer beklijft
 Zijt vast gewortelt in 't geloove,
 Op dat niemandt uw' schat en roove.
 10. Siet voor u, dat gy niet verliest
 Van 't geen gewrocht is, maer verkiest
 Het beste deel, om dat t' erlangen,
 Soo meugt gy vollen loon ontfangen.

[O Lieve Menschen over al]

Op de wijze: *Der Heyd'nen Goden sijn seer veel.*

O Lieve Menschen over al,
 Ter werelt hier in 't aerdsche dal,
 U dies niet roemt,
 Al Christenen te wesen,
 Om dat gy Christ'nen zijt genoemt.
 2. Betert gy niet u leven boos,
 Den Naem en helpt u niet altoos,

Gy moet vergaen,
 Soo Christus heeft gesproken,
 Om boet' te doen, soo weest beraen.
 3. Den Naem en sal u gelden niet,
 't En zy dat gy na Schrifts bediet,
 Uyt Godes Woort,
 Van nieuws zijt weergeboren,
 En gaet na sijnen wille voort.
 4. Zijt gy niet als Christus gesint,
 Den naem is als een hant vol wint,
 Een ydel waen,
 Als hoop' op dijstel bloemen,
 Die van den wint wech stuyven t' saem.
 5. Wat mach helpen den bloten Naem,
 Zijt gy geen lidt an sijn Lichaem,
 Geaerd't als 't Hoofd?
 't Mach u-lien al niet baten,
 Anders sijn eer, gy hem berooft.
 6. Wat hielpet doch den Pharizeen,
 Dat sy haer roemden in 't gemeen,
 En seyden ras,
 Dat Godt was haren Vader,
 Christus seyde dat 't den Duyvel was.
 7. Die u, o Menschen, doet verstaen
 Dat 't met den Name wel sal gaen,
 Segg' ick gewis,
 Met Christo onsen Heere,
 Dat hy een valsch Prophete is:
 8. Die het volck in haer boosheyt stijf
 Ophoudet door alsulck bedrijf,
 Met leugens groot,
 En segt; daer is goe vrede,
 Nochtans veel meer d' eeuwige doot.
 9. Want soo ter werelt wijdt en breedt,
 De Menschen niet en dragen leet,
 Goet en oprecht,
 Van haer voorleden zonden,

'T is al verloren vree gesegt.
 10. Een Christen moet gestorven zijn
 Dees Werelt (erger dan fenijn)
 En leven Godt
 Almachtigh, na Schrifts leere,
 Al wort hy hier des werelts spot.
 11. Een Christen moet (o Menschen blent)
 Dees Werelt zijn soo different
 Als dach en nacht:
 Als een Licht in dees' Werelt,
 Lichten in dit verkeert geslacht.
 12. Een Christen van gemoede nieu,
 Segt dees boose werelt Adieu,
 Ende hem scheyt
 Van al haer boose wegen,
 Als van een vuyl onreynigheyt.
 13. Een Christen niet liever en heeft
 (Op dees werelt, van al dat leeft,
 Met herten reyn,
 't Zy gelt, goet, hoogh verheven)
 Dan Christum sijnen Heer alleyn.
 14. Een Christen, dit 's een woort, als duyst,
 Die moet sijn vleesch hebben gekruyst,
 Met sijnen lust,
 En oock met zijn begeerten,
 Dat is, dat hy van boosheyt rust.

Een Scheyd-liet.

Op de wijze: *O lieve menschen over al.*

O Lieve vrienden al te saem,
 Gelijck wy in des Heeren naem,
 Vergadert zijn,
 Soo laet ons weder scheyden,
 Oock tot sijn prijs verstaet wel mijn.
 2. Laet ons anmercken met andacht,
 Wat ons hier nu is voor gebracht,
 Uyt Godts woort klaer,

En hart'lijck over-leggen,
 Gelijck Maria deed' eerbaer.
 3. Op dat het by ons niet versmoort:
 Maer veele vrucht mach brengen voort,
 Als 't goede Zaet,
 Ia hondert-vout gepresen,
 Alsoo ons Christus leeren gaet.
 4. Wy hebben nu te klagen niet,
 Dat men het goede niet en wiet,
 Het weert ons rondt,
 Geraden menich-vuldich,
 Te leeren een gewisse grondt.
 5. Al ben wy altijd in een strijdt,
 Ons leven is een korten tijt,
 Gelijck een bloem,
 En schaduw' na Iobs reeden,
 Och! waer op draegt den mensch een roem?
 6. Laet ons altijd na 't goede staen,
 Een Iegelijck die houd' stijff aen,
 Al tot den endt
 Dat hy werdt wech genomen,
 Soo Pauwelus ons maeckt bekendt.
 7. Mocht wy scheyden tot deser stond',
 Al van de anlevende sond',
 En 's werelts lust,
 Om Christo na te volgen,
 Tot onser allen Zielen rust.
 8. Nu wy scheyden op dit termijn,
 O Heer wilt onsen leyts-man fijn,
 Met u Geest wijs,
 Dat ons' woorden en wercken,
 Geschieden tot u loff en Prijs.
 9. Oorloff vrienden tot een besluyt,
 Dit na den aert der liefden duydt,
 Ick segg' adieu,
 'K hoop Godt sal ons vergaren,
 Hier namaels in sijn rijcke, nieu.

*Van 't Houwelyk.**Op de wijse. Paulus gebiedt, De gelovige Christen &c.*

OM dat men siet
 In 't houwelyck misbruyck geschieden,
 Van veele niet
 Onderhouden na Schrifts bedieden,
 Daerom wil ick u-lieden
 Een aenwijsinge doen bequaem,
 Hoe men behoort // met goet accoort,
 Altijdt te leven in dien staet eersaem.
 2. In den begin,
 Schiep Godt den Mensch Adam divijne,
 Sagh voor goet in,
 Den Mensche niet alleen te zijne,
 Hy schiep ten sulcken fijne
 Adam een Wijf tot hulpe goedt:
 Soo is eerbaer // 't Houwelyck daer
 Begonnen in 't lustigh Paradijs soet.
 3. 't Listigh Serpent,
 Nijldigh, heeft Eva daer geheten
 (Tot quaedt gewent)
 Van den verboden Boom te eten,
 't Welck sy dede, te weten
 Eva, en gaf Adam terstont
 T' eten daer van // waer door sy dan
 Quamen in een eeuwig' last swaer-verbondt.
 4. Tot Eva was
 Van Godt geseyt, sy soude baren,
 In lijden pas,
 Haer kinderen met groot beswaren,
 Noch seyde Godt, dat haren
 Wille soud' onderworpen zijn
 Haren Man al // ende hy sal
 Oock u Heere wesen, op elck termijn.
 5. Met Arbeydt groot,
 Sprack Godt, Adam gy sult labuiren,

Winnen u broodt,
 In 't sweet uws aenschijns wel besuiren,
 Met kommer, en geduiren,
 Tot dat gy weder wordt subijt,
 Tot aerd' en stof // daer gy zijt of;
 Soo moeten wy de schult dragen altijdt.

6. Dragen die schult

Moeten alijts Mannen en Wijven:
 Gy Mannen sult
 Moeten u huys met goedt bedrijven
 Voor staen ende gerijven,
 In 't tijdelijck besorgen wel,
 Van u handt-werck, met groot opmerk,
 Als een goet Huys houder, na Godts bevel.

7. Een Wijf die moet

Gehoorzaam, onderdanigh wesen
 Haren Man vroet // In alle dingen, so wy lesen,
 Hy is haer hoofd gepresen,
 Gelijck Christus is 't hoofd certeyn,
 Van sijn Bruyt koen // 't lustigh Zyoen,
 't Welk hy uyt liefde door sijn bloet maekt reyn.

8. Gelijck Christus

Sijn Bruydt in liefden quam versinnen,
 Soo moet aldus
 Een Man sijn Wijf altijdt beminnen,
 Als sijns selfs herte binnen,
 Want sy twee zijn een lichaems vleesch,
 Dus hoort wel toe // dat gy weet hoe
 Men leven moet, na der Schriftuiren eysch.

9. Schriftuire leert,

Gelijck die Bruydt Christi gegeven,
 Gehoorzaam eert
 Haer Bruydegom hooge verheven,
 Soo moet oock in dit leven,
 Een Wijf tot onderdanigheydt,
 Zijn haren Man // daer in sy kan,
 In alle dingen goetwilligh bereydt.

Pause.

10. Mannen verdraegt

U Wif als 't zwackste vat hier neven,
 Dat u mishaeft,
 Dat straft oock vriendelijck gedreven,
 Met wetenschap ankleven,
 Woont by haer, niet bitter, en fel,
 Als een Leeuw quaet // wreet opstinaet,
 Maer met verstant regeert u gesin snel.

11. Oock wel regiert

U kinderen, quaet boos van zeden,
 Tot deugden stiert
 Haer van jonckx in gehoorsaemhede,
 Gy Vrouwen doet oock mede
 Hier in u beste met bescheyt,
 Als een genaemt // Christen betaemt,
 Haer tot een voorbeelt een goet leven leydt.

12. Leydet oprecht,

Een leven goet vol deugts verciere,
 Eenvuldich slecht,
 Niet uytwendigh in pronck hantieren,
 Maer een geest van manieren,
 Sacht en stil, is hooge geacht,
 Met schaemte bloot // eerbaer minjoot,
 Weest so verciert, gy Vrouwen wijs bedacht.

13. Gy Vrouwen oudt,

Leert die jonge na Schrifts verklaren,
 Beschaemt, niet stout,
 Zedigh sijn, kuysch, haer huys bewaren,
 Gehoorsaem Godts Dienaren,
 Haer kinders beminnen gelijk,
 Sonders versmaen // doen onderdaen,
 Van jonckx geschickt sijn, tot het eeuwigh rijk.

14. Wel hem die heeft

Een deugdigh Wif, niet om volprijsen,
 Want sy begeeft
 Haer tot arbeydt // na Schrifts bewijsen,
 En gelijk in 't oprijsen

De Son verciert de wereltd wijt,
 Soo is ydoon, een deugdigh schoon
 Wijf, een cieragie in haer huys verblijt.
 15. Een Wijf playsant,
 Deugdigh verciert, die vreest den Heere,
 Is triumphant
 Boven Peerlen verheven seere,
 Soo moet men haer in eere
 Houden, en beminnen sulck deel,
 Als een lief dinck // en goet geschinck,
 Van Godt gegeven een edel juweel.
 16. Hier mede zijt
 Bevolen eeuwigh Godt almachtig,
 Om met jolijt
 Te leven na sijn woort waerachtigh,
 Elck in sijn roepinge eendrachtigh,
 Dus moeten wy in swackheyt kranck,
 Hulpe van Godt // hebben in 't slot,
 Voor een oorlof, wilt dit nemen in danck.
 17. In danck ontfaen
 Wilt dit liet, kort simpel vertellen,
 Wel gade slaen
 Uw selfs, gy dochters en gesellen,
 Die haer tot houwen stellen,
 Begeeft u vyerigh in 't gebedt,
 Vraeght Godt om raet // eer gy dien staet
 Aenveert, bedenckt daer in des Heeren Wet.

[O Mensch, wilt u bekeeren]

Op de Wijse: *O Heer wilt my verhooren.*

O Mensch, wilt u bekeeren,
 En niet meer zond' en doet,
 Want de oogen des Heeren
 Sien op de vroomen soet,
 Die na zijn woorden leven,
 En haer met hem beraen,
 Die sullen zijn verheven,

En 's levens kroon ontfaen.
 2. Wilt oock met vast betrouwen,
 Staen op des Heeren woort,
 En zijn geboden houwen
 Oprecht alsoo 't behoort,
 Ende daer niet af-scheyden,
 Om lijden ofte noot,
 Maer veel liever wilt strijden,
 Voor de waerheyt ter doot.
 3. Christus die is de waerheyt,
 De deur om in te gaen
 Tot de eeuwige klaerheyt
 Des Hemels, wilt verstaen,
 En u daer in verheugen,
 Scheyt van haer nimmermeer,
 Dus wandelt in haer wegen,
 Sy is d' eeuwige eer.
 4. De waerheyt licht soo klare
 Voor haer diese bemint,
 Haer jock en is niet sware
 Om dragen, dit versint,
 Voor Godes uytverkoren,
 Die wand'len in den Geest,
 Die haer stemme recht horen,
 Sy vreesen geen tempeest.
 5. Dit kan hy niet bevroeden,
 Die hem self niet versaect,
 Dat de Hemelsche goeden
 Godts woordt soo lieflijck smaect;
 Soo moet men eerst al voren
 Aflaten van het quaedt,
 En van nieuws zijn gebooren,
 Soo Iohannes drie staet.
 6. Verheugt en wilt verblijden,
 Die nieuws gebooren zijt,
 Looft Godt tot allen tijden,
 Als gy om de waerheydt lijdt,

Weest vroom en wilt niet vreesen,
 Want Christus heeft geseyt:
 Ick laet u gene Weesen,
 Mijn Rijck is u bereyt.
 7. Looft Godt tot allen tijden,
 Den Heer gebenedijt,
 d' Afgoderye wilt mijden,
 Ionck oudt, wie dat gy zijt,
 Is 't dat sy u vervolgen,
 Om Godts woort t' aller tijdt,
 Gy meugt niet zijn verbolgen:
 Maer lijdsaem, wie gy zijt.

[O Mensch merckt op des Heeren woort]

Op de wijze: *Johannes sprack met woorden soet.*

O Mensch merckt op des Heeren woort,
 Schickt u daer na, en laet u leren
 Boete te doen, alsoo 't behoort,
 Want dat waer Iohannes begeren:
 't Selve ginck oock Christus vermeren:
 Sulcks leren oock d' Apostels fijn,
 Ia men moet hem heel ommekeren
 Wil wy oprechte Christ'nen zijn.
 2. Oprecht boete moet dan geschien,
 Sonder geveynstheyt, hoort na desen,
 Of de Geest Godts sal van u vlien,
 En in u niet wonende wesen;
 Gy meugt dan oock Godts kint gepresen,
 (Blijft gy in desen) niet wesen fijn:
 Dus reyn van herten, soo wy lesen,
 Wilt wesen sonder valschen schijn.
 3. Wilt dan door sulck' oprechte boet,
 Den ouden mensch geheel af-sterven,
 Ia oock zijn lust men kruycen moet,
 Want hy Godts rijck niet mach be-erven;
 Dus om 't rijcke Godts te verwerven,
 Moetmen sterven vleys-lust onvroet;

En met Christo (wilt het doorkerven)
 Begraven door het Doopsel soet.
 4. Die soo is gestorven (hoort mijn)
 Den ouden mensch sondigh van leven,
 Met Christo heeft begraven fijn,
 Die moet (soo Paulus heeft beschreven)
 Weder verrijsen daer beneven
 In een nieu leven des geestes vris,
 An doen den nieuwen mensch verheven,
 Die na Gode geschapen is.
 5. Met gerechtigh en heyligheyt
 Moet gy voorts u wandel vercierien,
 Gaen voort in deugt, soo schrift verbreyt,
 Oprecht van herten in goe manieren:
 Ia laet doch alle u hantieren
 In rechte vrese Godts geschien;
 Want hy doorsoeckt herten, en nieren,
 Sijn Geest sal den verkeerden vlien.
 6. Want Godts geest niet wil wonen wis,
 In een lichaem onderdaen de sonden,
 Maer by die reyn van moede is,
 En oprecht in sijns herten gronden,
 Want die zijn Godts tempel bevonden,
 Waer Godt dan oock wil wonen in,
 Weest reyn van herten 't allen stonden,
 Willigt geen sonden, 't zy veel noch min.
 7. Want soo gy weer in sonden slecht
 Voort gaet, en daer in Consenteren,
 Al u voorgaende wesen recht
 En sal u dan niet profiteren
 Ia hier noch daer in geen manieren:
 Want het baet niet begonnen wel,
 't Moet zijn vol-eyndt in dit bestieren,
 Hier van schrijft ons Ezechiël.
 Pause.
 8. Wy hebben een exempel mee
 An Loths vrouw, al was sy gegane

Willigh uyt Sodoma de stee:
 Maer doen sy omsagh en bleef stane,
 Wat hielpt haer? dit 's t' onsen vermane;
 Als oock 't uytgaen van Israel,
 Sy zijn in de Woestijn verdane,
 Want sy in 't eynd' vielen rebel.
 9. Dus of gy al, de werelt blent
 Ontvloden sijt (soo staet geschreven)
 En weer van haer verwonnen bent,
 Soo is 't laetste van u bedreven
 Erger dan u eerste boos leven;
 Dus wie eens recht sijn handt met vlijdt,
 An des Heeren ploegh heeft gegeven,
 Bewaert sijn leven, die niet omsiet.
 10. Voorts wilt u niet bedriegen gaen,
 Dat 's noch den sin van Schrifts vermane,
 Denckt geensins 't sal soo nau niet staen,
 Want 't wil soo slecht niet zijn gedane;
 Ia is 't dat het soo nau sal stane
 Met den rechtveerdigen bequaem,
 Hoe wilt den geveynsde dan gane?
 Al schoon hy draegt een Christen naem.
 11. Want den name mach baten niet,
 Noch oock geenen schijn-heylich wesen,
 Dat mercktmen wel na Schrifts bediet,
 Van de dwase maegden mispresen,
 Hoe-wel sy (alsoo men mach lesen)
 Waren mede maegden genaemt,
 Maer haer ontbrack Oly, door desen
 Bleven sy buyten seer beschaemt.
 12. Neemt noch Exempel u tot leer,
 Hoe 't met den Vijgeboom is gegangen,
 Doen daer geenen vrucht op en weer,
 Dan maer met bladeren behangen,
 Is vervloekt, en verdort eerlangen:
 Daerom soo draegt doch vruchten schoon
 Dat 's, dat gy deugt, sonder verstrangen

Uyt u gelove bewijst Idoon.
 13. Hierom weest doch vroom en oprecht,
 Wilt volherdigh daer in beklijven,
 Want in 't begin, noch midden legt,
 De Kroone niet; maer soo wy blijven
 Vroom tot den eynde (na 't beschrijven)
 Die sullen dan de Kroon ontfaen;
 Hierom laet altijd u bedrijven
 Recht in Godts woort konnen bestaen.
 14. Tot een Besluyt, soo wensch ick noch
 Wilt dees u tijt, seer kort van dagen,
 Tot Godes prijs voleynden doch,
 En nimmermeer daer in vertragen;
 Soo wil hy u, na sijn behagen
 Geven, met alle Heyligen schoon,
 D' eeuwige vreugt, na 's Schrifts gewagen,
 In 't Hemelrijck u tot een loon.

A.W.

[O Heyl'ge rust, begeerde haven!]

Op de wijze: *O Karsnacht, &c. Of: An Godt alleen u trouwe geven.*

O Heyl'ge rust, begeerde haven!
 Gelukkig end van 's Menschen draven;
 Mikpunt van aller zielen tocht!
 Hoe lang heb ik langs veele wegen,
 Begeerig na uw zoeten zegen,
 (Doch al vergeefs) na u gezocht.
 2. Zie ick op schat en heerlijkheden,
 Met alle schijngroot hier beneden,
 't En heeft geen rust noch schijn daer van.
 Noch klimmen veel', die nooit en stijgen;
 En als men al den top kan krijgen,
 Neem rust daer af, wat blijft 'er an?
 3. Dier'lijke weeld' der aardse zinnen
 Schijnt iets, en lokt, maar treed niet binnen,
 De onrust zelve houd daer ste'e;
 Al wat men in dat nest kan vangen,

Of walgd, of pijnigd door verlangen;
Steeds ongenoegen, nimmer vre'e.

4. O zoete rust, mijn eenig trachten!
Waar vest of stuur ik de gedachten?
Mijn tijd gaat deur, 'k en vind' u niet.
Niet vinden doet begeerte wassen.
Aenwas van lust in 't zoeken rassen.
Een yd'le nooit is 't hert verdriet.

5. Waer sal ik u in 't end noch zoeken?
In wijs gewaende menschen boeken,
Word gy van menig mensch gegist:
Die (als hy 't al is doorgekomen)
Vind, dat hy had, een hoofd vol droomen,
Een hand vol wind, een school vol twist.

6. Of zijt gy dan in schijn gelegen,
In schijnb're Godsdiensts yv'rig pleegen?
't Lijkt zo, de meeste houden 't waar,
Maar gaat men 't hol der zaak deurmerken
Zielkerkers vindm' in alle kerken;
Is domzijn rust, zo woondse daer.

7. Zou dan de dood wel 't rustperk weesen?
't Word zo gewaand, en ook geleesen:
Maer ach! de dooling is te groot.
Wat is toch rust? een heuglijk smaken,
Van onrusts derven, wat vermaken,
Wat smaek van soet is in de dood?

Pause.

8. Eylaas! waar heen? o! tot my zelven,
Mijn rustloos hert wil ik opdelven
Tot in zijn alderdiepste grond.
Gods waerheyd salm' een steunsel strekken,
Om my mijn zelven klaar t' ontdekken,
Of ik zo onrusts oorsprong vond.

9. Wat is des onrusts eigen reden?
Van God (fontein der zaligheden)
Gescheiden, en ont-eend te zijn.
Wat scheid van God? Gods aerd te derven.

Wat scheid' Gods aerd? 't quaed niet te sterven.
 Door zonden-lusten loosen schijn.
 10. Ach! ik verdoolde onbedochte;
 Naby is 't dat ik verre zochte,
 De medicijn dicht by de quaal:
 O! hoog-gelukkig inwaards keeren,
 O! overnoodig hert studeeren,
 Daer ik zo zoeten vrucht uyt hael.
 11. Begeer ik rust, zo moet ik rusten
 Van alle God-gehaete lusten:
 Van eigen wijsheids eigen keur,
 Van eigen liefde in dit leven,
 Hem (wiens ik ben) geheel my geven,
 En sluiten zo het quaad de deur.
 12. Wech zonde, d' oorzaak van mijn smerte,
 Wech rust-verbreekers uit mijn herte,
 My sterkt de geen die al vermag,
 Door Hem ben ik my zelfs ontnomen,
 In Hem zal ik in 't eynd bekomen
 Een eeuwig zoeten Sabbath-dag.

't Gebedt onses Heeren.

Op de wijze: *Gy vriendekens wilt horen wat.*

ONse Vader in Hemelrijck,
 Die ons heet kinders al gelijk,
 En wilt dat wy u roepen aen,
 Als wy met node zijn bevaen:
 Geeft dat niet bidt alleen den mondt,
 Maer dat het gae uyt 's herten gront.
 2. Geheyligt uwen name zy,
 U wordt ongevalscht blijv' ons by:
 Dat wy oock leven heyliglijck,
 Na uwen name weerdiglijck,
 Behoet ons Heer, voor valsche leer,
 Dat 't arm vervoerde volck bekeer.
 3. U Koninghrijck koom', Heere goet,
 Hier en hier na. Den trooster soet

Geeft ons dien Chrisius ons toeseey
 Met zijn gaven menigerley:
 Breeckt Satans toeren ende macht;
 Voor zijn ergheyt u Kercke wacht.
 4. U wil geschied', o Heer, gelijk
 Op Aerden als in Hemelrijck:
 Geeft ons gedult in lijdens pijn,
 Gehoorsaem allesins te zijn.
 Neemt van ons wech vleesch ende bloet
 Dat tegen uwen wille doet.
 5. Geeft ons huyden ons daeg'lijcks broot,
 En ons behoefte tot lijfs noot,
 Behoet ons Heer voor twist en strijdt,
 Voor pest en oock voor dieren tijdt,
 Dat wy in goeden vrede staen:
 Doet sorghvuldigheyt van ons gaen.
 6. Onse schulden vergeeft ons Heer,
 Dat sy ons niet bedroeven meer,
 Soo wy oock die ons schuldigh zijn
 Haer schulden doen vergeven fijn,
 Tot haren dienst maeckt ons bereyt,
 In rechter liefd' en eenigheyt.
 7. Leyt ons, Heer, in bekoring' niet,
 Als ons de boose geest strijdt biet,
 Ter rechter en ter slincker handt,
 Helpt ons te doen hem wederstandt,
 In recht betrouwen onbevreest,
 Door den trooster den heyl'gen Geest.
 8. Van alle quaet verlost ons meer,
 In dese quade tijden, Heer,
 Vrijdt ons van den eeuwigen doot,
 En troost ons in den laetsten noot:
 Doet ons altijdt goet onderstant,
 Neemt onse zielen in u handt.
 9. Want u, o Vader, is dat rijk,
 En de kracht over al gelijk,
 U is oock alle heerlijkheyt

Van nu tot in der eeuwigheyt:
 Met Christo uwen Soon alleyn,
 En den heyligen Geest gemeyn.
 10. Amen, dat is het werde waer,
 Sterckt ons geloove wanckelbaer,
 Op dat wy niet twijfflen daer aen.
 Wy sullen dit alles ontfaen
 Na uwen wil om Christi naem,
 Door welcken wy u bidden 't saem.

Den VIII Psalm.

Op de wijze: *In mynen noodt roep ick tot u, o Heere.*

O Onse Godt en Heer seer hoogh gepresen,
 Hoe heerlijk moet doch uwen name wesen:
 Over 't Aertrijck streckt u heerlijkheyt schoon,
 Ia wijder dan daer gaet des Hemels Throon.
 2. Men siet alsins uwer kracht seer getuygen
 Selves in den mondt der kinderen die suygen;
 Daer door maeckt gy tot niet ende beschaemt
 U vyanden, door u kracht seer vernaemt.
 3. Maer als ick wil aensien ende bemercken
 De Hemelen, Heer, uwer handen wercken,
 De Sterren, de Mane, die gy door 't Woordt
 Maeckt, ende stelt een yder op zijn oort;
 4. Als dan spreek ick, by my verwondert seere
 Wat is doch van den armen Mensch, O Heere!
 Dat gy zijner alsoo gedachtigh zijt,
 En over hem sorge draegt t' aller tijt?
 Pause.
 5. Gy maeckt hem dat hy Godt schier zy gelijke
 Want gy maeckt hem overvloedigh en rijcke
 Van heerlijkheyt, die doch naeckt is en bloot;
 Gy maeckt hem vol met veel goederen groot:
 6. Gy laet hem zijn over 't werck uwer handen
 Als een Heer der selven in allen landen:
 Sonder uyt nemen, alles in 't gemeen
 Hebt gy hem onderdaen gemaect met een:

7. Ossen, Schapen, haer wolle, en haer vellen
 Die gy op de bergen voet sonder quellen,
 En op dat velt weyden doet overal,
 In bossen, bergen, en in menigh dal.

8. De vliegende vogelen die wel singen,
 De visschen des Meyrs, en oock alle dingen
 Dien gy haer wesen en den adem geeft,
 Maeck gy hem onderdaen, Ia al dat leeft.

9. O onse Godt en Heer seer hoogh gepresen,
 Ten rechten moet uwen naem heerlijk wesen,
 Uwes Naems heerlijkheyt in overvloet,
 Streckt veel wijder dan den Aertbodem doet.

[ONTwaeckt gy Menschen over al]

Op de wijze: *Anhoort een liet gy Adams zaet.*

ONTwaeckt gy Menschen over al,
 Siet, wat u Christus geven sal,
 Rijst uyt den slaep der zonden,
 Op dat wy mogen groot en smal
 Vroom Kampers sijn bevonden.
 2. Bekeert u al uyt liefden soet,
 En bidt altijd met groot ootmoet,
 En wilt lanckmoedich wesen,
 Hoort oock nae Christus woorden goet,
 Soo werdt u Siel genesen.
 3. Gy zijt ons troost, ons toeverlaet,
 Dus willen wy doen uwen raedt,
 En ons van u niet keeren,
 Dat wy niet bekennen te laet,
 Ons dwaesheydt in 't verseeren.
 4. Hy roept ons alle groot en kleyn,
 Komt tot 't levende water reyn,
 Om niet sal ick 't u geven,
 Gy zijt versoent door my alleyn,
 Daer voor soo wilt gy beven?
 5. Van hem komt alle Saligheydt,
 Hy is de wegh en de waerheydt,

Die daer leydt tot den leven,
 Komt al tot my, soo Christus seydt,
 Gy werdt ontlast van sneven.
 6. Fondeert u al op Christus woort,
 En wandelt in zijn liefde voort,
 En wilt daer niet af scheyden,
 Houdt altijd eendrachtigh accoort;
 En laet u niet verleyden.
 7. Hy roept ons al tot een Lichaem,
 Als kinders tot sijn dienst bequaem,
 Soo Paulus schrijft waerachtig,
 Tot den Ephesen vindtmen 't staen,
 Zijt dit altijdts gedachtigh.
 8. Een Geloof, een Doopsel, een Heer;
 Wacht u wel van verkeerde Leer,
 (Die niet over-een-komen
 Met Christus woorden en begeer)
 Want Godt salse verdoemen.
 9. Men moetse schouwen als fenijn,
 Willen wy Christus Schapen zijn,
 Dus hoort sijn stemme krachtigh,
 En volgt hem na, verstaet wel mijn,
 Sijn wegen zijn waerachtigh.
 10. Sijn jock is soet, sijn last is licht,
 Siet dat gy uwen Naesten stight,
 En wilt Godts woordt vermonden,
 Op dat gy niet en wordt verplight
 Onder het jock der zonden.
 11. Christus heeft ons soo seer bemint,
 Meer dan een Moeder doet haer kindt,
 Alsoo men mach anschouwen,
 Hy verlaet niet (dit wel versint)
 Al die op hem betrouwen.
 12. Looft den Prins'lijcken Heere jent,
 Die ons de waerheyt maeckt bekent,
 Door zijnen Geest van boven,
 Die ons Christus nu heeft gesent,
 En wilt hem altijd loven.

*[O Zyon hout u vaste]***Op de wijze: *Och! Vrienden al te samen.***

O Zyon hout u vaste,
 O schoone vercierde Bruydt,
 Al lijdt gy dickwijls laste
 En laet u doch niet roeyen uyt.
 2. O Bruydt reyn van manieren
 Bewaert wel u Cijraet;
 Och laet doch niet schoffieren
 U Bruydt, o Heer, haer nu bystaet.
 3. Wel op, Ridder en Knechten,
 Elck zy nu doch een Man
 In u gemoedt om veghten,
 Want u Siele die hangt daer an.
 4. Wachters op Syons Tooren,
 Geeft u Broeders nu moedt,
 Laet de Basuyne hooren,
 Waeght voor haer lijf ende goet.
 5. Wilt scherpelijcken waken,
 U lose die heet Godts woort,
 Geen quaet sal u geraken,
 Gaet doch vry volherdigh voort.
 6. Die hier vromelijck strijden,
 Malkander in noot bystaen,
 Sullen na dese tijden,
 De eeuwige Kroon ontfaen.
 7. Dient uwen Vorst getrouwe,
 Christum gebenedijdt,
 Al u verdriet en rouwe,
 Sal verkeerren in groot jolijt.
 8. Wilt dickwijls overdincken,
 Hoe wy sullen hier naer,
 In witte kleed'ren blincken,
 Blijven wy by de waerheyt klaer.
 9. Op dat wy niet en derven,
 Godes beloften schoon,

Laet ons veel liever sterven,
 Dan verlaten sijn woort ydoon.
 10. Die desen strijdt aenveerden,
 Moeten wy herboren sijn.
 En tot den eynd' volheerden,
 Soo werden sy verkoren fijn.
 11. Al is hier wel gesongen
 Van 't strijden, tot vermaen;
 Looft Godt met nieuwe tongen,
 En wilt altijd na 't goede staen.
 12. Oock sal een yder weten,
 Dat ons wapens niet en zijn
 Vleeschelijck, maer geheeten
 Krachtigh, en geestelijck fijn.
 13. Die ons dit liedt eerst stelde,
 Uyt liefden dat hy 't deed',
 Sijn hert, tot sijn Broeders helde,
 Hy wensch haer des Heeren vreed'.

[O Zyon uytgelesen]

Op de wijze: *Een liet wil ick gaen singen.*

O Zyon uytgelesen,
 U Bruyd'goms stem neemt waer,
 Gy zijt sijn Bruydt gepresen,
 En hebt doch geenen vaer,
 Hoe wel gy reyn // nu zijt certeyn,
 Reynigt u noch vry meer,
 Op dat gy meugt behagen,
 U Bruyd'gom Godt en Heer.
 2. Wilt oock aentrecken mede,
 'T kleet der gerechtigheydt,
 En verciert uwe leden
 Niet met uytwendigh kleyt,
 Gort u alleyn // met t Oordel reyn
 Der liefden altijdt meer,
 Op dat gy meugt behagen, u Bruyd'gom, etc.
 3. Doet aen den Rinck verheven,.

Des waren geloofs schoon,
 Dat gy meugt eeuwich leven,
 By Godt in 's Hemels Throon;
 Soo u kleedt wit // hier wert besmit,
 Wascht u na Godts begeer,
 Op dat gy meugt behagen, u Bruyd'gom, etc.
 4. Zijt vergult t' allen tijden,
 Met 't goudt des God'lijcks woort,
 Verciert aen allen zijden,
 Met deugdens Peerlen, hoort;
 Met oly goet // des Geestes soet,
 Salft u na Godes leer,
 Op dat gy meugt behagen, u Bruyd'gom, etc.
 6. Staet op, gy Bruydt gepresen,
 Volgt u Bruydegom naer,
 Wilt oock gehoorsaem wesen,
 Al is 't u vleesch seer swaer,
 Wordt gy verjaegt // en seer geplaegt,
 En doet doch geene weer,
 Op dat gy meugt behagen, u Bruyd'gom, etc.
 7. Vreest niet gy teere leden,
 Voor druck, angst of torment,
 Al schijnt gy nu vertreden,
 't Sal haest nemen een end',
 Wordt gy gequelt // in druck gestelt
 Tot Christum neemt u keer,
 Op dat gy meugt behagen, u Bruyd'gom, etc.
 8. Wilt Christum helpen dragen,
 Sijn smaetheyt, sy is groot,
 Zijt bereydt t' allen dagen,

Strijdt om de waerheydt bloot,
 Soo gy verwint // dit wel versint,
 Blickende Zyon teer,
 Soo sult gy wel behagen, u Bruyd'gom, etc.
 9. Lof zy den Heer der Heeren,
 De Winter is vergaen,
 De waerheydt is in eeren,
 De Mey-tijdt komt nu aen,
 'T geloove groeyt // de liefde bloeyt,
 Geeft Godt lof prijs en eer,
 Soo sult gy wel behagen
 U Bruyd'gom, Godt en Heer.

[PAulus doet ons een goet vermaen]

Op de wijze: *Ick roep u, o Hemelsche Vader an.*

PAulus doet ons een goet vermaen,
 Tot Titum, daer wy mercken,
 Dat alle die 't geloove an
 Hebben genomen: dan
 Neerstig moeten voortgaen,
 In alle goede wercken.
 2. Al hadt gy een geloove soo groot,
 Dat gy Bergen verstedet,
 En waert sonder de liefde bloot,
 'T en baet u niet ter noot:
 't Geloof is sonder wercken doot,
 Hierom het niet en geldet.
 3. Maer dat daer geldt in Christo klaer,
 Is 't geloove gestadigh,
 'T welk niet en is verstorven zwaer,
 Stil ende ledigh, maer:
 Dat neerstigh is eenpaer,
 Door de liefde weldadigh.
 4. 't Geloove dadigh dagh en nacht,
 Door liefd' in Godts geboden,
 Hebt gy dat vast in u gedacht,
 Gy zijt van Godts geslacht:

Indien gy zijt met kracht
 Des werelts lust ontvlooden.
 5. Soo gy die lust der werelt bent
 Ontvlooden, nu misprijsset,
 Door dat gy Christum Iesum kent,
 Al u neerstigheydt went,
 Dat gy deugde present,
 In u geloov' bewijset.
 6. Bewijzen in der deugt men moet
 Wetenschap, in desen
 Soberheyt of matigheyt vroet,
 En in matigheyt goet,
 Oock Verduldigheyt soet
 Met een Godtsaligh wesen:
 7. In der Godtsaligheyt noch zy
 De Broederlijcke liefde,
 Daer toe gemeene liefde vry,
 Elck mach toe-sien, of hy
 Dit al rijck'lijck heeft by,
 Gelijck ons Petrus briefde.
 8. Petrus briefde, wien in 't getal
 Dit rijck'lijck is hier neven
 In 's Heeren kennisse niet smal
 Hy vruchtbaer wesen sal:
 Maer die 't niet en heeft al
 By hem, is blindt beschreven.
 9. Blindt is hy, en tast met der handt.
 Van sijn voorleden sonden
 Vergeet hy de reyninge, want
 't Gaet al uyt sijn verstant.
 Hierom Broeders vailliant,
 Wilt neerstigh zijn bevonden.
 10. Weest neerstigh om uwen roep soet,
 En verkiesinge blijde
 Te vestigen met wercken goet,
 Want als gy dit al doet,
 Niet sondigen onvroet

Sult gy te geen en tijde.

Van de Verrysenisse Christi.

Op de wijze: *De aerd' is onses Godts voorwaar.*

RYst op mijn ziel met al u kracht,
 Looft u verlosser met andacht,
 Die door sijn sterven heeft verslagen
 U Vyanden, Hel, Duyvel, Doodt,
 En heeft door sijn opstandingh groot
 Haer Heerschappy ten toon gedragen.
 2. Christus, wy loven u te saem,
 Voor sulcken liefde aengenaem
 Dat gy onse verwinners woedigh
 Door uwe stramen hebt gewont,
 Door u banden haer krachten bondt,
 En smoort haer door u wonden bloedigh.
 3. Lof, die om onse sond' alleen
 Den bitt'ren doodt, soo hebt doorstre'en,
 Die ons met eeuw'ge smert verwachtte
 Lof, die om ons gerechtigheydt
 Verresen zijt met heerlijkheydt,
 En opgestaen met grooter machte.
 4. Daer gy ons al-te-samen meed'
 Verworven hebt den heyl'gen vreed'
 Met uwen en met onsen Vader,
 En ons nu hebt versamelt bly,
 Tot een verkoren Borgery,
 Met 't Hemels geselschap te gader.
 5. Ons Hert, Ziel, en inwendigheydt
 Looft u met grooter vrolijckheydt,
 Kracht, Raedt, Heldt, en eeuwige Coningh
 Geeft ons oock te verrijsen meest
 Voortaen met ons gemoet, en geest
 Tot u, en tot u heyl'ge woningh.
 6. Dat d' oude mensch mach t' onder gaen
 In ons, en weer de Nieuw' opstaen
 In een vernieut gemoet, en leven:

Dat wy, die soo verrijsen hier,
 Oock mogen namaels, goedertier
 Verrijsen tot u Rijck verheven.

[RYst uyt den slaep, gy 's Heeren knecht]

Op de wijze: *Myn Geest voel ick my dringen sterck.*

RYst uyt den slaep, gy 's Heeren knecht,
 U reeckeninge overlegt,
 Wilt neerstigh oversommen,
 Of al uwe saken staen recht,
 Maer in u herte niet en segt,
 Mijn Heer vertreckt te komen;
 Wilt soo niet roemen, als versteent:
 Sijn komste als men 't niet en meent,
 Sal haestelijck geschieden,
 Neemt waer den tijdt u hier verleent,
 Op dat gy naemaels niet en weent,
 Maer weerdigh zijt 't ontvlieden.
 2. De Heere komt die eeuwich leeft,
 Daer 't alles voor verschrickt en beeft,
 Om te oordeelen krachtigh;
 Elck sie dat hy goe reden geeft,
 Van elcken worde dat hy heeft
 Gesproken onvoordachtigh;
 Bidt eendrachtigh nae sijn vermaen,
 Dat gy dan voor hem meugt bestaen,
 Als hy elck-een sal loonen,
 Nae dat hy sal hebben gedaen,
 't Sy goet of quaet, ende niet aen-
 Sien, eenige persoonen.
 3. Siet of gy hebt gedaen profijt
 Met 't pondt dijns Heeren nu ter tijdt:
 En of gy als gepresen
 Vruchtbaer in Godts kennisse zijt,
 En of gy hebt met al u vlijt
 In 't geloof deught bewesen,
 In desen bescheydenheydt vroet,

Matigheyt, en lijdsaeemheydt goet,
 Godtsaligheydt eersame,
 En broederlijke liefde soet,
 Met der gemeener liefden gloet,
 Overvloedigh bequame.

4. Is 't soo, u werdt seer autentijck,
 Ontsloten overvloedelijck
 Den inganck sonder falen,
 Tot des Heeren schoon lustigh rijck,
 Daer niet besmet met sondigh slijck
 In komt, na Schrifts verhalen,
 En wilt niet dwalen, Broeders, want
 In dat eeuwich beloofde Landt
 En komt geen onbesneden,
 Welck besnijden in reyn verstandt,
 Geschiet door Godts Geest sonder handt,
 Aen d' inwendige leden.

5. Anders 't besnijden niet en gelt,
 Daer moet zijn (soo de Schrift vertelt)
 Een nieuwe creature,
 Dus strijdt dat gy behoudt het velt,
 En 't Rijcke inneemt met geweld,
 Als Christus u figuyre,
 Zijn puyre voetstappen eerbaer,
 Kruys-liefdigh gesint volgt naer,
 In woorden en in wercken;
 Door veel verdriet en lijden zwaer,
 Gaet men in 't Hemelrijcke klaer,
 Soo wy aen Christum mercken.

6. Princelijck knecht weest wel bedacht,
 Houdt t' aller uyre goede wacht:
 Want uwe Heer ydone
 Sal komen met al zijn heyr-kracht,
 Gelijck eenen dief in der nacht,
 Waeckt gy, tot uwen loone
 De kroone sal wesen u deel,
 Een onverganckelijck juweel,

Dat eeuwigh leven jeughdigh,
 Volkomen blijtschap al geheel,
 Al in dat lustigh schoon preeel,
 Werdt u gegeven vreugdigh.

K.V.M.

[RYst uyt des doots beswaren]

Op de wijze: *Een Liet wil ick gaen singen.*

RYst uyt des doots beswaren,
 Christen Gemeynte fijn,
 Want 's Bruydegoms Dienaren,
 Nu uytgesonden zijn,
 U ganck begint // om wel versint,
 Loopen een goeden loop,
 Den Bruyd'gom wil vergaren
 Een Christelijcken hoop.
 2. Christen hoop minst en meeste,
 Van 't Huys des Vaders reyn,
 Genoot ter Bruylofts feeste,
 Zijt gy-lieden gemeyn,
 Reyn, van u weert // al wat u deert
 Beweent der sonden val,
 Een oprecht arm van Geeste,
 Vervult 't Bruyd'goms getal.
 3. Wilt gy van 't getal wesen,
 Ras u te gange spoet,
 Laet het licht zijn geresen,
 Schort op u lenden goet,
 Kort is den tijdt // daer gy in zijt,
 Dus wilt hem nemen waer,
 Waeckt, bidt, vast, boven desen,
 Treckt soo ter feeste klaer.
 4. Dees Bruylofts feeste reyne,
 Heeft de Vader bereet,
 Haest u groot ende kleyne,
 Doet aen 's Geests Bruylofts kleedt,
 Na Schrifts oorboor // doet u devoir,

U selven heel versaect,
 Volght den Bruyd'gom alleyne,
 Wiens komste snellijck naect.
 5. 'S Bruydegoms komst sal naken,
 Onvoorsiens met der spoet,
 En wilt geen onschult maken,
 Op Wijf, Ossen, Lantgoet
 Men moet den sin // van 't aertsch gewin,
 Afleggen al geheel,
 Alsoo mach men geraken
 In 's Bruydegoms Prieel.
 6. 't Lams feeste uytverkooren,
 Niemandt eeuwigh be-erft
 Dan elck, wiens vleesch alvooren,
 Hier in dees tijt versterft,
 Niet derft sulck een // de Bruyloft reen,
 Van 't Lamken onbesmidt,
 Maer sulck wedergeboren,
 Is een recht Christen lidt.
 7. Hier hoort gy Christen leden,
 Hoe nae 's Heeren bevel,
 D' ouden rock dient besneden,
 Van 't vleeschelijck bestel;
 't Nieuwe habijt // wit als een krijt,
 Moet deugdigh zijn verciert,
 Ter Bruylofts-feest in vreden
 Komt hy, die alsoo viert.
 Pause.
 8. Oprecht vieren van sonden,
 Wilt met 't Bruylofts-kleedt an:
 Die anders werdt bevonden,
 Hem naect d' eeuwige Ban,
 Dan sal men laes // sulck Duyvels aes,
 Met on-endigh dangier
 Werpen, wel vast gebonden,
 In 't pijnlijck Helsche vyer.
 9. Hierom siet toe in tijden,

Gy aerdsche wormkens teer,
 Want die dees tijt laet glijden,
 Vindt hier nae geen tijdt meer;
 Godts leer aenkleeft // onstraff'lijck leeft,
 Weest Christum onderdaen,
 Soo meugt gy met verblijden,
 Ter Bruylofts-feeste gaen.
 10. Tot 's Lams feeste divijne,
 Wilt gaen in tijdts saysoen,
 Want niet genoot te zijne,
 Kan niemant onschuldt doen,
 'T Sermoen van 't woordt // is nu gehoort,
 Alom verr' en na-by,
 Wel hem die van den Wijne
 Smaeckt, ter Bruyloft Christi.
 11. Ter Bruyloft met behagen
 Treckt al die zijn genoot,
 't Mest Kalf dat is geslagen,
 En 't Lammeken gedoot;
 Groot werdt sijn vreugt // die dan verheugt,
 By Christum komt present,
 Wat Kruys men heeft gedragen,
 't Sal dan al nemen endt.
 12. Het Kruys soeckt niet 't ontwijcken,
 Hier van Godt opgeleyt,
 Want 't is niet te gelijcken
 By 's Bruylofts heerlijkheyt,
 Met Lijdsaemheyt, dien tijdt verbeyt,
 Van Godt hooge vermaert,
 Ter feest sullen sy blijcken
 Die zijn van 't Lamkens aerdt.
 13. Als 't zaedt uyt 't Lam gesproten
 Toont nu een leven nieu,
 En segt Babels genoten,
 Werelt, vleesch, bloet adieu,
 Die soo 't goed' zaedt // in raedt en daet
 Naevolght, en schout 't onkruydt,

't Lam 't welck 't Boeck heeft ontsloten
 Sal dien ontfaen als Bruydt.
 14. 's Bruydegoms roep seer blijde
 Sal troostigh wesen, dit,
 Komt gy gebenedijde,
 's Vaders Rijcke besit,
 Sneeu-wit 't kleet blinckt // dat gy aenbringt
 Als zijde onbevleekt,
 O Bruydt, sit aen mijn zijde,
 De Tafel staet gedeckt.
 15. O Christelijcke sinnen,
 's Vleeschs lust verwinnen leert,
 Ter Bruylofts feeste binnen
 Werdt gy Bruydt gekroneert
 Eert altijdt Godt // en voor een slot,
 Doet goet u leven lanck,
 Met al die 't Lam beminnen,
 Krijght gy 't saligh ontfanck.

Den cxxvij. Psalm.

Op de wijze: *O Heere wilt my verhoren.*

SAligh is hy bevonden,
 Die Godt vreest en dient recht,
 Die oock gaet 't allen stonden,
 In sijne wegen slecht:
 Door 't werck 't welck gy sult drijven,
 Werdt gy hier wel gevoet,
 U doen sal wel beklijven,
 Spoedigh met overvloet.
 2. U Wijf sal gelijk wesen
 In u huys seer verblijdt,
 Den wijnstock uytgelesen,
 Die vrucht draegt 't sijner tijdt.
 Aen den disch in een kroone
 Sullen u kinders staen,
 Als Olijf-spruyten schoone,
 Nae malkand'ren voortaan.

3. Dese schoone weldaden
 Ontfanght hy in 't gemeyn,
 Die met quaedt niet beladen
 Is, maer vreest Godt alleyn.
 Godt uyt Zyon gepresen,
 U dees genade doet,
 Dat gy sult sien na desen
 Ierusalems voorspoet.

4. Gy sult uyt uwen zade
 Kindts kind'ren sien seer wel,
 Ende door Godts genade
 Veel vreed' in Israël.

[Siet aen, O Heer, dit lijden]

Op de wijze: *Als 't begint.*

Siet aen, O Heer, dit lijden
 Van Zyon u teere Bruydt,
 'T welck geschiedt in dese tijden,
 Elck stootse heen ter poorten uyt,
 Om datse, o Heer, u wil beduyt.
 2. In 't velt moet sy logieren,
 En lijden haer baring daer
 Onder de wilde Dieren,
 Met traanen moet sy spijsen haer
 Als ofse van u verlaaten waer.
 3. Proeft gy dus u Vriendinne,
 O Heer, als 't Goudt door den vyer,
 Wat sal dan den bosen beginnen?
 Die u Tempel vernielen hier,
 En storten 't Lams bloedt sonder afkier?
 4. Rondtom Ierusalem heenen
 Ons bloedt men als water vergiet,
 Ons vreucht verkeert in weenen,
 U schonen Lof-sanck hoort men niet,
 Van pijn, droefheyt en swaer verdriet.
 5. In onse Nabuirs oogen
 Zijn wy als Sotten geacht,

Heer, hoe meugt gy 't gedogen,
 Dat men ons dus vervolgt onsacht,
 Of wy waren der Dieven geslacht?
 6. Als Slacht-schaepkens, O Heere,
 Zijn wy gerekent, en dwaes,
 Men doodt ons om u Leere,
 Men set ons vleesch tot Vogel-aes,
 Heer, wanneer eyndt doch haer geraes?

7. Niet een Stadt, my te rechte
 Gedogem of lijden kan
 Ter Poort uyt sy my vechten,
 Baals Dienaars doen my in den Ban,
 En meynen, sy doen u dienst daer an.

8. Na u verlangt my, Heere,
 Als een moed' gejagen Hert,
 Siet eens van Boven neere,
 Ick baer in weedom ende smert,
 Sterckt my O Godt, dat ick volherd'.

9. Waerom laet gy ons lijden
 Onrecht, vervolgh, en geweldt?
 Gy laet ons goetkoop glijden,
 Ende Neemt voor ons oock geen geldt,
 Haeldt ons weder, O Heer, trouwe Heldt.

10. Strijdt O Heer, met mijn strijders,
 Ick mach niet klagen meer,
 Laet beschaemt mijn benijders,
 Ick beveel u mijn saeck, O Heer!
 Recht gyse doch uyt, na u begeer.

Pause.

11. Ginck ick met u in 't rechte,
 O Heer soo hielt gy doch recht;
 Maer dit vraegh' ick u slechte
 Waerom gaet 't wel den bosen knecht?
 Die altijdt tegen de waarheyt vecht.

12. Eylaes, ick moet eens spreken,
 Hoort my, u Bruydegom soet,
 U leedt sal ick haest wreken,

En van haer eysschen uw bloedt,
Hierom, o mijn Bruydt, hebt goeden moet.

13. Laet u, o Bruydt genoeg
Met mijner genadigheydt,
'K en sal u een Kroon toevoegen,
Die duiren sal in eeuwigheydt,
Voor dat gy nu baert met swaer arbeyt.

14. Legt af uwe truyr-kleeren,
En doet u cieragie aen,
U sal geen leedt meer deeren,
De tweede doot sal u niet schaen,
U tranen sullen af zijn gedaen.

15. Ick geef u blijde herten
Voor eenen bedroef den geest,
Al baert gy nu in smerten,
Denckt dat komt Eva aldermeest
Om datse weerspanning is geweest.

16. Verblijdt u, o gy schone,
U baren is al geschiet,
Ick koom' en brengh' u lone,
Het welck noyt Menschen oogh en siet,
Dat geef ick u uyt genaed' om niet.

17. Saligh zijn alle oogen
Die sien dat gy nu siet,
Saligh zijn die 't gedogen,
Wat haer om mijnen Naem geschiet,
Want ick (u Heer) een betaelder hiet.

18. Oorlof, o hoopken kleyne,
Hier ende daer verjaegt,
Ick groet u uyt liefden reyne:
Al haet men u, weest niet vertsaeght,
Dit aertsche huys voor 't Hemelsche waegt.

Den cxxxij. Psalm

Op de wijze: *Gy Broeders altesamen.*

Siet, hoe fijn, en lieff'lijck mede,
En hoe genoeghlijck ist,

Dat Broederen in vrede
 Woonen met eendrachtighede,
 By malkander sonder twist.
 2. 't Is gelijk de vermaerde
 Balssem, kost'lijk en goet,
 Die vloeyt als d' ongespaerde,
 Van den hoofde in den baerde,
 Ia den baert van Aaron soet.
 3. Die daer van boven verheven,
 Tot in zijn kleedt af vloeyt,
 Gelijk den dauw' bekleven,
 Die van Hermon daelt gedreven,
 En de bergen Zyons besproeyt.
 4. Want den Heer onverzwegen,
 Gelooft te geven aldaer,
 Zijn troostelijken zegen,
 En 't leven al te degen,
 In der eeuwigheyt eenpaer.

[STerckt my, O Godt, mijn toeverlaet]

Op de wijze: *Gedenckt o Menschen t' aller tyt.*

STerckt my, O Godt, mijn toeverlaet,
 Een strijdt heb ick van binnen,
 D' vyandt my als een Leeuw' omgaet,
 Soeckt mijn Ziel te verslinnen,
 Hy heeft sijn schut op my gestelt,
 Om my te dooden met geweldt,
 O Heer, helpt my nu strijden
 In dese quade tijden.
 2. Mijn vleesch gelust tegen den Geest
 O Heer, ick moet u klagen,
 Want het altijd voor lijden vreest,
 En 't wil u Kruys niet dragen:
 Want het bemindt den doodt veel meer
 Dan het leven byu, o Heer,
 Dat doet mijn hert door snijden
 In dese quade tijden.

3. Och! wie sal my ellendigh Mensch
 Van desen vleesch ontladen?
 't Wil altijd na sijn eygen wensch
 Met my in kromme paden:
 O Heer wijst my u rechte baen,
 Mijn vleesch wil ick te buyten gaen,
 En stellen sijn raedt bezijden,
 In dese quade tijden.
4. O vleesch, of ick volgd' uwen raet,
 Mijn Siel' soud' moeten sterven,
 Liever kies ick te zijn versmaet,
 En met Godts volck te swerven:
 Want haer droefheydt sal verandert zijn
 In vreugde, maer d' ander in pijn,
 Die met de wereltdt verblijden
 In dese quade tijden.
5. O vleesch, of g' eens op Esau docht
 Die d' eerst' geboort verkochte:
 Hoe-wel hyse met tranen socht,
 Geen plaets hy vinden mochte,
 O vleesch, gy sult niet volgen hem,
 Ick wil nae 't nieuwe Ierusalem,
 Al soudt gy daerom lijden,
 In dese quade tijden.
6. O Heer, wilt doch mijn Leydtsman zijn,
 Na dese Stadt van Vrede,
 De wegh is seer smal dat dunckt mijn,
 Gelijck eens Menschen trede,
 An d' een zijdt water, an d' ander vyer:
 Bewaert haer die hem wand'len hier,
 Dats' u voor de Werelt belijden,
 In dese quade tijden.
- Pause.
7. O valsche Werelt schoon in 't oogh',
 Adieu ick wil u derven,
 Appel der weeld, verheven hoogh,
 Die van u eet moet sterven:

Hierom, o Eva, weergebaert,
 Wacht u doch voor der Slangen aert,
 Sy is bevaen met nijden,
 In dese quade tijden.

8. 't Serpent hem als een Leeu nu spoeyt,
 Heer, om u Thuyn te breken,
 Want hy soo lieff'lijck stondt en bloeyd',
 Als aen de Waterbeecken:
 Maer die wilde Verckens onvroet,
 Die hebben hem omme gewroet,
 Dat hem sijn spruytkens ontglijden,
 In dese quade tijden.

9. O Heer! ons klagen doch verhoort,
 Na vreed wy seer verlangen,
 Ieruis'lem daer plagh te zijn u woort,
 Daer wonen nu Draken en Slangen,
 Daer zijn oock Heydens in-gegaen,
 Die u Tempel in stucken slaen,
 En 't Heylichdom ontwijden,
 In dese quade tijden.

Heer, seyndt getrouwe arbeydts-lien,
 Die u Thuyn recht weer bouwen,
 Bemuyren met levende steen,
 B'saeyen met Godd'lijcke rouwe
 En die de kleyne Voskens vaen,
 En het knagende Vee verslaen,
 Dat hem bijt aen alle zijden,
 In dese quade tijden.

11. O Godt, gy rechten Wijngaerd'nier,
 Wy bidden u ootmoedigh,
 Plant u Wijn-bergh aen een revier,
 Dat hy vrucht brengt overvloedigh,
 En maeckt daerom een stercke muyr,
 Getrouwe Dienaers tot u huyr,
 En geeft u zweert an haer zijden,
 In dese quade tijden.

12. Oorlof aen alle ranckxkens teer,

Ick groet u al hier mede,
 Diestaen op des Apostels leer,
 Vruchtbaer na Christus zede,
 U handen tot den Heer oprecht,
 En bidt voor uwen zwacken Knecht,
 Dat hy valsche Leer mach mijden,
 In dese quade tijden.

[TER eeren van Godts hooge Naem]

Op de wijze: *Wilt gy wesen een Oorloghs man.*

TER eeren van Godts hooge Naem,
 Om zijnen lof te doen verstercken
 Wil ick singen van sijn hoog' faem,
 En van sijn groote wonder-wercken.
 2. Groote dingen heeft hy bereyt
 Die niet en zijn om te grondeeren,
 En veel diversche wonderlijkheyt,
 Die geen Mensche en kan sommeeren.
 3. 't En is niet in der Menschen macht
 Om uyt te spreken met der keele,
 Noch oock te vol loven Godts kracht,
 Sijn wonder-daden sijn te veele.
 4. Sijn heyl'ge Name wordt vertelt,
 Wonderbaerlijcken raedt behendigh,
 Een vreden Vorst, een stercke Heldt,
 Eeuwigh Vader, Koninck on-endigh.
 5. Door sijn Wijsheyt, Woort ende Geest
 Heeft hy 't zijnder eeren geschapen
 Veel duysent Eng'len in 's Hemels Feest,
 Geesten der schoonheydt tot sijn Knapen.
 6. All' knien moet voor hem buygen gaen,
 Want hy is 't Hooft der Vorstendomen,
 't Moet hem alles ten dienste staen,
 Geesten, winden en water-stromen.
 7. Den machtigen hogen Hemel rondt,
 En 't klare Firmamentsche wesen
 Doen van sijn mogentheden kondt,

Dat elck Godts kracht kenne door desen.

8. d' Walvisch en Leviathan fel:

Met Ceders en Bergen verheven,
Als Thabor, Hermon, en Carmel,
Godts machtigheyt te kennen geven.

9. De Son met eenen klaren glans,

En de Mane met haren lichte,
Loopen snel om de werelt gants,
Een groote Godt is 't diese stichte.

Pause.

10. An den Hemel, die heerlijk staet,

Met eenen ordonnantie goede,
Zijn de Sterrens 's nachts als cieraet,
Ende sy waken haer niet moede.

11. Uyt den Schever-steen water spruyt,

Ende Fonteynen uyt Steen spleten,
Vyer brengtmen van die Aerde uyt
Daer Spijs' op wast, goedt om te eten.

12. Uyt d' aerde wassen door Godts Woordt,

Wel-rieckende Kruyden ydoone,
Wy sien des Somers komen voort
Diversche fraye Bloemen schoone.

13. 's Winters-tijden, gelijk voormael,

Sien wy veel wonderen met allen,
't Water verandert als Kristal:

Seer witte Sneeuw siet men oock vallen.

14. Door Godts woordt valt den Hagel kout,

Ende Blixem ten selven stonden,
Den Donder verschrickt d' Aerde stout,
Kasteien, Bergen en Afgronden.

15. Sijn Woordt beset de Zee met Zandt,

Op dat 't Water 't Landt niet en deere,
Daer sijn Eylanden in geplant:

Al de Wereldt vreesen dien Heere.

16. Al 't geweldt is in sijn bedwanck,

Wat hy doet dat mach niemandt keren,
Sijn ordonnantie heeft al voortganck,

Sijn raedtslagen zijn niet om leren.
 17. Al wat wy sien heeft hy gewracht,
 En is t' samen in sijn vermogen,
 De dood' hy levend maken mach:
 O vrienden, wilt sijn Naem verhogen.
 18. Dit is gesongen by consent
 Al van den Raedt, in 't Rijck des Vreden,
 Ter eer dien Koninck excellent,
 Hem zy Lof, prijs in Eeuwigheden.

K.V.M.

Van de Vreese des Heeren.

Na de wijse: Gy Volckeren des aerdrijks al.

TE vresen onsen Godt en Heer,
 Is een voornaem en heylsaem Leer,
 Het is een klaar en sterck gebod
 Bevoolen van den grooten God.
 2. Zijt gy tot jaren en verstand
 Gekomen, neemt dogh by de hand
 Een vrees en eerbied, zoo 't behoord,
 Voor Gode en sijn Heyligh Woord.
 3. Hy is 't die ons het leven geeft,
 En wat men meer van noden heeft,
 Die ons met ziel en lighaem beid
 Heeft door sijn Almagt toebereid.
 4. Wat meer is, na des menschen val
 Zijn Zoon gesonden, op dat al
 Die in hem, waarelijk gelooft
 Van 't leven nimmer zy berooft.
 5. Daar uit men Godes Liefde merkt,
 Die door sijn Zoone, is gewerkt,
 Die het verlooren heeft gesogt,
 En met sijn dierbaar bloed gekogt.
 6. Met vrese u hier onder stelt,
 Verlooren Soons en Dogters telt,
 Met waar geloov' en regte boet
 Valt uwen Godt en Heer te voet.

7. Gy zijt door schuld, die op u legt,
Onwaardig aan der Kind'ren regt,
Dies met een nedrig herte stil
Buigt u gansch onder Godes wil.

8. Vreest Godt, vreest Godt, die eeuwig leeft,
Die, na hy dood geslagen heeft,
Ook magtig is, te werpen wel
Ons' lijf en ziele, in de Hel.

9. Met vresen ende beven keert
U tot den Heer soo de Schrift leert
Uw zaligheid aldus bewerkt
Door Gods Genade die u sterkt.

Pause.

10. Neemt dit gestadig wel in agt,
Dat gy de vrese Gods betragt,
Zoo zal u waarlijk zonder feyl
Toekomen een zeer groote heyl.

11. Want Godes Barremhertigheid
Is zulke zielen toegeseid,
Te zullen blijven by in kragt
Voorts van geslagte tot geslagt.

12. Ziet vry met een gelovig zin
d' Exempelen der ouden in,
Wie is gekomen ooyt in schand,
Of ook verlaten van Gods hand.

13. Die in zijn vrese na zijn woord
Gebleven is alsoo 't behoord?
De Heere zal, als David zegt,
Haar wijzen in den besten weg.

14. Het is de hoofdzom aller Leer,
Vreest altijd Gode uwen Heer,
Met waar gelove hem betrouwt,
Door liefde zijn geboden hout.

15. Op dat in uwe levens-tijdt
Die gy als vreemdling hier verslijt
In druk, in nood en tegenspoet
Des Engels hoede u ontmoet.

16. En dus geseigent met den Geest
 Der uitverkoorne onbevrees
 Kond roepen Abba, Vader lief,
 Zoo Paulus schrijft in zijne Brief.
 17. Als God de Heere eens uw ziel
 Zal eysch en van dit sterflijk diel,
 Gy van de Eng'len in den doodt,
 Gedragen wert in Abr'ams schoot.
 18. O Heere maakt ons waardig t' zaam,
 Hier en hier namaals uwe Naam,
 Te roemen met een blijd gemoet,
 In 't midden van uw' Vromen soet.

I.D.

Bekentnisse des Geloofs.

Op de wijze: *Gy Christen Broeders t' samen.*

Tot's Heeren prijs verheven,
 Broeders en Susters gemeyn,
 Is hier in 't kort beschreven
 Ons' geloof' uyt Godts woort reyn:
 Voor eerst een Boetveerdigh leven klaer,
 Om nieu te zijn geboren,
 Als Christus seyt voorwaer.
 2. Wy belijden eendrachtich
 (Soo de Schriftuire verbreydt)
 Een Eeuwigh Godt Almachtigh,
 Daer 't alles door is bereydt:
 Den Vader, Soon, en Heyligen Geest,
 Die drie zijn t' samen eene,
 En eeuwelijck geweest.
 3. Een Gemeynt' Godts gepresen
 Die moet hier nu zijn seer goet.
 Daar in dan moeten wesen
 Leeraers, ende Dienaers soet,
 Die in den oogst arbeiden goet,

Door Bidden, ende Vasten
Men die verkrijgen moet.

4. Wy bekennen gerede
Op 't Geloov' een Doopsel reyn.
Een Avondmael oock mede
Na des Heeren woort alleyn,
Dat moetmen onderhouden wis:
En het wasschen der voeten
Ons oock geboden is.

5. Gaet u Broeder sondich leven,
Spreekt hem an alleen in vree,
Hooft hy, wilt hem 't vergeven:
Maer niet, neemt een, of Twee,
Hooft hy die niet, segt 't de gemeynt:
En wil hy die niet hooren
Hooft hem als Heyden onreyn.

6. Wacht u oock al gelijcke
Voor de Ketterye onklaer,
Des vleys wercken publijcke
Moetmen straffen voorwaer,
En mijden die Personen: doch,
Vermaent haer tot bekering'
Om weder te komen noch.

7. Godts Gemeynt' moet men eeren,
Haer armen in noodt bystaen,
D' haer niet kennen generen,
Mogen wel Almos ontfaen.
Oock meede wy verstaen seer goet
Een Houwelijck, of Echte
Van twee Gelovigen vroet.

8. De Buyten Trouw' gehiele
Verstaen wy verboden klaer,
D' eerste Werelt ten diele,
Is daerom vergaen seer swaer:
En Esra klaegt daer over wis:
Paulus verbiedt hem mede
Door klaer gelijckenis.

9. 't Houw'lijck kan sijn gemeyne,
 Eerlijck en wel beleeft,
 Als Gelovige reyne
 Een ongelovige heeft,
 Paulus seydt tot de gelovige dan:
 Wil d' ongelovige blijven,
 Soo scheyt u daer niet van.
 10. Van de acht Saligheden
 Doet Christus leeren, verstaet
 Gelijckenissen mede.
 Hy verbiedt Toorne, en Haet;
 Oock overspel, en 't ansien quaet.
 Leert af den Echt te scheyden,
 't Sy om overspels daet.
 11. 't Is tot d' Ouders geschreven,
 Sweert recht, houdt Godt uwen Eedt:
 Maer Iesus seydt (hier neven)
 Geensins sult gy sweeren jeet,
 U woorden sullen zijn Ia, en Neen,
 Wat daet werdt toe-gedane,
 Komt uyt den quaden heen.
 12. Godt deed' tot Moses spreken:
 Dat de Ouders souden, siet,
 Elck lidt, om lidt doen wreken:
 Maer Christus het nu verbiedt,
 En beveelt ons goet doen planteyt:
 Zijt Kinderen uws Vaders,
 En poogt na volmaecktheyt.
 13. Gaet gy Almoessen geven
 Hebt acht hoe dat gy het doet.
 Bidt niet seer hoogh verheven
 Als de geveysden onvroet.
 In 't Vasten u niet droevigh toont.
 Al watmen doet verborgen
 Werdt openbaer geloont.
 14. Vergaert geen aerdsche schatten:
 Maer d' Hemelsche vergaren doet,

Waer 't schat is, daer is 't Herte.
 Leert 't Exempel van 't ooge goet
 Twee Heeren kanmen niet dienen wel.

Schout de onnutte sorge,
 En soeckt Godts rijke snel.

15. 't Licht oordeelen wilt laten:

Maer proeft eerst u selven vroet.
 En Godts woort oock niet praten
 Daermen het verachten doet.

Soo gy wilt datmen u deede, hoort,
 Dat doet an and're menschen:

Gaet in, door d' enge poort.

16. Wacht u voor valsch' Propheten,

Let wel op haer vrugten koen.

Niet: die hem Heere heten

Komen al in 's Hemels Throon:

Maer die sijn woorden hoort, en doet,

Die Bouwt het huys te rechte,

Gelijck een wijs man goet.

Pause.

17. Wy vinden oock beschreven

Van een Wereltlijcke macht,

Die moetmen willigh geven

Tol, en Schatting met eendracht,

Vrese en eer die haer behoort,

In alles onderdanigh:

Maer niet tegen Godts woort.

18. Noch seyt Paulus ten and'ren

Datmen voor die Overheyt,

Niet gaen sal met malkand'ren,

Om daer te worden gescheyt.

Misbruyckt Godts Naem oock niet gewis.

Wilt geen Gemeynschap hebben

Met wercken der duysternis.

19. Daer staet oock noch te lesen

In Hebreen dertien geree:

Datmen gast vry sal wesen,

En geerne Herbergen mee.
 Noch vinden wy beschreven dus:
 Groet u onder malkander.
 Met een Heylige kus.
 20. Geest'lijk moetmen verrijsen
 Van het oude leven snoodt,
 Al na het Schrifts uytwijsen,
 Door het Doopsel van de doodt.
 Oock sullen wy verrijsen t' saem,
 Hier na in 't laetste oordeel,
 Daer elck sal loon ontfaen.
 21. Noch moet men boven allen
 Hier andoen de liefde fijn:
 Daer soud' een langh verhalen
 Van de liefde konnen sijn:
 Maer kort geseyt hier wel op let,
 An die liefde gepresen
 Soo hangt de gantsche Wet.
 22. Al wat meer staet geschreven
 In 't Oud', en Nieuwe Testament,
 Geloov' wy hier beneven,
 't Staet tot leeringe present:
 Op dat wy door hoop, en Lijdsaemheyd
 De Saligheyd verkrijgen
 Uyt Genaed' door Christum bereydt.

Voor de Vermaninge.

Op de wijze: *Die niet en gaet in der Godtlosen raet.*

TOt u o Godt, Vader gebenedijt,
 Die in den Hemel hoogh verheven zijt,
 Soo roepen wy ootmoedigh altesamen,
 Vergadert hier in uwen Heyl'ge Name,
 En bidden u seer hertlijck met andacht,
 Neemt doch op ons bidden, en smeecken acht.
 2. Doet ons bystandt, O Godt vriend'lijck
 Tot onse hulp', o Heere u doch spoet, (en soet,
 Geeft dat wy u woort en Hemelsche leere,

Vrugtbaerlijck horen, en verstaen, O Heere,
 Segent, en vernieut ons minst ende meest
 Door de gaven van u Heyligen Geest.
 3. Alleen in u staet ons hulpe voorwaer,
 De wateren des levens suyver klaer
 Als eenen dauwe van den Hemel schoone,
 Laet nu in ons dalen, o Heer Ydoone,
 Ons' hert en oock al ons inwendigheyt,
 Tot Vruchtbaer aerde, door u kragt bereyt,
 4. O onsen Godt Almachtigh ende sterck,
 Neemt wegh uyt ons al wat verstoort u werck
 Plant u woort vast, in onse herten binnen,
 Geeft dat wy u, oprechtelijck beminnen,
 Als bomen schoon seer Vrugtbaer, na u woort
 Veel goede vrugten stadigh brengen voort.
 5. Verhoort ons doch, o Heere Zebaoth,
 Barmhertigh Heer, ende genadigh Godt,
 Segent u woort, wilt wasdom rijcklijck geven,
 Stort kracht in ons, om Heyliglijck te leven,
 Op dat wy u dagelijks meer en meer,
 Door goede wercken geven prijs, en eer.

[TRib'lacy en verdriet]

Op de wijze: *Als 't begint.*

TRib'lacy en verdriet,
 O Ziel wat moet gy lijden
 Sal 't lange duiren // o Godt dit swaer ellendt?
 Gantsch anders niet
 Dan een gestadig strijden
 Is mijn leven all' uyren // waer dat ick ben gewent
 Sugten ende truiiren // dat is my veeltijts ontrent
 Laeft my met u genade // eer ick verdwijn als riet,
 Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.
 2. Als ick dijn woordt
 Gedenck, Vader gepresen,
 Met dijn geboden, ende gerechtigheyt,

My komt aen-boort
 Kleynmoedigheyt geresen,
 Want na u welbehagen en ben ick niet gereet
 Al mijn gerechtigheden zijn als een onreyn kleet
 O Godt, voor uwe oogen, ben ick swacker dan riet,
 Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.
 3. In mijn gemoedt,
 Neem ick wel neerstigh vooren,
 Vyerigh u Gebo'on te houden wel gerust,
 Maer Vleesch en bloedt
 Dat komt my weder stooren,
 Door strijden, ende vechten, het tegen den geest lust;
 Als 't Hert na een fonteyne, mijn Siel, Godt na u durst,
 Van u gekroont te wesen, waer 't baren eens geschiet
 Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.
 4. De geest wil voort
 Na Ierus'lem met lusten,
 Die Stadt vol goeden innemen tot erfdeel;
 'T vleesch maeckt discoort,
 En brengt my swaer onrusten,
 Met recht mach ick wel roepen tot u met luyder keel
 Heere vol genaden, bergt u aenschijn niet geheel,
 Neygt u oor tot mijn roepen, u swacke knecht ansiet
 Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.
 5. Met mijnen mondt
 En kan ick niet belijden,
 'T geen in dees tijden, mijn Siele wedervaert;
 Met loosen vondt
 Komt Satan my bestrijden,
 Recht of gy my, O Heer, geen helper meer en waert
 Soo listig is de leere 's duyvels ons wederpaert
 Om mijn Siel te verslinden, grimt hy met neerstigen vliet,
 Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.

j. Pause.

6. Ick roep om troost,
 O Godt, met droeven sange,
 Siet doch eens neder op dijnen knecht beswaert
 Want ongeglooft
 Is mijnen Geest soo bange,
 Verhoort mijn smeucken, dat door de wolcken vaert
 U geest tot een vertrooster in my doch openbaert
 Want uit bedrukter ziele sing ik dit droevigh liet
 Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.

7. Dickmael ick meen,
 Als dat ick ben verlaten
 Van uwen Geest, O Vader, hoort mijn belijdt
 Ich ga alleen,
 Als Weesken mijner straten,
 Bevrucht met angste, benout op sulcken tijdt,
 Heer haest u my te helpen, eer my de slang verbijt
 Als een schaep by der heyden, heeft my de Leeuw bespiet,
 Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.

8. Als een die bloot,
 Staet tusschen duysent sweerden,
 Van rontsom bezet, van zijn vyanden hant,
 Sie ick de doot;
 Want 'k weet geen troost op eerden
 Soo gy Heer van weerden, my doet geen onderstant.
 Wilt door u kragt bewaren, my (tot u Rijck playsant)
 Voor al des Satans pijlen, die hy soo vyerich schiet
 Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.

9. De sond', O Godt,
 En wilt doch niet gedencken,
 Van my bedreven in mijn jonge jeught,
 Weest my een slot,
 Bewaert mijn ziel voor krencken,
 Om u Naems wille maekt doch mijn Geest verheugt,
 O Vader, wilt verkeeren, al mijnen druck in vreught.

Op dat ick, Heer, mach schuylen onder u vleugels, siet,
Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.

10. O Heer vermaert,
Straft my niet in u toeren,
Kastjdt my doch niet in uwen grammen moedt;
Uyt Adams aert
Ben ick in sond geboren,
Boos van natuyren, 't welck my nu truyren doet
Wilt my doch stuyren, en wijsen mijnen voet
Dat hy van dijne paden, tot quaden niet en vliet
Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.

ij Pause.

11. U zijn bekent
Al mijn gangen en wegen,
Mijn eten, drincken, sitten, liggen en gaen,
'T gedacht inwent
Dat's u bekent te degen,
Al sit gy hoogh in 't dencken, 't neder schout gy wel aen,
Wie sal voor dijn gerechte in 't oordeel blijven staen,
Die met vyer vlamming' oogen, hert en nieren doorsiet,
Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.

12. Voor dijnen Geest
Weet niet waer vlien van sorgen,
Want boven, beneden, zijt gy al om eenpaer,
Spreeck ick, 't duyster foreest
Dat sal my wel verborgen,
De nacht die licht als de Son voor uwe oogen klaer,
Wonderlijck zijn u wercken, dat kent mijn ziel voorwaer,
Gy weet verborgen dingen, eer dat sy zijn geschiet,
Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.

13. Ontsondigt my
Met ysop, Heere des vreden,
Wascht my van sonden, sneeu-wit also men leest,
Ick roep tot dy

Met sucht, gesmeek en beden,
 Schept in my een reyn herte, en eenen nieuwen Geest,
 Op dat ick vroom mach strijden tegen den Draek en 't Beest,
 Dat ick ontfang de Kroone, die my u roeping' biedt,
 Troost gy my niet // soo blijve ick in 't verdriet.

14. O! Heer, verhoort
 Mijn smeken ende klagen,
 U moet geschieden, prijs, sterckheyt en gebodt
 Mijn ziel gy antwoordt:
 O Ziel weest niet verslagen,
 Want ick sal by u wesen, u Vader ende Godt:
 Maer blijft in mijner liefden, dit is het regte slot
 Wilt u altijd verneren 'k sal u verheffen, siet,
 Doet gy dat niet // soo kooft gy in 't verdriet.

15. Lof Prince bly,
 Die my troost hebt gegeven,
 Lof Godt verheven, die my sterckt in den strijdt
 Lof Heer, die my
 Bracht van de doodt in 't leven,
 Lof die steeds van te sneven, my sondaer hebt bevrijdt,
 Lof-sang met beven, gy Vader, weerdig zijt,
 Lof Vader ende Sone, met uwen Geest altijd,
 Wat my geschiet // troost my in mijn verdriet.

Den Cxxx. Psalm.

Op de wijze: *O Heer, wilt my verhoren.*

UYt der diepten, o Heere,
 Mijner benoutheyt groot,
 Roep ick tot u gaer seere,
 In mijne anghst en noot.
 Heer wilt mijn stem verhoren,
 Want het nu tijdt sijn sal,
 Laet komen tot u ooren,
 Mijn klachtigh bidden al.
 2. Wilt gy met ernst de sonden
 Toereekenen voortaan,

Wie kan t' eenigen stonden,
 In u oordeel bestaen?
 Maer gy wilt, Heer, vergeven,
 De sonden minst en meest:
 Dies zijt gy in dit leven
 Seer bemindt en gevreesd.
 3. Den Heer wil ick verwachten,
 Mijn ziel staet altydt voort
 Op hem, met gantscher krachten
 Hoop ick vast op sijn woordt
 Mijn ziel verwacht langhmoedigh,
 Van d' een nachtwaecke swaer,
 Tot dat d' ander komt spoedigh,
 En de dagh opstaet klaer.
 4. Dat Israël vast bouwe
 Op Godt de hope zijn:
 Want vol genaed' en trouwe,
 Is de Heer en Godt mijn.
 Hy is die onbesweken,
 Israël gantsch bevrijt,
 Van sonden en gebreken,
 Die hy met een schelt quyt.

[Vader, God van groter waerd']

Op de wijze: *Vader ons in Hemelryck.*

VAdel, God van groter waerd',
 Gy die den Hemel en de Aerd'
 Door uwe machte hebt gewracht,
 Een wonderlijcke stercke kracht,
 Ia een vast Fondament geleyt
 Op het water wijdt uytgespreyt.
 2. Gy die waert van eeuwiget tijdt,
 In den begin gy geweest zijt,
 En blijvende tot eeuwigheydt,
 Uwen Naem is wijdt uytgebreyt,
 Sonder eynd', jae sonder begin
 Zijt gy geweest, soo ick bevin.

3. Daer toe zijn wy geworden, siet,
Door uwe handt gemaect van niet,
Van der Aerde, mede van slijck,
Gras en groen kruydt zijn wy gelijk,
Als een Bloeme des velts, die bloeyt
En door den windt werde verstroyt.
4. Gy weet, O Heer, hoe kleyn wy zijn
Van krachte voor uwe aenschijn,
Ons vleesch dat is genegen boos,
Tot quaetheyt gewilligh, seer loos,
En hebben van ons selven niet
Goet te doen, noch te dencken, jeet.
5. Dus koom ick tot u, Heere soet,
Gy die zijt 't wesentlijcke goet,
Genegen te vergeven klaer,
Een Vader des lichts openbaer,
Sonder u is geen Saligheydt,
Gy zijt de wegh, leven, waerheydt.
6. Ick bidde u met Salomon,
Om geen lanck leven, noch rijckdom,
Noch om mijner vyanden doot:
Maer dat ick door u genae grootd,
Mach bekennen wat u wil zy,
En een gehoorsaem hert' daer by.
7. Want ick beminn' u wegh met vliet,
Door u genade op ons siet,
O Heer, my uwe Wet verklaert,
Ons doch in u leere bewaert,
Dat wy uyt u woorden te saem
Meer vreugt als uyt de wer'lt ontfaen.
8. Dat ick u lof, Heer, mach kondt doen,
En oock uwe woorden behoen,
Die nimmermeer vergeten fijn,
Want het woorden des levens zijn,
Waer door de Ziele werdt gevoedt,
Heer, op u padt bewaert mijn voet.
9. Neygt my, o Heer, tot u gebodt,

Gy die zijt een levendigh Godt,
 My levendigh maeckt op u padt,
 En toont my u verborgen schat,
 Want uwe wegh behaget my,
 Maeckt my doch los, van sonden vry.

10. O Heer! van wiens genade goet
 Alle het Aerdtrijck wort gevoet,
 Leert my nu doen dat u behaegt,
 Stelt doch u woorden onvertsaegt
 In mijn hert ende sin, o Heer,
 Op dat ick u recht vresen leer.

11. U Woordt is een keers mijner tre'en,
 Een licht op onse paden reen,
 Leert my onderhouden u woordt,
 Dat ick door u kracht met accoord
 Sonder omsien my haeste seer,
 U te dienen, en niemant meer.

12. Op dat ick by den goeden fijn
 Door uwe kracht mach staende zijn,
 Want gy zijt, Heere, mijn erfdeel,
 Ick hebbe voorgenomen heel
 Van herten, om te wand'len hier,
 Na u woordt en na u manier.

[Vader, Godt in der eeuwigheyt]

Op de wijze: *Onse Vader in Hemelryck.*

Vader, Godt in der eeuwigheyt,
 Na u heb ick seer lang' gebeydt,
 Komt my te hulp', O Godt mijn Heer,
 Versterckt my doch, want ick ben teer,
 Geeft my u woordt recht te verstaen,
 In geenen noodt wilt my afgaen.

2. Ick bid u Heer, met gantsche macht,
 Wilt my bewaren dagh en nacht
 Voor desen bosen vyandt quaedt,
 Die als een Leeuw rondtom my gaet,
 En behoet my voor valsche schijn,

O Heer, wilt doch mijn Leydtsman zijn.

3. Verbeydt niet lang', O Heere soet,
Om my te troosten u doch spoet,
Mijn vleesch is swack ende seer kranck,
O Heer, vordert doch mijnen ganck,
Dat ik u paden rech mach tre'en,
Daer heb ick u, Heer, om gebe'en.

4. Ick ben seer kranck, en daer toe broos,
'k Heb van my zelfs niet goets altoos,
Dus doet my, Heer, doch nu bystant,
U liefde in mijn herte plant,
Heer, stuur my op de rechte baen,
Met uwen Geest wilt my versaen.

5. Wijst my u wegen, Heere goet,
Leert my u paden met der spoet,
Leydt my in uwe waerheyt klaer,
Dat bid ick u, Hemelsche Vaer,
Om uwes Naems wille, o Heer,
Zijt mijn misdaet genadig seer.

6. Mijn sonden zijn seer menighvult,
O Heer, vergeeft doch mijne schult,
Alleen heb ick gesondigt, hoort,
Voor u Vader, weest niet verstoort,
Och Heer mijn Godt, en straf my niet,
Al met u gramschap van my vliedt.

7. Ydelheyt ende leugens fy,
Heer, laet die verre zijn van my,
Armoed' noch Rijckdom geeft my niet,
Met u genade my begiet,
Laet all' geveynstheyt van my vlien,
En uwen wil in my geschien.

8. O Heere, maeckt my doch bequaem
Tot een lidt aen uwen Lichaem,
Een steen tot uwen Tempel net,
Dat ick hier toe mach zijn geset
Een ranck, Heer, an u Wijngaert soet,
Dat ick in liefden groeyen moet.

9. O Prince Godt, u moet lof zijn,
 Reynigt 't hert', ende nieren mijn,
 Besprengt my, Heer, met Isop schoon,
 Ontfangt my in des Hemels Throon,
 O Godt, gy die alleen zijt groot,
 Geeft my sterckheydt tot in den doot.

[Vader ons in het Hemelrijk]

Op de wijze: *Vader, Godt in der Eeuwigheyt.*

Vader ons in het Hemelrijk,
 Daer is geen Vader uws gelijk,
 Men vindt op Aerden niet een Man,
 Die sulcke gaven geven kan,
 Als gy u Kinders geeft seer goet,
 Al die op u betrouwen vroet.

2. Wat meugt gy dencken, Heer bemint?
 Ick heet u Vader als een Kindt,
 En siet doch niet mijn stoutheyt in,
 Want ick doch niet eens weerdigh bin
 Te zijn u Soon of Kindt bequaem,
 Of te voeren een sulcke Naem.

3. Lof noch Kindts eer en hoort my niet,
 Noch oock te heeten u Kindt, siet,
 Want ick dus lang' u goeden al,
 Hebbe verteert met Babel mal,
 Dus ben ick niet meer u Soon, och!
 Maer kent my voor een Huyrlinck doch.

4. En ick heb my met Verckens draf
 Lange vervult, en met vuyl kaf,
 Met valsch suyrdeegh, en Duyvels leer,
 't Welck my versaede nimmermeer,
 En altoos seer mijns Vaders faem
 Gelastert, en zijn heyl'ge Naem.

5, Och! weenen, huylen mach ickwel,
 Dat ick heb gesondigt swaer
 Voor u, en in den Hemel klaer,

Ick bid u Vader t' allen tien,

Wilt my doch voor u knecht aensien.

6. Wat danck sal ick dees Vader doen?

Hy neemt my aen met een kints Soen,

Met een Trou-rinck hy my ontfangt,

Een Bruylofts-kleedt hy my aenhangt,

Zyn Lam liet hy voor my aen.

7. Eer, lof en prijs soud' ick dat niet

U geven, als een goet Kindt siet?

Want gy my met Kindts goedt vervult,

En hebt my vergeven mijn schult,

Soud' ick nu sulckx verswijgen snel?

De steenen mochten roepen wel.

8. Mijns Vaders lof, prijs ende eer,

Wil ick verswijgen nimmermeer,

Wat in 't hert' is, de mondt uytgeeft,

Een vat geeft uyt, sulcks als 't in heeft:

Hoe kan een vloedt bedwingen hem,

Als sy eerst loopt sonder getem?

Pause.

9. Ick noem u Vader als een Kindt,

Want gy my een goedt Vader bint,

Al ben ick niet meer dan een knecht,

Gy geeft meer dan my toekomt recht,

Gy Vader geeft my een Kindts loon,

Al ben ick sulcx niet weerdigh schoon.

10. Ick dencke dickwils, Vader mijn,

Op de grote genade dijn,

Dat gy ons soo lief hebt gehadt,

En toont ons u verborgen schat,

'T welck de werelt verborgen is,

Dat geeft gy ons te kennen vris.

11. Dus kan ick geven nimmermeer,

U prijs genoegh, mijn Godt, mijn Heer,

Ick lagh dorstigh, hong'rich, en kranck,

Nu heb ick spijs genoegh en dranck,

Gy doet mijn oogen op gewis,
 Nu sie ick 't licht uyt duysternis.
 12. Mijn Godt, waer 't niet een leelijck dinck
 Dat ick u daedt verswijgen ginck?
 De Vogels en de Dierkens kranck
 Loven u al met Lof-gesanck,
 Hoe soude u niet loven vris
 Die met verstant geschapen is?
 13. Vader, mijn hert dat leydt gewondt,
 Om dat mijn mondt niet kan doen kondt
 U goetheydt, die gy in my prent,
 Kan ick voorwaer niet doen bekennt,
 U daedt niet uyt te spreken is
 Met Engelsche tongen gewis.
 14. Mijn mondt kan 't al verkonden niet
 Dat gy my geeft in 't herte siet,
 Gy stort my dick sulck blijdtschap in,
 Ick weet van vreucht niet waer ick bin,
 U liefde heeft my heel doorwondt,
 Mijn Ziel dorst na u 't allen stond'.
 15. Heer, Prins, Godt Vader, uwe eer
 Kan ick volprijsen nimmermeer,
 Och! of de werelt recht verstondt
 Ons liefde, begeerte, en grondt,
 Ende smaecten oock Godts Geest fijn,
 Sy souden geen vervolgers sijn.

Van de Hemel-vaert Christi.

Op de wijze: *O Onsen Godt, en Heer seer hoogh gepresen.*

VERblijdt u t' saem en juygt gy Christen scharen
 Siet Hemel-waert u Vorst en Heylant varen
 Die onlangs daeld' in't graf (na soo veel smaets)
 En heerlijk nu gaet nemen d' hooghste plaets.
 2. Klimt op, klimt op, gy Godt en 's menschen Sone,
 Versmaet het kruys, de speer, de doorne krone,

En 't boos geslacht dat met een grimmigh oogh
 Ontsinnigh u in 't heyligh aenschijn spoogh.
 3. Doet open ons u glori-rijcke tronen:
 En baent den padt, ten leven Adams sonen,
 Ontsluyt ons we'er 't gesloten Paradijs,
 Salight u volck, tot u Naems lof en prijs.
 4. Hoog-priester die onstraflijck zijt bevonden,
 En hebt u bloedt gestort voor 's werelts sonden,
 Klimt op, klimt op, in 't alderheyligst Choor:
 Godts strengheyt komt met u verdiensten voor.
 5. O! die van Godt gesalft zijt tot een Koning
 Aensiet u Kerck, uw' Bruydt uyt 's Hemels wooningh,
 Die hier verstroyt kent ander troost, noch hoeft.
 Sendt haer den geest en trouwing langh beloof.
 6. Soo mach sy steeds in 's Bruyd'goms liefde blaken,
 Soo mach haer kroon noch sond' noch wereltd schaken,
 Soo blijft haer liefd' veel stercker als de doodt,
 En erft te loon haers lieven minnaers schoot.

Van 't lyden Christi.

**Op de wijze: *Wilt gy wesen een Oorloghs Man. Of: O Saligh Heyligh
 Bethlehem.***

Versteende Menschen, die so seer
 Legt an u eygen wil gebonden,
 Anmerckt hoe lieflijck u den Heer
 Nodigt, tot af-stant van de sonden
 2. Wilt gy door 't dreygen noch 't vermaen
 Des Heeren, u niet laten trecken?
 Soo heft u oogen op, siet aen,
 Laet u tot meed-lijden verwecken.
 3. Aenschouwt het smertigh lijden, 't welck
 Godes lieve Soon om u most smaken,
 Die alleen dronck dien bitt'ren Kelck
 Des doodts, om u saligh te maken.
 4. Ach! doen den Vorst der heerlijkheyt,

Dit groot onweeder sach op-dringen,
 Dat hem sijn Vader hadd' bereyt,
 Quam 't sijn ziele soo sterck bespringen.
 5. Dat hem het sweet als drupp'len bloet,
 Van sijn anschijn droop op der aerden,
 En evenwel bleef sijn gemoet
 Willigh bereyt, dien Kelck t' anvaerden.
 6. Gelijck een Lam (na 's schrifts bediet)
 Dat tot der slachtbanck geleydt weerde:
 En als een Schaep dat sijn mont niet,
 Open en doet voor sijnen Scheerder:
 7. Soo werdt de Soone Godts verra'en,
 Gevangen, en wel strengh gebonden,
 Versaect en alle smaet gedaen,
 Die sy (door haet) bedencken konden.
 8. Sijn heylich lichaem (als gerooft)
 Met diepe stramen wert geslagen,
 En sijn gebenedijde Hooft
 Een doornen Kroon ten loon moest dragen.
 9. Aldus elendigh toegestelt,
 Brachten hem die godtloose knechten,
 Buyten Ierusalem in 't velt,
 Om hem aen 't kruyse op te rechten.
 10. Daer wert den Heer, die 't alles schiep,
 Door nagelt aen handen en voeten,
 Dat hem sijn roode bloet ontliep,
 Om onse schult voor Godt te boeten.
 Pause.
 11. En hoewel hy haer niet onthiel,
 Van t geen haer saligh maken konde,
 Noch trachten sy sijn reyne ziel,
 Met laster re'en ter doodt te wonden.
 12. Fy u hoe fijn breeckt gy Godts huys,
 Enhoudt het we'er op in drie dagen,
 Is hy Godts Soon, hy dael van 't kruys,
 Soo sal sijn leeringh ons behagen.
 13. Dees smaet gaven die Pharizeen,

Hem in het uytterst' van sijn leven,
 En noch heeft hy voor haer gebe'en:
 Och! Vader wilt het haer vergeven.
 14. Bedenckt die pijn overgroot,
 An plumpe Nagels soo te hangen,
 Ten laetsten noch den wreeden doot
 Voor al sijn weldaden t' ontfangen.
 15. Ach! weenen noch u oogen niet
 Berst noch u hert niet door mee-dooogen?
 Daer zelf de Zon (door dit verdriet)
 Haer licht de werelt heeft ontogen.
 16. Gelijk een worm van elck vertre'en,
 Een spot en verachtingh der lieden,
 Heeft hy sijn lijden uytgele'en,
 Tot 't was volbracht, 't geen moest geschieden.
 17. In 't midden van sijn grootste smert
 (Hoe seer sy hem oock Tormenteerden)
 Brande soo sijn verliefde hert
 Dat al des Duyvels magt verteerde.
 18. Soo dat nu elck een 't heyligh Choor,
 Betreden mach, en offer-pleegen:
 Soo hy Godts stemme geeft gehoor,
 En blijft geduyrigh op sijn wegen.
 19. Gy duyrg-gekochte Christen-schaer,
 Laet dit doch door u ziele snijden
 Het kruys, de smaet, en doodts-gevaer,
 Dat Christus om u moeste lijden.
 20. En volgt soo sijn voetstappen nae,
 Gelijk als hy u eerst beminde:
 Soo sult gy dan door sijn genae,
 d' Eeuwige rust der Zielen vinden.

Voor de Vermaninge.

Op de wijze: *Heer ick wil u uyt 's herten grondt.*

VRIENDEN die hier nu zijn vergaert,
 In des Heeren Name vermaert,
 Om te aenhoren de geboden,

Wat ons ten leven is van noden.
2. Want Godt die spreeckt door Davids mondt:
Mijn Heyligen die het verbondt
Meer houden dan de offerhanden,
Vergadert die in alle landen.
3. Hierom soo spreeckt oock Christus fijn:
Waer twee of drie vergadert sijn
In mijnen Naem, om te aenbidden
Daer sal ick altijdt zijn in 't midden.
4. Daerom was 't oock dat Paulus riet,
De vergad'ring te laten niet,
Maer des te meer daer na te pogen,
Als des Heeren dagh is voor ogen.
5. O Heer wy zijn nu al by een,
Om te anhooren groot en kleen,
Wat tot ons sal worden gesproken,
Door den mont die gy hebt ontloken.
6. Dus geeft doch nu ons herten saet,
Dat hondert-vout brengt in de maet,
Wilt open doen ons hert en ooren,
Dat wy met Lijdia vrucht oorboren.
7. Den Dienaer die gy hebt gestelt,
Waer door u woort sal zijn vermelt,
Aenroert sijn lippen hier beneven,
Wilt u woort in zijnen mondt geven.
8. Dit is, o Heer, noch ons begeer,
Sterckt hem doch altijdt meer en meer,
Om u Gemeynte recht te leyden,
Dat sy nimmermeer van u scheidt.
9. Hierom mijn Broeders met accoort,
Laet ons Dienaers met rusten,
Dat sy mogen dienen met lusten.
10. In 't laetst' Vrienden verstaet dit liet,
Vergeet der Heil'gen nootdrust niet,
Laet ons geven sonder verdrieten,
T' sijnder tijdt sullen wy 't genieten.

11. De vrede Godts, die boven maet
 Alle verstant te boven gaet,
 In Heyligmakinge wilt houwen,
 Anders sal niemant Godt anschouwen.

Voor het Avondmael.

Op de wijze: *O Lieve Menschen over al.*

VRIENDEN nu wy in 's Heeren Naem
 Vergadert zijn, alhier te saem,
 Om 't Avontmael
 Des Heeren t' onderhouden,
 Gelijck de schrift ons doet verhael.
 2. Laet ons nu wel aenmercken wis,
 Hoe dat ons dit geboden is,
 Om Christus doot,
 En lijden, te gedencken,
 'T welck hy leed' voor ons' sonden groot.
 3. Doen hy op aerden heeft verkeert
 Heeft hy (voor 't laest') grootlijcks begeert,
 Het Paessche-Lam
 Met sijn Iong'ren te Eten,
 Eer hem het lijden overquam.
 4. Ter Tafel danckt', en 't broodt hy brack,
 Gaf 't zijn Discipulen, en sprack:
 Neemt ende eet:
 Dit is mijne Lichame,
 Desgelijcks oock den kelck hy deed'.
 5. Drinckt al hier uyt, sprack hy seer soet:
 Dit 's 't Nieuw Testament in mijn Bloedt,
 't Welck openbaer
 Werdt uytgestort voor veele,
 Tot vergeving' der sonden swaer.
 6. Dus moet wy dit versuymen niet:
 En soo dickwijls als het geschiet,
 Paulus beval
 's Heeren doot te verkonden,
 Tot dat hy weder komen sal.

7. Nu heeft elck sigh te proeven, siet,
Want wie het onweerdich geniet,
Is schuldich aen
't Lichaem, en bloet des Heeren,
Ia eet, en drinckt selfs 't oordeel dan.
8. Dus siet, waer toe ons dit gebodt
Gegeven is, op dat wy tot,
Het Oordeel niet
Mochten te samen komen,
En niemant 's Heeren straf geniet.
9. Gelijck als nu het Broodt, en Wijn,
Uyt veel gedeelten eenigh zijn,
Soo moet wy t' saem
Eenigh zijn, en als leden
Aen Christus hoeft, en zijn lichaem.
10. Het uytterlijcke Broodt, en Wijn,
Kan hier toe geensins dienstich zijn
'T zy dat wy meed'
Staen na het woort des Heeren,
In liefde, eenigheyt en vreed'.
11. Hierom wilt neerstich houden goet,
De eenigheyt des geestes soet,
Op dat voortae
Het Avondmael gepresen,
Mach dickwijls zijn van ons gedaen.
12. Heer maeckt ons hier toe weerdigh doch
Eer dat wy het ontfangen noch,
Op dat te saem
Ons' hert, sin, en gemoeden,
Tot desen dienst werden bequaem.
13. Laet ons den Vader dancken schoon,
Voor 't schencken van sijn lieve Soon,
Nu, en hier naer
Voor sijn lijden, en sterven,
Hem oock hertelijck sijn danckbaer.
14. Dewijl wy nu soo staen bereydt,
Moet wy 't ontfanen met danckbaerheyt,

Tot een bewijs
 Gelijck hier is beschreven,
 Al tot des Heeren lof, en prijs.

[VRienden, wat ons is voorgeschreven]

Op de wijze: *Heft op u hert, opent u ooren.*

VRienden, wat ons is voorgeschreven
 Is nut tot Leringe verstaet,
 Want de menschen alleen niet leven,
 Hier van den Broode delicaat:
 2. Maer van elck woort (na 's schrifts bedieden
 Dat uyt des Heeren Monde raeckt:
 Christus sprack: wat ick segg' u lieden
 Dat segge ick u allen waect.
 3. Soud' hier nu Christus willen seggen
 Als dat men noyt sou slapen sacht?
 Vrienden laet ons wel overleggen,
 Dese reden al met andacht.
 4. Het sal dan sijn den slaep der sonden
 Die ons alhier werdt afgeleert,
 Op dat den Mensch tot geenen stonden
 Daer van soud' werden overheert.
 5. De Sonde kan den mensch ankomen
 Als eenen slaep seer soet en licht,
 En die allengskens angenomen
 Soo verliest met het recht gesicht.
 6. Gedenckt hoe Paulus oock komt schrijven
 Ons van den slaep der sonden al,
 Daer den Mensche niet in moet blijven;
 Maer nu haestigh op-waken sal.
 7. Anders soud' men lichtlijck geraken
 In den slaep van d' eeuwige doodt,
 Och! och! hoe hoord' wy nu te waken
 Tegen des Heeren komste groot.
 8. Want de Duyvel (soo wy anmercken)
 Gaet om ons by nacht ende dach,
 En hy soeckt listigh met sijn wercken

Wie hy daer door verslinden mach.
 9. Dewelcke men (na Petrus leren)
 Moet door 't gelove wederstaen:
 Dat is door de vrese des Heeren,
 Onse Vleys-lusten tegen-gaen.
 10. Soo dat men 't lichaam kan bedwingen
 En de lusten der oogen staeckt,
 Op dat men doch door gene dingen,
 Hier, in den slaep der sonden raeckt.
 11. Want hier sijn doch seer veele saken,
 Waer door de sonde werdt gevoedt,
 Daerom dient men altijd te waken
 Na die Leringe Christi goet
 12. En staen als de bereyde knechten:
 Om onse Lendenen gegordt
 Gewilligh 's Heeren werck uytrechten:
 Want onsen tijt die is seer kort.

[WAeckt op, waeckt op, 't is meer dan tijdt]

Op de wijze: *O gy Krychs-lieden van Godts kracht.*

WAeckt op, waeckt op, 't is meer dan tijdt,
 En laet de werelt varen, ja varen
 Maeckt u des boosen levens quijt
 En wordt uyt Godt geboren, geboren,
 2. De lust des werelts vergaen moet
 Heeft Iohannes geschreven, geschreven,
 Maer die de will' des Vaders doet,
 Die sal eeuwelijck leven, ja leven.
 3. Geldt ende goedt, en daer toe moedt,
 Dat moet men weynigh achten, ja achten,
 En volgen den Heer van herten goedt,
 Dat eeuwich goet betraghten, betraghten.
 4. Wie eenen tooren bouwen fel,
 Die mach 't hem wel versinnen, versinnen,
 En overslaen de kosten wel,
 Eer hy dat gaat beginnen, beginnen.

5. Vleesch ende bloet, mach niet bestaen,
Dat moet men daerom wagen, ja wagen,
Want het moet seer korts ondergaen,
En sijn Kruys moet het dragen, ja dragen.
6. Het is den vleesch' een zware pijn,
Het en kan niet veel lijden, ja lijden,
Als 't van d' werelt veraght sal sijn,
Dan sal de Geest verblijden, verblijden.
7. Nu schenckt my u genade, Heer,
En wilt my wijsheyt geven, ja geven,
Dat ick mach wand'len na u Leer,
Haten mijn eygen leven, ja leven.
8. De Stadt is seer lustigh en fijn,
Daer in hoop ick te komen, te komen,
Maer hier moet veel gestreden sijn,
Dat heb ick wel vernomen, vernomen,
9. Veel vyanden aen elcken kant
Zijn op dees enge straten, ja straten,
O Heer, doet my nu onderstant,
En wilt my niet verlaten, verlaten.
10. Vleeschlijck gesint sijn, is de doot,
Soo betuygt Paulus leere, ja leere,
Geest'lijck gesint, is 't leven bloot,
En vrede in den Heere, ja Heere.
11. Daerom heb ick my kort bedaght
De waerheyt na te jagen, te jagen,
Niet meer te wand'len in der nacht,
Godt alleen te behagen, behagen.
12. Maer het staet niet in mijnen macht,
Doen kan ick 't niet alleyne, alleyne,
Daerom, o Heere neemt mijner acht,
Maeckt my dat herte reyne, ja reyne.
13. Ick sal 't wagen door u genaed'
Te doen na u geboden, geboden;
De Ziel kunnen sy doen geen schaed',
't Lichaem dat mogen sy doden, ja doden.

[WEL hem die in Godts vreesse staet]

Op de wijze: *Myn Siel verhengt haar in den Heer.*

WEL hem die in Godts vreesse staet,
 En recht op sijne wegen gaet,
 Die mach hem wel verblijden,
 Nu en tot allen tijden.

2. Hoe mach hy sijn verblijdt te recht,
 Die van den Duyvel gevangen leght?
 Hoe mach hy vrolijck wesen?
 Zijn Ziel is ongenesen.

3. O lieve Heer, siet doch op mijn,
 En kent de arme Schaepkens dijn,
 Wilt onsen Trooster wesen,
 Ons' kranckheyt wilt genesen.

4. Wy waren al verloren, siet,
 Leeraer noch Herder hadden wy niet,
 De werelt schoon voor oogen
 Die heeft ons al bedrogen.

5. Mijn eygen vleesch verleydet mijn,
 Mijn boose sonden doen my pijn,
 Mijn gepeyns is vol sonden,
 'k Lagh van Satan gebonden.

6. 't Strick is in twee, en wy zijn vry,
 O Heer der Heeren, staet ons by,
 En wilt ons Leydtsman wesen,
 Wilt u Schaepkens genesen.

7. De waerheyt geeft ons schoon vermaen,
 Die hier vroom strijdt, sal haer ontfaen,
 Die verwindt, wordt gegeven
 De kroon van 't eeuwigh leven.

8. Gelijck daer staet geschreven wis,
 Vyer en water voor oogen is,
 Kiest, u sal zijn gegeven
 De doodt, of 't eeuwigh leven.
 Pause.

9. Wacht u wel, voor die u verleydt,

Gelijck ons Christus heeft geseydt:
 Dus laet u niet verleyden,
 Van Godts woort wilt niet scheyden.
 10. 't Sijn Dieven, en Moordenaers t' saem
 Die anders dan door Christum gaen,
 Na Ioannis ontsluyten,
 Godts woort sluyten sy buyten.
 11. Hebt al gelijck een hert en sin,
 En daer vyerige liefde in,
 Als Petrus heeft beschreven,
 Soo meugt gy eeuwich leven.
 12. Want den bandt der volkomenheyt
 Is liefde, soo ons Paulus seydt,
 Sy moet aen ons beklijven,
 En eeuwich by ons blijven.
 13. Weest vrolijck in u tegenspoet,
 Daer toe doet uwen vyant goet;
 Weest vroom in uwe dagen,
 Soo meugt gy Godt behagen.
 14. Geeft Godt den Vader prijs en danck,
 Hy kan stercken al die zijn kranck,
 Looft Godt tot allen tijden,
 Voor sijn eeuwich verblijden.
 15. Hy is een barmhertige Heer,
 Daer in verblijde ick my seer,
 Van hem wil ick niet scheyden,
 Hy sal my wel geleyden.
 16, Waer ick my wende ofte keer,
 Geen troost vind' ick, dan aen u Heer,
 Houdt my op goede weyden,
 D' werelt wil my verleyden.

Na het Houwelyck.

Op de wijse: *Ter eeren van Godts hooge naem.*

WEL Saligh is hy die Godt vreest,
 En daer toe sonder te beswijcken
 Houdt sijn geboden minst en meest,

En daer by blijft sonder afwijcken.
 2. Dien Man sal hem generen vroet,
 Met sijner handen arbeydt spoedigh,
 Wel dien seyt hy gy hebt het goet,
 Dus wilt Godt danckbaer wesen goedig.
 3. Sijn Huys-vrouwe met overvloet,
 Sal den Wijnstock wel zijn geleden,
 Die vruchten voort brengt met der spoet
 Tot sijner tijdt schoon onbesweken,
 4. Boven dien, sal sy zijn gemeyn,
 In 't ronde sijns huys uytverkoren,
 Als een cieraet, lustigh en reyn,
 Dit jont hem Godt, tot zijn behoren.
 5. Zijn kinders oock gebenedijt,
 Als nieuwe Olijf-bomen jeugdigh,
 Sullen oock staen, ter selver tijdt,
 In 't ronde sijner tafel vreugdigh.
 6. Alsulcken segen sal ontfaen
 Van Godt de Heere goedertierigh,
 Die hem vreest sonder wederstaen,
 En hem bemindt, van herten vierigh.
 7. Godt wil ons oock al door sijn kracht,
 Die in Zyon woonen waerachtigh,
 Gebenedijden dagh en nacht,
 Met geestelijcke gaven machtigh.
 8. Sijn wesen is oprecht en goet,
 Dies hy eeuwich sonder cessenren,
 Ierusalem weldaden doet,
 Dus laet ons in hem jubileren.

[Wiens zielen oog geen Schepper ziet]

Op de wijze: *Een goedt nieuw Liedt dat is bedagt.*

Wiens zielen oog geen Schepper ziet,
 Sal niet dan scheps'len minnen.
 En al waer 't aerdsch voor 't herte schiet,
 Daer kan niet hemelsch binnen.
 2. De liefde Godts, wil nevens haer,

Geen ander liefde lijden.
 Waer die sal komen wonen, daer
 Moet eerst al 't aardsch ter zijden.
 3. Die grove stoff' heeft niet gemeens
 Met 's Hemels eed'le vuuren.
 En twee by een, zo gantsch oneens,
 En konnen nimmer duuren.
 4. Wel! sal dan God, soo lief, soo soet,
 Soo tot ons heil genegen,
 Ons hert bewoonen! wel! soo moet
 Men 't van zijn vuylheydt leegen.
 5. Dien Godt soo ongelijcken aerdt
 Moet weg, eer 's Hemels straelen
 Een kracht, die 't herte wederbaerd,
 Ter zielen in doen daelen.
 6 Maer als 't nu wel geruymt is van
 Zijn hinderniss', en veerdigh
 Op 's Heeren stemme wacht, ziet dan
 Soo maect hy 't zijnder weerdigh.
 7. En 't word te met soo Hemel-waerts
 Getrocken, dat zijn lusten
 De walge krijgen van all' 't aerds,
 En daer in nooyt en rusten.
 8. Een mensch, die Godt erkend, alleen
 Voor 't waere goed der menschen:
 Versaect dit al; en zich met een:
 Want die vervuld zijn wenschen.
 9. Of hy dan noch veel aerds besat,
 De kracht van 't recht gelooven
 Aen God en 't Hemels erf, zal dat
 Zijn luister doen verdooven.
 10. Dus wijck dan nu, gy Godts geschep,
 Voor 't Alvolmaeckste wesen:
 Gy doet my maer belet; en 'k hebb'
 Mijn lust in 't heyl na desen.
 Pause.
 11. Gods liefde, die onwanckel staet,

Daer durv' ik op vertrouwen:
 Maer d' uwe, die als roock vergaet,
 En is niet op te bouwen.
 13. Wat zijt gy Heere rijk en mild!
 Wel! wie kan 't recht bedencken,
 Waer mede Gy, voor eeuwig, wild
 Uw' lief getal beschenken.
 13. Mijn Godt! ach! laet mijn herte nu
 Voor altijd zijn verbonden
 Aen uwe min: want 'k hebb' als u,
 Nooyt zulk een vriend gevonden.
 14. Wat buyten u is, dat verveeld
 My gantsch. Dus laet my leeven,
 Alleen maar, om my onverdeeld,
 In uwen dienst te geeven.
 15. Maeck dat ick, Heere, boven Dy
 Niets minne, van 't geschaepen.
 Op dat ik daer, te dwaez'lijck my
 Niet aen en mogt vergaepen.
 16. Ach Iesus! Hemels Bruydegom,
 In eeuwigheyd te looven,
 Dael in mijn herte neder; kom!
 En voerd mijn geest na boven.
 17. Ach! weckt hem, treckt hem, helpt hem van
 En uit dit aerdsch ontwerren.
 Ach! pord hem, gord hem vleug'len a'n,
 Soo vliegt hy door de sterren.

[Wilt gy wesen een Oorloghs Man]

Op de wijze: *Ter eeren van Godts hooge Naem.*

Wilt gy wesen een Oorloghs Man,
 Een Camper, een Ridder des Heeren,
 Laat u teeck'nen, doet wapens an,
 Strijden en vechten moet gy leeren.
 2. Want wy hebben hier geenen strijdt
 Teegen vleesch ende bloedt gemeyne:

Maer teegen d' hoogheydt des werelts wijdt,
 Moeten wy vechten groot en kleyne.

3. Tegen Koon'gen, en Vorsten groot,
 Al die de duysterheydt regieren,
 Moet wy kampen tot in den dootd,
 Oprechten vroom Christus banieren.

4. De schalckheydt arger dan fenijn
 Der Geesten, die in de Lucht wercken,
 Moet wy oock bevechtende zijn,
 Haer boosheydt en bedroch aenmercken.

5. Sy konnen teeckens en wonder doen,
 En door een schijn den waerheydt liegen,
 Die haer niet vast an Christum hoen
 Die sullen sy alle bedriegen.

6. Laet ons hopen met goet verdragh,
 Verlaetende ons quae manieren,
 Op dat ons Godt in den quaden dagh,
 Door sijnen Geest mach wel regieren.

7. In een Lichaem der sond' subject
 Woont niet Godts Geest, vry van geschille,
 Noch in geen Ziele hy in treckt
 Ongehoorsaem en quaet van wille.

8. Maer die Christum soeckt vroegh en spae,
 Om te dienen sonder cessen,
 Sal hy ontfaen en vryen van scha,
 Indien sy hem niet en temteeren.

9. Aendoen sal hy haer zijn wapens sterck,
 (Daer mede hy 't al heeft verwonnen)
 En moet geven, want 't is zijn werck,
 De Victorie sal hy haer jonnen.

Pause.

10. Dus staet, weest vroom in u gevecht,
 Omgort u lenden met der waerheydt,
 Doet aen, 't pantsier goet en oprecht,
 De gerechticheyt sonder swaerheydt.

11. Weest geschoeyt aen u voeten wel
 Met 't Euangelium des vreden,

Te lopen als een bode snel,
 Booschappen Godts genadigheden.
 12. Neemt aen 't Geloove tot een Schildt
 Tegen den Duyvel onmanierich,
 Waer meed' geblust wordt en gestilt
 Alle zijn scherpe pijlen vyerich.
 13. Den helm der saligheyt wilt voort
 Kloeckelijck op u hoofd oock stellen,
 Grijpt 't sweert des Geests 't welck is Godts woort
 Om u vyanden mee te vellen.
 14. Draegt Christus teecken, 't rode kruys,
 Treckt willigh uyt met hem te velde,
 Lijdt smaet, druck, angst, doot met confuys,
 Neemt soo zijn Rijck in met geweld.
 15. Wilt loopen met verdueligheyt,
 Lijdtsaem, sonder eenigh verlangen,
 In den strijdt, die u Godt voor leydt,
 Danckt, looft, prijst hem met blijde sangen.
 16. Wilt smeecken, bidden in den geest,
 En houdt goe wake t' allen stonden,
 Vlucht niet voor lijden, of tempeest,
 Een oprecht Ridder werdt gy bevonden.
 17. Want die uyt den strijt wijcken al,
 Die en sullen Godt niet behagen:
 Maer die volstandigh vechten sal
 Tot in den doot, sonder vertsagen.
 18. Afwasschen sal men zijn tranen waer,
 Zijn lijden dat werdt al genesen,
 Blinckende kleederen wit en klaer
 Sal hy aendoen, en blijde wesen.
 19. Een Kroon (met grooter melody)
 Sal Christus op zijn hoofd oock geven,
 Dat werdt zijn loon, en zijn soldy,
 Hierboven in dat eeuwigh leven.

*Na het Avondmael.***Op de wijze: *O Saligh Bethlehem. Of: Wilt gy wesen een oorlogs man.***

WY die hier by malkander zijn,
 Broeders Susters, die met begeeren
 Hebben ontfangen 't broodt en wijn,
 Tot een gedachtenis ons Heeren.
 2. Sijn lijden, sterven is hier by
 Verkondigt, ons tot lering' mede,
 Op dat wy sijn voet-stappen vry,
 In lijden, en ootmoedt na-treden.
 3. Maer 't is hier mede niet genoegh
 't Verkonden, en te zijn gedagtigh:
 't Moet zijn bewesen, laet en vroegh
 Door liefde, en Vrede eendragtigh.
 4. Dus zijn wy schuldigh (voor dees Feest)
 Danckbaer te zijn uyt 's herten gronde,
 Den Vader, Soon en Heyl'ge geest
 Sy Lof en Prijs tot deser stonde.
 5. Davidt heeft oock van herten bly
 Den Heer gelooft door sängen mede.
 Hanna die was vrolijck doen se
 Den Heere haren Lof-sang deede.
 6. Drie mannen in den Oven hiet
 Loofden oock Godt aldaer beneven.
 Van Debora, en Barack siet,
 Zy songen tot Godts Lof verheven.
 7. Danck zy den Vader die ons schoon
 Gebragt heeft tot zijn Rijck verheven:
 Door 't Bloet van sijn beminden Soon
 Verlost, en ons' sonden vergeven.
 8. Godts Eer werdt dan te recht verbreydt
 Als wy veel vruchten dragen schone:
 't Geloof, liefd', en barmhertigheyt
 Met hert, en mondt, Ia werck betonen.
 9. O! Heer verhoort onsen lof-sangh,

Wilt ons met uwen geest bedouwen,
 Op dat wy al ons leven langh
 Uwe geboden onderhouwen.
 10. Lof, Godt ons Prince tot besluyt,
 Al waren al ons Hayren tongen,
 Noch kan u Lof genoegh niet uyt
 Gesproken werden, noch gesongen.

Na de Vermaninge.

Op de wijze: *Gy Volckeren des Aertrycks al.*

WY dancken u, O Godt en Heer,
 Dat gy ons nu tot uwer eer
 Gespijst hebt, door u heyligh woordt
 Dat wy alhier hebben gehoort.
 2. Wilt dat oock nu maken vruchtbaer,
 In onse herten allegaer,
 Nae uwen Goddelijken raet,
 Dat wy 't volbrengen met der daet.
 3. Want wy eeren den Vader goet,
 Als wy veel vruchten overvloed,
 Voortbrengen, en worden te saem
 Christus Discipulen bequaem.
 4. En hier by sal men openbaer
 Bekennen de Christ'lijcke schaer,
 Is 't dat sy in der liefden graet
 Na 's Heeren wille recht bestaet.
 5. Daer toe, lief Heere, geeft ons kracht,
 Dat bidden wy u met aendacht,
 Sonder u hulp waer 't al om niet,
 U genade over ons giet.
 6. Eer zy u Vader ende Soon,
 En Heyl'ge Geest in 's Hemels throon,
 By ons alle te samen fijn
 Moet dit doch Ia, en Amen zijn.

Eynde.